5388 f. 1

Bibl. Jag.

II

5388 t. 1.

1.

Wiadomości ogólne.

Kart 91.

I Epoka od r. 456 przed Chrystusem do 965 przyjścia Chrystianizmu

Słowianie są pokolenia (plemienia Rodu) indoeuropejskiego, są pokoleniem czystym oddzielnym i odwiecznym (Pulszkiewicz Urwolk) – Dowody Szafarzyka i badania wiej mierze, – W najdawniejszych czasach obce narody zwały Słowian Windami, sami Słowianie zaś siebie Serbami – Wywód tego nazwiska Serb z indyjskiego: serim (ratio) – Starzy Grecy i Rzymianie oddzieleni narodami pokolenia keltyckiego, germańskiego, trackiego od Słowian niedokładne o nich mieli wiadomości, to tylko pewna iż tą odwieczną siedzibą Słowian w Europie była przestrzeń ku północy od morza bałtyckiego i jeziora ilmeńskiego ku wschodowi od górnego biegu rzeki Don ku południowi (od rzeki Dunaju i Sawy) a ku zachodowi od rzeki Wisły i Odry się rozciągająca. Dowody że Słowianie tę przestrzeń zamieszkiwali są słowiańskie nazwy rzek, gór u dawnych pisarzy greckich i łacińskich – Grecy i Rzymianie dlatego mało mieli pojęcie o Słowianach bo ci byli narodem cichym, rolniczym wojen nie prowadzili, prostoż gościnnemi i nie dzikiemi – kultusu religijny bez krwi ludzkiej – trudnili się rolnictwem, chowem bydła – rząd mieli gminowładczy (szlachta i niewolnicy dopiero od wpływu zachodu do nich przyszła

Mickiewicz ma periody

1620
1780 nowa Periода obudzenia się
1815
1830 narodowa periода kierowania do narodowości

Przybycie Słowian z Azyji tej wspólnej kolebki narodów wszystkich należy do przedhistorycznych czasów – że kolebka pierwsza w Azyji dowodzi wspólności z innemi narodami wyobrażeń religijnych, pieśni, podań, zwyczajów, prawa

* południowe narody słow. najdłużej przechowały gminowładztwo dotąd za. bytek w Montenegro

Bogosłowie Słowian prace: Ignacego Jana Hanusch 1842 chciał jakiś system teozofigny wystawić z małych ułamków (słowa Hejnego) – Zolich: Kastorski: Nauczanie słowiańskoj mithologii St. Petersb. 1841. (Fischer) 8° ff. IV i 182. Podania obyczaje pierwotnych pisarzy o mitologii Słow. bardzo źle ostrożnie brać bo widać w nich stronnictwo i złość: mitologia ludu inna od wyobrażeń księży, mitol ludu dotąd się przechowała w podaniach powieściach pieśniach zgadywankach Najwyższy Bóg: Bjel Bog, Światowid, Perun, Radegast – Słowianie mieli kultur: ylerubm jako rolnicy, czcili najwięcej porę roku: jarzyła obchodzili: Marzana Morena (zima), Lada (wiosna) – Światowid, Porewit, Rujewit byli tylko przymiotniki (Monoteizm) wpływy granicznych narodów na mitologią – Bogi Domowe: Wołos – mitologia ludu prostego personifikacja natury Rusałki, Wile, Dziwożony. Za nim dzieło o mitologii mieć będziemy brak nam dzieła Krzyżanowskiego na sposób Grimma o zwrotach: pierwszy co do historyi Jaćwingów – (mitologia Litwinów) – Hypsemacje nowy być nie może Wigtyma w Petrze, w Arkonie – miasto Julin

II Epoka

Słowianie dopiero po upadku państwa Hunnów i Rzymian wyszli na widownię dziejów na widownię, bo zaczęli mieć przewagę (wspólnie z germańskimi narodami) polityczną – Obcy pisarze w tej epoce z pogardą mówią o Słowianach dla tego że obcym narodom nie dawali się ujarzmić i stawiali opór Chrześciaństwu – zespoliwszy się pod wodzami: Samo, Światopełkiem (w Morawii) Rurykiem (w Rusi) Lechu (w Polsce) zaczynają nabierać znaczenia siły: stają się narodem historycznym. W IV. V wieku przez rozrodzenie się rozszerzają się po za Odrę do rzeki Sali, Labe, morza Bałtyckiego morza czarnego, pchają się w głąb Grecyi do brzegów morza Adriatyckiego – zajmują Tyrol, Morawy, Austryą, nawet w Brytanii, Francyi, Batawii były Kolonie Słowian – Niemcy około 550 nadają im nazwę Antów około VIII wieku już przychodzą pod nazwą Słowian w dziejach

I Epoka

Słowiańszczyzna za czasów pogaństwa stała na dość wysokim stopniu kultury jak widać z pomników, pieśni podań. Od czasów Chrześciaństwa poczyna się nowa epoka nie można zaprzeć iż Chrześciaństwo przyniosło zarodzyje: szej oświaty; lecz narodom słowiańskim w północnej Germanii mieszkającym polabskim: Wilcom, Lutycom, Bodrzycanom (Obotrytom) głoszono słowo wiary i zbawienia przez ludzi cudzych i cudzym językiem. Cudzoziemcy i szukali raczej zysku świeckiego tem nawracaniem więcej a niżeli duchownej moralnej korzyści okrzczonych Przeto też społeczeństwa ich wiara Chrystusowa z odporem wynikły krwawe walki, zaciąte i długie boje które się skończyły zagładą tych narodów słowiańskich – Inaczej zaszczepiała się wiara w wschodnie części, w Czechach, Morawie, Polsce, Rosyi. Przynosili wiarę apostołowie pobożni którzy nie gwałtem, przemocą mieczem i ogniem lecz w zrozumiałym czystym słowiańskim języku słowo

zbawienia głosili. Prostotowie ci nie stawiali gwałtownego oporu narodowości słowiańskiej, nie niszczyli zwyczajów i sposobu życia narodowego, uszlachetniali oni nabożeństwem chrystusowym obyczaje, bez nie łuszali ducha słowiańskiego, przeto też dzieło nawrócenia prędzej dokonane i łagodniej niż znalazło takiego oporu jak. n.p. na Pomorzu gdzie jeszcze do XII wieku od zaniżych krajowców miejscami na uporczywie pielęgnowano pogaństwo.

Słowianie w arcyxięstwie rakuskiem

Od VIII do XII wieku zamieszkiwali Słowianie to xięstwo aż do Alp po prawej i po lewej stronie Dunaju jak to widać z nazw (rzek i miejsc) przechodzących w Dyplomatach) n. p. Erlaf (Orlowa) Bielach (Biela) Sirning (Zyrnica) Juln (Dolina) Oppoitz (Sopotnica) Gaming (Jamnica) Melk (Medlica) Tratigist (Radigost) Liesing (Lieznica) Feistritz (Bystrzyca) Laa (Lawa) Mödling (Medlice) Krems (Krzemze) Ostra (Ostrog) Zwettl (Swietla) Kolmitz (Chlumec) Fladnitz (Blatnice) i t. p. dzisiej niemieckie a w dawnych dokumentach po słowiańsku nazywane. (Ob: Szembera o osadach słowiańskich w xięstwie rakuskiem – w Czasop. muzeum czesk. 1844. ff. 536.) Od r. 906 zaczęły plemiona niemieckie nienowicie Bawarzy osiadać w tych krajach słowiańskich tworząc oddzielny powiat: Ostmark (Orientalis pars Bavariae, marcha contra Slavos) i przyczyniły się do zniemczenia. Jednak i dziś wiele Słowian znajduje się w arcyxięstwie rakuskiem. Liczą nawet 7.513 Słowaków czyli Podłużaków i 6460 Kroatów i nieco Czechow we wsiach Schwarzbach, Rabszachy (Rothmuschgrun) Gundrzachy (Gundschgrun) Lomy (Zwerd) Zhalamky (Zditschkowny) nemecki (Zniznöschn). – Kroaci (podług podań osadzeni r. 1580 przez jenerała Krzysztofa barona Teuffenbach – lubo się z dyplomatów osady ich dawniejsze pokazują) zamieszkują nad rzekami Dunajem, March i Leitha następne osady: Witawa – selce (Mannersdorf) Borstatyn (Zurndorf) Chorwatzki Bgrun (Zbrgrun) Horisej (Zurnungschn) Gustatyn (Oszfentin) Poturno (Engelhartstetten) Bratisej (Zurndorf) Nowawes (Neudorf) Lamacz (Schlumau) Dubrawka (Birlenbrunn) – Podłużacy żyją na równinach bagnistych czyli bagnistych pomiędzy Eisgrub a Lundenburg w dość licznych osadach.

Słowacy w Węgrzech są potomkami starodawnych mieszkańców wielko morawskiego państwa: 1) Magurzanie czyli Czopacy na Spiszu b) Szotacy w stolicy zemplińskiej (należą rusko-słowackie) c) Trpacy w hontskiej i nowogrodzkiej stolicy (odstawa trpw = teraz ruskie teper) co do zatrudnienia są Słowacy: Blejkari w stolicy turockiej i orawskiej, Safranicy w stolicy turockiej, Lipkari (Zitznufsiedler) w stolicy zwoleńskiej, Płatenici (Hausirerfiedler) w stolicy orawskiej i nitrzańskiej, Pitlikarzy (Knuttelkufsiedler) w stolicy nitrzańskiej, Kozkari (Ziegenfellsiedler) Strindzari (Käsefiedler) w stolicy liptowskiej, Krekacy (Tandlerfiedler) w stolicy nowogrodzkiej, Miotkari, Dratenicy (Drotari)

Zaporoscy Kozacy (niekrasowcy) r. 1785 z okolic Jass przybyli do Zenty gdzie osiedli w Banacie, lecz gdy się nie żenili wymarli

Mitologia słowiańska.

Sym oznaczał jakoweś bóstwo; w starosłowiańskiem kazaniu o bałwanach: „O kumirziech słowo" (w rękopisie dawnem: Sborniku własności p. Konstantynowa) z XV lub XVI wieku, przychodzi miejsce gdzie o bałwanach mówi: „Jeszcześe i sami Chaldeja ich ne czest-„bowały i jegda widjeachu srebra suszcza niema i newiego-„tosna, prywodjeachu i Symowi (СИМОВИ) i moljaszcze „i da proreczet czto s bogom i głumljachu sia tomu owo-„mu objeta ima suszczema bez słowese" (jeszcze też i sami Chaldejczycy ich (bałwanów) nieczcili i gdy widzieli że tłuszcza zebrana (lud prosty) była niema i niewymowna, przywodzili do Syma prosząc go aby wyrzekł co z Bogiem, i czynili mu różne śluby chociaż był niemówiącym). Miejsce to właściwie jest naśladowane z trenów Jeremiasza proroka wiersz 40 gdzie ów ten bałwan zowie Wił (Вилъ) w starocerkiewnem tłomaczeniu. Zdaje się iż ów Sym uczczony był od Ruskich pogan jako Bóg słońca, jak się J. Sreznieuski domyśla. Wtemże samem Kazaniu wspomina o bałwanach w dawnem Babilonie wten sposób: „Jako do nynie zryte zdje jako w drjewnem „Wawylonie kumiry drewiany i kameni srebrom i złotom „powołoczeny i bagrenica na ramenech imuszcza, ichże „żercy bogy żelajuszcze strach stranam." (Jak dotychczas zobaczcie tu jak w starem Babilonie bałwany drewniane i kamienne srebrem i złotem powleczone i purpurę na ramionach mające, których kapłani zowią bogami rozsiewającemi postrach na wszelkie strony.) Domyśla się p. Sreznieuski że to alluzyja i porownanie dawnego Kijowa lub Nowogrodu z pogańskim Babilonem. (Časop. mus. češk. 1850 Tesz II p. 313)

Perehynia. Wrękopisie: Nauka duchownym dziatkom pisa-
niem w starosławiańskiej mowie w XVI wieku ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ będącym własnością p. Bołotowa przychodzi miejsce:
„Wroliaszczy[illegible] czełowieczeski rodu i rożenicam porewnuj,
„a połowinu i Mokoszy i Perehyni (перегини) i wsiakim
„merzkim trebam nepribliżaj sia." (Proszących ludzi
rodu t.j. starych, i babek nie prześladuj, a w połowicy
(może to: Apolonowi?) i Mokoszy i Perehyni i wszelkich
obmierzłych ofiar nie przybliżaj się.) - Cobyto za bóstwo Pere-
hynia było, niewiedzieć, tylko to późne o nim wspomnienie
pozostało. (Časop. mus. češk. 1850 Tesz. II p. 313.)

Swarog był bogiem słońca i ognia u dawnych Słowian. Dytmar mer-
seburski (+1018) biskup pisze: „W powiecie Riedirierun (Redarow, w połud-
„niowej stronie dzisiejszego państwa Meklenburg-Strelitz) leży miasto Riede-
„gost zwane (t.j. Rhatra) w trójkąt zbudowane z trzema bramami któ-
„re zewsząd ~~[illegible]~~ otacza duży gaj od mieszkańców czczony jako święte
„miejsce..... Koło bramy (trzeciej wiodącej nad morze) stoi z drzewa
„sztucznie zbudowana świątynia z drzewa której pokrycie ~~[illegible]~~
„rogi rozmaitych (sztucznie rzeźbionych) zwierząt podpierają. Ścia-
„ny tejże świątyni pokryte są cudnemi rzeźbami różnych bogów i bogiń
„tak iż je patrzący ze wnątrz widzieć mogą; wewnątrz świątyni zaś
„stoją posągi bożyszcz z podpisami wyrzniętemi pokrytych
„zbroją i hełmami. Znajgłówniejszą pomiędzy temi bogami zwie się
„Zuarasici, którego jako pierwszego wszyscy poganie czczą i ubóst-
„wiają." (quorum primus Zuarasici dicitur - Bb Thietmeri Chronicon
lib VI cap. 17 w ~~[illegible]~~ Pertz monum. German. Histor. Tom V p. 812 - w
edycyi Wagnera z r. 1807 stoi mylnie Suarasici to też mylnie do chrześ-
kich mitologii słowiańskich przeszło.) — W liście ś. Brunona do Henry-
ka II stoi także Zuarasici (ob. Lappenberg J.M. notae ad Thietm. Pertz
monum T. V p. 812) — W kazaniu o zabobonach w języku ruskiem pisa-
nem który się znajduje w jednem rękopiśmie z r. 1523 (obejmującym także
pisma ojców świętych) będącem dziś w Rumiancowskiem Museum w Peters-
burgu (pod Nr. 184 in 4° papier.) stoją pomiędzy innemi i te słowa.

„Że sut Kre Krzyżtyjane wjerujuszcze w Peruna i w Chorsa i w
„Mokosz i w Symа i w Regla i w Wily, ichże czystom
„try deśiat sestrenjc kłaholjut o kajannii newjehtaszy (t.j.
„bezbożni niedoukowe) To wse mnjat' Bohy i Bohyniamy. I tako
„pokłaPłyajut' im treby i Korowaj im łomjat' i kury im rzeżut
„i ogn ohniewi moljat' sia, zowut jeho Swarożycem" (Ob. Opi-
sanije ruskich i słowenskych rukopysej Rumjancowskago Muzeu-
ma sostawł. Alex. Wostokowym. Sankt Peterburg 1842. 4° str. 222)
— W tak zwanej Ipatyjewskiej Kronice (którą dawniej wołyńską
zwano) pod r. 1114 znajduje się przełożony epizod wzięty z Chronografa
(t.j. z byzantyńskiej kroniki Jana Zmalalas który po grecku pisał) na-
stępujący: „I bysť po potopie i po razdieleni jazyk poza carstwo-
„waty pervoje Mestrom (t.j. Menes czyli Mestraim, Μεστρέμ) ot roda
„Chanowa, po nem Ermija (t.j Hermes), po nem Feosta (t.j. Ἡφαίστος, Ehtas
„Hephaestus, Vulcanus) zie i Swaroha narekosza Egyptjane.....
„Tojże Feosta zakon ustawi ženam za jedyn muż posiahaty i chę-
„dyły chowiejuszczy, a zie preluby djejuszczy kaznity poweljewa-
„sze (t.j. aby wiarołomne kobiety czyli raczej lubieżne, karano rozkazał)
„seho rady prozwasza i Boh Swaroh (tego niema w greckiem)... i
„błażysza i Egyptjane (t.j. prezwali go Swarogiem i ubóstwili go Egip-
„cjanie). I po sem carstwowa syn jeho imenem Sołnce, (Sol=Ἥλιος)
„jehoże narycziut Dażboh..... Sołnce car syn Swarohow
„jeże jest Dażboh (Sol Vulcani filius) bie bo muż sytен." i t.d
(Ob. Połnoje sobranije ruskich liętopysej izd. archeograf. Komissyjeju.
Tom II Sankt Peterburg 1843. 4° str. 5.) z czego widać iż tu Wulkana
przetłomaczono na sławiańskiego Swaroga. — W sześkiem najdawniejszem
słowniku Mater verborum zwanym, słowo Swor (zwor) oznacza zody-
jak (w sanskryckiem: swarga = coelum Indri, aether) a słowo Stwor
(ztwor) tłomaczone jest przez Osiris (sanskryt. swarga = coelum
Indri, aether; swar = coelum) — Łoś Uliaceński (r. 1398) w piśmie o
Manicheuszach w Rossyi i na Litwie nowi, iż litwini czili Boga Sotwaros
t.j słońce (Ob. Narbut Dzieje narodu litew. Wilno 1835 T. I str. 19) —
Słowa tłomaczone: bóg ognia (Vulcan) zodyjak, słońce dadzą się zebrać
wjedno i pokazują zabytek czci oddawanej Ogniu i Słońcu
przez słowiańskich pogańskich. — Egipcjanie Ptahy zwali stwórcę: Ehtas syn jego Osiris (słońce)

Ryta (variant)
(cf Syma-Ryt)

Swarozyszczem
(variant)

Jaryło oznacza? boga wiosny (tyle co u zachodnich Słowian Jarowit, Jarobud) Tychon arcybiskup woroneżskij pisze o nim, w XVIII wieku: „Iz obstojatelstw onago widno, czto drewnij niekakij byl idol prozywajemyj imenem Jaryło, kotoryj w sich storonach za boga poczytajem byl, poka jeszcze ne bylo chrystijanskago blagocziestija." (Dotąd w Woroneżu święcą na wiosnę) W Muromie zaś dotąd w pierwszy poniedziałek Letnywki zebrane dziewczęta topią słomianą lalkę na żerdzi którą zowią: Kostroma (Marzanna?) na Ukrainie tę lalkę topioną zowią Kostrubońko

Rojenice w powieściach kroackich z Parki (staroſław. Rożdenice - może to boginie porodu) zwane także Sujenice (staroſław: Sużdenice)

Perendan (t.j dzień Perena) zwie się u Słowian polabskich czwartek (Trūmpaz)

Ołtarze – Amulety – Jabłka – Arkona – Antrimpos – Auscia bożki rzeźbione i wieczorne w polu
Góry święte (Welehrg – Hlewel – Kalwarya – Gaehoft – Spargarda)
Ogień Krótkie Bogosłowie Słowiańskie i Litewskie. Z bogiami Boska (świtanie)
Dreksta (ciemność) bóstwa wróżby nie
Żerunek

Alle Alces vide Jacut – Algis postawnieć bogów w polskiej miłość Waje [illegible] bóstwa pos-
rednikiem między Ziemskiemi bogi: Zenonacii a wyższemi niebieskiemi bogi.
Apidome borek Polsk. odmieniania pomieszkania Bonelenie bogini domowa polska mieszkająca w kącie
Atlaibos borek domowy Polsk. Audros bóg morza i rzek w Polsce i Śląsku
Auxtheias Vissagist (naczelny bóg) w najpierwszych rzeźbach bogosłowia najwyż-
sze bóstwo Polskie i Śląskie

Babilos bóg Polak. z boginią Auxtheia nad chodowaniem pszczół.
Bastłucke lub Berotucke u starych Prusów karty czyli niemieckie ludzie (trzymu-
jm) pod zajęciem kartów Piśmiany. –
Belenus u Galłów i Norykow bóstwo słońce od Grek: Beros (Pfeil) lub Breton:
Księg melen (blond)
Benkis u Polak i Śląsk bóg podróż ob sprawiał ze dalku razem podróż-
wcili których on chronił
Berstuk (duch leśny) u Wendow bóg leśny pretorony nad leśnemi duchami. Bóst-
twa bore u Wendow i Pomorzanow byli w wierzeniach i należeli do (czarnych
bóstw) jako podaże złoty. Berstuk miał Rolą postać podobną jaskrowi, i wrą
potężne Ulebog czyli gniewliwe bóstwo – cf. Crevrobog Ulebog
Berlea (cf Auska)
Bjelbog Bjeloi Bog, Biały Buch, Belbuch (białybog) u Słowian, Wendow, Wandalow
i mieszkańcow południowej strony Baltyckiego morza dobry bóg czyli bóstwo, opiekun
wszego dobrego, strzegący geniusz ludzkości. Swarz miał zkrwawioną i muchami oblę-
drogą (może aby pozarać ze wszystko żywi) Swięta na cześć temu bóstwu były gry bie-
siadij i inne uciechy. (cf Czernybog)
Bjes ztąd duch w Kłonijsk Kroles był tu wrahn był wże.
Blaxulle u Frygow i Wendow wodna bogini czyli wodna Nympha najęca noc
rowami i wiatrami.
Brekszta (cf Auska)
Budintoja bogini a domowa u Polaków. jej wzrok był ludziom walerytym czasie ze snuwach pięcia z bezczynnych lubowań
budzie. (cf Numeias)
Bustony u Prusów drobni Kłopce którzy z postaci woskuskto piorzego do wodypółaregorowo.
wrożyli.
Bug Bog (inne bóstwa w ogólności) także rzeka na cześć wodę z nabożeństwem i nie powarzeng
jej się wielkim uszanowaniem czerpano wodę
do niej plunąć lub na jaki sposób jej wodę znieważyć.

Polipa święte bydła przy wsi [illegible] Prusie jeden
w 18 wieku. Konie w nocy ofiarowywano drzewo 18 wielu ze starości upadł bo Kar
Ustitus, całe lasy były święte nikomu w nich niebyło wolno den cudzy inne [illegible] na niej wy
jąć lub polować. Prusy. Probeten w Samland byłje- den taki las. repert. F

Lubegeld Polu. Gotthin w wiel-
kiem Rusz ellin Dubel = idw
Zwetzwannin niwar Lipel
Pabl wran [illegible] wars Boklo
bnesytow – Krany.
Maxoch lub Moxoch u Prus.
bóg opiekuńczy mniejszych elem
wych zwierząt, owiec, i koz.
Poniedziałek u Słow a osobliwie
u Bohem i Wend. zwięty druć tyle
co u nas nie drzela.
Swiątynie u Słow – najwięj z drzewa
Zwierzęta Prusy i dziw: Rogaty
i wpre czeli: mlekiem zgodli
Morawi. i Czechow starych pory
umarłem na matach stawiano
bochen chleba a nazin świeci tak
stoi jak umarły i pożywcali
na na śpiżarowej i nacano na że
i t. d. nie obrzeżają się
U Prus: wrono na z pieczeniow
z rożnej farby lub z 2 deperentu
i jak czarna lub biała far bu
na górze leżała stąd wrożyli.
także u Słow. dobrze przy modlit
bimy obwijano w bogate rzecy
i ciężano a zich położenia wru
Drzewa dębowe święte w Prusach
i Pomorze – Heiligenbeil – Spring
miejsce sowinie na wyżle stary to
chrześcianom za forlez – 4 na
rzece Bregelpny Welawie nor-
na śpiż bydła wiej jezolowi obroic
co Markgraf Brandenb: uczynił
jej pień 27 łok. Gałęzy na Kon
den cudzy inne [illegible] na niej wy
repert. F

C. C.

Ofiary u starych Prus: Criwe sam w niepewności zabiela nozdrobi: jest jeżeli krew płynęła dobry znak jeżeli nie zły. U Słow: białe krowy których byk nie tykał bogom za wyjście z oblasano. Większe ofiary ludzkie przy pogrzebach. Pogrzebowe uczty. Gospodarz domu pod drzewa kładł śpiewając pryszczepiał i bijąc się wzajem.

Kapłani u Prus. najmodbri ve porim pierwszy Waidelot czyli Waidelotty lub Wurskaiti. Niższego rzędu byli Sigroci, digabony, Siluśony, Swelgony, Buttony, Weidy, Szurtony, Buśony, Leitony, Swakony. U Wendów Bonorowie Krek. Mor. Sorb Kapłaństwo miało stad z przywileju w Rozowen w wiązku. Kapłani w Retre takiej rangi byli jak w Arkonie najmniejszy gradobyt Rabo lub Raba t. j. sługa drugi Mikki lub Micke t. j. Kapłani trzeci Waidelbot wyższy gatunek kapłanów 4ty Krive. najwyższy Kapłan w Arkonie nosił Wendyjski obyczajem długie włosy, brodę rok w Arkonie w Rugii. Krive Criwe Criwe Criwe

Dawanie polowy: inne ofiary, zmarli (Ubore) których sobie w karbej osobie przedstawiali
Dracicelub Zastani Eumenidy czyli Furye Now. w czechach, Morawie i innych krajach
Dugnai Bogini domowa Hofka nad ciastem chleba
Dyrra Krepka prywatna bogini od Scia Drzewnyela czcrone
Dzidzielja Zisa-bogini miłości w polskiej i Sląsk. Sprawowała ludzkiej płodności. U Wen-
dow także czczona stoi mocno w jakimś wzgle. Swig lub Dziwa podług mocy była jest i imienia
opiekielka, Bogini bierki clawania do porodu Dziewana przyniesiała czas porodzenia
Marzana Brodziella
Dziewanna, Sevana, Sevoria, Bogini u Sol. Sląs. Wend tyle co Dyana. mieszkała wglą-
bi lasow (Sląs Sreral) ja za leśną boginię trzymę) jej posług od dzieząt i ptactwa białychgłow wieńcami
Krojono. Miała wpływ do przyśpieszenia porodu w Racebergu jako symbol owocu od niej natury
czczona; jeżeli jest taż sama z Sla lub Dziwa)
Ereznim bóg jezior u Sol. i Sląs. Wody rybami najbardziej jezior. dlatego jako
F. F
Flins, Flintz, Flint, Bog u Wend. Sorbow w Lusatyi i od wszystkich wschodnich (wsple) Now czczony
Dwrzeszczaniano go jako Kościelny lub chudy starzec w prawicy Gorzejącą pochodnie na ramie-
niach niósł Lwa i stał na Krzemieniu (Flins) był bóg pieca (morze i warzących stania, jakoto
Krzemien z którą mający w sobie Cochodnia i Lew który rykiem umarłych budzi o Mazurji) Flins
i Dya nabrał w Wend. Bogost. do czarnych bóstw
G. G
Gardot u Prus. Wendow bóg mięs Kow (Pfiffer)
Gardunikis domowy bóg u Sol. i Sląs pod jego obroną jagnięta były
Gasto złe domowe duchy u Wend. i Bomor. Do nich należał taure Marowit.
Gniewnud Warty najwspanialsze polskie bogaństwa.. (Gniardo)
Gordu Bog u Sol. i Sląs. Którego najbardziej dziewczyni i panny
Gorinia podług mocy bogini gór w Rosyi
Guboi i Swestikos z bogowie opiekuńcze prywatne miasta Sarakowsk w Polsce
Gudi bóstwo czcze u Bomor. i Wend. w postaci pszczelego jej jelenia
N N
(Nick) bóstwo ... u Sol. (Flosser)
P. P.
Prigirstitis bóg domowy który murzenie słyszał a krzykiem obrażony był.
Pripardeis Polsk. bóg domowy u którego stary dorosłe prosiąt a były.
Przepegala Slaw bóg przed którego ołtarzami chrześcian ujarmionych z wielkim kny-
kiem. Chichiania go trzymają w Przylepa Przypskiego. Podług mocy tyle znaczył co
w Kandow Szeyg. roku 1108 nejrzyc
w Chrześcian na ofiarę bito
Freja wprawdzie niemiecka bogi
nibyła lecz dyjest dodawano:
Vana dii t. j. wendyjska bogini
wie musiała z nami Wendami do
niemcow przyjść. Gebhard
Auschent lub Luchwegt u
pruskich Wendow bóg zdro-
wia i chorób. J.
Austheia u Sol. i Sląs bogi-
ni rozwodu pszczelnych
Kalwaryja w Polsce sław.
ze odpustami z rejnami
runka pięć olbrzymow
podług podania zbudowanie
go. Jest tam Klasztor wielce
rzec można zeto było
sławne za pogaństwa a
nieżle
Liwara lub Liwa u Win-
delikow i Dhatow bogini
zboża i owoce wydającej ze-
mi czcili jak także Sorbowie
Lusatyi i Miśnii, a miasto
Zeitz od niej na mieć imie
(Czerlbog)
gaje Storte
Poniedziałek u Slawian
szczególniej u Lowiczan
i Wendow był dniem świę-
tem tygodniowem.
Wenidra zły bóg Wen-
dow (należący do czarne
bogów czarny w Arko-
nie. Wyobrażano go w
bierze mięsa z 4 postron
ni koło głowy z której
tem na głowie i z gołe
z rozpostartemi (Krzyżami
na brzuchu. Sk.

Rusałki od ruskiego (ryza słoń)
na cz. niemiec. (provincial: Essen)
ści młodzieńcze drzewa (Kabarii)

Bobowisko

Zerum

Prowe lub Prowo Podług narzeczą Wagryi cryphowie w Altenburg (Błunsbury) Sław.
Perunа cerili. Prowe przy dziesiejszej wsi Prowenau przy Altmubury miał pewnego
rzy gaj gdzie najstarsze dęby stuletnemi płotami najczęściej dawie drzewi. Dla Nie-
dego biegania ten gaj był otwarty co poniedziałek się tam Xięża, Xięgże i naród na
obrady się schodzili. Ofiary bito przy których oprócz Kapłana, dwóch ofiarników i Xię-
życia nikomu wolno było wiosc do ogrodzonego miejsca.

Perkunos jeden z 12 bogów Prusk. z rzędu najwyższy duchowny niebieski (Gdzie-
ście) Mahlka pod Krzakami bru jego ludzie dzielą się na Wojerstuke (podani pro-
ści, Karty) i Markopole lub Markopete (rlackta Flehn)

Piorhot bóg leśny u pruski Wend.

Pustony Kapłani niższego rzędu u Prusów który rany przez chuchanie goili

Putlony Kapłani niższego rzędu u Prusi który z piany wodnej wróżyli

Lyza. Wróżka Krzywe kuście

P. P.

Pradamas u Mozaw. i Czech. jeden z podziemnych bogów. Podług Stranskiego był

Pradamantes

Patacincza Bóg domowy miał w opiece konie u Pol:

Pargubrenapat Bóg domow. u Pol

z wiero europowanego piwa lub Miodu warzonego Kuleciunos ze domowego gospo-
dan powinat. Przy robieniu piwa dawano temu Bogowi ofiarę do picia.

Rugiewith bóstwo wojenne u Wendów na wyższe Rügen z 7 ludzkimi twarzami
rzkaradnemi. Swiętynie najwyższą miał w Karenz najwyższym miejscu Wend. bogów:
Slwa razem tam z Porewithem i Borevitem cerony. W pyszkie te 3 bóstwa były Karzy
ce za prefekt stwórca (Flehn) i niezy stoje. W Retrze pod imieniem Karcwita Rugi-
wita i Nirawita jako dobre ale bóstwa cerone były.

Prusoldzy ruskie Nymphy lub wodne i lesne bogini. Dzikie Panny zielonemi włosami
kołyszą chujają się na gałęziach drzew, Kąpiące w rzekach i jeziorach i grają na bat-
ty włosy na zielonych łąkach na wodzie. Prusalka ogólnie woda panna.

Pyrkajoth dębowe lub lipowe miejsca u Star Prus. gdzie niższe bóstwa lub duchy cerc
ne były. Wyższe bóstwa były w Romowem cerone.

Romowe jest miejsce świętych dębów zbudowano Klasztor S. Trojcy. W wielkich świętach
złoty [illegible] na którym były postaci [illegible] Kunaca Kolla Polewina

obstr. Lap

Pokerywano bogi. Inne Romowe było w Kurlandyi dziś.

Rhetra w Magdeburskiem z wyspach spalona przez Cesarza Ottona I 955 potem znowu na 3
wsparty na kolumnie forma wyspach zbudowana o przez Henryka Lwa 1150 zupełnie zburzona tylko mała wieska
stirii inscriptus columna red Prilwitz przy neubrandenburgu Tollenzie i imie pogor ke Rhetra bezo porostało. Byłto
naulum in cujus vertice [illegible] Canteon na rodzaj [illegible] rechodnich (Gdzie) nowe, Finy, Skandinaw. Slaw. najwyższe bóstwo
terum geotano ostar dupe: [illegible] tam był Radegast. Drewniane figury tej bornicy pogrzebione były rzeźbą, budowla
tano altero pede tenus abdo- [illegible] na rogach rzemiast fundamentów, bożych z ofiar w grodzie Ku stat Radeg. nazwa
rovens et quidem ocreatus. To ras posiągi z metallowe nad ofiarą. Caput autem rubrum erat ut candentis
caput corona ornatum auribus oblongis atque erectis ferrum autem rubrum erat ut candentis
specien praeferret, forma vomeris ut putatur. [illegible] wyprowadza ad Prawa

Prodega
i życia
crerony.
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Pradegast, Predegast, Pidegast, Redegast u Mordw. Pradgost lub Radhost bóg słońce, bóstwo urodzaju życia u Wend. Od Pomor. Obolit (w mekl), morawsk. i innych słow. jako wojenni i wojenski bóg

Swantewit lub Świętowit u Wend. Bóg ziemi i wojny, bóg wojny i urodzaju, bóg wojny i urodzaju, bóg wojny i urodzaju

Siewa Schieba Ziewa bog: życia
daje ze wszystk. stow. Siewapowiedzeon
waje się w Kolbercie, w Rosyi pod nazw.
Stryba była a w dalmacyi: Boba
Trichia lub Sfürr Freya: Siwa w Pletnicy
re była w sukniach niosła nagłowie
nagiego z pięcia ogrodu i gron w
ręku. Mosch trzymała tego owcu za pięc
iego za watpe. Daceburga se wa pod
lug obrotu w: Bothokhronekeder
Saforen była naga: trzymała w ręce
jabłko i gron a na głowie nic —
Sebkardi

Żywa odzyrer: lub żywie
żywot życie bodług ich miał
drinie nagłowie i wskrzyżowo.
Adam nazywa swoją wasz
Hewa lub Hewa, Chaw St. i
matkę żywia (Ladovid)

Waidelotis lub Waidalotte
od Waielin (wiedzieć) Kasz
ezyk (Gruninus) miał 24 bogów
rajdelotów z których Wai
delotis: kobiety zwoły
wali do ofiary. Kapłan
oni mieli jeden nad wiecz
nym ogniem z dębu za
powiadali czasy roku
objawiali jej im umarli
i przyszłe rzeczy znali
nych jak się palili
Kufner Ennikijs re
byli: nikt jego rodzaju
Linguforni zwali Luga
tori chwalili zmarłych
na Flocie cześcili porę
tutych i wróżyli z nich
Kufner Lupton i rany
chuchem czcili Kufner

(***) Bodług Praetoria byli słepi, chromi, niedołężni i kobiety musieli Kolodonowe bereniatnie czyć i najwięk
ograbiali bili czcili mężczyzn
ce (Venus) nad Macie
dem: zaręczył boginię miłości
(Venus) nazwie się jedno
miasto zwało Lanagorca
od tąd Strzedowskiego
pałacu góra.

Swatkony Kapł. niższ. rzęd. pruski. wróżyli z dymu i płomienia ogniowego
Swalgony Wędzki pruski. Kapł. (od Swalgaid minister Zofrait worshipers) Wyliczali
Diwa tyle co Venus miała w Raceburg: żwięt. klaq Henryk Lew ubuny
wybudowała tu 19 Werd. Uczuszczyr i mają za boginie miłości i zdrowia i boga cra
wszy miała złote jabłko w lewej winogrono i wieńcem liśćmi. Tiercel jej od pols
rzucie wszystkich pod. Morze była u Werd. wielbrzuszy Matka Przyroda i rodzica
czyli rzucica morzeni jej matrones był Ubog boga życia (Morze) niektórzy
honorę trzymają. Zabijano na ofiary jej zwierzęta i ludzi a jeńców chrześcijan najbardziej
Silkupony lub Salkupony Kapłani u Prusów sane urzędy miedzy
Praticas Kirbiocte polsk. bóg nad gospodarstwem świata
Prima, Prisna pogrzebowa bogini w polsce także biesiady grobowe tak
Prikek Prz bog pod tym ukiem: wiatr. powietrze zarazliwe. cmila aby
ochronił Strzedowski po Tatarsku (Ucz)
Prchudo Moskoe Gotowo Morska u Rus: poddana Charona: Morsk. tyle co Prtor
Prchur u Rus: w polu bóg łowów i miary miedzy: Bożka jego była brod) i nie
Porewna, Kloca wyrzniętą: i tyle znaczy co Termin: Bodług Le Clerc wyobrażali
go jako (Pluto vrib)
Pus Ruska bóg w Kijowie tyle co Bacchus
Pasani lub Draica (Lamprides) Strzedow
Ubłaniczka bożek domowy polski nad gratami domowemi
Violona Prolenisnowa u Polek. małe placki które na grobu Koi
były mu poświęcone. Wielena pan zmarłych w Litwie Lapiski
Vodha Bóg u Werd. w Detrevacrony tyle co niem: Wodan (Odin) jego bollów dług
metalowa pyszny nieforemny z kilkoma twarzami przodu: z tych z których
radość które jedni za wyre drudzy za przedtem nie brodzy trzymają. Bodług jedny imia jest
wyłło słow: od Woda wódz (od boga Wurshcit
Waidelottes lub Vurskaitt Kapłani pruscy. niższ. rzędu (od waielin
lub waydis Jednych zwyczajnych, a drudzy od boga Wurskayt którego
ich urzęd był w uszenie. Nazwa o Kolicu miała takiego
Walgina u Pol.: Ilez bóg miał obronę nad domowemi wierzętami.
Wapsulis polsk: Bóg wdrużynie Persona jego nad jest pogrzebacz pierwsze bur
(Venus) sprawiedliwości
Weiory Kpłn. u Prusów: którzy z Wiatru wróżyli. Ktoremu podług mniemania do woli
zalgrzeć miesce (Kusiuny) dan mogli

Welet,
rzeka
tyle
Wes
Wila
Wolo
Wurs
do
Wit
Yaga
Zelu
Ziel
Ziwien
Zlebog
Zniec
Zosim
Zuiti
miał
Zywie
Zlota
drzew
wrzesk
rukie

Weles, Wołos bóg którego obronie domowe trzody zwierzęta były. W Rossi. czerony był jako
rogacz zwierząt i był z po bereznic. Welesprodtuq Strarskiego bytu a ta Kobieca bogini
tyle znacząca co cete greeka. *

Wesna i morana dwie bogini swiąt jum todr nie Wilno tam czerno Perunu

Wila bostwo podziemne u Czech. i Morawc. tyle co Hekate Strzed.

Wołoty staw. straszne potwory tyle co Giganty

Wurs Kaito w jego obronie były trzy rodzaje zwierząt, z kurcho i Zwanbrat rolenut
dwa rzędu bostw u Prusow. Schamboat na ptactwem Witzyslaw rzeczki swiętowit miat na jednej głowie 4 twarze Strzeden

Yaga = Baba bogini wojny u Rusi. Przyszła baba bardzo wielka z rudemi zo- ząsposcin, vpspeyeiy,
gami stoi odrzwiami rozdzielonymi którego za pomocą zelaznej pałki na wpust dezyrzedror, bxypodor na
obraca Berum Pultheyst et Bolonist fu
nerf grificat
(Bertii Tabula Geografica)

Zizza Ciza Cycza (Cybela) Z Z Harmigca natura

Zelu złoty posąg bostwa które Libusa całac Karata i rzeka cecita Ofiarą mu za ober:
zniętych zarnokrzew i stoi przyniosita które na węglach palita.

Petricovia (Sciotkow) erat extra
urbem aula regia extincta ea li
gnis Levigatis, quam Buggy vo
cabant sed postea ardc corruit
(Bertii tab. Geograf)

Zemargla bogini u Ros zimy (Simerla) zemarzła miała oddech lodowaty

Sukmie ze srebra, blaszą, z niegu i mrozu a Korone z piasek gradu.

Zemina ubostwiona ziemia u Kol. i Slz.

Zewana lub Zewonia podług Kopova u niektor Slawian bogini myśliwstwa

Zibog lub Siebog bóg życia Wedsow Slow. i natrozek Wendgłowej bogini Siwa +

Ziemiennik staw. przydomek pruski. boga Gerkybrios i wraz z nim bóg rolnictwa

Zizelbog miejscabogini u Wend. Slow. ze miejsc jej ofiary dawane

Ziwiena u Czech. i moraw. bogini Zbore czyli Cerei Zywena Hnedobsz

Zlebog, Nebog (złybog) w Wend. bogost. najznaczniej re bostwo wszego złego jestmo
Znicz w Nowogrodzie wieczny ogień wzywany przy chorobach Uzdrowienie wraz one (Kuchar za
pmer wróżby Kapłanow Morze trzymago a ktherisster Exbandwienum
Zbogu bostwo mające w opiece pszczoły u Rusin.
Zwirbor (Switibor Swiatibor) staw. leśny bog w Mor. (Globisce cerony. Bozy mesebury
miał lesc dębowy swięty Zelon albo Dobropan (Merkur) Hu red ows
Zywie bóg życia w bolsze .. Slz.

Dodatek bóstw zło głogost: Slow

Złota Baba tyle co Zyss. miała świątynię i posągi złoty nadrzeką Obi wrę ca tr ymają.
dziecie umarłe św. Posągu były rożne muzykalne instrumenta któremi ruskie
wrzesk wyrabiano. Kto jej przyniósł ofiarować musiał trzy włosy lub włosow
ruskie wyrwie ustruba i jej na ofiarę dał. Miała swych Kapłanow i wyrocznię

* Sanguine Rebet tamen et iam
nunc idololatrisq; qui Deum colunt
ziemiennik nii Kal. Octobr. sacri
ficant do Kij Scaliger Exerc 263.
(Bertii Tabula Geografica)

nowogrod wielki. In civitate Idol
fuit Berum loco in quo nunc est
Berenski monaster hoc accola fuso
altari adorabant; forma illi viri lup
culmen ignitum manu lenentis ex qua
fulmen emicabat. Dicere Jovem fui
se fulgurit orem vel vocantem
(Bertii Tabula Geografica)

+ Zibog w rzeczach pod imieniem Zrzibog
jest wiemsk. duch rzeczny. Zebhard

* Wołos za pewnie wgrzaru (wołos
włos w przysięgach Wołosa różnie
wzywano jak Berena.. W poczyt:
Kuwielu Bogdy prawosławie Bu
rzeńskiej Błażewart przymierze
w zwrzeciem wany filorof wprzy
rzigął na Ewangelija warunki pre
dla Dobrogen dyktowane a Bło
na dzór Berena i Wołosa of Ka
rawcin (Cadowid)

Prowe bóg prawiedliwości (od
prawo) wyobrażano go jako
starca w płaszczu z marszczkami
z łańcuchem na piersiach i rze
złem w ręku (Cadowid)

Strzyga
Wilkołaki
Upiór
Czarownice
Amulety
Drzewa
Święte pnie
Ofiary.

Trzymano go za wielk. wyjątk. rzeli: po włosku wyjaśnia słow. Królowie dawali mu dawną ofiar jego w Arkon. miał w niemi głowa ze nogi krótkie, futnie i twarz gtowy w rękach tuli i rzekł rzeczy się będzie bogiem wyjść Nowgorod-Gebhard.

Yaga Babe wcrechach 296 wyrywając za siebie mówiąc:
Jakodo babe!
Zdeti dawam Kostany
Dey mi za nog zelezny.

Do mithologii Abbega ruskich rzjeveni: V. Prof. Koe 1786

Latała na miotle rynka Liany drewniane pełne rzezb. Sfinksy z głupy, drogieni czerwonemi zeponami. Twarze miał z kuk rzekiem płaskich obrocone broda i włosy po Wendyc Kuftrzyżo ze futkria do kolan z prawą metalowy róg w lewej tuk (podług inych leda tylko lukowato wygięta) na boku duży miecz rzebrzym gryfem w misterne powłoce ujęty. Koło niego

tabela rodu bogow Wend.

Bóg

Gilbog	Zlebog
Prari-Zirnitra	Prari-Zirnitra
Brzał duże płody i urodę. Konia jego jam Cyklar najwyższy tylko Kerwit	

Yomala przy Dwinie miał gaj ogrodzony i drwiami opatrzony. 6 Mgrow gości regli po 2 co noc. Wrag rodzeniu był rzględzer (Brunshwyck) w którego popiele wiele srebra i złota leżało. Na kolach trzymał miskę srebrną pełną srebrnych pieniędzy a wpce to tę miskę z pieścieniem na tej ze 300 Mark wartującym) na ręji miał drogą wstęgę podług inny był pojas z drzewa złotem i kamieniami drog: przystrojone. Korona jego była 12 kamieni drogi: osadzona miseczka złota tak wielka była że ją ledwie przedtem nogli zmieć. Suknia jego więcej jak 3 najbogatsze tedy szaty.

Waizganthos bóg urodzaju w Litw. jego święto na końcu Oktobra czyli w zadożyny dzień tak ścisło drzew czcił wiecia. Najwięksa drzewczyna festach Kolaczami Skies warem napełnieta jednę nogą stojąc na stołku wlewy miała drugi kawał tyle wego lub (Schumbusch) tyka który do góry podnosiła a wprawy drzanek piwa. Zdtt, postawiwszy modliła: „Waizganthos dej nam tak wielkie Konopie jak ja teraz jestem i nie dorwalej nam nago chodzić. Potym wypiła piwo, napełniła drzanek znowu i wyleciała go przed bogiem na ziemi i rzuciła kolacze jemu i duchom na obiaty. Jeżeli drzewczyna mocno na rodzaj tata było dobrą oznaką, jeżeli jej kwiecia i nogi prze nieniała nie rozlewano robić tej konopie. Trygława Hecate

Triglow z 3 głow. u Czech. Mor. Pomor. Wend. czczony miał w Szczecinie kościół. Stiany drzewiane tego były wypukłą płaskorzeźbą naturalna przyprawione i niezatartemi farbami ni ich malowane. W kościele stały lupy wojenne starych dziejów a nie złote i srebrne naczynia rogi do picia i grania organ i inne gratyi. Twarz miał o ustach Krzywata zastona. 3 głowy jego wykładali kapłani za pantfło nieba ziemi i piekła i temu twarz miał zakrytą że cierpliwie ludzkie grzechy przebacza. Miał trzeciego konia poświęconego. Podług Schedinga i innych był to białego ognia z 3 głow i półtyle tyem wpce tyle znaczą co Trygg lub Diana.

Swantewit (Swetowid, Switowid, Witosław) bóg najwyższy wojny, słońca. W Arkon. miało swięt. był 1 wchod: miała niemy (bunt) Dank miał białego konia który wrozył Stawiano 6 włoczni w pewnej odległości a na znak zwrotu w poprzek przywiązywano [illegible] Chrześcian mu na ofiarę bili i wodrow szlachetnych. Jeżeli prawa noga przed podniósł był dobry rok. Bogusław miał swięt w mieście Welehrad w Morav. gdzie indziej był czczony podobnie. Serowit, Herowit, Zerowit. Do Arkony [illegible] 3 rzędy lupow i zroku pogłowne.

Deitje niem: naród podług Tacit de ger m. 45 walkę bogow czcili jej obraza w postaci zwierza za amulet nosili.

Wendi dzielili bóg ow na białych lub dobrych i czarnych lub złych. A wszystkich za radzców (rasi) i czarownikow (zirnitra) Dobrych bogowie zwano n.p. Padaga Zelbog – Karewit Gilbog – Nemisa Crzerzebog – Prawwe był Belbog. Czerzebog światła bogi byli w ludzkiej postaci n.p. Radegast (lub Swayatia i Perkunyst) Podaga, Prowe, Rugiwit, Porewit, Podewit, (Rugiwit, Kerewit Hitowit) Suthrbog i Siwa. Czarni bogowie byli w zwierzęcej postaci n.p. Pyza, Flins, Mista, Nemisa, Hela Zerfluche Gasto (Marowit)

tuś jako żywy na oczy jego słońce
chrone mierzy górne nadała. † Perun
był Bożym i stróżem. urzędnik ludzki
kich rządu × czerwone pokazuje za Obrazia były za Zogay.
jich rządów abowiem siemie owo-
tnia z antychrystującego chwast, i spra-
wiające zwodzi. Jemu oczywiście
najbogatsze ofiary, a trzody, bujnami
były mu trawy Panem. Przodkowie
nasi nawet mu szczerze jedynakiego
nie żałowali. Kiedy był obwieszczony
Panem mu jakowegś na ołtarzu sta-
ją; włosy (sawali mu włosy rycia-
ny lub zbroby na sierce. Lasy i gaje
były mu poświęcane, w których ani
polowac, ani ścinać nie można było.
Jestoła jego oczy wtym były zwaista,
że wiecznym ogniem nieustępnie lub na
górach palono mu, który gdy o
niedarów rugust, na kapłana ciągną
ogniowy żmiene. Po zaprowadzeniu
Chrześcijaństwa p. Włodzimierza na
Rusi, natarał księgi Peruna posąg
Co konskich ogonów przywiązano,
Borkiem kijami rozbić, a kusk zbar-
dzonych do Dniepru rzucić i utopić.
Co gdy i w Nowogrodzie uczyniono,
miał, podług podania ludu, wkrótce
ciemność nie mogąc tej obelgi ścierpieć
na głos zawołać: Ach jakiemu nie-
wdzięcznemu, że wpadłem nazgo kusk nie
dzonych kusk złośliwych ludzi, który
mi dopiero wczoraj złożyli, a dziś
ten kamień.

† Na cześć Perkuna Litew-
skiego i Pruskiego jako
na górach ogień, który
wznieciwszy pochodzili ob-
wieszczając się śmierci. Podobna
cano mu Perkuna osobli-
wie Orły, które na sucz-
tym stężyły. Od Hromo-
wego pioruna go wzor
ki Kolcem i Dobrzyńskim
na niż wyższych Drzewach,
których pioruna siekiera
tknąć nie śmiała. Gdy
się nie wyjść tedy Otto Bi-
skup zwyciężył swoją gor-
liwość na nimi, na-
Panowy mu pierwszy
kościół. Podobnie zgromiony
stego nie Prus. i Litwie że
Perunem obrady
na górach. Perun podob-
no takie † Pozor pod
Perun zarzy. × Pasiecki De
Dijs Samogitici Lib. (Lugd. Bat.
1627) dwa opisuje Ten o
miedzi: Perun pod czas
gromów prawicą nie się
po polach, rad bitwa gdy
ma, a wszelkie świeci
miecz, wołał: Perkuna
ne muszki und
Diewa milsu ta
miesa t. j. Bor.
Boże nie zabodź mojemu
a ja tobie Panu
ten kamień miesa.
Co nie Panowie H. Panu
nie stało stoji Dziś
Heiligenbeile.

Perunu a wasi malżon-
ka Perunu z. Ovtedyniż
rzymiąc Bugum ofiary żyć.
mnych jimion; bez skoro
postyrali że Perunki
ofiary Perunowi się bez-
Dziż owszadzie godbe, nisił kimał Crowa uchwycił, a one
nakazał syna ostatecznego mawiając do ludu stworzonego, tak
Chrześcijaństwa od ujca wojny na most wyrwał stymi stawy:
mieć i na ersi Bucja rzeznąć. Podobny bor
spotkał i ujca który się postawieniu. Ten zjaw przelali
zmiłowaniu Po syna zmiennowogrodzky chłopcki do ujca, bijąc
nad utrutę syna orzuciwszy się klęcznie tego rodnie świątcone.
od jego ciała rozgrzał
się tedyniż wchwili no Morawie wyznanym był Perun a
i gorliwości Bucyństwa, Cyrylla (Konstantyna), i Metodego,
a posąg w Nowogrodzie na miejscu świątyni ustawiono
otrzymało Perunu, któ Kościół N. P. M. co się tymi prądkosto
za jednak Chrześcijanie
cześć odbierać mujscu.

Pikuła bostwo Mor Lechow.
Pikuły u Słowian. Bug
wiązy progenitorij
Pikuri Pikuriah bóg ozrony w bit-
wyrgij (od Słowiańskiego bytwy)
Pikał, Pokłus, Pokło

Pokło

Zła Cechy, gwałciny,
straszydło i śmierć
były jego sługami.
Żelwat (Zelwety rzymskie) 22 marca go
profanom o urodzaj bóstwo pruskie
i litewskie - Narutewicz

Perkuny
Nie wymieniły jednak te słowa jednego
Perunu nowogrodzkiego posągu znanego
do wolyi, bez posąg przeniu wodnie
postyrali że Perunki
ofiary Perunowi się bez-
płynąć, kinyrzące strumieniu; ai na
Dziż owszadzie godbe, nisił kimał Crowa uchwycił, a one
nakazał syna ostatecznego mawiając do ludu stworzonego, tak
Chrześcijaństwa od ujca wojny na most wyrwał stymi stawy:
mieć i na ersi Bucja Nowogrodzianie to wcem zamiast
rzeznąć. Podobny bor
spotkał i ujca który się postawieniu. Ten zjaw przelali
zmiłowaniu Po syna zmiennowogrodzky chłopcki do ujca, bijąc
nad utrutę syna orzuciwszy się klęcznie tego rodnie świątcone.
od jego ciała rozgrzał
się tedyniż wchwili no Morawie wyznanym był Perun a
i gorliwości Bucyństwa, Cyrylla (Konstantyna), i Metodego,
a posąg w Nowogrodzie na miejscu świątyni ustawiono
otrzymało Perunu, któ Kościół N. P. M. co się tymi prądkosto
za jednak Chrześcijanie
cześć odbierać mujscu.

Perun (piorun) odwodna; zawsze jego
cechowały własności ornackie (rolnicze)
Perkuny
Bezsejas Bojski Perunowy wolne. Jemu
poruczono wejścia nowo narodzone
wojowin niewiastka...

Dzikiwilos Stwórca Bóg rządu najwyższych
litewskich i pruskich Bogów, którym
wdanowym jako Dzieci prawo. Jego
wyblada Zwaro; i (sama nazwa Dzikiwilos
od piekła pracuje go jako bóstwo śmier-
ci. Poświęcono mu trzy cechy śmier-
telne, to jest: kuchnia, koniach, i kro-
wia. Miał on tukrok Bogów skarbów
i bogactw, które się się od niemia
nejdawniej; oraz i lisy (z Niemna).
Dzi Bóstwo pol. którego Oziwo stzbi
(Dzi) rodzi, i Gwarbara.

Laji Ki

Dogwizd

Dachwisk u Rasinian Bóg burzliwe
go wichru. Kiojawianie prosili go tak
że jako Bożka powietrza, pogany i
słoty. Orsi i Morawianie prosili go tak
że jako Boga mgły pod nazwą Ne-
Thuda. †

Dogoda, Dokoda, Dodaga Bóg wiosny
u Dołaków, Orchów, Morawców i Ru-
sinów, kochanek Bajgini wiosny. Sim-
sterli. Obraz jego był [illegible]
piśmiej, która uwieńczona modrem
kwiatkami, odziana [illegible]
(ostrami), opięta [illegible]
niebieskim obrzęciem, na kwietnych
suchym wozie i tygrysach po
wietrzu. ♀

Dokium u Prus: Bóg Dziktwa.

Dokollos wrzeje u prus. Bogów, któ-
rego jako pana błyskających się mar
i strumyków czczono.

Dolula, Dolulo Bóg małżeństw u Ru-
sin i u innych Słowiańców; czyn bogi-
ni miłości [illegible]
onego Lela. Dolil oznacza tyle jak i
po Lelu następujący, a zatem na-
stępuje małżeństwo po miłości.

Dobrun = gabia Bogini polska, która
o ogniu staroświecki miała.

Dolkan, Dolkran wrzący wiatr
Borów leśny, który od głowy aż po
pas wilczej postaci, a stamtąd
aż do stóp jeleniej lub psiej prze-
stawionym był. Miał [illegible]
(cf Centaurus?). Lecz [illegible]
go Dobrun?

podług Helmolda a [illegible] dage
[illegible] Długosza Dogoda

Dziwna

Dołowy

† Rade je mi się Re
i Dołowy ku bodźcu prze-
li - Marany albowiem Ce-
[illegible] wiatr

† Helmold Chr. Sl. L. I. c. 83.
Slavorum idolum. Jmię słowu
prosili go pod nazwą Dachwisk
i Dołowy.

Słowo jego podłoniste (plinn)
Był miał chłopiec, lud-
nie wyobrażony. W ręku
trzymał [illegible] przy obfitości.

Lel jakoż pogańskie słowo Legis
(Nordin nordsław. Mythr.)? Słowo
on: Dogoda, Dodaga od Holoty Dow
(Węgrów) jako miesza pory ro-
ku (Witterung) zgrzewne jakże jako
ochronić ich [illegible], rybaków, pa-
sy i wszelkie owoce. Przedstawia-
no je jako starca, w krótkiej [illegible]
mi, koronatej papie, z której [illegible]
wał [illegible] wyglądał [illegible] wyprawiał ma
[illegible] (obfitości) [illegible] w [illegible]
[illegible] Kostur [illegible]. Podług wszy
ma nierzadko spromieniona
słowe spod wojny twarz - która
oprosa Korlij [illegible] linij [illegible]
[illegible] Lecz [illegible] [illegible]
twarz rzka - [illegible]
że jest bogiem [illegible], rybaków
Bilbogum, w ręku [illegible] oka-
zuje - Dikun [illegible]

Słoba

Słoba

Słoba

+ Drama pięta trzymał się za brodę, lewą za głowę. (?)

§ Dobrowsky sądzi że Derenus i Dorwid znaczy jedno bóstwo, które żyć samo znaczyło co świt (switeź) nie wyraźnie Rygg. Lex ma by znaczyć to Dorę?

L Prorutius. Porodnicę bóżek płodu porodzenia broniący Nar. Gł. tłomaczy za 4 wieki ludzkie a głowę na nieprzyjaciela za embrion

L Od porywam Krewel wyprowadzam Barwotwórczy w Szubinie

+ Król Duński Waldemar zginął przy oblężeniu Kalu jego powszy 1170.

Błessa gardziny obrońca Bogarzyny - który 1066 Biskupa za Jana z Malenburga Nawegustowi w Petro pieniądz. Duże pieniądze istniejące Berlińskie 100. Wszystkie obiegi podały mu świadectwo jego doświadczenia. Na jednym widzimy Błessa wojsko polityczne uzbrojone - skalowana rzeczne pod nogami - wyraźny trzyma miecz - głowej głowy wcisła Biskupa Nazwa „gau" na rzadkie tłoczy marki orzeł „Hem zu „ony Drugi Berliński wyglądania Paris tam cyfrowe osoby - które mają Błessa; jego nazwa Geilda rzadkie, które uwydatnia rabina Biskupa obchodzą. - J Helmold I. c. 23.

L Derenus

Derenus L. w Wendyo miał być (Bajeum) ziemi i powietrza. Zdaje się że to nazwa jest jednego z ubóstwionych bóżków. Wyobrażano go z tarczą a pięścią na piersi. + Pod tą postacią Bogosłowie tak i ten Bóg wskazuje na ziemno z Rugiewitem osobliwie w Karenzyi miasta, nie równie jak Derenuta.

Derenut L. w Wendyo Bóg odwiecznego przyjaźni go za ubóstwionego króla. Jego posąg w Karenzyi w Rugii z Rugiewitem i Derenutem, zwrócony był z pięścią głową, bez zbroi. + Obrinypos wtóry Bóg najpierwszej ochroniciel ziemnych urodzajów a patron był to sama ziemia. Wyobrażano go wyprostaci niewieściej, z kłosy pszenicy. Wąż mu był poświęcony, a snopkiem nakrywana. Wosk no, a kapłan a mund i no mu (?), przed tą jednak opiana mu siła Kapłani o trzy Pni pośli. + Trygypsa zwana także jako Boga niższego, trzeciego rzędu, jako Boga stworzeń i przyszłych zwad. Ereya, Erey, Erek. Podobny podania

w Wyobrażeniu zwano słońce lub Derenutem podniebieniem Jaren (słońce)

Kamboh
Hinowid Bóg Wendów, czerony wkitrze
Bostaniż był młody, nogi miał wkyli
potłuczone, z tęsknenia nogami na głowie.
(ob Swantewit). Fingli Herowit także przydomek Swantewita
Hadolecki miał też Bogiem czasu u
Chorwatów i Morawianów (ob Saturnus). Za
orzeczenia podaje się od ruskiego słowa: Hadile lule ---
hlad (głód) pochodzić. Saturnus albo
Jowisz jako ornata czasu samego sielic
oczerczającego, wszystkie inne Bóstwa, czyraz
Jowisza porzucał.
Hlawarad (ze cz) t. j. głowny radca, przy-
miotna nazwa Wenedów Boga Radegasta.
Konidło Bóstwo Słowian wodnego
Bostina, Góra wysoka wotorowaja, nadz
zwana Bostina od pni na niéj boga
Radegasta, i ofiar czynionych. Rade-
gast po morawsku Radhost, i nazwa
góry Bostyna udowadnia, że Radohost
a nie inny jakiemy Bożek Bostin, jak
wielu twierdzi. Ihs, na tej górze czci
nym był. Pod tą górą obozowali
Tatarzy odpeni 1241 od Jarosława
Hernberga ord Olomuńcem. Wykopu-
ją się tamte (tam) czasy wszelkie ozdoby,
i inney zbroji.
Jesz najwyższe Bóstwo Słowiańów Ryle co
Perun (ob jest). On błogosławieństwo ludziom
zsyłał, a wiąz słusznie najczystsze ofiary
odbierał.
Ilija, wruskim podaniu toż samo jo Gr przez
i Rzym. Hercules. Ilija z Muromu jest 30
lud jako niezwyciężony chłopak, potym za
czasów Włodzimirza

F. Volhgarie i Hannibergi świętyni.

Hel, Helea. Czernobogowe
Dewon Bel. śpiewali mu pieśni
Heniż. Helnidło, Gonidło, u
Słowian bożki strony.

Gluk tyle co ruskie
Bohun pol. bies.
Kłodzina bogini polnowiny
nazwana, że ziemia kłada-
na, t. j. orana być musi,
aby więcej owoców wydała.
Klyn gumienat niemiec-
kiemych, wnuczejące tu po-
antonowaniem.

Gwozdź Boży wiary i Któ-
rzy pokój: to tylko widomo
że ... ich stoku pielgrzymów tamtych.

Pora Bożek Morskuchów.

Jaryjemnik Bog morzy
Pomeda nad rikę Dźwiną
jako sprzeda ostkoje nazwy
Na twoie krzywat nije
srebrne, nyjelmions srebrna
Pieniędzmi, nazia na trzy
z mat mija stoła. Co kto
nij stoło na pierrzynie
Jarowit Bóg swojny, kto
ry swoje świętymie w Novę
gusie i Hanwfberge miał
Koło niego cwiecate stoła
fowera na sicznie

Jster. Just to Dźwinaj
Który od Eisrzo to nazwy
przybierał, a - ornacra
tożsamer cwiatności so
Dniestr. Nieiedanomie
jdnak przyło po ostrzu
Gni bieg swój odbywa.
I nie śmiechu godny bytta
wojewód, Senonia albowiem
bytta krzyna Stoicianska
jak to nazwa Sen-onia
przeciwdere. Ta nyjisa
ery przypada na na pa
nisz gratai stawa
=Cios cwtóry, ostatni, i
i odeje mi się Gnazy
pod obnij; ze Grecy nies
ni sesiedzi stoso: Donoja
awi Cnaga nazwa nadą
ise przerwali ce Jstrzu
w ber wastyjnia stowci
ni zroza mieli. Stad wzie
sek jak airalka stynosć
jcrzyżowa tych tuscesita
był wpodnowinej stowzan
stynnie.

Kary (warego słowit)
wystąpił przeciw Cnikiemu rozbojnikowi,
który od lud 30 drogi rolusenh rastspo
świst ptaków, syk gadzin
nijdokładniej udawał, i
pojęzyku, wystrzeliwszy
strzałę, i wnieważ go pojmał
szy słabą. Daremnie żona jego moc
dawała. Daremnie jego Dzie=
wiąci synów zwarannij zbroji i oruż=
bicy wypogoń się za nim ouścili. Ujr
gnął jak strzała, i stanił w chyżowie
rzywo rozbojnika.

Rods duchy linie u Lettow.

Jysabog. Cała się ozłowcenia
Cała się ozłowcenia
Cała się ozłowcenia

Karcwid. Bóg Wendów we Retrze, po- genitem nijednym obrane y ozdobiony, sorérema męskiemu, owiema żeńskiemu stworzeniu, z koźla głowę na piersi przedstawiony. Przedstawiają Karcwida tuże posobna; lecz na tém czas jest odmienne maję, ma głowę promieniste nad owiema stworzeniu, na piersi głowę wołowę, a na brzuchu głowę kozyuta. Rugiwid, Karcwid i Dirowid stawiano w Retrze Troję. Czczono ich jako Bóstwa Słowiańskie.

Kasza, Bzeda. najstarsza córka pruskiego wojewody Kroka, wiarogodnictwie i rozpoznawaniu jest wyuczona. Swoją mądrością odkrywała zguby, a gdy na spieja znalezienia miała, otwarzyło się oblubieńcy przystowie: Aniby Kaszy nie zgadła, zgoła się podziało. Podanie głosi, iż nijakiego Bibeja wyjęła, dla niedowyczajnéj jego mowy. Ten że albowiem gdy raz piwnego zwyczaju odpoczęcia się spalkał, miał go za nowy uchwycić, i żywcem na plecach do Libuszy naten czas rządzącej przyniósł. Libusza miała go złotem pasem nagrodzić, zwłaszcza pan siostry Kaszy sercem i szkaradnym jak Kaszy z Karcwidem bogactwem.

Kaszcrej. wszechmocne jestestwo, jedyne istotliwa istota. Jest wiekuisty, niezmierny i mocny; jest wielki czarownik rządzący bytnictwa zdobyte przez sztuki czarowne, może być zwyciężonym przez podstęp, nigdy jednak zabitym.

Rugiewit jest to samo bóstwo co Karcwid i Pirowit. Karcwid.

Jaga baba z przymiotem Koźlina nowa, zwłaszcza na zimna zwłoka Kozieta. Na Rusi czarownicy: Jagababa, Koźlina nowa ... ślad zwłoki pozostał. Tajemne i u Czechów i u nas ma nie było to bóstwo. Wzruchowi żywiący szczere bawy na pomiotło - u nas: stare baby na pomiotło. ...

iwc. Rugiwit Korcwid Pirowit

Dirowit

140- 154

Skarg.

Bar nu brzegu Dniepru przy ujściu,
Włodzimierza rybaka ponosał i uniosł
go ustrzannie Calskie brzeje, gdzie
mu stoło i srebrogiove ryby tupeć
miał. Włodzimierz wysłał Kazarzyna
aby rybaka wypruskał. Ten ubił swo-
jeka w Dnieprze, który zbójarni prze-
mówił, i Kazarzynowi i wszystkim
powiedział. Kaźnerzy podejściem stupa-
ny, musiał rybaka narad oryprowa-
niu liny rożni zmuyka się, ryby se
mienia, który wiosnę powryna. Kaźnie-
ja się na utonną, a jednak moną
pimę, która pokonana, lecz nigdy
zniszczona być nie może, i która
rybaka (wiosnę) wniewoli niejako
trzyma. — I pomych podaniach (mówi
Mona sobie) wystawiają Kaźnerja za
pimę, który na swoj grod czarno-
księżki Mitolicki Crieowczyne cudnej
piękności (wiosne) wykrada, aby tak
jej miłości pozyskał. Lecz Jaga Baba
czarownica Czarnyt tworzi te tajemnice
powierza, a dając mu klucz mii, ukła-
duje mu Czrogi do grodu. Czarnyto syn
Siedluna Elenka przesadził przez mur
grodu, gdzy Czarnyt spał, na swym ko-
niu Tugary, i uwiózł Mitolicki. Gdy
jednak nareszcie o mur przesadza, uderzy
grabla

Nestor 1056–1111 wyjęte ous. przejętym, rękopismie Ze. ereńskiego, gdzy Kijowie bar. mowi o początku Kijowa: Wtlio 6362 bisiechu trzi bra. ta, jed nomu imia Kiy. i. I osiadszy trad na horie i nanekszy imia bratu to. mu Kijew. i. c. nize miastu on bys nazwany 862 r. z. Schöcer w Nestorze wzychy. la sie do pomieki o pro. wincie Kija, które Nestor abija, mayse na sobie po. zytek onieso Frank-furt, Oksen-furt Chefurt, podob nym wyrazem, jakaby ela stosownie dawnych miedzy wschodem i zachodem nieja. ki Kiy przywrócił bez ge. scion obostronnych, gdzie nayszczyrsze dowody tego nazwiska w pokoju miasta nazwano. — Tatyszew wyra. wiedno go za germanskiej nazwy gory Kijowej przy. Kiow. Brzezbatow znajdu ie jego rzadko wspomnienie Arabczykow. Dajnego. dne go nie do Gotow wy. stawione. Potym Awaro ge przyrzuje — Karamzyn nie znajduje konieczne. go trzeby Kijowa zdania Nestora, który nazwanie Kijowa Słow. Sclavono onzpisuje — Za miasto zdania rauey powtórze: Ubi sapiendus Kiteyeus, stultus Lemod.

Kany:

o mur; a tak rozdawszy pod mu-
rem będącego smoka, przebudził i
Kaszroja. Ten puścił się za Curytem,
lecz jego przewidując Kroń niezrzuć
pana swego, przykrywał Kaszroja cu-
dnym wrzątkiem, pod którym 7 dni
leciał, nim się podczas wynyć. Inni
zaś mowią że Kaszroj po tego czasu
zniknął, a tylko duch jego po świecie
się błąka. Kaszroj pod mogiłą ma
to być zasypana zima, która dopiero
po siedmiu miesiącach zamienia w lato.
Słowiańskie pogaństwo ma oznaczać Zimę czasy nymistyczne, stoją która bywa pochowana a która jednakże w cało-
Kaukie wyrastkiem pogaństwie duchy, wieku rośnie.
obrzędy, pisdrocznej doskonałości. Nie żaż
dnem pokarmy wały się, a pogoj się że
tor samo były w wsie domowe. Lal
Krivpez i jego pomocnik Lelinier u
Polaków Gaj lasi Bogi, którym
mach ofiarowano. Las
Kijew miasto Bogow Rusi nad rzeką F Pradziadowe miasto
Kijewa wywodzą nie-
Dnieprem wcześnie ubostwiona. Wtym nie- którzy od star. słow. na-
się oremie wszyscy Słow. Bogowie zgro- zwiska góry, kiwe, kije.
mad reni byli, a za czasow wielko- Inni znów zadają że nie
kiejsza Włodzimierza I był Kijów sto- jakie księgi przerzewane
Bogow siedziba (Panteon). Tu albo- ki około r 430 to mia-
wiem Perun, Wołos, Dazebog, Lel, Ko- sto pełne pogan. 2
lada, Korsza, Kupało, Ludo, Polel, Będąc zabogacone, kie tak
Did, Dedilija, Makosz, Usład, Smargl tutaj mi przykładzi
i Stribo czczonemi byli. Jednak nie nabyć pełne to tu swoj
tylko Kijew był świętym miastem a nie mając żadnego do
Słowian - rowną cześć oddawano Bogom brego artowieka znego
w Nowogrodzie. F mego - opatrzności jedy-
nie żyje - Pasterowy na
rzeni Hist. Carum rzeka Do
rzyk obszerniejsza wiadomo
Kijewa udzielić będzie mógł.

(*)

2 3 1

Kołomara, mara (od marzyć) które mnięcie rozumie to postanie oprzybienia [illegible] i [illegible] [illegible] [illegible]

wyśniewszych Onych do Bożym narodzeniu, ~~wyśniewszych~~ ustro wojsk wach Boga Kolędę. Dzięwanie tey ery Kyrgańskiego Co nas się przeniosł Kolędki wdzięk duchów nowych, Któ- ry od niemiu mieszkają. (od Kolędy). Kwas, Kwasa, Bóg Korsza Słowiańsk. Pogańskiej mitologii radości, i wesela, tyle co u Rzymian Bachus; wyjątkowy bóstwo ~~[illegible]~~ niesłusznie mu nadany ~~[illegible]~~ miał ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~. Czcili go cała Słowiańszczyzna, a osobliwie Rus polska. wyobrażano go nago, wypasłego, na dębowym wyprostowanej beczce wsparłego, chmielowy wieniec na głowie mającego. Dziwo i miód przynoszono mu w ofierze. Imię dostojne jego nazwy zdaje się słowo: Kopuśniak Kapuśniak garnczek był, tak inny Kwasa tyle mamyło, co Bóg garnczka, który dzisiejszy obrzędy pastyrskie. Zdaje mi się że Kwasem, Kwasem ma blisko stym Bożym spokrewnione słowa. Sapun tej myśli, że Kwas miał być Bóg Kapuśniak Kopuśniak wydrą to prawdę od słowa Kapuśniak Kopuśniak kwaszenia się, zwić się (~~[illegible]~~). Kolenicz góra w Morawie, mile od miasteczka zwanego Nowobilskim. Miejscowości, zabytki i podania które mówią, że ta góra w pogaństwie świętą być musiała. Pisz Co się dziś szczególnie od innych

Kowera, Kowcena ukrywała bogactwa ziemne ukryte.
Królowa ~~[illegible]~~ Jupitra Jupiter.

Kwas, Kwasa, Bóg pogański, stawiano go zgoła głowa, trzymającego Kielichu, wyprawiej ręce uwieńczonej kwiatami. Jadał na stole miejscu drugiego siedzącego położonego jedzeniem zastawionym. Był obrazem Bożym ziemskim, co mamiono Cześć dobrodziejstwa wyrabiają. Czas wszystko wyprowadza, a jak koło ustępu. Stąd wynika że Kwasem być to co latem rzucić o którym mówiono: Tamten dzień rano.

Słoba

(Kartuzi) Kotorzy

Botdy

góry ku południowi leżącej się widzieć
dwie wielkie wydrążone jamy, które
z których jedna obwiązano, drugą tym
niższej Kontrata się mieje, a drugie wię-
ej nierówna, i kontrowa jest. Wcześ-
niej obejmie pewnie do 50 ludzi. Na
samej górze sterczą tu i owdzie nie-
gdy, których to pomnikowi tym pew-
niej owniejskowcy można na bytność
pogańskiej świątyni, że r 1660 przy za-
łożeniu podsudy Kościoła s. Krzyża po
wykopywano narzędzia ofiarne, kotły,
noże i t. p.- Podania o tej górze ka-
żą nam wnioskować, że tu niegdyś
świątynia tych Bożyów a wszechgólno
się Saxanów (twojej) była: gdzie bo-
wiem jeszcze tymi czasy twierdzą, (wyo-
bobnych murach tylko gdzie twierdzą
może) że duchy owych jakich zamier-
kałe, płaczące i skoty porliwe ludowi.
Owad trzode lub. owadzie zarażało
ich wystąpienie zjawy, owad mowa
wypowiadzeniach potrawy; tak, że je
pożywać nie było można. Stąd dra-
pieżne powstała straszna, która nie
inaczej jak tylko wystawieniem kościo-
ła na górze miejsca tej mogło.
Krakowa nad wiślą, miejsce ustarzeje-
nym pogaństwie bardzo warzne. Mia-
ło zamkiem i kościołem wystawione
na górze Wawelu, o którego jamach
i krzyżowkach podanie głosi, że zmia-
-rzony smok

Bernie zamieszkał, najwcześniej na byto to i ludzi. Chrześcijaństwo stad poszło swej macierzy Polsce wzięło.

Królowej Zimnera u Prahovo wołóre imie. Królestwo, ludzie Zrzodzibóg Bogini miło- ści u star. Morawców, którym pod tym imieniem jedynie znana była, i inni Słowianie ulubioną zwali Boginią miłości Siwa, Lada, Dzie- dzilija. Królestwo była u st. Morawców najwyższe Bóstwo, a tej godności wysokiej zawsze odpowiednim sprzedawano w Bernie na górze, a na tym samym miejscu gdzie teraz gotowany Kościół S. Piotra miała wzniesioną świątynię, która sześciokątych po wierzchu sztuka rzniętych kamieni wystawio- na była. W środku była złotem i dro- giemi kamieniami ozdobna. W tej świąty- ni stała Królestwo na wozie, który całej białe gołębie i całej łabędzie ciągnęły. była naga, i piękna jawa- bóg, ozdoby wszelkiej miłości błyszczy. Śpiewodrzejsko uśmiechających się ust wy- glądała perła wyszczerbiona, włosy spływały jej aż do kolan, a zwinnie wyplecione rożami ziemowemi przeplatany wień- czył jej głowę. W świetle miedzianym ciało jej nad śnieg białe jaśniało. Otwartem łuku piersi, o które aż do serca widzieć można było, wydobywał się promień czysty. W prawej ręce trzymała trzy złote jabłka, w lewej kłosy, świeca,

F Zyzylida

Przedrzejski podług niego znaczyło to samo co Dziwa

Wergath

Pochodnia na przeciw serca była

Ekerny

na którym słońce luna, gwiazdy, mone
i. t. d. wyobrażone były. Za Bogynią
stały trzy nagie panny, uwypuszczonymi
na rowne włosami, ołtarzami do siebie
łowcone. Jedna podaje drugiej lewą pra-
że jabłko, które prawą trzecia odbiera
tym sposobem połączone są srobowolko
(ob Zagiczyn) W Pomunie miała Krakowpa-
ni takie swoje świątynie, w miejscu gdzie
po dziś Kościół s. Blazija stoi. Przy
każdym morawskim Krakowpani pomnie-
nym pudynku znajdował się rentier
pamiątkowy, z których pieniężnym to jest
w Bernie 100, a rodzajów to jest 100
munera 80 Drewciąt rzeźbionych
Domowe utrzymywało.

Krakowna, Krakowetypa Bogini greska,
znana tylko jako Domowa pani, od
Kapłana Kapłanki Kapłana Kapłana
Kremara Bostwo wobec mniejszego
rzędu, któremu bydła powiedziano. Miał
swinie w opiece. Wosiero lan
na oliwo na ogniska. Laj

Kk, ochraniciel polskich urodzajów
u Wendów i Pomorzanów. Niektóry
trzymają go za onego B. Cumbo. (ogień owoców)
Kroki autory rolnictwa Grechów, między
sprawiedliwy rządca, a nawet jest we
dawnia czasu Czarownicy i Kapłan, któ-
ry na wzgórkach Bogom ofiarował, orzyszłość przewidy-
jąc. Swe cudki Kuno, Selka i Libussa
rownie uprawiały Czarownictwa.

F i Lidomira.
F Lalone Kolady na parzenie
ogniu celino, narusie na
wia.

Krzyżbnos podanie że
się ze ruharzych na gro
bie pokazał. Dzaje się
się że to nie jawiło
nie ejże, jak rzecz.
Krzydlacz Sen winny
(ob Bogatus)

Veresyna Boginie Cudhoio, zrzenia od Boszey Dzi[e] 20
Cudzey Pidmity. Zdaji sie ie[ż] [illegible] Morawie
cy Krasopanie, Cudhoie i podobno Lu[d]
mile rzedli.†
Wnuchis [illegible] ogniu Krzemena chowie
cielu swoim u Sol. i Slez. Krowale ofy-
wali go wpotrzebach. przyszłe niewiadoma.
[illegible] niewiadoma rzecz.

Kwiata Boginie urodzenyo na Rusi.
Swigthi jey obchodzono 24 Czerwca ofy-
czlkiem zniwa. Chłopcy i dziewczta
zgromadzali sie onkas drzew zwierzka
mi na gtowie, pusami obciągnioni
skwiatow lub piol unitymi. Rozpa-
lali ogniu, tańcuiąc wokoło a prze-
skakuiąc nawet ognisko, [illegible] nie
rzeli tego Boga pieśni, ktore sie
może w Rusi utrzymały. Bydło, chcąc
go od zarazowania strzechoio ochra-
nić, przepuszczano przez ogniu.
w rozmaitych zabawach jako szczytem
staronytności widzieć i tego swigta
wyraźne sledy. Nad sam albowiem
dzień ustanowił Kościoł Chrzescijan
swigto Agnypiny, ktora na ludzkoś-
cie Kupalnicy zowie i tey pogan-
skim obrzędkiem czci. * Pojęcie che
te Bostwo miec mgtkiego rozumu. †
Chorowcejczyn Erajczyn Bóg Sol. kto-
rego czcieć jagnięta polecano. Lay
Kybala Cudhow Domowe Boginie, o
ktorej przed nastoj nic nam nie
wiadomo.

Vrodzenyo sie wdawny na
Rusi wegierskiej Rusi Cotes
Kapelmer obchodzi. Serbi
nie i Chrzany pod Kwiato
tami Cotes zbierają ro-
te. rozmaite, ktorych
wiją i wodzą
8 Junii wzięli, sadzą
jakoby Kwiat nieroznie
od zdrowia. Miedzno rano
rowanie skrony, kapano
chorych, pełno pod czas
gruntu, rzucano za
strzechy, aby nierozgrzes
od gospodarstwa od
drzew. Te niemali Lud
swięto Janistkiem. * Lu
dzie mi wpewna za,
Solony Merury. i Gora
de wodzie s Jana Chr.
ci wiadomo. o Solany Kwiat papro
nami polonicus rukwi
tni nie. a [illegible] Cudzy
ze skrzyga, ktore jednak
rozcieraią, wrzucaią Cudzy
ty, a kwiat mowią
zwieczay, pozostała temu
wszystkie od zimna skrzy
by ustrzegł. 8 Dobrodziey
che Kwiata narzucić obchod
czyniony. Chuya. Kupa. 23

Lada Lado Bogini miłości i kochanej
na Rusi. Uważano ją za oblubienicę wdzięcznej
Lady, za przymiotami nie ustępującej Wenerze. Jej sługowie byli Lel (miłość) Did
(rozjemność) i Polel (małżeństwo).
Wszyscy ją błagali którzy pomyślności
małżeńskiej upragnęli. Święta Lada i Dida jarzeć we Świątyni
Lady, nie od ludu we świątyni przedtem
oddzielonej, lecz nagimi świętami obchodzeni się. Dziewice
zgromadzają się, kiedy pnie
się lub nierzadko samotnie
wnioskują. (Lado Borek, niższego rzędu u Słowian
Lado Borek, niższego rzędu u Słowian
i Morawców.
Lasolona czyniła wbol. jako chro-
niąca bestwo lasowych owiec.
Latobius nazwa Boga w inskrypcjach
Lawkjatim, dzieje się że był u Bol Bo-
gini nie zawsze zwycięzki, gdy go nijaczej
Lado, Ladon na Rusi Bóg wojny. Jego
chanuk podobnej Dziwobraz był zbrojny wyciągnięty, wyprostowa-
ny jadący na koniu, wsiadł i miecz
trzyma jej dwie miłości. A wreszcie Lady orzeczonikiem była ko-
chanka greckiego, chociaż Lieda jako Bogini potrzeba. Mowi się
by to Dla Nas jako Dawni re Led (lad) i Lieda (K lad)
nyk obrazowano nie było
wstydem. Lada oderwały Bóstwa nazwa. (?)
Miłostki niższe Dziewicy Lel Polel Bogi niższego rzędu u Sł.
ze jej jabłkiem. Na cześć jej Grecko i Słowiańsko.
śpiewano: Lada, wielka Lada.
u nas Rusi: Ej Did i Lada.

nie Lelum Polskiem wspomnianego tu Bóstwa Lelum Bogini porodnicy, ruszając chcąc nieszczęścia wyrazić, mówią albo wiem: Lelum Polskiem.

Lel, Lela, Lelo na Rusi Bóg miłości. Lel był synem Lady, bratem Dida i Polela. F

Lasije, Lesnie, złe duchy wrogiem powietrzu, przeciwniy duchom pomocnych. (ob Satyr). Gdzie jest jeh była wojna, gdzie był bojki jednych z drugimi i dlugie zwadzie, tylko ad Vitti. Które mogli podług potrzeby zmienić; i tak pewne się potrafią nie bydź nad nią, gonisz o lasy, sterczały im nogi po nad drzewa. Lepsze były jeh najmilszym mieszkaniem, jako im sądzone, pokrzywych gdy się jeh kto obrazi opadnąć, zmienić prawem prosty przyodział. Wędrowcom szczęścia Polskie, narzeczone stracilnie; lub jeh uda jest gdzie na bezdroża wyprowadzali, car noc nadeszła. Wtedy pod postacią przewodników wprowadzali jeh do jam, lustworzące ich do śmierci. +

Libusa najmłodsza córka Kraka, wtorego Lechowa Wojewody. Była podług podania największa jasnowidzica i przewidziała swego czasu. Miała to przywarzt na stowarzyszki, a po śmierci ojca dostał jéj się rząd Lechów udziałem. Jur 127 r. rządziła, gdy sprawiedliwym sędzią, przysądzając kawał roli biednemu rolnikowi, niemowlę skarżyny na siebie

Lelum Bogini porodnicy, ruszając się, życia. Lelum Bogini Lelum wy, boże ludzkie do ko.

F Miał swoje świątynie na Łysej górze, gdzie klasztor Bernardyńskiego stoi, a gdzie jego pomnie pozwalano na bydlęcie świątyni bogaciejszej owoców ko ią Najmocniejszy rządzi go był niegdyś bożnicą Lela i Lelia.

+ Chuże jednak tych Cechów, chociaż prości ojcy, potrafią być na wojnie ulubieni.

Słowa

(Φ) obchodzono święta na cześć bogini 25 Maja Co 25 Czerwca, a starzy i młodzi, ojcowie, matki, młode panienki, pszczółki tanecznice śpiewające Lado Lado Lado. wdzięcznych rusałek pieśni pieśni dziewczęta np.: U mamy Lado ..... Jak rozlewane pieśni mają swego Lado. Mniemają się zdawało, że Lud. przy dźwięku pieśni wyjątkowo przy ormieniu - wyjątkowo jeśli nierównie porównano. Lecz małżeństwo nazywa się się, moja żona, moja córka, Lubin, Krasawica a Dawniéj Lud. -

Słowa Słowa Słowa

zmęczyła, która swe niezadowolnienie
powszechnie okazywać poczęła, rzekła
jej, aby się swej starszemu jakiemu
głuchowi oddała. Libuja to posłyszawszy
wyprosiła rzecz nareczytsze, oświad-
czyła, że się Bogowie woli swej
sprawie nadpić chce. Narzeczeni pytała
się starszyzna pniemała liczba gmina,
aby swej pani postanowienie usłyszeć.
Wstąpiła wprowadzenie, i pozdrowiła
go mowę pełną macierzyńskiej miłości
i przychylności dla pomków, oświadczy-
ła mu wraz, że woli Bogowie, dla siebie
małżonka u Ślęczu Czechów pewna wybrać
chce. Dzięcięcia wybranych mieli się w
drugą [redacted], a jej siedzi wierzchowiec
miał jim mężia wskazać, którego na
ołtarzu stole obiedwaj, imieniem
Przemysław. Tego mieli wkrolewskie
szaty oblec, na koźla wsadzić i do
Wyszehradu wprowadzić. [redacted]
wypuszczono konia, który na gołuba
biegł [redacted] ac przybiegł
[redacted] do wsi Stadic, [redacted]
[redacted] przed wieśniakiem pług stanął
a skromiwszy głowę, na przednie nogi
upadł. Ta go wyjęli zaraz jako
przyszłego małżonka Libuszy, a woje-
wodę Czechów pozdrowili. Wraz przy-
ciwiony niepojęte mu rzecz, obrócił swój
pług,

aby jesze raz ostatni sułtki obiew
ozijf. Jo wise przekonało postow, że sie
wjego osobie nie zawiodł, tym bardziej
gdy na zapytanie jakby sie nazywał
odpowiedział iu, że sie Przemysławem
(t.j. przemyślającym) zowie. Odjeżdżo
go wisze cwkrakowskie straty, wsiadszono
na konia [redacted], i przyszedszono na Wyszehrad, gdzie po zaślubieniu sobie Libuszy jako Wojewoda wygłoszonym był. Przemysław Libuszę zaślubili Prahs (Broj) i wiele innych grodow, Libusa zas jako prorokini i skrytość znajdzieu odkryła wiele kopalni odkraje. Curita Bożka Celu[illegible] mu włosy i parnotkie nad czarnym wszystkim palone, a był ten Bożek na jej rozkaz ze złota lany. Po śmierci Libuszy nie chciały jej towarzyszki i służebnice pod wołudza mężczyzn zostawać. Wlasta zmówiła wszystkie dziewczęta, wojątrzywszy je przeciw mężczyznom, aby dalece że pomiędzy tymi dziewczętami do wojny przyszło. Przeciw dziewczętą, które królestwo niewiast postanowiły uciułowały, założyły grad Dewin zwany i 7 lat trwały wojnę najzaciętym okrucieństwem. Wreszcie Wlasty zawodzity jiesze wojskiem Mlada, Hedka, Ulubka, Swatawa, Wrudka, Radka i Crustawa. Nakoniec na

ramku

Lesnice. Ci niż piesze wa-
ciwie: Dewinna Leśnicz-
na a Pepunowa Cz.
[redacted]

Lichoplesy. (od Lyrem)
Lichola u Mor. tyle co
czarownica. Lyrem co-
ka wołkowe ruszenia
czarnika.

Litycze Litycze (luta)
ale duchy które czare
czynią. Przeczyty.

Lwarczyk silny Bóg,
dzony w Retrze andrew
niuż świątyni.

Lelek. zły duch, który
nam ludzi straszy, tam
jak strzyga dusze po-
trzeba zwiruna aby
wolała. Gdzie jej wy-
ciąga po ziemi ko-
ściołek i biurna jej
zostaje nej mitra. O
Lelku słyszałem we pe-
Lubrzy jak o Gnieżnie
che, że mają na pie-
ci zgrzyty zwiedach
i krew nich pić. Ja-
kolwiek to podanie bez
rozumu przeciwko tym
dy na prawdę istnieje
rzeg czuba dymał. Ten
powiązy nepod. ozwyst.
ko wiatr porywa.

Swarazik

otocrone, i go krwawy ~~z~~ boju ~~Lijc~~ haniebnie
powyższone. Nawrotnicka ich policzta,
gowo zburzonym postat, a owojany zwyc
pisie ~~z~~ marcu postrzeżeni otiekan na po
runie. I tak spełnił się Przemysława
sen, w którym mu Przemysława krew
krwiq nagotowaną do picia podawała.
Syn jego Neramysł (tyny) w niedrogi
własty miar, a po śmierci ojca i rod.
Ligijce Bóg polski, spokoj i pojednanie
sprawował. Kaji
Ligurony w Dun. pogańskich kapłan naj
niższego rzędu. Ich urzędem było zmarłych
~~wy~~chwalać oraz stósic rytia, poświęcenia
pokrewnych, i wyrokować o zmarłych.
Lima Bóstwo polski przewodniczy z swoją
nie. (ob. Kras) Jemu powierzone dziatki
gry spiewano przy ślubach, ofiarowano lwa.
Lwa obrusek z Słowiana, którego przy
ściu wyrokowano. Lwojej tu rzecz
był na tym, że ~~ob~~ rozrywa urodzaj
go na kawałki porznięto, odmawiano
ny kary rozbora. Że potym rzucano na
~~Lwie~~ te sukno a kapłani pomodliwszy
się do Bogow wyrokowali przyszłość!
Lin ujrzej jest to otrzymać się, a Pri
i Dorastijne zowie go królem.
Luna, miesiąc od słow. mesiąc. (ob. Rukopis)
Macha, Matucha, czesko Macocha, jaina najznamienitsza z podziem
Bóg u Słowianow. nych pieczarek gor Morawskich, w stronie
Mayila zły duch, mamiąc mochowej północnej Brna. Sodtuy ojrzano
człek ludzi różnymi mysła w Schwoy's [illegible] ma tu otwor 53° długości 35° szerokości,
mi. a 162° głębokości. Siany są bardzo nierów
ne chropowate ze [illegible]
[illegible] Lido tej jamy [illegible] za

spór nierowny, [illegible] Karoly
[illegible] Ruiji wcibrany
lichnemi prózdnemi słynie nowogrodzkiej
jamy prawie gęsiny pod niemi. wy-
stępujące na świat widzina nieznos bun-
tu, a wypada polyte. Robactwa tu nie-
zmiernie wiele; nub, ślimaków wydr
sów. Nurus powiązła od macochy, któ-
ra jedynego swego syna na grzywie
wtrzyciła, ber Postrzeżona od strzelca
od ludu tatarskiego pojątrzonego sama
wtrzymana bycia. pośrzeg. smokach tu prawią.
Magdeburg (Dawij hrad) góra wysoka
walistkami w Morawie. Że ta góra
pogaństwie wielka była, nie ma wąt-
pienia, na górach bowiem i polach
najwyższej stawiano Bogom świątynie.
i pewno jeh potych miejscach. Ber
wątpienia pewno tu krasopanie, od
której i nazwa góry powstała. Obur
podanie w Bogarskiem S Skanyo str 190.)
Makosz na Rusi ojcem pewne kór, Makosz, Mokoš, pewno go
i innych domowych zwierząt. (Skany) averas suyka, bujta niebo
Makosla, pod tym imieniem cześć ojni Cepcem. (Jungmann
chowie i Morawcy dawnym Bogom Marna bogini ciemna.
Markopole, Markopsety podpaj duchom Mankosh Czarnaby Bab.
u Bnus. (Hym.) Byli istoty między
niższemi Bogami i ludźmi.
Marowit u Wend. zły duch (Domowy (Hanusch
Cob. Gasto.) Owijobrzucano go głowa ogłowa,
bur ręk, pokrytego tuszką i pierzem.
Marzowa hora na której Morawianie
Marsa rymskiego lub jemu podobne st.
Bostwo, zwali Góry te obszerne ramka Buchlau
i nad Czyrbuzem

Marlawa albo
Marzanna lub
Marzawa

+ (skrobaniem szukania
trzeba go w Bożu ze, okrzyki
tuszką i pieniem - cudzej miał kurę
nicta. Bdzieby wyjma go za B.
zwiów, wyjmie ztąd mowa, co mi
wojsk chowały.
Mokosz, Mokosh Bożyni nieboszczki.

Slobey
Slobey
Slo Slo

Marzena, Marzana, osobliwsza Bogini u Słowjanow, która u Ruskow i Morawcow znaczenie Diany, u Polsce nas bereżny miała. Marzana jest podług Mowgo rodzenia toż samo co Żiwa, jest zwiastka zmendyjstka Bogini Dzidzilelis i Dziewanna, stanowiąca Dziewicerz Trójce, wktorej Dzidzilija poczętek żywiący, Dziewanna rodzaj ulatwiający, a Marzana istotnie rodzący. (cf Pantheon, tunam et terram)

Morana Bogini śmierci u Ruskow zdaje się toż samo znaczyć co Marzana. Nazwiska i Dijana jest pod imieniem Hekaty Bogini nocy i śmierci. Stąd wynika rozmaitość imion Marzany, podług ktorych nie tylko rodzenia ona i śmierci Bogini jest. Za przemianą jednak Ruskow się pogodzić czuje, gdy powiadamy że #
życia i żywot i śmierć od Boga ma.

Matergabija Bogini Pomorza u Kolakow, ktorej od gospodyń pierwszy bochen chleba ofiarowowany był. Ten pierwszy chleb Jaswirris zwany nikt wprzod gospodarza i gospodyni wziąść nie miał.

Merul, Merod pierwsze Bostwo u Ruskow i Morawcow. (cf Stulo 7.) Herod

Miche, Miże najwyższy kapłan wine dyjskiego Boga Brahme.

Michutelle i Smutis dawej Bogi bunio od Litwinow wzywani, podczas zbiorania pierwszych wołoskich. Dla bezpieczeństwa wolny. Mowiono że Cobrodruhow Boga Wajzyanthosa uwierzyć ich. Taj

Marzana Marzana !
Ze Kotko gej umiela
Ne ze my ne ze my
Nei ze ty prawdziwe Krzesany.
Gij ~~ruzon~~ Słoba Słoba

! Umarzanie ludzkich chłopcy wnidzie
Kiedy wiosny zadrowia Wesołkami i Krzko.
Ozpa jejana ustrojone. Inni obijają
wesie opiewają: Smerta smerta Nadziana
Kom Kliore podziela
Zelena trawa rostje

= bobina bogini zboża.

Dana i Marzana przysłoginio jej posłać ze stronny, a spieszącego odbrzmi:
Gij nasza smert zewsz
Nowe leto ze wsy.
Zwitij lato litowne
Obilie = zelene.

Bogini Marzane ozwa ze tuo bobrie. Niestarnie Dziewosa myślenie, jako kroky ten wszystek rozmaitość ornamenat: Marzana bogini śmierci (morzesz zimy boże bestie bogini ziemy.

Słoba Słoba

[Smrzyno od rzek Cisze smerzych do Srodze świetla Ze Niny, a nisze tyle po Kernus, bior i Ka Kerne od Komeren sem Cisze Ze swego Kreja rzyciat. —

Miże ezerlinych bubicie i Bogustwa ustanowiam grona nazwa Amores. Miłości u nowych ouctóre cherilles.

Słoba

Mściwoj król wendyjskiej wiary ubezwłasniony, którego i Morawany pod imieniem Wiślawa prosili. Rzeje się, że ten król wszystkich Słowianow [illegible] Potrzebę go Co rzadko [illegible] ko też prorowników, (Dirnitra). A wiszi miał jedynowładnicza godność, był Cobrem i złem bóstwem, a jeśli nie samym Swarożnikiem to zupełnie blisko mu położony. Jego postać pewienna [illegible] promienie [illegible] [illegible] [illegible]

P. Morenowie śpiewają ory
obrzędku tępienia śmierci:
Nerum, nesum marenu, na u
lju śmiercnu. Dziś nas
ruskie połóżcie stoniczny po
wszy: Ejś nasza śmierć smu
ze nij nowe lato po wsi, wi
tij lato librne, obiliczko ze
lene-lus-lmat olyne po
wsie nowe lato kneme jde
-lus-lmat gime owem rans
tij nowe lato pijnesły. Nie
który ten najlepiej studyuje siole, rozrzucając ja potym po błota,
mędrzec, że w Sprzu ory brać
mie Dobrosolski wiad: Dziś
erzta vorhodzity sie a nie
liwszy, śpiewali wile ludzie tem obrzędkowi, po czym gaszą
niuhne stoniczny wrzue Bar
dzie topiły. Gdzie ryk wpa
wadzają go rzeką potem
Ebrmijanstwo gdy Borzano jest jeszcze nowszego zwyczaju
poszedł temuno i nawadnie
topiono. Brdzo ciemna na
wyrok tułaczem rejestrem
serbie pieśni: Morena, Morenowie? P. Smrt nesum śmierta, lato po mieszkaniu
za voko czy umiela? Nie rany
nie ra ny, nie pa ły nawał. Morskoj Czer najpiękniejszy Bóg morza
nie krzeszczany.

Nawa, Niwa pole na
którym moie miasto dla Nija, Niam Boy wdol. i Ślązku, pod
zmarłych myśli Słowian którego rządem Ciuri zmarłych leżą. On
wystawili. Stary mawili: je wprowadzał po lepszego życia. Gnie
Weźli po nemy a pohi no tylo miasto Niji poświęcone, że na
bili sem, lub że na Niwie tym miejscu Ciuri i zmienni u Polaków
leży, t j umarł. Monnum się rzecz, że polscy Królowie
Nekuda, t. j. nigdzie, nie pogoda (Lub Borhuft, u nem. i Boran Przerony tam
Nemis, Nemiren cmentarz Bóg cmentarz wdowienie jako opobliżu święte
wprzeciw Kobiety i mężczyzny miejsca chowani byli, a Gniezno
wotkonie wystawiano ja (miasto Książąt pogrzeb) miało się temu, nazywać, że było gnia
nego na spieraniu. Na zdo Ciuri jako młodych ptaszęt, które
brzuchu stoi rozkrzydlo po lepszego życia wzlatują. Czym Gniezno
na (stary) Kolbica. Krzyż nie (Niemiec) wdalsze to było Niemcy miejsce ubliże
wietrzem i powietrzem; nie, co i nazwa miejsca potwierdza.
gdzie jego płoczna Dalszy mędrzec myśli że bożkiem to Nija Niam (na)
pomienia i skrzydłem. jak bosliwie Jezus (który jest) jakiś inny
Ciuri. Domyśl dowodni nurzie i zmarłych

Ninwa Bocjum podniemnych krajów, nerona od Lechów i Morawców. (cf. Erasmus?)

Plocena. Od tym imieniem prosili Lechowie i Morawcy luny, czyli raczej Bocjinica luny. (cf. Diana?) F

Namejus narzwa ogólna pol. Ceniowych Bogów.

Occapirn Bóg, jeden z bliskich z starożytnych Bogów trzeciego rzędu. Uderzenie jednem ze szperkunem najwyższym Bóstwem nieba i piorunu jednego był.

Oslud, Auslud Bóg słodkiego sprzężenia i pokarmu na Rusi. Nazwa jego pochodzi od pożądliwości.

Ostel miał być u Prusaków Bóg powietrza.

Pelwit jeden z rzędu z prus. i litewskich Bogów, był Bogiem pszenicy i bogactw. (cf. Antinus?).

Perdojt jeden z Bogów pruskich trzeciego rzędu. Łzy bare i rybacy oddawali się jego czci. Ofiary Pieronowi przebłagały. (cf. Antinus?)

Perkubrios, Perkrub jeden z rzędu z pruskich i litewskich Bogów. Bóg wiosny i piennych urodzajów, Twórca błogosławieństwa rolniczych. Jemu był przy 22 Marca poświęcony. (cf. Antinus?)

Soruna, Peron, Perun, Perkunst, Perkunos, Bóg piorunów u Ruskich, Polaków, Prusów, Wendów, Czechów i Morawców, a u Pol. i Prusów przebrał słońca, i bez poważnienia najpierwsze apostoł u

Postać stara, głowa z promieniami, lewą ręką trzyma [illegible] prawą Perunia 22 Glossa ostrza i tarcza. Na tarczach na ziemi [illegible] drzewo, promieniami [illegible]

Łabój śpiewa: Nazwa od Lechów na nim żyjących, Chrześcijanom. ✠ piśmienny gr. litery najczęściej ΘΠ-ΩΡΑ (Marth fig 30 T 109) - podobny jeziorom Bonk wyżej się w owoce, który dym. jabłko wlewiły gwiazdy trzyma. Zapewne to Grecki B. natyka podobnie jak i Mars Mercurius, Herkules Vulcanus. Czy je Wendowie czyli, czy świątynie mieli nieznanemu. Posążków Bonków nieznanych jest wiele. cf Marth fig: 19. 21-22. & 24. cf Marth T. III ff ewie bostwo wieczora, Matka a opiekuńcze.

Odyn, Wodyk tyle co Wojciech, widzieć od czasów. Był na bal z nar. ch o nim. Hinde przestrzenne Ruskiego. Odyn (jeden?) mieszkał w Asgardzie i w Retrze ze swojem Pantrzybiem.

Oklus, Oczwena tyle co Echo. Słow. myśleli że się rzadko ukazał lasom, dziwnie podróżuje.

Okolne u Skandyn. miasto Cobrych ludzi w zimie, a nazwa jego słow.

Bóg jesieni

Opora ozmurz, czas, bo pora tyle ozmurz jako najczęściej obchodzą rozwoju, bijąc i strzelając. Ozobrzenie tyle. Pamiętnik [illegible] rowicz od Greków, rzeczkiem elbowiem znajdującym się w Retrze. ✠

Obrzędy uroczyste po ukończeniu żniwa, gdzie Bogom ofiary czynią. ✠

Parcunus pierwotny Bóg Krajnów.

Pargni. Na jego cześć pełno nieustanny ogień na wzgórku przy Rzuce.

Parykla strzępło. Powieść o niem jest, że Piorun która na Wilii nieznane był, brunk rozrzynął.

✠ w robienie wietrzeń. (Marth T. 20.) Bogy. Jamy obraz orzeźwienia [illegible] otwarte. Lukiem do stóp. ✠ [illegible]

*) Perguber. Seniennik. Na jego prośbę spisano zbiór ten, a objaśniono mu pisownię, Croh. i Kozły. Na te zwyczaje spowiadali się Rusini, na co potwierdzenia przytoczone były. Tenże ksiądz spowiadał się bez pilnienia, tak nakazawszy, i za złe uczynki należytą pokutę zadawał. Vide Korjat Dalmac.

Zegarlega. Nazwa to ludzi oniemiały, którzy obrandwłosami od czas siebie wielkiego wzgórza się wiek do woli śpiewy wyśpiewują. Stare Bóły obliwają je wodą ziemną śpiewając: Dazbóg idzie do nieba chować jego drzwi, Cesłej złote serce krzyża aby było wesło. Wołały czary jezus wiejąc Bóstwo Seno, Wołos Pochwist, Lado, Kupało Osleuda, Stribog Chors odbierają cześć.

†† wejrzyny rozumi na wojnę, sam i t. j. który ma Trojak (Trigeps) mierzony. Inne rozumia moja taka wojny, i wtedy daja modlitwy, które Latinum (De Dis Gomezital Capit ibid pag 47) nakazuje, co przeciwko Christianom Petroj: uczynia. Bartny Aranda nerona Perunu tuche od zarwa Taran w Kolbie: znary piorun.

Perun jednak nie był tylko Bogiem gromu, ale i Tytkławie, bo był ogólnie Bogiem chmur, czyli, gromu, grzmu światła i. t. p. był albowiem jako Cesarz nadrzędnego i bóstwa gospodarzenstwa innemu. A Drugakowo był pierwszym bogiem w Trojej, która wspomnieniu pierwsza była. Dlatego go także Co wydu z Bogiem trzeciego rzędu, gdzie go pomnie spojednej wtórności cenowo. Na Rusi miał Perun Cześć świątynie, to jest: w Kijowie i w Nowogrodzie. Ten miał srebrna, przy podstawek ze złota, nogi ze żelaza, a reszta drzewna ogniście nie podległego. w Kijowie trzymał kamień na którym błyskawicy rzuciego, błyszczącymi kamieniami pozdrowiego. w Obrazie gdzie Perunowa jako Bóstwo świątka cierpiała, Dlatego do jego drużyny Austka (rana na i pierwsza porę) i Bneksts (zmiana) i Berla (ciemność) Dlatego Warpulisa (wiatr burzliwy) i Pogudz (dawca pięknych dni). w Moravie miał Perun blisko Bezna na górze rubano (Tyniowy)? świątynię ze niszczy poświęconemi Cebami. Tu stał wyrastani mężczyzny na wysokiej podstawie, Korona ozdobiony, obuty. Jedna noga t. j. lewa stopił na Orłowski, Druga zaś na paszczy wilka stał. Wojna (Ozdalka Drove) wiej ręce miał czerwone rzeźbi, w tamtych prawej Kupiej Kupiła zbiała chorągiewka. Jego ozdobie pomnikami znaczenie Bezna, Bezna albowiem tyle znaczy co Dezna,

= Gracov de Gestis Tartarorum (Alle Gesch. Litt. S. 14)
D. Julgurio effulserem Deum universi: hoc solum agnoscunt, Nymphas & Nymphas & alia quedam numina colunt.

Mitologia Słowiańska. (Buslajew: Chrestomat. str. 519-525 przytacza z dwóch rękopisów z XIV i XVI wieku wyjątki): „dwowierni żywuszcze i wierujut „w Peruna, i w Chorsa, i w Mokosz i w Sima i „we Regla i w Wily. To wse mniat bohyniami, po- „kładywajut im treby i korowaj im łomiat." — „Toho radi ne podobajet krestjanom ihr biesow- „kich igraty jeże jest plasanie, hudenie, pieśni „biesowskyja .... jeże mołat ohniewi .... i Witam „i Mokoszu i Symu i Reglu, i Perunu i Rodu „i Rożanicie i Wołosu skotju Bohu."

Dzisiejsi Bułgarzy wierzą w Narucznice lub Uris- nice (u Serbów Rodjenice, u Słowińców Rojenice, u Rossyan Rożaniey, u Czechów Sudičke) których jest 3 i które się zjawiają przy porodzie dziecka; Samo-Wile i Samo-Diwy (u Serbów: Wile), Weszcze- ricy (u Serbów Wjeszczyey)

Nazwy miesięcy

Łacinsk.	Staro-bułgarsk (XII wiek)	bośniack. chorwack.	czesko-morawsk.	Łużyck.
		rijeczań	leden	wulki rožk
Januar.	prosinec	veljača	únor	mały rožk
Februar.	sječen	ožujak	březen	naletnik (mierc)
Mart.	suchyj	travań	duben	jutrownik (kapelleja)
April.	briezen	svibań	maj (kwieten)	rožownik, (radostnik - meja)
Majus	trawen	lipań	červen	smažnik
Junius	izok	srpań	červenec	prežnik
Julius	czierwen	kolovoz	srpen	žnjeńc
August.	zarew	rujan	září	požnjeńc
Septemb.	rueń	listopad	říjen	winowc
October	listopad	studeńi	listopad	nasymnik
Novemb.	gruden	prosinac	prosinec	hodownik
Decemb.	studeń			

Część pierwsza

o dawnych Słowianach w ogólności.

Rozdział I.

Przymioty fizyczne. Podług Maurycego i Prokopa *) byli Słowianie wzrostu pięknego, cerstwi zdrowi silni, niezmordowani znosili wszystkie niewygody, z łatwością wdzierali się na skały rzucali się w przepaście i głębokie jamy rzeki ryli grubemi pokarmami. p. 1.

Przymioty moralne Dawni Pisarze wystawiali Słowian dzikiemi leer byli pisarze cudzemi. Srogość i zemsta ich zatrolirności wynika, będąc bowiem gnębieni i napadani przez obce narody z wyjątkiem zwalczali otrucieństwem. Grecy zlepszym w wojnie Słowianie mężnie różne radzawali leer nie od nich o liczbie i zamiarach wojska wydobyć nie mogli. p. 2.

Miłość porządku męstwo i sztuka wojenna. Przy końcu wieku IV pokolenia Słowian przez Bajana Chana Awarów zwojowane zostały. Hist. Byzant. pisze: "Grecy zabrali 3 tysiące ich, którzy zamiast orężu mieli gęśle, Cesarz zapytał kto by oni byli. Oni Słowianie odpowiedzieli oni nieszkodzą w najzachodniejszej stronie morza Zachodniego (Bałtyckiego) Chan Awarski przysłał daryczelo nayzbytkownych i zgładzał wojska przeciw Grekom. Słowianie przyjęli dary leer posłali nadto Chanowi zawiadomienie iż z powodu nazbyt odległości wojska dać nie jesteśmy w stanie: "Wyszli 15 miesięcy byliśmy w drodze. Chan bez względu na przyjaźń pogaństwa nie puścił nas do ojczyzny. Słysząc o bogactwach i przychylności Greków wynalezionym sposób dostania jedzenia drugi. Nie umiemy się obchodzić z orężem i tylko gramy na gęślach. Niemasz w naszej ziemi winnic nie znając wojny a lubiąc muzykę prowadzimy życie ciche i spokojny. — Cesarz dziwił się takowym obyczajom tych ludzi, wielkiemu ich wrzekł i mowy. Ugościł tych posłów i podał sposób nowo ocenia do swojej ojczyzny." Leer nie dali powali Słowian innym narodom w męstwie. Podług Hist. bizant. mieli Słowianie Pocygapemba i. I. p. 55. — Memor. pop. Maurycy Strategicum Ed. Upsal. 1664. Lib II Cap: 5.

wnętrzne ~~ustrój~~ narodu. ~~stany~~ sposobnicia się w wojnach i utrzymania się w trawie. Brzeby były: miecze ; ofiarepy, strzały jadem napuszczane i ciężkie pierścienie czyli tarcze. p. 3. 4. 5.

Dobroć. Prozop nowi: „Ingenium ipsis rei in aliquum nec fraudulentum et cum simplicitate moresque innocuos in multis retinent." Maurycy: „Qui sunt in captivitate apud eos non omni tempore ut apud gentes alias in servitute tenentur sed certum eis definitur tempus in arbitrio eorum relinquendo vel oblate pecunie velint ne ne reverti ad suos, aut manere apud eos liberi et amici. p. 5. 6.

Gościnność. Adam Borem: Lib IV Cap. 12 Moribus et hospitalitate - ut nulla gens aut benignior potuit inveniri. Maurycy: Sunt quoque adversus peregrinos benigni magnoque studio servant in colunes salvosque de uno loco in alium deducunt, quo necesse habent, ut etsi per injuriam ejus qui servare tenetur debet, accidat, ut damno peregrinus afficiatur, bellum ipsi inferat vicinus ejus pietatem arbitratus, vi ulcis aperegrinum." p. 6.

Wierność braterska. Pokój stale dotąd na Rusi pewne obrzędy weselne w orzach tegoż niej pięknego pięcia dziwnemi zdawać się mogą, ten jednak najodleglejszej starożytności zabytek, jest dowodem jakich słów używali srodków, ażeby ich obyczaje zawsze czystemi i nieskażonemi były mogły. Bonifac: w liście do Króla Anglii: Venedi - terra magno zelo amorem mutuum servant, ut nullis, vero proprio mortuo vivere recusent.

Sztuka mięsza: Jamy. Widzimy iż Słowianie byli dzielnem kochającym ziemi mili stale rzemieślnicze trudnią się rolnictwem i chowem bydła. Domostwa Mieli chaty. Drzewne sprzęty i zboże utrzymywali w chatach czyli lochach co jeszcze do tych czasów utrzymuje [illegible] Najpierwszym miastem było Wineta podług Adama Jumin zwane przy ujściu Odry do morza. Podług Helmi miało port najlepszy. Jaki tam mieszkający mieli religią utrzymuje Król Duński zburzył go do szczętu. — Rozalinytejże 1771 roku wodami morza Bałtyckiego przez Kolendrów odkryte okazują ślady ozdobnych: wspaniałych gmachów. Miasta były sławne: Arkona na wyspie Rugen - Demin i Wolgast w Domeranii. p. 84. 10.

* Item: 201: proc. T. I str: 64.

Pożycie domowe i cywilne. Godziny życia i. Obiad. nie jest u nich znaną zdrawą, nie używają zastawionych stołów rozkładają w kądziach. Stół zawsze nakryty białą bielizną i zastawiony potrawami dla gości. p. 11.

Potrawy, napoje i miary. Pod: Karzywili się w VI wieku prosem gryką i mlekiem potem innemi potrawy. Napoje: Miod. Piwo - kwaśne z słodu lub chleba i miodu robiony — Wódka z Kań: a XV wieku poczęła XV wieku przez Niemców prawdopodobny. Miary. Korzec od kory — Łukno od łyku, łuku zakrywania. Ubiorek od ubrania znany. Róg używany był i do muzyki i picia p. 15. 16

Muzyka Zabawy i gry. Prog czyli rozek — Duda w Rosyj: jęz: Wołyńską w Wołyń: Dudy czyli Kozy zwana. Między starożytności: znaleziono wyobrażenie gry cerza na Wołyńcu grającego — Dudka lub świstałka na której pospólstwo w Wołyniu i Ukrainie ulubione dumki grywa — Gudok o 3 strunach nakształt skrzypiec w wielu okolicach Rosyj używany — Bandura wiele do lutni podobny ma długą szyję na której pięć strun wzdłuż nad brzuchem rozpięte bywa najczęściej o 7 strunach i gra się palcami. Dołgd używany w Małorosyj. Bydź może że nie jest pierwotnym słowo: gęśl: u Greków używanym był. — Gęśla (Гусли) najdawniejszy i prawdziwy instrument: słow: Dawni nasi Polacy często o tym instrumencie wspominają. W Małorosyj jest on dołgd powszechnym i wielce ulubionym. Znajdujemy ślady w historyj Słow: iż w dawnych czasach umieją grać doskonale na gęślach wielce od ludu poważane nie byli. Ludrad był głuchacz z roshozą, wybornych muzyków gęślowych. Ich gudlarzami nazywał (dycasę) rozsiulony mimowolnie przynawał im nocczarodziejską: sudat u nich wyrocznią; stąd ten czasem nazwisko gudlarza, oznaczenie czarodziejstwa, czarownika, czarownicę (*) stąd u nas słowo gusło bierze początek. — Śpiewanie po rosj: zwią się пѣсня to jest pieśny. — Zabawy znane u Słow: było Kułaczki (Кулачной бой) Igrawiczstwo (борьба) Polowanie i t. p. Zdaje się iż najpierwszemi grami dawnemi były Zakłady: gra w kostki z tąd nasze kości etc. p. 17. 18. 19. 20.

D. Anton Erzedinien p. 116 Hist: gos: rzyj. I. Bg: Nowy słownik Kozaków pod wyrazy gudok, gusła: t. d.

Rozdział II.

O Bóstwach i obrzędach religijnych.

Perun miał posąg z twardego drzewa, głowę srebrną, wąsy złote, nogi zelazne ozdobiony drogiemi kamieniami wokoło trzymał kamień nadpiłat blyszczący wygłobiony. Błagający go o pomoc oddawali swe włosy. Jeden jego posąg był na wzgórku w Kijowie a drugi w Nowogrodzie nad rzeką Wołchow. Czyniono mu krwawe także niekiedy ofiary

Dzieły i Czerny Bóg czyli dobre i złe bóstwo.

Światowid miał święt: w Arkonie na wyspie Rügen. Posąg jego był większy nad ludzką wysokość drzewa tego o 4. głowach bez brody z oblizyroneminiałszy. Bóg kosztownie ubrany trzymał w lewej ręce łuka a w prawej róg metalowy.

Radegast miał święt: w Retrze

Prowe bóg sprawiedliwości

Swiętynice Dawni Słow: początkowo czynili ofiary na Kamieniach które w pewnej odległości otaczali i w nemi kamień co znaczyło miejsce świętej zagrody. Potem Kapłani dla wyobrażenia wielkości boga wystawiali ołtarze kilka łokci wielkości kamienne. Dopiero budowali kościoły uznaniate ware Gontynami czyli Kontynami

Święta: Poczrzeczny były w I roku. Wesele. nowozeniec z przyjaciołmi przyjeżdżał zbrojno do Rodziców którzy przyjmowali lub odmawiali jego oświadczenie. Składał potem podarunki potym uczyniono umowę względem czasu ślubu. Za wyznaczony czas przybywał nowozeniec konno i zbrojno Panna młoda niby porwana osiadała na koniec orszaku wożony po prawdzie ich do świętyni Bogów gdzie sobie przysięgali. U Morlachów w Dalm: Herold zwany Krajus prowadzący orszak do Kościoła wyprawia nazwiska: Zrebery, Damory, Dobra Fritkia, Zarecko. Wesele, Czechach, Wyższych Duchownych w czasie obchodów Celnych jadąc do Kościoła i z niego śpiewają. U Serbow w wyższej Lużacji prowadzący nowozeńców do Kościoła śpiewają:

Wedremy jie, wedremy ju
Wamy ju, a mamy ju
A nikomu jie newek njedami (*)

W Growincyjach ruskich spiewają:
Da nesama idu, da uedut mene. etc.

Akt weselny Korowaj musi zasługać odległej starożytności opis jego wyjęty z dzieła: Новый Словотолкователь Tom I 402: — Korowaj jest chleb nakształt kołacza z różnemi przyprawami upieczony, ozdobiony wielu ozdobami, których im więcej, tem jest piękniejszy (?) U Kozaków i innych ramowych ludzi te figurki bywają wyrzeźbiane. Sam Korowaj ozdobiony jest materyi chorągiewkami, rozetkami złotowemi i innemi upiększeniami. Powinien być tak wielki, ażeby dla zaproszonych na akt weselny mógł wystarczyć. Gdy niewystarczy jednego, to więcej przygotowanych bywa wtenczas. Korowaj powiecznie stawa się na wielkim stole, u którego zasiadają zaproszeni i służący za ozdobę. Po ukończeniu stołu najstarszy z bojarów lub też ktoś inny porucza rozdanie Korowaj wedle kawał porządku starszeństwa, rozdaje go po kawałku w którym zatknięta jest chorągiewka lub rozetka złotowa. Przyjmujący taki kawałek, wedle swej możności ilości, kładzie na półmisek srebrne pieniądze, lub oświadcza chęć kładzie na nowe gospodarstwo nowożeńców na chęć obdarzyć. Nowożeńcy kawałek Korowaju z powyższej ozdoby przyjmują do krewnych i powinnowatych, którzy na akcie weselnym być nie mogli. Podróż tę odbywają z muzyką i śpiewaniem lub też odrywają przez swatów albo przeźroczych do obrzędu weselnego należących. Korowaj wedle dawnego wyrzeczu należy mieć w zasobie przez cały dzień, aby przyjeżdżających z powinszowaniem do nowo[illegible] było czem uczęstować. Tak w pierwszych jako też [illegible] dniach, przy podawaniu kawałku Korowaju [illegible] i kielich z napojem, dla spełnienia [illegible] życzeń przy czerpaniu im długiego: [illegible]

(*) D. Anton Erste Linien § 113. Lewek znaczy [illegible]

Rzecz godna uwagi iż w Rossyi nietylko pospólstwo, lecz i wyższe stany, a nawet i Xięzta Duchowny w rzeczie aktów uczelnych używali Kolowaju; o czem nadmienia Levesque w Historyi Rossyi tom IV str 177 tłomaczenia 1812. —

Pogrzeby. Ciała zmarłe były palone. Smutny obrzęd ten zakończał się wesołey uroczystością którą zwano Strawey. Słowiańie Rusyy Krywicze, Siewierzanie, Dziatyczce, Radymicze czynili przy pogrzebach obchodzony Tryzny, który wyobrażał rożne gry wojskowe przez okazywanie sił i rzeczywistości. Tryzna trwała zapewnie tak długo jak żyła ta na czyią umarłych. Wdowy zaś Drechowickie Polskie i Morawa pospólstwo przedświtem wychodziło z pochodniami na Kopiec zwłoki i przynosiło ofiary dla umarłych. W dniu tym słowiańie Dacyy Niemcy wyprowadzili ze wsi zrobionego ze słomy bałwana który śmierć wyobrażał, palili go, lub wrzucali w rzekę śpiewając pieśni na powitanie lata. W Czechach dzieci ciągnęły takiego bałwana śpiewając:

Już nesem smrt ze wsy,
Nowe leto do wsy
Witey leto liberne
Bliličko zelene (x)

(x) Bliłe po czesku zboże w rossyi: obfitość urodzaiu D'Antor erste din p. 71.

W Czechach także dla uspokojenia duszy, stawiano na rozstajnych drogach rowem gatunek Amfiteatru, i w maszkarach przedstawiano cienie umarłych. Swiętodady (*) trwało w Litwie od 25 Maja do 25 Czerwca. Obrawszy się za rzece plzsali śpiewając Ładoładodydyo Ładoładodydyo podług Kazania: w Rossyi jest zachowane. — 23 Czerwca święto Kupały czyli Kupalnicy przy którem rożne gry i śpiewy obchodzono. Do tego dnia zbieranie ziół dla ratowania swego bydła także o południe Łotyan pospolity (Artemisia vulgaris) w wielu stronach Rossyi i Litwy zowią Kupalnicą i w jej dzień

(*) Ładoładodydyo to jest wielki dado! Bobolka zwany zapalano ogień Kupalnicy i w jej dzień

Uczyn. Fac. Tom ... str. 346 przypisek 205.

rzepalwiszyagicu około Kościoła z kaczeg[o] lub plaszaj[ą] śpiewa-
ją pieśni na cześć Kupały. Serbowie wtedy nie splatają z ró-
wyjątkiem wianki i rzucają one na dachach i na chlewach (*)
Święto Żniwa. W Karkonie w święty Świątowida z wielkim u-
czystością obchodzono ukończenie żniwa. Kapłan w wigilię
tego święta sam zamiatał świątynię. Kościół albowiem
nikomu oprócz niego tam wejść nie było wolno. Zgromadzo-
w przytomności zgromadzonego ludu pił obojga przy-
prawionych miodach brat z rąk pojęga różą zawinem na-
pełniony i przepowiadał obfitość lub nieurodzaj roku
następującego; gdy mała czarka wina była wypróżnioną,
to znaczyło rok obfity, jeżeli zaś znacznie go ubyło to
oznaczało urodzaj mizerny. Potem wylewał wino pod no-
gi pojęgu, róg napełniał winem świeżem i wszystkim
modły prosił bóstwa aby błogosławiło naród obfitością
bogactwy i wyczystkiem, wyp[i]jał takowym sposobem po-
święcone wino jako ofiarę i znowu różą winem napełniwszy
składał go w rąk pojęga, który tak do roku następnego
przechowywał. Wreszcie tej uroczystości przyniesiono świato-
widowi na ofiarę pierożek miodem upieczony, który był
nad wyczerpniej wielkości. Pan Kerawszyn mówi iż Słowianie
Rossyjscy w dzień S. Hozyana: Laurencyusza to jest $\frac{10}{22}$ Sierp-
nia przyprowadzali wszystkie do cerkwi swe konie, wzno-
szącem, aczali wyczerpniej ten nie pochodzi od cyrkow pogańs-
kich? Zob. Geogr. Ross: S. I str: 100 i 352 przyp: 230 – Gebhard: Gesch
der Slav: S I str: 36. – Słow: Rusyn 24 Grudnia obchodzili swię-
to Kolady. Dotąd jeszcze na Wołyniu, Litwie i w Rossyi w
wigilią Bożego narodzenia młodzieńcy parobcy zbierają się wie-
czorem, przychodzą pod okna gospodarza i śpiewają rożne
pieśni na pochwałę jego domu wspominają często w swych
pieśniach nazwisko Kolady, za co otrzymują pod nazwą
Ko-dadą dary. –

*) Zob. Geogr. Ross S. I p: 89–91 (**) Tamże S I str 91 tak p: 349 przyp
209.

Rozdział III.

Rządy Słow:

Początku było gminowładztwo t. j. gospodarz nad domem brat nad siostrami panował. Zjeżdzali się Słowianie wspólnie do znakomitych Kopcioków tam swoje zaprosili i t. p. osobliwie w Piotrze. Władza u Słowian uznawane było naiwyższem. Bojara, Wojewody Kmiazia, Pana, Zupana, Króla lub Krala. Bojar pochodzi od Boja w początku swoim oznaczać mogło wojownika szczególniejszego męstwa a potem narodową godność. Krónikarze Bizantyscy 7bl roku wspominają o Bojarach i Wielmożach czyli dygnitarzach urzędnikach Słowian Bułgarskich. Domniej zaczęli Rossyanie pisać ich Bolare — Kmiaz od Konia lub wschodniego wyrazu Kahan — Zupany od rupy co znaczy wieś lub osadę — Wybieranie Wojewody w Karyntyi, z wielu obszernych Kamieni było połączone. Wybrany Wojewoda w najbliedniejszym odzieniu pokazywał się poprzed narodowego zgromadzenia, tem rolnik siedział na tronie czyli na wielkim drzwiu Kamieniu Nowy Władca wykonywał przysięgę iż będzie obrońcą wiary, sierot wdów i sprawiedliwości na tem czem rolnik wstąpił z Kamienia i wszyscy obywatele zaprzysięgali mu wierność. Tymczasem 2 znakomitsze familie miały prawo wszędzie Kosti zbore i palić wsie to na pamiątkę iż dawni Słowianie wybrali pierwszego Władcę dla obrony ich od przemocy i nadużycia. — Sądy Słow: działy się w gęstych lasach lub w cieniu gęstych dębów mniemali bowiem iż tam mieszkał Prawe — Domy Zięgrzce były święte nikt nie śmiał do nich wejść z orężem. —

Rozdział IV

O Umiejętnościach

Miesiące: po mało ruska, Słowiańsku z Hist. Kośc. wyjęte

Polskie – Matorzy: Słow.

Styczeń – Brezen – Prosinec od zimnej mgły stąd Prosinec Jesień
Luty – Lioty – Sieczen od przykrych mrozów rzekomych Polskie od stykania się
Marzec – Bzerezozol – Sukhyy od palenia popiołu z brzozy Chłodzącego; rozpr.
Kwiecień – Cwieten – Bzerezozol Brzezwiec od owadów – Zjork od wbijania
Maj – Trawień – Trawnyy Li słońca do góry – Lipiec od kwitnienia
Brezwiec – Brezwetz – Bzok lub Wisok ria Lipy – Brezwen od drzewienia
Lipiec – Lipeez – Brezwen Jagodlubowcow – Zarew od błyskawicy – Wrzesień od kwitnienia wrzosu
Sierpień – Serpień – Zarew Germanica – Diveut – ptaszy
Wrzesień – Wrzesen – Rioen wilgotny – Październik bogaty i Ko-
Październik – Pazdiernik – Listopad zorze – Październik wydziela wrzos
Listopad – Listopad – Gruden Studeń od studni zamarzających (*)
Grudzień – Studen – Studenyy

Oprócz Korzeni roku dzielili Słow: rok na 3 części Każda (Tydzień) obejmowała 4 Miesiące. – Najstarszym pomnikiem jest pismo święte i inne kościelne Księgi z Greckiego w Morawii Przetłomaczone Pisane w mowie matce z pewnych Słow: dyalektów – Mowa ta była doskonała sama słowo Bóg ma 300 epitetów Litery Greckie podobniejsze do Koptyckich, a Koptyckie bardziej niżeli greckie do słowiańskich. Język wyłącznie przez ustawowania rządu. Zaprowadzony Ki był w Mowie Słow: bez Papieża Jana XIII przez Bullę 968 r: z powodu szerzenia się między narodami Reformy Jocyusza gr. w Polsce Duchowni i Niemcy i Włosi przytłumiali Słowiańszczyznę X. Jabłonowski powiada że Bolesław Chrobry wszystkie starożytne Rękopisma popalił Kezrat aby Polaty zabobonniejszej niżeli pisma pilnowali Marcin Gallus mówi: Sed istorum gesta quorum memoriam vetustas obliuio abolevit et quos error et idolatria defaecavit memorare neglegamus — Dziwo po Polsku dziwo było bóstwo Kasyoce i prześladujące ich. Dziwo dziwić się znowu

(*) Imiona wypisane z Rękopismu Ewangelii w r. 1144 pisanego znajdującego się pod Nro 111 w Bibliotece Synodalnej.

Wielu obcych Pisarzy bez żadnego dowodu tylko z dobrej woli nie-
chcieli przyznać oryginalności tej pieśni raczyli wszelako coś,
nazwać to swoje mniemanie. Filip Krug we wzorowem swojem dziele
zastanawiając się nad podobnem niedowierzaniem względem
oświaty Słowian Ruso[illegible] przed Xięciem nader pięknie mysli
swoję słowami dodając: iż dotąd mało uważano uwagi ze
strony wielkiej subtelności nauki i kunsztu upadają, tak też
przeciwnie, wzrowienie onych nader wiele błędów i czasu potrze-
buje. Patrz Krumnieckija Pasbnickanija str: 194-203. Igor:
„Były wieca (Obrady) Trojanowe! minęły lata Jaroslawowe
Były pułki: Olegowe, Olga Światosławicza, który mieczem niezgo-
dę kował i rzeniss strzałami zasiewał. — Wtenczas za Olga
Hoorystawicza rozsiewały się i rosły niezgody, okropną
zdrą uwinione było życie wnuków Dadzi bogadla.
niezgody kłóc zgot życie ich ludzkie skracało. Wtenczas
w Ruskich krajach rzadko się kiedy rolnik nowiechnął, lecz
często kruki dzielęc pomiędzy sobie trupy, krakali a
wrony chęc polecieć na żerowisko między sobą rozmawia-
ły. Tak to było w czasie tych klęsk: wojen; lecz o takiej wojnie,
jeszcze nigdy nie słyszano:
Od rana do wieczora,
Od wieczora do świtu
Lecą hartowne strzały;
Grzmią szable o szyszaki;
Kruszeją się kopije stalone,
w polu nieznajomem wśrodzie Połowieckiej. Czarna ziemia
kopytami skrapowana krwią zasiana a krwią polana, i po
całym kraju ruskiem smutek powschodził.. Podczas wpadów
Tatarskich w klasztorach zachowane xięgi razem z temi spłonęły
W liście wielce ciekawym do Jerzego Sabina 1551 de Religione vete-
rum Prussorum ujęść dawny pieśni Dolski: Starzy pogrzebie:
„Halele lele y proszty mene umrzał, za toty nigdy miał
rzto iść by albo pyty; y proszty umrzał. Halele lele y za
ty ryge myśl Krasicę młodzice y proszty umrzał." Lecz czy-
poprawia tego śpiewu wcale nie wiemy. W Aktach Kra-

radzkich r. 1386 na stronach 5ci i 6tey iest świadków: Jako nam pomoże Bóg jako niemu y tho nasz brath i nasz dziedzinyk." Na dzierżkę Karcice. Ze bil possłem do Swanthosława oth Pana Wierzka othi pieniądze a crokolye ye tu mal." Psałterz Królowej Jadwigi w Bibliotece Porzyckiej pod 6tą ma składnię. Spis przedsłowia do Statutu Kazimierza W.

"Gdy podług nauki pisma wszelki człowiek w młodości iest pochopnieyszy ku złemu y wszelkie stworzenie świata nie trwaiące rzeczy w sobie, ale przyrodzenie, człowiecze ychłey się kłoni podług ciała na ku grzechu, niż podług świathłości ku Bogu, ani kiedy podług rządzenia Boskiego stworzeni miały by bydź cnotliwi, mężni sprawiedliwi, skromni; a yże zapuszczono łamstwo, ani by sprawiedliwości nie było złamane; tedy zgoda i pokoy między ludźmi by zawsze panowała, a każdy drugiemu iemu lubo toby uymił, ale yże nayważnieysza dobrodzieystwo iest od ludzi na swoiemże sprawiedliwości, miłości bliźniego nie chapać ani rozdzierać, a swoiego podług Boskiey miłości używać, przetoby nikczemny uzychnęły a zgodny przespieszności między układy i prawa są przez rękę Boże ustanowione." Kraiński w rozprawie swoiey kryli prawo Rzymskie było zasadą Prawideł ruskich i Polskich.

Część Druga

o Słowiano-Ruscach

Rozdział I

Ostatnie wyiście i jego godności.

Naród ruski dzielił się na Bojary i na Ludzi. Dzieci ych ludzie młodzi stanu wolnego chcąc sobie do godności utorować drogę przyimowali służbę u kogo z tych lub Bojarów składali ich wojenne orężki i w ogóle rzeczy zarządzali. Ludźmi albo Druzyną tego u kogo służyli to iest do życia lub do boiu za względu na służby należącemi, za co od swego Pana dostawali uzbroienie i odienie, lub część ziemi pod nazwiskiem Pomiestye (Помѣстье) dochód z tey, miasto zapłaty pobierali.

Dworzanow ktory składali dwor Xięcia zwano Pasierbami i
Otrokami a potem dziećmi (Пасынки, Отроки, Дѣти)
Sołtysowi Xięcia walili Hrzydnie (Трудна) Rycerzow
zwano Ogniszczanami — Smerdy była klasa Gałdziow
bodnych czyli wyrobnikow zakupnie lub Chłopi Kabali
zanili się w niewolę przedawali - dali liwcie wiejski Pleynet
i Otroki Drogaty składały Kunę a pogat 80(ę) Gpzywoz
Slawisci Jan Potocki — Hugo Kollątaj o niewoli o poczet-
ku Słowian — Xięże Alexan. Sapieha 1802 — 3 i 1811 pod roz-
prawę Kraje Słow — Surowiecki o początkach wyprawach
i obyczajach i religij dawnych Słow na 300 artykułach
Swiętow opisz starożyt polski — Mayerski — Xiędz Czaj Kow
ski Archidyakon Koll. Towiellij: Badania historyczno geo
graficzne o wielkim narodzie Sclytyjskim, który poniej dał się
poznać pod nazwiskiem Słow. Dziennik Tow. W.S. n. T. II str 288.
Hrab Ostrowski Wiadomości tyczące się pisarzy starożytnych Słow:
Skoda Kopisz Xięzy dre starożytne Słow: 1) w wielkości rubla
na jednej stronie Kobieta Xięzyca trzyma w ręku Lilię polną
w drugiej ręce naczynie do wody, przy boku nad tym wisi
rożna hagowie na zbiaw atkow Korony Sceptra zdaje się być ryby
ta z kory drzewnej naskoro w morze będącej ma 2 obwodki między
którymi umieszczonych jest 42 Kropek z drugiej strony
niema nic (wyobraża Dziedzilijo) 2) Wielkości tegoż pieniądza
18 gr. polski. na 1 stronie Słoneczko Skarbog Skand. w jednym ręku na
berło w drugim piorun a około niego są szpic głowy pod
rogami znak niejako kadzidła otwarte Kropek 7 znakiem was
tosci na drugiej stronie rycerz na Koniu 3) Srebrny wielkości
od drugiej na jednej stronie wyobrażenie Bramy na której
rzeźbie jakby przewrócony róg jeleni. na drugiej stronie nad
nego napisu —

Prawda ruska czyli prawa Wielkiego Xięcia Jarosława Włodymirowicza tudzież Traktaty Olga y Igora W. W. X. Ruskich z Cesarzami Greckimi i Mościława Dawidowicza X. Smoleńskiego z Olgą zawarte Których Teatr obok z Polskiem tłomaczeniem poprzedza Rys historyczny Zwyczajów, Obyczajów, Religiji, Praw i Języka Dawnych Słowian ich i Słowiańsko Ruskich Narodów przez Ignacego Benedykta Nałkowieckiego Królewskiego Warszawskiego Towarzystwa Przyjaciół nauk członka Tomy I. W Warszawie w Drukarni XX. Piiarow 1820 roku. 1822

Tom III.

w Saxonii w X Wendeńskim jest także miasto Kraków nad jeziorem tegoż nazwiska w Czechach miasto Krakowiec — Xięga Słowian: przeładowana na Zachodzie zatorzyli na początku XIwieku w Krakowie Kościół S. Krzyża gdzie w swej mowie nabożeństwo odprawiali. Zdzieli jeszcze za czasów Długosza († 1480) i poniej swój Kościół i nabożeństwo i drukowali swe Księgi liturgiczne. W Czechach około 1030 S. Prokop Klasztor mnichów Słow. w Sazawie założył 1055 znowu wypędzeni byli. Czas wynalezienia liter Glagolicz. przypada 860–1222 Karol IV Król Czesk. a Cesarz niemski ku czci S. Hieronyma, Metoda i Cyryllea klasztor Emaus zwany ufundował dla Benedyktynów Słowiańsk. i nakazał Księgi tam by się uczyli po Słow. W Königgrätz jest dochowanych 24 tyrek iego żony Królowej Elżbiety na których jej rożne napisy czeskie n.p. Bropan buoh da tobě stati ma. i t. p. — W Małoruskim jest wiele starych wyrazów Słow. miesz w dyalekcie Rossyjskim znanych i używanych jest ton po Rossyjskim i Serbskim najpodobniejszym do Czeskiego co nie tylko z wymawiania ale z wewnętrznego znaczenia wyrazów widzieć się daje. Cały Rękopism Królodworsk. jest iż tak rzecznem w dyal. Małoruskim nie pisany a nawet przedmiot i wyrażenie inne od powiastek nie tknie Dumkom podobne.

Pusi.

Dr

Dyalekt w którym ułożona jest Proza S. Wojciecha blisko X wieku w Czechach śpiewana jest prawie w tymże samym dyalekcie w którym Psina święte tłomaczone. Text tey pieśni umieszczony przez X. Dobrowskiego w Hist. Lit. Czesk. jest nastę pujący:

Hospodyne pomiluy ny
Thu Xpe pomyluy ny
Sy spase wsseho mira
Spasyz ny y uslyss
Hospodyne hlasy nassye.
Dey nam wssyem hospodyne
zzizn a mir wzeni
Krles Krles Krles.

Proznica teraźniejszy biblii drukowanej a Biblii pisanej w roku 1144 która jest w bibliothek Szpod aln. pod Nr 14.

pisanej

"Istkoni biasze slowo, i slowo biasze ot Boga, i Bog biasze slowo. Se bie istkoni ot Boga. Wse tiem by i ber nego ni csto ze ne by, ere by. W tom zywot bie, i zywot bie swiet czelowiekom. I swiet w tmie swietit, i tma ego no ostize."

drukowanej

W naczelie bie slowo, i slowo bie k Bogu, i Bog bie slowo Jeji bie istkonij k Bogu. Wsia tiem byse i ber nego ni csto byst, ere byst. W tom zywot bie i zywot bie swiet czelowiekom. I swiet wo tmie swietit sja i tma ego ne objat.

Vyácarana seu completissima samerdamica lingva
institutio, a P. Paulino a S. Bartholomaeo. Roma 1804

Cyrilli bijkup Turowski w wieku XII żyjący którego dzieła J. W.
Hrt. Rumiancow przez P. Kalaydowicza pod tytułem Памя-
тники Россійской словесности XII вѣка wydane 1821
w swoych kazaniach karze inne przesądy mówi:
na str. 95: и вѣруютъ въ стрѣчю, въ чехъ, въ полазъ
и въ птичьи грай, ворожю, и еже басни баютъ и въ
гусли гудутъ i wierzą w spotkanie w lesie i potar st. j. robaka
lub zerodka i przejdzie gad nie?) i w gwar ptaków, i wrozbi
tomi tym którzy bayie baią i graią na gęślech.
ХОРОВЛЙ Kołaczy weselny symbolum płodności: bogactwa
Дидько (meteor) mniemy prawie to samo co zwany diabeł kol.
wielkie strzępy to nocne mówi się także o przelatywaniu wysoko nie-
zgrabnym: jak dziadko na wysokich rożkach cf. Gigant – Bla Auro
i dziwie dotąd zachowuje się przesądki obrzędów na cześć bóstwa
Lado w miesiącu maju czynionych w czasie których gmin śpiewa:
Lado Lado, dlugy Lado co ma zwierzy Lado, Lado wielki Lado! Na
Ukrainie daje się słyszeć przysłowie у свѣдка очы якъ уди-
ька t. j. u wiadka oczy jak u dzika. Tamże daje się słyszeć przekleń-
ство Чобъ тебе взялы чотыры дидухи (żeby cię wzięli cztery
dziadki) Ztego wszystkiego wnosić należy, iż dziś kogiedyś znaczyło
bóstwo grzmiące, wyobrażenie na wysokich rogach o Hałdowach z oczami
przerażających które oraz bóstwu Lado podobnie jak Wenus i Wulkan
zniewieścieć było musiało.

Oswięcim ruiny zamku

Kalwicz

Kalwaria Zebrzydowska Kościół od S. Wojciech zbudowany przy Kościele

Bonifr) Murowana Cisnica natus Beatus Simon decima nona Miseroi

Bochni Sacerdos przy cisnicy [illegible] natalis S. Stanisławi

Lubawidae Fanatici Sequnt penes Błoński magnat Stal. Gal.

Germ. pelagrant a Cracov. fuerat multas perpessi repressalias

Sandec S. Norbert monast. filia Romualdi - Schol. Diarum

celebrem Minorita postea nunc Catholici tenent

Mons S. Martini ea ligno marino ecclesia ante quingentos annos

extructa oppido celleste

Der Pflugschuh Zoll kann man schon um 1/3 zu verfertigen - Eine Schrift für jedermann von Dr. H. Möller

8 Bogen 12 Sgr oder 54 Kr. bey Kuhr in Mülrose

Dumy.

Dus

Tygodnik Peterśb: 1830 Nr IV.

Lubo wielu piszą Słowianie zamiast Słowianie narody piszą zawsze śi Słowiańskie zamiast Ślawiańskie: n.p. Słowacy w Węgrzech północnych, Słowieńcy w Styryi, Karynthyi: Węgrzech zachodnio południowych Słowene w Slawonii, Dalmacyi i na wyspach morza Adryatyckim: w drukach i pismach u Rossyan Serbow: Rossyjan zowie śi Słowiańskim językiem także śi język Polabskim zwany nazywał Słowiańskim stary Polacy pisali Słowianie. — Zgodni z wyrazem pisania Słowianie zdaje śi że powstał z wymawiania rossyjskiego w którym O bez akcentu wymawia śi jak a n.p. (Авошникъ лавка) jak rossyanie w Moskwie piszą zamiast авошникъ лавка) i nawiodł wielu na to przyczyna że imie narodu pochodzi od Ślawy. A wprawdzie i imie Słowianie mieć może tenże sam wywod komu śi tak wywodzić podoba. W Ślurskim dyalekcie Dubrownickim (dialectus Illyrica Ragusea) piszą dotąd słowjanie w znaczeniu stynąć. — And. Kucharski w przypisku do listu o litteratur: czeskiej. —

Lukrecija Davison ur. 27 Września 1808 w Plattsburg nad brzegami Jeziora Champlain córka doktora Oliwera. ubogich rodziców w wieku okazywała chęć do nauk. czytała Szekspira, Goldsmita. Matka jej zachorowała, gdy ją Lukrecija. Ten czytała niezajony jakiś pieniądz ojczym jej wiersze przysłany bilet bankowy na 20 dolarow 2 miesiący 12 letnia nastąpiła: „bydź miała za co dzięki kupić. Ulubioną jej piesnią było: Pożegnanie moora i arszy. Wiele dzieł pałata jej tak matka w 13 wieku wyrwała płomieniom autorce poema Rzodni. 1824 Lud rozcieniec, jakiś mający 17 lat odat 1824 do najlepszych szkół panien Nowy w Amerycie, gdzie śi wiele przykładała do nauk. Chorobie niemając lat 17 ulegając 27 Sierpnia 1825 umarła była nadzwyczaj piękności, miała rzadko wysokie: otwarte, oczy

czarne pełne słodyczy, rysy regularne płci białej: duże czarne włosy. Rysy jej oznaczały tęsknotę a uniosła ludzi. Dzieła jej zawierają 288 artykułów 5 poematów między niemi regularnych. Oprócz tego rozstawiła 41 poezyj na perfyj napisanych 3 niedokończone romanse, w 13 wieku tragedyją utworzoną: około 40 listów do matki. W 15 wieku napisała wiersz do siostry swej:

Do mojej siostry:

"Kiedy nas wieczór otoczy swemi cieniami, kiedy czarna zasłona powlecze niebiosa kiedy żaden śpiewak nie odezwie wyobraźni odmiłych marzeń."

"Kiedy wielki Koganiec niebios rozjęzga wokoło złotą sieć swego światła, kiedy spokój niebios przyrodzenie wdaje się światłem oddawać społecznikom."

"Kiedy nasze myśli wyprzejdą za obręb tego świata, za wszystko ziemskie, wtenczas o siostro moja, wtenczas nam ulubioną piosenkę odbiór w zamian trzy odbierzemy."

"Piosnka ta porusza wszystkie struny serca mojego, piosnka ta tworzyła mnie jakimś pokrewieństwem, nie dla świetelnych zrobiony była, zaśpiewaj mi jej siostro, zaśpiewaj raz jeszcze."

"Byłoby świętokradztwem śpiewać we dziecie dźwięki, tak czyste, te dźwięki zaniesione do nas na skrzydłach aniołów wraz z tchnieniem słodkim tchnieniem."

"Kiedy spoczną na łonie murawy pozbyte mi, jeszcze na tym świecie będziesz, cyzlirnie przyjdziesz o siostro moja, uklęknąc przy mojej głowie i zanucić ulubioną piosenkę."

Tygodn. Peterśb. 1830. T. II

Przypisek o Słowianach

Stara religija wyrzeczenie walecznych gościnność, potęga narodu
zanki i nieszczęsne wypadki które narody powaliły od niemaru-
szonem dworem dotąd — to się tu czy dochowania pieśni ~~Słowian~~
~~Słowian~~ pogańskich twierdzimy że ujęte w ustach ludu dotąd nie-
poluźnione i tylko zbierane będą mają. W niedziele środopostną
(Drużebna Niedziela) (niedziela weselna śpiewają cześć zabytkowe
pieśni pogaństwa jakie te narzeczonych na przodzie tam wyru-
szej dotąd trwa w Czechach w Morawii w Węgrzech w Bośnie
i w Morawie, odbywa się ten obrzędek w niedziele białą (mię-
tedlna Niedziele)? Bielski w Kronice z roku 1597 ~~str~~ str 51 tak pisze.
za mej też jeszcze pamięci ~~xxxx~~ (Ucc arde Mars?) —
Okazuje się że to co nasi Pol. zwali Marzanna Mor. i Czechy
nazywają Morena Której pieśni obrzędki jednakowie się mają
Obrzęd więc Marzany (śmierć) był za okrutny a naród muzykalny
w melancholije zapuszczał Grecy też że nie znali w nich śmierci
obrzęd był następujący: Dorek miłości z pochodnią ku ziemi odwróconą
drzewa spięcia, rora na grobie — — — —
— — — Taki obrzęd, taka postać śmierci z mniej zrała
niepewności i czystej melancholijej. —

Zabytki

pogańskiej starożytności.

W dzień poświęcenia kościoła L. j. 17 Października obchodzili nad
Słow (w Sługku, Morawie Węgrzech) pamiątki bogańskiej starożyt-
ności. Wten czasu ze śpiewem wiodą ustrojonego barana po
wiole tam część, grając ze do kościoła na poświęcenie (czego nasi
Kapłani zabraniają) potem jeden z młodzieży najwalniejszy
wykazując, popisując się z swoją zręcznością, zrywa głowę
barana — a ludzie inny drzeworzta, parobcy śpiewają i tańcują. W niektó-
rych miejscach strzelają tego barana z wiary ? ? ?

Ten sam obrzędek widziałem w dzień S. Jakuba w Węgrzech
gdzie z wieży za uderzeniem dzwonu barana ustrojonego strzelano.
Było to rownie w dzień poświęcenia kościoła.

Tryptyk do Bożej N. Wojciecha

B. m. Bogarodz

S. Wojciech (Adalbertus) Czech Apostol Ludu słow. urodzony 939
a wat się sławnił Conf. Libicensis. Był Biskupem Prahskim
wawracał z Bratem Gaudencyuszem. Bolesław zgdał od Bru
całe rabitę, które wydał nie chiaro dopokiby ile racią ry
złota nie złorzył S. Wojciech miał nad wyrzeją nie zdaltherec
— miał on takrebye Biskupem gnieźnieńskim justa Bło-
gosławieństwo ale wiele powątpiwają istnienie owerasowe Bisz-
kupstwa Gnieźnieńskiego.
Lata 996 przybył do Polski gdzie skarba Bożego słow. się
odprawiała justa Kapale Br. Sigera in lingwa Slav. atq.
Lat. gręc. et hebr. persagentur: nawracał niepryh prod-
kow. Brew Bogarodzica ma od niego pokoy bye — i coda
trzeci nie jestem my przeniskow Brew Boga Rodzica mogła
bye pracą S. Wojciecha w języku czeskim napisana apo-
niej dopiero zapewne w 14 przelorona po polsku jak to pisow
nia i styl potwiadcza. S. Wojciech umarł 997 niektorych
zdaniem zabity od Prusow przy Wiszy — a innych od
prewodnika wiosłem gdy nie miał czym zapłacić za Prze
osa £

piosnki wojenne

W Jabłunkowie są Juszkowie Cesarow
Ci rozumiem Kardei mowie
Handlujem z Węgrami z Turkiem Sec —

a więc Juszkowie są szczepem dawnych wojowniczych
zwiatych Jazygow ma się tu rzecz o Węgrakach którzy od sie-
bie tak się nazwać musieli.

Słowianie mieli ołtarze z kamieni: Ta z cesty skała Bohu zmilena — Tryzna: Jaśpere kto umirałże tworjachu tryznu nad nim — Orzech święty w pierścinie: Episcopus arborem nuciś voluit etiam in cidere nuranda pulchritudinis idolo dicatam Histor Anonym — O krucerstwo laxo: Cruce deligatos ad palum nudari jussit, ventrem in longum novacula fundi, viscera profundi et cor extractum vivenibus ostendi — (Wolin) Wineta do największych miast w Europie za Słowian nie wynosiła: — Arkona Staniza z ortem na wieży Jarko — Jaromir Król — Ksyra długie włosy: Dziwy się Jarmużu wom Dunczyc ugst Inquisitionem wolt pomowitu nam się za Słowian Swe Erkundigen

Laul
Laul Laul
Jarko

Gottesdienstliche Gebräuche.

Czcili najbardziej na zgliszczach of Kościoł - chram - cerkiew najprzód z polu gotem - Gnierno bia - Retra napisy gockie, greckie: Radegast Bel, Morowin Siw - Nemisa Arkon - Smuzne v. Holz - Contonis Otto Bissf v. Bamberg - się bothstan modlili; - Ofer Ofsru Hpred Ofrezunsto zertwe - Ofrenarstwo Kadidło - Wanda - 983 Władimir postanowił aby wybor do ofiar między chłopcy: i dziew przez los był - Pop - v. Popel - Krwie - Mitki - Weidels - Drzewku in Kroleuskich Oglinskey bey Kurzewalde: Prądzisko - Kon jeżeli prawą nogą klu dostąpił dobrze w Arkonie - Post - Stargard Pomorze - Retra Radegasta wyrazni, Gold Silber von Gold über Leinker ging Krew

Zfamnův – Stetin fizirovan Vita S. Ott. Lyty v Kose rad. – Za Prokopa Voly Helmold Kněz – Wagr. Holub. Obot. Kamen Pantor v. Slut. Lew Zmije Jelen Wlk

Knjehnyn – Kdeale – Tottnuhoss in Wolnoz na Koseele wychodit narod in Tschuren gmosuren Giz nesen Jmrt ze wsy – Nowe Gi mit Jukerlen – Jako Arkonus Ver Inn Tanzel Azfortin Ze Pwirst Jesel Jist Ze Dein in wnutr vminotte – Zrel Jelen wnder Gaw gryosen ver Jüsse ü und – Ze Jwirst verkündigten Im Kalender – Perun w Kowie znier – Kupalo-Pwiny Nož Straly Lungt, Mecz, Kopje – Zbroń, Wojsko Chrowaten 616 ü 641 zrobebten nw Pwiny Jüsse – Wolz Vdobyez – Vdoj – jar – Wojna – Wojwoda Procop 550 Topery Jaclie miasti 15,000 wyrnygli – Stanica – Mir

Regierungsform, Herr Knjehz – Demokrat – Król pojedyn od boju Vojary, Knjes, Pan, Hospodar – Niewolnik – Radstwy Prawa Zakony – Sąd – Przysiąga – Kubenica

Häuslicher Einrichtung Haus Prokoz in Jelenstem Zitte Wies miasto Dom wom Gelter Jsba, Jawa, Stol, Piec, Okno Chlew, Swiellia Lebensbedürf zu Kleidung Odwd – Wenera, Objad – Chleb Jasto Lev Pwo Chmiel Mod – Kwas – Mjod – Jelle v Jchwen Kozuch Kosuler – Klobuk Kolpek – Czepici – Leinen Kastor Andwd

Verwandtschaft Verwandt

Verwandtschaft, Verwandten an 2) mit Verwandtschaft 3) unehelich Verwandtschaft
4) verschwägert sein 5) Vogen Verwandtschaft verwandelt mit Verwandten 6) Verwandtschaft
Ruski Druzba – Swatba – Zaroberi, Damori – Dobra Prikia
Jara Peko – Obj ad Muzyka – Ne Presspanie – Probenacht – Ehebett
Entführung – Verführung – Vey der Trauung esse man Brod – In Moldau
wird jetzt zum Zeichen des Abschlusses eines Volk geworfen in Russland
Getrauter – die Verheirathung darüber sein nicht – Baba – Mir, Hausgast – Verlobung Tod Verguibnis Ljekar, Znachor, Arzt
Zawodni za pieniądze – Na Jahrmarkt verspielt arany Kij
Mogita – Verführung unter den Armen Pasmak – Pług Brod
Serp, Kosa, Cepy – Jagen Low, Wilk, Niedwedz, – Koi gewehr
Uzda – Zaumzeug Mundstück Pferd sein scheuten Ochse
Ochse, voick, Gespann, Pisczatka, Batebajka – Polacken Ochsen
Jazei – Golubez – Handwerker, Handlung, Künste Plötze
Pieniądz dy niemeli – Vots Srebro, Brons, Zgla, Silo, Woi – Lo
Gelehrsamkeit, Kniga, Cytat, pisat, Wisdomnis – Erfindung – Zeitrechnung Leto, Lima prolelie, Rok – Goda – Mesiga
Dorf

*) U dawnych Słowian zwała się ta uczta pogrzebowa Strawa Bł. Rak: Pr. r. 1. Tom. Dlatego robiąc o Stryju Długosz tego odprawiano przy grobie albo ogłaszano tamtejsze różne zabawy i rodzaj tańców. (tryzny) Dlatego mówiąc o Radymiczanach i Wiatyczanach tak powiada: Zapewne kto umierasze, tworzyachu tryznu nad nim.

*) Zwyczaj wrywany w obyczajach prawie Słowian. Na Rusi i w Serbii trwa podróż dzień a ostatnich owie 4 tygodnie

Krościenko r. 1829 znaleziono w jednem źródle żywe srebro wodę kwaśną rozbierał markowski Dr. Prof. Chemii w uniwersyt. jagiellon. i Salamon aptekarz lwowski.

Powietrze morowe było we Lwowie 1362, 1532, 1394, 1705, 1709, 1710, 1719.

Z. A. Kretowicz ogłosił prenumeratę 6 zł. r. r. 1830 na dzieło: „Wycieczki wokoło Galicyi czyli Opisanie celniejszych piękności kraju tego." (2 10 arkuszy w rękopisach)

Baron Medryański w swojej malowniczej podróży na ręce Wag na str. 65 wspomina o nagrobku w parafialnym starożytnym kościele miasteczka Wagh — Błękitne z czerwonego marmuru na którym w płaskorzeźbie w naturalnej wielkości wyobrażenia Zygmunta Balasza i matki jego polskiej xiężniczki Zborowskiej.

Cepy była broń zdawna wspomniana w pieśni Beneš Hermanow w rękopiśmie Królodworskim. i Działo przynajmniej 16 librowe kule rzucające 100 libr. kule hakownica hakownica (hakenbüchse) nazwa jej od haku zdawna którym zaczepiał drewniane podstawki do strzelania str. nalby hak a że go w ręku nosiono zwano go ręcznica czyli ręcznica. pawęża ma nazwę od francuskiego le pavois a włoskiego pavese. samostrzał czyli kusza (Armbrust) strzała kładła się do żłobku przez który łuk przechodził strona pociągała się kurkiem.

Malarstwo wapienne alfrejo malarstwo wodne, olejne, smaltowe (email) na porcelanie wpalane (encaustique) starym tylko znane: mozaikowe oraz pastellowe. (Luke)

Maciej Czerwenka (Erythraeus) starszy brevi czeskich + 1569 (Ob Regenvol: swiż) Zbiorka přísloví českých. w Časopis Českého Muzeum 1829. Swazek IV str. 39. Jan Smil Flaška z Richenburka najwyższy pisarz Kro: leństwa Czeskiego + 1403. Zbiorka přísloví českých 1827. II. 62.

Kraina w prawach Cara Stefana Dušana w Serbii kraj się dzielił na dziedziny (Kaština) (Eigenthum patrimonium) żupy (Mark, Gau) folcland t. j pola rolników pańszczyźnianych, wody młyny rządzący mieli prawo dozoru: obsadzania tychże żup, gmin) krajiszcze (czyli kraina co było niewiadomo ten co je trzymał zwał się krajiszcznik ponieważ krajnik (Palacki w Časopisu. muzeum cesk. 1837. sw. I str. 165 mówi że tyle znaczyli co w Niemczech custodes terminii Saxonici, Polonii, Ungarii i że kraina była terminii terrae dla ochrony ziemi na sposób militum limitaneorum.)

Pieśni ludu Polskiego w Galicji zebrał Zegota Pauli Lwow 1833.
recenzent K. L. Zap. „Niewielka teto objrka p. Pauliho zjskala uwlašte
tym, że při pjsnjch obřadnych nezasedbal přidati rozrubne popsanj
obyčegůw i t. d. což nětoliko užitek ale i zabawu čtenařowu wzbuzuje
Časopisma českeho Museum. XII ročnjk. Swazek 3. W Praze 1838. p. 429.
O tychže pieśniach polskich wspomina L. J. Š. (afařjk) w tymże pismie XII rok
Zeszyt II 1838. p. 259. Pieśni ludu ruskiego J. I. Zap. chwali rownie jak
i I zeszyt Starożytności Galicyjskie (Zegota Pauli pilny zbieratel przyczynu k
ethnografii obywatelůw halickych) Czasop. 1839. Swazek III p. 362-363.

Powieści i predanija narodow slawianskoga plemeni izdanyja J.
Bori rzewskym s. Peterb. 1840 XV i 185 str.
Elena, poluzalostivo prikazanje spěwano po gorzaru Djoru
Djore Palmote vlastelinu Dubrovačkomu. U Dubrowniku 1839.
8vo str. 78 (pjsanja wlojko dalmatka u martekiniego.
Istorija Serbije od početka 1873 do konca 1875 godine, spisanije
Simeona Milutinoviča Sarajlije. U Lajpcigu kod G. Liganda. 1837
8vo str. 516.
Ševanija Černogorska i Hercegovačka sabrana Čubrom Vojko-
vičem Černogorcem (t. j. Symeon Milutynowicz) pak i njim izdana
isšlim. U Lajpcigu kod Kauchnica Juniora 1837. 8vo 335 str.
(pjesni 175.)
Istorija Černogore od iskona do novijega vremena spisana
Sim. Milutinovičem Sarajlijom. U Bělogradu 1835. 4to str. 120.
(rycina i widok)
Pskowskaja letopis, izdawnaja na izdiveniu obszczestwa
istorii i drewnostej rossijskich pri moskowskom Universitetie.
mosk. 1837. 4to XXX a 280 str.
Supraslskaja Rukopis Moskwa 1836. 4to str 172 a 32
(wydane przez M. A. Obolenskiego)
Mikol. Sergiewicz Araybyszew: Powiestwowanije o Rossii
Dubrowka prikaza Iwa Fr. Gundulića. U Dubrow. 1837. 8vo Diana
i Armida pjsani složeni po Ivu Fr. Guduliću. U Dubr. 1837. 8vo
wydał Martekini

Kaszuby dzielą się na Kabatki, Zebory, Jeteraki, Kreczewicki, Boerose czyli
Lesose (lasiane) St. Jahr. 1844. I 28.
Krajnska zhbelica (kastolez) Laibach 1830-32. 3 Zeszyty

Dziennik górnoślązki w bibl. Unin
(w Bytomiu)

42

Berthold Gerhardt v. Pommern zu Rügen
1839 o bozysheveh Rugii

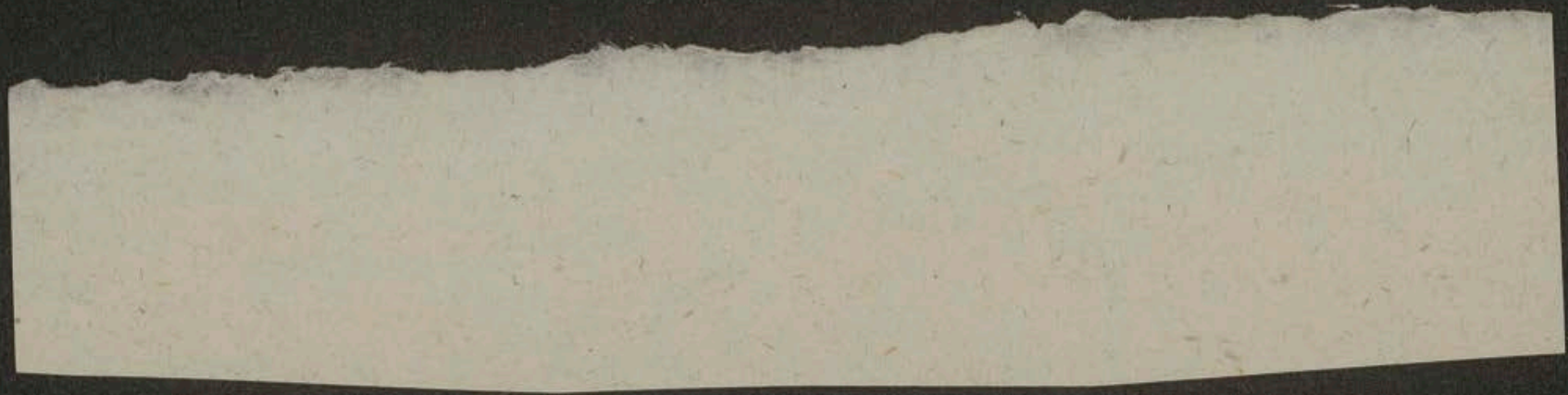

U Krainow
Zeniący profila posłanca (Swatki) do rodziców oblubieńcy o nią. Jeśli
ją zgodzą przychodzi sam pan młody do rańcuch. Potem na ślub do kościoła
rurkami po ślubie dają na stół wielki kołacz (Pagatka, Kolach) lub
Kluseersti na misce (Struckli) robią gdy Kuchan to daje na stół wielki tarm
Kuchenremi rozami aby go odstraszyć bez on sprawia swoj urząd. Przychodzi
muzykant z flaszką wina okręconą na talerzu rozmarynem i każde
mu dają pieniądze co mu pieniądze dają.
U Windów wogólnie wie się Kalendarz Praleka rok: Ed a miesiące
Marzec: Suchen (suchy miesiąc) Kwiecień: (Mali-trawen) mały trawowy miesiąc
May: Weliki-trawen. Juni: Roshni = Zwet Mondes Rosmarin
July Mali-Serpan klein Schnitmond August: Weliki-Serpan Schnitmond
Sumbor Kimoux Schnitmond Wind wird sich in Tag-Arbeit Oct-
ber: Kosapersk Schnitmond Zinnuzuruny November Listopadu Schnitmond
knudnu Sumbor December. Graden Schnitmond Listmond
Schnitmond Februar Svitkam, Schnitmond
U Morlachow jest 2 gatunki Czarownic Vjertize tylko te wy
plateae się starają a dobre znowu Bahornitze ich czarownic
twa pszją — Upior (Vampir) u nich = Wakodlect.
Zapiec Zatryganow wie się koło męczyzny kobiety dziewczyny
Gracają się wkoło trzymają się chustki i różnemi strojy.

podług Lwowskiego Karpaty pod Gorlicami wiąże Beskid
:658. Woratyni bił pierwsze miedziane pieniądze w Bolgrze. Drohi
czyn stolica Jaryzgow. Wtenczas gdy Polacy przyszpili Kijow. Wkrótce
Lesna stepami Ukrajny Bolowce plemienia Hunow jednej krwi co
Turcy: Węgry Anna Komnena pisząca dzieje swego ojca nazwała
ich Uzami wyszli oni z zarzeki Jaik. 1080 Bereasław podwodem
Sreckiel zburzył: Ruskie wojska wyciął a Korystaicę z stabojis
Lig. Ruskich na Ukraine rozerwali się. Warusiewicz w Sawrycz
nowi ze Cracowbyt ich przystałkiem. Który Turcy zwią Uzy lub
Kelai Uzy a Dniepr: Uzi, Zuzi. Ci Bolcos. pchnięci od Tatarow
przeli na Wołoszczyznę: dali podobno Imie: poczęli Wo-
łochow pomieszawszy się z Osadnikami dawnego Dacyi i ezyk ta-
ciński od Rzymian zatrzymującemi: Butzul Łowiecka z woże-
wodztwie Krzemieńcowskim Jan Tarnowski Kasztl Krak. Hetm. W Koron
Konstytucyą zaczął bawić na dworze Ferdynanda Królewicza Kardynała
Król Alexander ewat go bawił przy Alexandrze: Zygg I był się przeciw
Rosyi Tatar. i Wołoch. 1515 Znajdował się na sejmie w Wilnie z Zyggm.
wtem. Udał się do Italii - Potym był znaj wszym wodzem przeciw
powstańcom Objechał Kraje 1526 w Gdańsku Rewolucie uspokoił.

Sobudki, Góra Sobótka

Góra sobótka mons sabolthus w środku Śląska o 3 mil od Wrocławia o 2 od Świdnicy tur ned miasteczkiem Zobten dawniej po polsku Sobotka zwanem: gmię to i inne góry znajdujęsię w nadaniach z XIV w: jak wyadacq nadania i jak twierdzi Dithmar: Edyc Wagner p. 237: Mesebuzk. biskup + około 1020 była miana za górę świętą u pogan Polaków. Nie ma tam już Polaków Ślązków bo pospustoszeniu Śląska przez Tatarów 1241 i przez wojny Husyckie 1426–33 osadziły niemieccy zajęli okolice za Oleq Kuchcym: Saxonis leer wiele jest miejsc które nazwy polsk. zatrzymały n.p. probostwo Górka inne straciły imiona które tylko w nadaniach przychodzą n.p. Hunarowice; niegdyś Lipowice: Hunarkowo dziś Lunawitz; Hainmarkt niegdyś Mongtarg. Widok piękny z tej góry. Kaplicą na niej S. Michała Archan. 1762 zbudowana przez Jana Siewert opata Kanoników Laterańskich N.P. na piasku w Wrocławiu do którego klasztoru miasteczko Sobótka, góra większa część okolicy, i probostwo Górka należało. Pobożny tu bywają jest powiastka za tą nagórą dawni pogania palili swe sobótki, które po całym Śląsku dolnym w wilijęS. Jana przypadają.

Sobudki jest w Krakowsk. i Krzeszowskim powiecie palą chłopcy w wieczór dnia drugiego Zielonych Świąteł tysiącine Sobudki teraz w Śląsku Saxonii: Turyngii wcześniej jest także ognie święte jańskiemi zwane (Kuś Josefinische) a to czasem przez całą noc przed Św. Janem Chrzcicielem) – W Czechach dzieje się tosamo ale niewiem którego czasu – Przeprowadzają tam nawet bydło przez sobudki w niektórych okolicach aby mu czary nie szkodziło. W Warszawie po nad Wisłą palą także pospólstwo w

budki a mianowicie chłopcy od rzemieślników zgromadzeni i
starsze klas niższych wieczorem w wilję S. Jana Chrzciciela
przez które to ognie przeskakują wróżą sobie szczęśliwego lub
nieszczęśliwego przeskoczenia o pomyślnem lub mniej pomyślnem
małżeństwie. W które sam dzień puszczają także kobiety nie=
rzemyczne na Wisłę wianki z których szybszego lub powolnego
płynienia tworzą sobie prognostyki o szczęściu. Tysiące
osób zgromadzi się na most warszawski wieczór by widzieć ten
obyczaj niezawodnie pogańskiego pochodzący. Na Rusi palą
sobótki w jednych okolicach na zielone świątki w drugich na
S. Jana Chrzciciela. Na Ukrainie i Wołyniu te ognie się jak świe
wią Kupayło S. Jana Kupiel S. Jana był starożytny bożek
Kupała podług Kuczarowa Mitologii bez niego tego bożka wątp=
liwego jak Dobrowski w Słowieńcu t. II twierdzi. W niektó=
rych wsiach o 2 mil od Krakowa n. p. w Pręgini palą przy
sobótce na zielone świątki wyrzynanych drzewa w Wielki piątek pod
krzakami przed domem. Zorza Jana o dzień się: około niepołomic
Palenie sobótki jest zabytkiem czczenia ognia jak to widać z
rozprawy Joh. Gottl. Wotke „Ueber den Ursprung der Europäischen
Feuerfeyerlichkeiten“ Berlin 1795. 8. Zdaje się, że ogień w Europie dla
wyjaśnienia pogańskich do chrześciańskich zwyczajów w Polsce
Luzacji wyższej w Czechach i gdzie indziej palonych (w Ar=
chiwum für Geschichte Statistik Literatur und Kunst Wien 1808.)
prawa mogą o zabytkach zabytkach świąt pogańskich w
Polsce i pogrzebach ze takowe: u drugich narodów znaj=
dujemy.) – J. S. (B. Lam. Warsz. 1819. Nr 7. p. 374–
378. – W Krakowskim palono sobótki w zielone świątki wieczór
a gdzieniegdzie wielki piątek dla ocalenia bydła od moru i
powietrza (kąpiel przez ogień oczyszczenie z grzechów)

Pieśni ludu polskiego zebrał i wydał Oskar Kolberg. Seria I. Warszawa nakładem wydawcy w drukarni J. Jaworskiego 1857. 8° str. XI. 448 k. 15 (noty i rejestr) i 10 ryc. litogr. chromo 41 dum i pieśni razem z 52 odmianami i 466 melod. tańców 7 złp.

Pieśni ludu krakowskiego zebrał J. K. W Krakowie nakł. i druk. Józefa Czeha 1840. 8° str. V. 165 z 2 ryc. lit. i 6 tabl. lit. nut (16 melodyj) 2 złp.

Piosnki ludu wielkopolskiego zebrał i wydał J. J. Lipiński. Część I. Poznań nakładem i w księgarni nowej Księgarni 1842. 12° str. XVII. 216. K. 2. 3 ryc. i 20 melodyj lit. na 19 tabl. (132 pieśni) 9 złp 2 sł

Dodatek do zbiorów pieśni ludu polskiego i ruskiego. Zbiorek Kazimierza Józefa Turowskiego. We Lwowie w drukarni Piotra Pillera 1846. 8°. str. 32 pieśni 2. kolęd. 24. Pieśni 3 2. Weselne z Rzepedzi: ogr. Bajki ludu 4. Przysłowia 32. (polsk. i ruskie) 25 X.

Podania i baśni ludu w Mazowszu z dodatkiem śląskich i wielkopolskich spisał Roman Zmorski. W Wrocławiu nakładem Zygmunta Schletter'a 1852. Czcionkami Ł. Lipińskiego we Wrocławiu. 12° str. IV. XVI. 199 (14 większych z przypisami; kilka najciemniejszych) przerabianie jest tu i modlarska. – wstęp o autorze) 9 złp.

Der Ersten Auflage.

	Exempl.
Auf Befehl Sr. Majestät des Königs von Hannover, gezeichnet Hof-Rath Dr. Lex	5
Se. Königl. Hoheit der Prinz von Preußen	5
Für Se. Königliche Hoheit den Großherzog Friedrich von Baden	3
Se. Hoheit der Fürst von Hohenzollern-Sigmaringen	5
Se. Durchlaucht der Fürst zu Sayn Wittgenstein	6
Se. Durchlaucht der Fürst Pückler	2
Se. Durchlaucht der Fürst zu Salm-Dyk	4
Se. Durchlaucht der Prinz zu Solms	2
Für Ihre Durchlaucht die Herzogin Looz-Coreswaren	2
v. Urban, Erzbischof von Bamberg	2
Für Se. Excellenz den päpstlichen Nuntius Antonius de Lucca in München	2
Dr. G. Müller, Bischof von Münster	1
Arnoldi, Bischof von Trier	1
† Nicolaus, Bischof von Speier.	
Dr. Stahl, Bischof von Würzburg.	
M. Deinlein, Bischof von Augsburg.	
Dr. P. Blum, Bischof von Limburg.	
Schmidtborn, General-Superintendent in Koblenz.	
Prälat Dr. Haneberg in München.	
Prälat Kapf in Stuttgart.	

Koblenz.

Se. Excellenz der commandirende General v. Hirschfeld.	
Herr v. Müffling, General a. D., Excell.	
„ Oberst Oettinger.	
„ Oberst und Chef des Generalstabes Schwarz.	
„ Geh. Regierungs-Rath Delius.	
„ Regierungs- u. Schul-Rath Dr. Landfermann.	
Herr Reg.-Präsident v. Spankeren.	
„ Regierungs- und katholischer Schulrath Dr. Lucas.	
„ Reg.-Rath Schütz.	
„ Pfarrer Schütte.	
„ Reg.-Rath v. Wollzogen.	
„ Kammerpräsident v. Marees.	
„ Reg.-Rath Henrich.	
„ Geh. Reg.-Rath G. Bärsch.	
„ Prof. Dr. Bercht.	
„ Gymn.-Director A. Dominicus.	
„ Steuerrath Ullfers.	
„ Consistorialrath de la Croy.	
„ Stromban-Director Nobeling.	
„ Reg.- u. Medicinalrath Dr. Ullrich.	
„ General-Arzt Dr. Richter.	
„ Priester P. Heilig.	
„ André, Rector.	
u. s. w.	u. s. w. u. s. w.

Druck von A. Martens in Berlin.

Starożytne przypowieści z XV. XVI i XVII wieku.
zebrał i wydał Kazimierz Władysław Wojcicki.
Warszawa nakładem autora 1836 8°. ff. VI. 241.

Przypowieści z XV wieku (?) z XVI i XVII w.
zebrane z Rysińskiego Krzepskiego. Gospodarstwo
jędrzejskie, Jana Zabrycza.

Powieści wielkopolskie przez A. W. Bersińskiego
Wrocław w drukarni M. Fryderyka 1840
8. ff. 284. (Bogunka na Gople - Odzrzebyni-
Kech)

Dumy o zbojcach na pograniczu Polski i Węgier przez K. J. Turowskiego (w Stan. Jaszowskiego: Sławianin Lwów 1839 Tom II str. 100–106) obejmuje 3 pieśni nie całe z Janockiego: O Romanie i Bilo-Janczju – O Marcsaju – O zbojcach w Lybohori (na Węgrzech) – lecz mało ważne.

Kazimierz z Bożey miłosczy krol Polsky, wyznawamy
tem pysmem chcąc to, aby poddany krolestwa naszego
a nayprzod Polskyego obojga stanu geden z drugym
poczciwie był, a yeden drugiego nye urazał ale wzaiem
wiedliwosczy dopomagał. Przeto z osobney rady w Bo-
dze Oycze Pana Jarosława Gnyezeńskiego Koszczyoła
Arcybiskupa i też Prelatów Stołecznikow wojewod
Rycerzow i pospolstwa szlachty naszey y ziemye
polskiey ku wyeczney pamyaczy układ abo statuta
ustawyliśmy etc.

Z Akt Mazowieckich

Zapysy umowi między duchownymy a świeckimy

Roku Jarosław Bożym przezenym swanthey Gnez-
nenskey Cosskwe Arcibiskup wszytkym do ktorych
nyneyssze listi przyda, chcem bydz yawno kako myedzy
nayyaszrzeyszym Xiędzem Panem Kazymyrem
Polskym z Bożey myłosczy Kralem patronem naszim
z yedney a myedzy Xandzem Bodzanthabrathem na-
szym naymileyszym Biskupem Krakowskym strony
drughey. etc —

Statut Kazimierza Jagiellończyka, pomnik najdawniejszych uchwał litewskich z XV wieku wynaleziony i drukiem ogłoszony staraniem Ignacego Daniłłowicza. Wilno 1826. 8vo
(Siedebnik ten około r. 1480 po rusku pisany. Do oryginału dołączył wydawca tłomaczenie polskie i noty.) Przedrukowany w Zbiorze praw litewskich Działyńskiego fl. 36.

Wyjątek z listu Koppera: Kremienieckie Lyceum ma tuny napisy wyryty na dawnej lasce i napis stary Greczki w dworze jest dzwon lany 1341 : dyplomat Kniazia Iwa Danilowicza służący monasterowi głównemu S. Onufrego (12 mil od dworu) z 1294 i nagrobek Jana Teodorowa † 1583 drukarza po grobiszczu S. Onufrego w dworze

Switezianka Mickiewicza pisana w Plużyszach nad Switezią 12 sierpnia 1821.

Dekret W. X. Witolda „My wielki Kniaź witowt. czynim znaiemowim nasym listom. kto koli jeho wrzyt' ili uotsyszyt' urtury. dosmotryli jesmo toho. zatowat Kniaz Biskupi na wikhaylowi. a wikhaylo zatowat na biskupa otowiszcza i myto ho dosmotryli. i rozdielili jesmo im. hoto je boloto. na poły. sito ot biskupowa sieta. polowine hoto boloto. to powiesnuli jesmo K biskupowu sietu. a sto od wikhaylowy. ziemle polowina. hoto ho bolota. to jesmo powiesnuli wikhaylowi biskupi imaiet' towit' na swojej polowinie. a wikhaylowi sia u taja towiszcza ne ustupati. a wikhaylu towiti u swojej polowinie ustowiszczech. a biskupu sia u to nie ustupati. a na to na wsie dali jesmo biskupi sinju nasan hramotu i pieczet' swoju przyłożyli. a dan u trociech u wieli kuin ruboty. apoyle u l' dien" Pisany unyalesi literami ruskiemi na pergaminie na tyle gockiemi: „Privilegium episcopi Vilnen sis super venationibus feratum ante Skerchuli. dat wiadomość o tem Symon Żukowski.

Litteratura Słowiańska wypis z listu osób wysłanych przez uniwersytet Wileński w podróże naukowe z Dalmacyi. Lettery Glagolickie ⱁ a ⱂ b ⱅ d ⱑ e Ф ⰶ ⱛ i ⱏ ⱉ ⱐ j ⱀ o ⱂ p h r ⱅ t. ⱄ u ⱁ v ⱍ ⱎ ⱋ ⱌ ⱓ ⱔ i ogryfskie u przez C włoskie ⲫ kyrid ч podług Stulli: Volti. Labella C Stulli: Volti. ch — ~~ogryfskie~~ ⲧ h przez włoskie ch na wyrażenie ⲯ ogryfskie ⲭh —

Ż cyryllskie ć podług Mikalii dalmatskiego podług Stulle-
go i Voltiggi j (to jest glia, gli gna, gni przemieniono
na lja lji, nja, nji i t. d.) — cyryllskie x dalma-
kie ż po dalmatsku nabyło oddane przez h czeskie k
odpowiada glagolicznej ч cyryllskie к nie wymaka stąd żeby
q odmuć — Illiryanie mają dwa s. s. pierwsze odpo-
wiada cyryllskiemu glagolickie ѕ drugie odpowiada
Glagolickiemu i cyryllskiemu ш dalmatskie podług Stullii
Voltiggi sc podług dutcha włoskie j przyjęte —
cyryllskie щ ш niemają Dalmatia w Polsce Maru-
ry Dalmacji pisz się urodzony bracia u nich jak
to dawny st zamiast wiele jedny czeskiej sławiańskiej —
- Dalmatskie x wymawiało się jak cyryllskie ж i Gla-
golickie ѫ nawięc wymawiano byłoby jak francuskie
je wymyślone nie jak łacińskie x — Glagolickie
ѳ cyryllskie з przez Micalia z przez Stulli e w
dalmatskim wymawiane było. Że prawidła podczyszcze-
te przemyślę Komisyja dalmatska 22 pazdziernika
1820 w Zarze dla elementarnych ksiąg. Mowa dalmatska
dzieli się na dwa dyalekty dalmatski i ragusański
Literatura w Ragusie dla tego zakwitnęła w wojnie
co z Turkami wypędzeni uczeni Grecy tu przytułek
znaleźli. Ragusanie mienią swój dyalekt za czoka-
ski mięszany włoskiemi. Krytyczne wydania wydało by-
ły przez Lewakowicza, Pastyrzego Kasamana, Golzy-
ego o duchownych zgromadzeniach Jezuitów Dominika-
nów, Franciszkanów 3 reguły usiłowania biskupów o
utrzymanie mowy dalmatskiej przez seminarya w
Almissie i Zarze o zaniedbaniu druku glagolickiego a w
prowadzeniu łacińskiego przez Kandulewicza i Aller
tego istotnie przyczyny szkodzenia mowy słowiańskiej w Dal
macji, o wprowadzeniu piśmiennictwa włoskiego i rzymskie gra
matyk kalnych Mikalego, Kassicia, Dallabella i opata Giorgi.
W Polsce nadzieje za ć 4 wymawiać ę za ѧ ш się lub ѫ za я ја, za ѣ ie za ю
ю za ѧ ja ѫ, X. Dobrowski

Dziennik Wileński 1816

W Krakowie drukowano 2 dzieła słowiańskie polskiemi czcionkami: Euchologium liturgiey greckiey 1685 u Schedla — 2) Hymn Akathist do przenayświętszey Bogarodzicy Maryi Panny w Poczajowie 1762. Dobrowski pisał słowiańskie wyrazy po cześku. Życzenie aby ortografia ey słow: wszystkich jednego pisma jest trudno wszyscy aby byli kiedyś uiszczonem. Jeżeliby zaś to iż stało się aby tak to było, tedy: wtenczas wiadomość dawnych ortografii dla dzieci poprzednio nadanych bydaby potrzebną co wszystkie na jedno wyszło trudność. wpakże nikt nie uchyli greckich lub hebrajskich pism przemieniać na łacińskie chociaż to było przedstawione. Dobrowskie nie uyni do ogólnego użytku nie przyjęte. Kopitar: Prawopis cerkiewski 1806 roku by po cześku było pisane Kyrylicą albo raczej teraźniejszem rossyjskim. Kopitar radzi przyjąć słowieńców z Karniolii pisownię. Wdawnem archiwum Koronnem polskim pisano ruskie pisma łacińskim charakterem. Trzeba: to przyznać że wszystkich dyalektów słow: gtos ści dobrze polskiemi wyrazić można.

Wyjęcie Krzyża. Tygodnik Wileński 1817

Opis świątyni Leruna w Wilnie z rys: pod tytułem Kronika ruin Wilna z ruinowu kronikę ruin grzebnych z altarem Christusa ruin grzebnych Jana Z. R (oturza) 1697 — Stara nieistniejąca katedry nieistniejącej w lasie ob bowym gdzie Wilenka wieleść rzeka się wy- zbudowany 1285 z cegły przez Gedymina W. długi łokci 150 szerok. 100 wysok. 15 to bez dachu wejście jedno od strony wielkiej rzeki przy ścianie na prawo wejścia kaplica mająca ośmiobok- bogate Łuk tolo: pod nią filar gdzie chowano święte węże zamek żeby i t. d. nad kaplicą Altanna 6 łokci wyżej rzeźbiana kopuła wyniesiona nie

drewniany piękny bogaty przyniesiony z świętych lasów Litwy i Żmudzi. Kaplica Katarzyna z cegły przed ołtarzem na 12 stopniach ołtarzowych stojący był 2½ łokci wysoki złotem pierścieniami otoczony. Ołtarz sam złot. wysoki 9 szerok w kwadrat w górze mnóstwo ubranych rogów do ołtarza. Wogóle wysokość ołtarza 35 łokci. Każdy stopień był rozbarwna marmurkowy rodzaju pokrzywiony gdy słońce w niego wpadało tedy z wosku robione wyobrażenie marku na stopniu postawione palono. Najwyższy Marka najniższy Konio roscu na wysokim ołtarzu zawsze ogień gorzał strzeżony po. Ilość w środku była z wielkością ale ani dyszel nie zagasł ognia w świętach gonety ofiary wieczne. Wrótka miedziane na chowanie rzeczy świętych. Na wchodzie do Kościoła był podłaz Krzyżem Krzywym t.j. Krzyżem Kapłanów. Ów podłaz miał okrągłą wieżę z której biegł kapłan grotnego rzeczy bijąc według którego palenie ofiary na stopniu ołtarzu ornamentu pierwszy dzień miesiąca a cegła pewnym znakiem wmurowywana w ściany wieży na nowy rok oznaczało lata. Podług starej powieści (w Mitrofaniusza kronice Pińska Annalibus rhythm rerum (?) będącą) rządy K. Gieda nad Kościołem tem zamykał stawić ojciec jego Świntorag pożył lat (w r. 1282) 2 lata przedtym przyszłe przeszłe do wyrachowania Niemna na Żmudzi, z zapytaniem o przyszłym przemawianiu Kościoła. Obiecała mu to trwanie tak długo jak pogaństwo obycie i rozkazała 101 okrągłą cegły zrobić ze wskazaremi niegdy cyframi lecz oftarnia cegła miała mieć podwójnego Krzyża ośm końców dwiema uwarami, który to dokoła państwa wnijścia innych pokazali ze zbutwione będzie ze chrześcijan. Widać te cegły jeszcze z stronę pogańskiej Katedralnej drewnianej (która przespała 1400) r. 1386 w poniedziałek poniedziałek dziadej były te cegły w liczbie 101 w których dniu burzy Kościół razem (obaw Mitrofan: de Annalibus rathedralis: Kościół miejsce obwarowana rzeczkami rzeki te ma nazwę od K. Iwintorogo. Miastoodrzeczkowe rzeki Wilii nadanych, co oznacza (Dalej) albo rapy pełne rzeki.

Teodor Narbutt.

Długosz Dziejki Kronyki Wapowskie Kadłubek

Mechovius

Sobór Nicejski 1274 zakazał zakonom obierać biskupa w dzień Ś. Mikołaja W Anglij publicznie po ulicach chodzono jak biskupi Mszę czytano a chłopiec jeśli umarł w tem miejscu to go jak biskupa chowano

Wilja w Skandynawij Jubel

Wintrw = Brumpfiellsann

Kukiet ki w Goloo Panow podziś dzień w postanowieniu bo to było święto Juet

Wdzień Młodzieniaszków bito w Anglij na pamiątkę bicia zabijania i w Niemczech z jałowcu gałęzkami

Maje Floralija R. 1270 zakazało Opactwo St Germain w Paryżu mieszkańcom z Chattenat urzynać maje z lasów opactwa że wtoperch stawiają przed Kochankami w niemczech przed panienkami

A w mieście Evreux w najdawniejszych czasach wychodziło duchowieństwo w procesyjo do lasu uroczai naj dla błogosławienia nim świętych.
Grzegorz Thaumathurg biskup z Neocesarei umyślił główne święta świętych i męczenników urządzić (odłożyć) na czasy w których poganie swe święta odprawiali i także przy wielkich świętach Kościoła Katolickiego zachowywać niektóre obrzędy i obyczaje ludu — Podobno robili Misjonarze Jezuitów w Chinach.
Abrenglaubben u. Gebräuche aufgehoben im Reiche Europa Ed. II

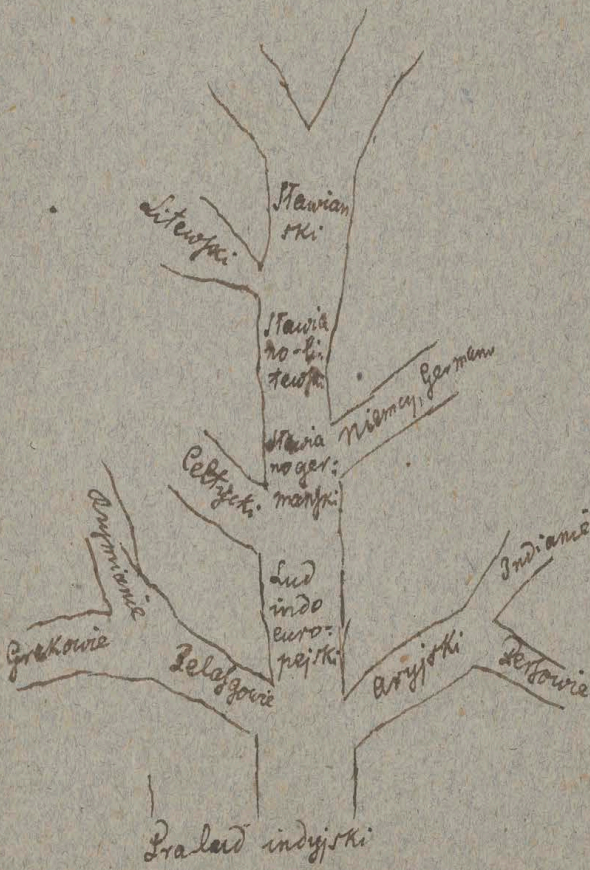
Litewski
Słowiański
Słowia no-litewski
Niemcy, Germanie
Słowia nogermański
Celtyccki
Ormianie
Grekowie
Lud indo europejski
Żelazgowie
Indianie
Azyjski
Persowie
Pralud indyjski

Najdawniejszym pomnikiem mowy dawnych Polabian (to jest Weletów, Bodrycow czyli Obodrytów, Rujan czyli Rugian, Wagrów, Drewian, Glinian i.t.p. osad) jest Ojcze nasz, modlitwy krótkie, Utarki-pieśni nabożnych (legend) i słowniczek 136 słów polabskich (nieliczac w to słów przychodzących w dawnych dyplomatach) zebrane na wezwanie uczonego Gotfr. Wilh. Leibnitza r. 1691 przez Jerz. Fryder. Mithof pastora w Luchowie (Lüchau) hanowerańskim: wydane przez Joh. Georg Eccard: Leibnitii collectanea etymologica. Hanoverae 1717. — R. 1698 spisał Joh. Friedr. Pfeffinger inspektor akademii rycerskiej w Lüneburgu słowniczek polabski z tłomaczeniem francuskiem, który J.G. Eccard: Historia studii etymologici linguae germanicae. Hanoverae 1711. — R. 1705 zebrał Christ. Henning pastor w Wustrowie dość znaczny słownik polabski (drukowany w wyjątkach w Dobrowskiego Slowance I i w Hilferdynga Pamiatnikach) Ojcze nasz oraz Pieśń gminną o Zenitwie wilka (drukowaną w Eccardzie, Czelakowskim i Szafarzyka Starodpis) — R. 1725 spisał Jan Parum-Schulze włościanin w Drawen pojedyncze sposoby mówienia polabskie (drukow. w Annalen der braunschweigisch lüneburgischen Churlande 1794. II. 2 i w Hilferdynga Pamiatnikach) — R. 1743-1745 ogłosił J.G. Domeier: Sammlung von mehr als 300 Wörtern der alten wendischen Sprache aus den Papieren eines im vorigen Jahrhundert wendischen Predigers in der Grafschaft Dannenberg zusammengesuchet (drukowane w Hamburger vermischte Bibliothek II Theil. Artikel V. IX — lecz jest to właściwie zbiór Pfeffingera z r. 1698

tylko alfabetycznie ułożony) – R. 1786 zebrał pisarz Luchowski Hintz 100 słów jeszcze połabskich (które Hilferdyng w rękopiśmiennych pamiętnikach wydrukował) – R. 1794 spisał Plato (w Luchowie hanowerańskim wokabularz połabski (który wraz z Bjesenasz wydrukował Jan Potocki: Voyage dans quelques parties de la Basse-Saxe – lecz słownik ten mylnie wydrukowany zdaje się być tylko wypisem z pracy Henninga z r. 1705
R. 1806 podług J. Chr. Adelunga jeszcze w ostatnich trzech osadach połabskich Daneberg, Lucho i Wustro (w luneburskiem) niebyło nikogo który by mówił tem wygasłem narzeczem.

Połabianie luneburscy około 1770 zupełnie zgermanizowani podług świadectwa r. 1828 było jeszcze parę starców co tem narzeczem mówili. r. 1751 jeszcze w Wustro wie odbywano nabożeństwo w narzeczu połabskiem

O Połabianach pisali: Dobrowski: Slovanka 1814. I p. 1–27 Slavin pag. 65–67. 118 – Słownik połabsko-niemiecki (2000 słów) zdawnych autorów (Henninga i t. p.) zebrany przez Dra med. Jugler w Luneburgu r. 1807 (z rękopis w bibliot. getyngeskiej) – Słownik połabski w rękopisie w Celle (drukowany w Spangenberg: Neues vaterländischer Archiv des Königreichs Hanover. Lüneburg 1822. I. 319–350. II. 6–26. – Preuker: Ueber die Sprache des Wendlands in Lüneburg (w Vaterländ. Archiv für hanover.-braunschweig. Geschichte 1833. IV Hft p. 637. – J. B. Mendelsohn: Das germanische Europa. Berlin 1836 (p. 278 obyczaje Wendów luneburgskich) Kasp. Zeuss: Die Deutschen und die Nachbarstämme München 1837 (p. 592–691 Wendach połabskich) – C. C. H. Burmeister: Über die Sprache der früher in Meklenburg wohnenden Obotriten-Winden. Rostock 1840.
A. Hilferding: Pamjatniki narjecija zalabskich Drewlan i Glynian. Petersburg 1856. 8°. ff. 77 (oddruk z Izwiestija ross. Akademii Petersburg V tom) obejmuje słowniki Pfeffingera, Parum-Schultze, Donaiera, Hintze, Bjesenasz Henninga i mitologa, pieśń gminną Henninga.
Ziehen Eduard: Wendische Weiden. Erzählungen aus dem wendischen Volksleben. Frankfurt am Mayn (Meidinger) 1854. 8° (etnografia opis obyczajów i powieści gminne Słowian luneburgskich, autor mowrze w parafiach Luchow i Wustrow w hanowerańskim mówią jeszcze po staroiańsku.)

Pomniki narzecza polabskiego
(zebrane przez Mithofa, przepisane pisownią poprawną)

1.

Bizac djade toj jiś' wa tujem
merike, wite duj me doch ta
mije grajchie wa bizeje omeń

1.

Boże stary który jest w twojém
niebie, przez daj mi przecie te
moje grzechy w bozie imie.

2.

Plotis wazan treni wo ton rezgun
rwicy wargnine Bizje nosje prowa cilesoj
Kok wile wagne Bizac kopkon karvi aipos-
tas
tok wile Marojka slaze aipostas.

2

Pilat wiąże ciernie w tę rózgę
Świeczył zwierzchnego Boga naszego
prawe ciało,
Jak wiele zwierzchni Bóg kapek krwi
upuści
Tak wiele Maria też upuści.

3.

Dans jan Moroin danac
wa t' dan nos Jezus poridejne
ter dan tumpja lajes
trite dan afstirial komine wasle zimia
tu wisi nos Jezus afstirial.
tok tun kri wa gancen weltje abstirial.
Tji rolais.

3.

Dziś jest Maryi dzień
Wten dzień nasz Jezus porodzony
Wewtory dzień chrzest lat
Trzeci dzień zmartwychwstał, Kamienie, wodę,
ziemię
Co wszystko nasz Jezus zmartwychwstał.
Tak ten grzech w całém swiecie zgładził
Kirieleyson.

4.

Maroja idi wakarst cerkwajce
sa tajajne swecksone rojkas Bizie
ne mzalo jig' nitjide nojt
Zajde duman czorne trajne
chtechung Bizje wridjataj
Tu mij Bizac ni bas wajne
wisan lidan pri lidiot por nose
grechajtje

4.

Maria idzie wos Krós cerkwie
Z trzema swieczkami szukać Boga
Nie mogła go nigdzie znaleść
Żydzi tamali czarne ciernie
Chcieli Boga bicować
Ty mój Boże nie byłeś winny
Wsze cierpienia przecierpiał prze
nasze grzechy.

Über den Ursprung und die Heimath des Glagolitismus
von Paul Joseph Šafařík. Mit einer Schrifttafel. Prag
Verlag von F. Tempsky. 1858. 4° str. VIII. 52. i 1 tabl. faksymil.
(w rozprawie Ł. że św. Cyryl glagolicę wynalazł, w 2 rozpr. za pią w Panonii wynalazł.
Słowianie używają po dzisiejszy dwojakiego alfabetu: 1) Kirylicy czyli
cyrylskiego, który istnieje w Rossyi, Bułgaryi, Serbii u Słowian
obrządku greckiego 2) Glagolicy czyli glagolickiego używanego
dotąd w niektórych tylko okolicach Istryi, nadmorskiej Kroacyi,
Dalmacyi i kilku wyspach, od Słowian katolickich, którzy na mocy
dawnego przywileju papieskiego mszę św. w języku dotąd słowiań-
skim odprawiają. — Alfabet glagolicki starszy wynalazł św.
Cyryl (w świeckim stanie Konstanty) z Tessalonik, jak to widać z
świadectwa w Anonymus Cantantius: „noviter inventis sclavinis
literis" i z listu (papieża Jana VIII „literas sclavinicas a Con-
stantino philosopho repertas. ... iure laudamus." Już sam układ
alfabetu glagolickiego pokazuje iż jego autor był biegłym
orientalistą. Kształty liter ⊹ (Aloph) Ⳑ (Zele) ⳿ (God) ⳑ (Izade)
ⳓ (Koph) Ⳓ (Schin) wyprożyczone z fenickiego i hebrajsko-samary-
tańskiego abecadła ⳟ (Tvrdo) i luźne kluczki: kółeczka z kły-
pkiem. Że pismo glagolickie starsze pokazuje się z tego iż
znajdują palimpsesty, gdzie na zmazanych glagolickich literach
pisano kirylicą (Evangelium Bojanense); w najdawniejszych pomni-
kach glagolickich znajdujemy dużo archaizmów jako to pa-
noniznów, moraviznów i słowakizmów; pomniki glagolickie
są dawniejsze, bo mamy już glagolicki podpis księdza Jerzego
z Erfurt na przywileju greckim klasztoru Mały-Zwierz na
górze Athos z r. 982; podczas gdy pomniki cyrylskie z datą ledwie do r. 1018-1054 jak n.p. monety wielk. księcia Jarosława sięgają.
Cyryl wynalazł alfabet glagolicki dla Słowian w Panonii i Wielkiej
Morawii idąc za przykładem Koptów, Aethiopów, Syryjczyków, Gotów,
Ormian (u których nawet coś samo zrobił) Gruzinów (Iberów) wytłoma-
czywszy Ewangelią, Apostoła i Psałterz i ustanowiwszy liturgią słowiań-
ską w Wielkiej Morawii przed r. 868 skąd ją powoli do Dalmacyi i Kro-
acyi dostała. Cyryl rozpoczął swe działanie gdy jeszcze nie było jawnie wy-
rzeczonej schizmy w Greckim Kościele przez Fotyusza od r. 862. Gdy z powo-
du schizmy Fotyusza od 879 biskupi łacińscy mieli w podejrzeniu uczniów
Cyrylla i wolenników obrządku słowiańskiego; schronili się około r.
886 Gorazd, Naum, Klemens, Angelar, Sawa z Panonii do Bułga-

rzy (Macedonii i Albanii) gdzie św. Klemens biskup w Welitza w Bułgarii (+916) zapewnie aby uniknąć zarzutu ~~[illegible]~~ nieortho-doxyj kościoła greckiego przyjął alfabet grecki zastosowawszy go i przerobiwszy do potrzeb języka słowiańskiego podług ów-czesnej glagolickiej. Dowodzi tego przepisywać glagolickie rękopisy na kyrylicę wynalezioną od św. Klemensa; w Bułgarji bowiem już po pierwszem zawojowaniu przez Greków (r. 970) było oko-ło r. 1019 — 1186 za cara Borysa z biskupstw. Wkrótce po prze-bieniu alfabetu przez św. Klemensa na kirylicę przypada nawrócenie Rusinów do wiary chrześciańskiej najprzód pojedynczo, potem za wielkiej xiężny Olgi 955 potem za W. I. Włodzimierza 988 gdzie cały kraj wiarę św. chrześciańską przyjął; zaczęto przepisywać kodexa glagolickie literami grecko-słowiańskiemi dla Ruś, czem Grecy kierowali głównie, a literatura glagolicka na mały obszar pod opieką stolicy rzymskiej zakreślona mogła ujść zgubie. Z powodu różnicy dyalektowej odbywano często korrekty czyli tak zwane recenzyje i recenzyje ksiąg świętych w każdem niemal mieście aż w końcu r. 1380 w Carogrodzie po ostatecznej rewizyj tekstu Ewangelii, Apostoła i Psałterza, zakazano ich tykać i poprawiać. Z tych różnic tekstu w kodexach glagolickich i cyrylickich lubo z jednego pochodzą źródła. Bułgaria miała później wiele autorów: Jan Exarcha, biskup Konstantyn II, mnichy Chrabr i Teodor Dokso czyli Dokosow, prezbyterowie Gryzorij i Kozma, cesarz Symeon, heretyk Bogomił z swemi uczniami Michałem, Teodorem, Dobr, Stefan, Wasyli, Piotr żyjący z końcem IX i X wieku. — Że litery glagolickie nie zostały wynale-zione dopiero przez Bogomiłów i Patarenów, jak niektórzy mylnie mniemali, dowiódł p. Szafarzyk, odwołując się na glagolickie psał-terze, które Bogomiłowi podobnie jak wszystkie księgi starego przy-mierza zarzucali; zresztą papież Innocenty IV r. 1248 potwierdził gla-golitom w dyecezyji senńskiej (Segnia) w Kroacyi używanie mszy słowiańskiej czego by był nie uczynił gdyby byli heretykami. O mnich Chrabr mówi: „Prieżde ubo słowiene neimiechu knig, „no czertami i rieżami (stitzn a Zmisem) czitechu i gatachu" (t. j. pisali i wróżyli)." W najdawniejszej legendzie o św. Cyrylu (Konstantynie) pisze grecki car Michał do Rastyslawa: Bog... widjew wieru twoju „i podwig, sotworzy nyńja w nasza ljeta, jawila bukwy w wasz język „jegoże ne bje ito perwa było."

Sv. Kyril nepsal kyrilosky než hlaholoky. Vyprávije Ignac Jan Hanuš (Z Sjednaní kral. české společnosti nauk V řada 10. svaz.) W Praze (tiskl synu Bohumila Haase) 1857. 4° ff. 26. 40 kr.

Glagolityka o której krążą dotąd podanie że ją Św. Hieronim (+420) wynalazł dla Dalmatów została przez Św. Cyryla (+869) wynalezioną dla Morawianów, ma ona tylko 3 litery wzięte z greckiego: φ, ω ε brakuje zaś liter ν, ξ, ψ ma liter wszystkich 38 czyli znaków.

Cyrylica osnowana na greckim piśmie mająca 44 liter została przez Św Klemensa rodzonego Bułgara pierwszego biskupa bułgarskiego (+916) dla Bułgarów utworzoną

Dowody 1) Św. Cyryl jako Grek oświeceniu był; mnich Chrabr mówi o nim, że wynalazł alfabet z 38 głosek złożony — legenda zaś o Św. Klemensie powiada, iż wynalazł inne znamiona pism czyli liter, aby były pozorniejsze od Cyryllowych.

2) Życiopisma Św. Cyryla, mówią że wynalazł Azbuku słowieńską. Pisma zaś Św. Klemensa znachowane w Rossyi w odpisach pisane są Cyrylicą, więcej Bułgarom jako ją siadom Greków do smaku przypadającą.

3) Ułamki glagolickie r. 1855 w Pradze przez Pfeifera wydane a przez Szafarzyka objaśnione obejmują liturgią cerkwi greckiej przed X wiekiem (r. 862–950) jest to zabytek Ksiąg liturgicznych w Morawii używanych pisanych Glagolicą. Dopiero po śmierci Św. Metoda (+886) kościół słowiańsko morawski prześladowany za powodem biskupa Wichinga znikł, tak że św. Klemens z współpracownikami swemi Naumem, Angelarem, Sawą, Gorazdem z morawskiej Panonii musieli się schronić do Bułgaryi gdzie św. Klemens wynalazł Cyrylicę. Glagolityka była dawno w używaniu bo jeszcze Książe na Hilferdingu r. 982 dyplomat grecki podpisał po glagolicku (Ten przywilej na górze Athos r. 1846 odkrył Łoparey Uspeński) — Bezwątpienia więc ułomki

praskie nie pochodzą z Bulgarij lecz z państwa
morawskiej Morawii – Już Kopitar był zdania tego za Glago-
lica starsza od Kyrylicy.

4) Grimm r. 1836 pisze iż w najstarszych rękopisach kyrylickich
używano inicyałów glagolickich, z tego wywodzał daw-
niejszość glagolityki – Co dowodzi iż z upadkiem państwa
Morawskiego ściśle chwytano się do przepisywania rękopi-
śmiow glagolickich literami kyrylickiemi jako pozor-
niejszemi i do greckich z którymi ich wiązała religia
podobniejszemi. Najstarszy rękopism kyrylicki z datą
są Ewangelie Ostromirowe z r. 1056; a podpis glagolic-
ki już z r. 982 (w dyplomacie greckim)

5) Dobrowski który początek glagolicy odnosi do XIII wieku
dopiero sam mówi iż nazwa Alfabet kyrylicki jest dość
pozną, że wprzód nazywano go słowiańskim, niektóry
bułgarskim, poźniej serbskim, w końcu ruskim.
R. 1047 pop Upir Lichy przepisując dla księ-
cia Włodzimierza Jarosławicza Nowogrodzie księgę
proroków, mówi że ją przepisał: iz Kyrylowice (t. j
z glagolickiego na kyrylicę) – W rękopiśmie opisującym
litery wynalezione przez św. Cyryla znalazł
Wuk r. 1857 alfabet glagolicki z napisem: Kyrilowa
azbuka." – W ewangelii Text du Sacre w Reims pisanej
r. 1395 w Prądze glagolickie zowie się „pismy slo-
wienskimi jazykemi" a kyrylicę „pismo ruskie"
Znać Św. Klemens szanując pamięć Cyryla, litery
przez się znalezione nazwał kyrylicą.

6) W jednem starem rękopiśmie paryskim znalazł Kopitar
alfabet glagolicki z napisem „Abecenarium bulga-
ricum". Św. Cyryl a Metod byli rodem z Solunia
południowej Bułgaryj i mówili się ówczesnem starobul-
garskim; dla tego też zwano ich litery bułgarskiemi
i słowiańskiemi, dla tego najwięcej pomników glago-
lickich znajduje się w zachodniej Bułgaryj (Albanij Mace-
donii w Ochrida, Diewola, Velika)

Chrabr pisze litery Cyryla: pismena słowieńska ja
Pejsiej Jan VIII r. 880 litera rckawnicka.

Alfabet pierwotny glagolicki wynaleziony przez św. Cyryla powinien by być taki:

ⰰ = az 1.	ⰱ = buky 2.	ⰲ = wiedy 3	ⰳ = glagol 4.	ⰴ = dobro 5	ⰵ = jesti = 6.
ⰶ = zyvete 7	ⰷ = zielo = 8	ⰸ = zemlia = 9	ⰹ = izie = 10	ⰺ = i = 20	ⰻ = djer = 30
ⰼ = kako 40	ⰽ = ljudi 50	ⰾ = myslite 60	ⰿ = nasz 70	ⱀ = on = 80	ⱁ = pokoj 90
ⱂ = rcy 100	ⱃ = slovo 200	ⱄ = tvrdo 300	ⱅ = uk 400	ⱆ = frut 500	ⱇ = chjer 600
ⱈ = ot 700	ⱉ = cz 800	ⱊ = szta 900	ⱋ = cy 900	ⱌ = czerv 1000	ⱍ = sza
ⱎ = jer	ⱏ = jery	ⱐ = yzica	ⱑ = jati	ⱒ = jas	ⱓ = (ⱔ = ⱑ)
ⱗ = (ⱘ = ⱒ)	ⱙ = (ⱚ = ⱜ)	ⱛ = (ⱝ = ⱞ)	ⱟ = jq		

Ginzel: Geschichte der Slavenapostel Cyrill und Method und der slavischen Liturgie Leitmeritz 1857. 8°. (w bibl. Krak)
mówi str. 128 że Cyryl wynalazł glagolitykę

Cyryl = Črha
Method = Strachata (od metuś = strach)

Cyryl wynalazł alfabet dla Słowian panońskich. św. Klemens dla Greków bułgarowo; dlatego tam nowe a tu greckie kształty liter
W pismach glagolickich widzimy 2 typy: 1) okrągły (bułgarsko-glagolicki) zbliżony do kursywy greckiej 2) podłużny, konczasty (kroacko-glagolicki) zbliżony do majuskułowo łacińskich graficki rzymskiej

7) Rękopism mnicha Chrabra (żyjącego 923 r.): O
piśmienech Czernoryzca Chrabra mający tytuł:
Сказаніе „Skazanije kak ustawi Sw. Kyrił Słowie-
nom pismena protiw języku!" (Druk w Safařik
Památky hlahol. piśmenictwa. Praha 1853 – Sreznewski
Drewnija pismena słowiańskija w Żurnal. minist.
narod. prosweszcz. 1848 Juli – Bodjanski: O wremeni
proischoždenia słowiańskich pismen Moskwa 1855.)
– nie mowi o 2 alfabetach słowiańskich, tylko o jednym
przez św. Cyryla wynalezionym mającym 38 liter (głago
lickie – bo najstarszy pomnik kirylicy ma już 44 liter)
Sw. Cyryl: „i pismena stwory i knihy preloży w
1) maljich letech." dla tego wynalazł bo greckie pismo
było pogańskie. – Legenda grecka o św. Klemensie
pisze zaś „wymyślił inne znamiona (litery) aby
2) pozor niejsze były od cyryllowych" – Chrabr mówi
że Cyryl wynalazł litery stosując ich liczbę do greckich
litery głagolickiej Ⱁ = dj brakuje w cyrylicy (Ѱ) – Sw.
Klemens był więc reformatorem alfabetu słowiańskiego
który nazwał Kyrillicą. Z porządku liter alfabetu
słowiańskiego, który przytacza mnich Chrabr, widać że
ten alfabet był głagolicki; albowiem porządek ten
jest: az, bogi, wiede, glagol, dobro, eśm, żywot,
zieło, zemla, ize, i, djemon, (Ⱁ = dj ?), koĕ, ludie,
myślu, na, oni, Pitat, rcześe, słowo, tr nowen,
oudaren (oy), Faraon, cherowym, carstwo, człowe-
kolubiga, szesto kryły (t. j. aniołowie), jerom (Ѕ), szto
(Ч), jako (Ѣ (Ꙗ)), eże (Є) judeje (Ю) jeste (Є)

8) Łapiej Jan VIII r. 880 pisze do Swiatopełka Księcia mo-
rawskiego: literas denique sclavinicas a Constantino quo-
dam philosopho repertas, quibus Deo laudes debite resonent
jure laudamus.

Kyril a Method svatí apoštolové slovanských národův, nepsali nikdy hlaholsky než kyrilsky, to jest písmem na základě abecedy řecke sestavenym a doplněnym vypravuje a kriticky dokazuje F. J. Jezbera. V Praze (Fr. Živnertz) 1858. 8°. str. 72. 48 kr.

na konci jest překlad brošury: Delle colonie Slave nel regno di Napoli lettere del professore Giovanni de Rubertis. Zara 1856. (gdzie jest i i píseň w tym dyalekcie)

Rękopis Królodworski składa się z 12 kart pergam. in 12°. i (kilku odrzeżków osobnych) obejmuje z Księgi III rozdziały 25. 26. 27. 28. (czyli 14 pieśni) pisane około 1290 może to był kanyonalik przez Zawiśza z Rozenberga (zmiętego 1290) spisany dla Królowej Kunegundy wdowy po Przemysławie II.

Tak zwany Rękopism z Rejms wyszedł: Evangelia slavice vulgo Texte du Sacre ad exemplaris similitudinem descripsit et edidit Silvestre, interpretationem adjecit B. Kopitar. Lutet. Paris 1843. 4° maj (str. 18 Prolog. hist. kart 32 kiryl. a kart 62 glagolit textu fascymil i kart 47 tłomaczeń łacińskich) kopiarzo z XIV wieku być jądzi = Kodex ten jest dyptychon in 4° i składa się z 2 części I) Ułomek Sbornika czyli Synaxarium na 16 kartach kyrylicą w 2 szpaltach pisany, dla kościoła wschodniego na miejsca zgodne z Ewangeliami Ostromira. II) Służebnik czyli Pontificale praskiego opactwa benedyktynów glagolitów S. Wiesonina w Emaus z roku 1395 podług katolickiego ritus pisane na 31 kartach pergeminowych w 2 kolumnach po glagolicku. Przypis glagolicki głosi iż S. Prokop 1030-1053 swą ręką pisał owe części kirylicą co jest bardzo wątpliwe. – Hanka wydał tylko I Ułamek: Sazavo Emmauskoje Światoje Błahowieszt-wowanie, Sazavo Emauntinum Evangelium Prag. 1846. 8°

Georg Ludwig: Rudimenta grammatica Sorabica Mscpt
o niej wspomina: Mathaei Wend. Gram. Budiss. 1721.

Wo Sorbin kommt zu und wir und wo sie will, sie bleibt
sie wir im Teufel sie kommen, denn wir der Jupiter der
Grimm in welchen innen zuzeichnen, nungen, künftigen.
Leib; je bereit sie mir wirklich in einem wesent, je sey und sie
sein Mordkanball willkommen. Bereit wie Griechen ist, soll
wir auf den Welt glaub sein Weltgeister, sind seinen anmer-
kung sie wir bewusst und tausend kann. Jean Paul Richter
Vorschul d. Aesthet: Program XII.

Quod Athaena in Graecia fuerunt hoc merito Cracovia in Polo-
nia est. Equidem singulari morum elegantia comitate, affabilita-
te cultissimos alit mortales. Quem hoc solum producit se-
xum mulebrem, forma corporis amplissima pulcerrimaque
est; illa suavitate sua non incolarum solum sed et peregrinorum
omnia humanitatis officia et amoris desideria in se haud im-
merito convertunt adeo ut mirum videri non debeat; si hic lo-
corum quandoque plus justo liberior amor sibi in proclivia
hominum tantum imperium indulgeat. Lucas de Lind a

Descriptio Orbis Lugdun. Batav. 1695.

W Anglij dostrzegamy ślady siedlisk Słowiańskich. Walterskott w przypisach do swego Romansu: Iwanhoe, mówi że plemię te Słowian zawojowali Anglosasskowie i zwali Serfami (Serbami) lub Słowianami, liczba ich w takim stosunku do reszty mieszkańców stała jak 9 do 1. prowadzono nawet handel niemi. W Szkocyj zaś prawie w każdem domu Serf jakiś się znajdował. Jedna Księżna z tego to pokolenia pochodząca była w XI wieku małżonką wojewody z Moreien i zwała się Godina - imię zupełnie Słowiańskie. Latopisy chwalą niezmiernie piękność tej Słowiańskiej Księżniczki.

W Przybysławiu (Prenzlau) mieście dawnych Ukrów stoi zabytek dawnego pogaństwa Słowiańskiego. Jest to świątynia bóstwa Triglawy którą biskup Otto z Bamberku nawracając Słowian w Kościół S. Jakóba zamienił. Jako zabytek czasów przedchrześcijańskich pokazują po dziś dzień jeszcze w tem Kościele na murze koło ołtarza wyrzeźbione słońce, miesiąc i gwiazdy.

Za wyjście Augij Augen czerono w Arkonie Swantowita Ostatni człowiek umiejący po Słowiańsku umarł r. 1404.

5 62

Kotarz weselny u Słowaków bardzo wielki zwiesiś radosnik

Węgrzy nowią Sot nem ember Słowian nie człowiek

Stawni Rozbojnicy Słowaccy którzy z Galicyj wkraczali a Koło Kobyc zyli byli Arkjamych, Thalafus, Rybald (Rybar?) Kerzky, Wryk i Słowacako

Kosowo polje długie drogi dwa dni i pół tak szerokie bardo urodzajna równina otoczona górami Przerzynają jezeki: Lab i Sitnica a na równinie i u podnoża gór leży do 300 wsi i miast.

W dziejszej nowogrecyj między Nauplijo i Monembasyjo mieszka plemie słowiańskie w czterech miastach do 1500 rodzin zwanych Tzakonami. Miasta ich mają słowiańskie nazwiska: Kastanica, Sitina, Gorica, Drasto, Klabochori (wies Słowiańska.)

Sucharius Martin doktor Medycyny w Rochowcach Gömerskiej stolicy złożył pieśni Słowackie na postęp i na wzięcie: Ujrzku obyczeju słowaku zolabite pri Swadbach.

Był pan Rozwoda w Szechach ziemianin jeden o którem nowili że miał „Libros Klewetarum" t. j. rad zapisywał gdy kto co do prawdy niepodobnego powiedział, był człowiek krotofilny i uciesny Bb Brestop. Muz 3 rozbr. Swaz 4 str. 53 cf Rzew. prospolita Rabińska.

Gmeschungsliß – Nanlicisches Gnomycicum Nomd-slavisches Gottschitten und isand Principes; rud den Arabischen Langendelt [illegible] von Wirwt. Fried. Ahrendt nowitschen Alterthümforschers rud Elkona. Minden 1820 in 4°. — Fr. Hagenow: Inscriptionum Inv rud Inv Gymnasl. Bibliothek zu Neustrelitz beschreibung slavischen Gottschitten Leitz 1826.

Najstarszem może [illegible] mieszkańcem Królestwa polskiego jest starzec: Dymitr Grabowski obrządku grecko katolickiego w Dołocku żyjący. W roku 1832 miał lat 150. Trudni się [illegible] chowem bydła. Z synów jego ma starszy lat 120 najmłodszy zaś 96. Przeżył wiec.

Tańce krajowe: Zwie się Dles Włochy zaś zowią go Lechiawa (Lotaviański) jest nad wyrazenie żywy, mężczyzna i kobieta zdają się przed sobą uciekać kobieta kryje się z nad wyrazna przed Kosiu a nawet przed mężczyzną nawet za mężczyzną którego ona goni, tupa, do góry wyskakuje w chwili gdy tancerka ma złapać umyka ta przed nim z rożnem wem jakiem wywinięciem się często zaś tańcuje się i pod nogi tyczkę rzucają w gorę.

wydanie nastą pilo roku 1619 Od str. 206 naste puja duchowne pieśni przerjemšpr przy kterych sa naznaczone pocasi ki dawnych pies ni gmirnych wprzod jezusze prowi ada w przedmowie: „navadne sztare pogansz= ke popévke! Kotere priprozte lyudi po imenu serszkoga zpola goztokrat popevahu, ple= szuczi, tanczajuczi, delajuczi, doma, vune, na polyu, na goriczeh" &) potem nastopuje Ave Maria carmine Sapphico potem Gloriosa domi= na na notu: Igralo kolo siroko potem Ave Ma= ria na notu: Poszejalszem basulek, poszejal szem draga lyuba; potem pieśń o [illegible] Tafcebo= zej na nótę Lepo mi poje cserni kosz, potem pieśn na [illegible] notu: Hranila divojka tri szive szokole - (Gdiesi te pieśni?) 63

Agramin Imo k.k. zuiw. v. Norosdel'skom Županiv. ino Cuff.: Horvaczka Grammatika vsim kvorstiszi vzroszlesnov zum Izbuczuha velmi jmuv, bosztrab imo Cuszkom Croatien szimoguv voleszt Cuszt Jubm di kvorstisze Vzroke gmudiu zo volnomu vsu nimu Mluszkuszkom ino marszkat ino Jmeu Oze=

vydrom 1810.

W Přespurku: Letopisowe Krupinſkỳ. To geſt: Wypsaný Příbehu w Swob. a Kral. městě Krupině (Kirzfm) od starobylych času až K XIX století zběhlych, kteřj z hodnowěrnych ſpisů ſpořebrani, a Ku pamatce pozdnjm, potomkům na světlo wydani gsau, pracy a nakladem Ondřege Bracatoryga. 1810 8- str. 99.

Literatura znaczenie jej: pojmowanie sposób dawania (wersyach, przedmiotach, kawałkach, wyjątkach) co ma dobrego i złego?) Ważność rzutu ona rania, podział okresy treści każdego okresu

I Rozpołożenie – język, narod ludów

obacz K. Zeuss: Die Deutschen u. die Nachbarstämme München 1837.

Pozostały ułomek zkroconego wypisu zasad języka Samskryckiego z dzieła P. Fr. Bopa skradzionego mi wraz z Rozprawą o pieśniach gminnych, dzisia na nowo prawie ostatnim piorem przepisany.

W języku Samskryckim znajduje się 48 głosek, które się na Samogłoski, Dwugłoski i Współgłoski dzielą. Samogłosek jest 14 - z pomiędzy których 10 pojedynczych - 4 zaś złożonych czyli Dwugłosek. Współgłosek jest 34 które podług narządów mowy ich oddzielnie niżej umieszczę. Oprócz tych znaków znajdujemy dwa jeszcze inne w pismach Braminów t.j. Anuswara (-) który na końcu słowa kładzie się, zastępując głoskę m — i Wisagra (:) zastępując głoskę h. — Głoski Samskryckie których postacie następnie rozwiązuję są Braminów Deva - Nagary - Boskie pismo. Rodzajów mają trzy - liczby trzy - Przypadków osm - Deklinacyj sześć - Konjugacyj cztery przez 10 form czyli Klasyes. Nie jest ten język trudny, dlatego że można go porównać do pierwiastku wszystkich mów, a osobliwie do mowy Słowiańskiej. Przytoczone słowa i tych znaczenia staranność otaczę niżej. —

Samogłos: prosty:

अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ऌ, ॡ

a, ā, i, ī, u, ū, ṛi, ṛī, ḷri, ḷrī.

Dwugłoski:

ए, ऐ ओ औ

ê, ai ô au.

cf liberiori tempore Majerii oskow. pag 10. Tabl. I.

Współgłoski:

I Gardłowe: क ख ग घ ङ

ka kha ga gha nga

II podniebien: च छ ज झ ञ

tsza tszha dsza, dszha, nsa.

III językowe: ट ठ ड ढ ण

ta tha da dha na

IV wargowe: प फ ब भ म

pa pha ba bha ma

V zębowe: त थ द ध न

ta tha da dha na.

VI syczące श ष स ह (क्ष)

sza rza la szcha sza ha kra

VII pół samogł: ut super. ra et la. Praeterea:

य ज्ञ quod et sic scribitur व

ja wa.

Samogłosy wyż oznaczone tylko na początku stoią mogą
srodkowe i końcowe samogłoski mają zaś inne oddzielne
znaki jak tu następuje:

I Gdy wspólgłoska żadnego znaku niema, natenczas przy-
biera samogłos a. Wyjątek oznacza znak pod literą
pisać się zwykły (ा) – n.p. अक chyta się aka. Zaś
अक chyta się ak. –

II ि krótkie i wymawia się przed wspólgłoską:
n.p. किक kik. –

III ा â, ी i, ो ô, ौ au, piszą się po wspólgłosce.
n.p. का ka – की ki – को ko – कौ kau.

IV ु u, ू û, ृ ri, ॄ rî, ऌ lri, ॡ lrî piszą się powspól
głosce n.p. कु ku – कृ kri – कॄ krî – कॢ klri. –

V े e, ै ai, piszą się nad wspólgłoską n.p. के ke. –

VI ं ṁ następuje głoskę न. Jeżeli nad głoską stoi ं
wymawia się przed nią n.p. कंत karaman –
jeżeli zaś ं pod literą ् wymawia się po niej.
n.p. क्त kratu ofiara. –

VII Brahmini zwykli bardzo skracać n.p. ड dri.
Często trudno rozeznać rodzaj gnionej głoski. –

Słownik słow spokrewnionych mi.

dās dadź
mas złaść
stā stać
wid wiedza
deva-gīt Bogowie
" " wyciąsca.
komit comit,
predit pieszyc
domas domus
bī, bojarn.
vāc vox
kas-a-im quis-a-
" " quid
kataras-a ktory
pad ńes padre
" ior
ga gelo
da dare
ti pic,
ma miesyc
va wehe,
pi kochac,
mna uczyeść
" (Mnemnoyne
" " umny)
pāc piec/: gotowac/
buti bydz
bendama biedna
navas navis
ganitri genitrix
dant dens.

surpan wgz fer=
" " pens.
kanś zasc
bratha brat
vīsah vir frey
wair woda
jivan jiveniś
no nic
dideth dac,
masa miesiąc
matra matka
svestra siostra
dawhtri Tochter
radzan rex ra=
" " dzieć.
jan zabic śrunu
oju kot (miejsce)
mahat jest ma=
" zam:/
survam ourso,
" " gory.
matvia ściś
kaiw pocta
misō mięso
med śrunu miod,
wad wid rzec
nara, nari. vir
" foemina/cf:
" bratajana:/sa:
" kontale):/
najana oko
pintszan pięć.

navan 9.
desan 10
ekadesan 11.
pantor 5.
sana 6.
catur 4.
genesa genesis.
hoda Bóg.
jaga jugum
iswara Pan Bóg
jasoi oczy.
Koil kosciol.
kanja panna
koda Bóg.
sreub cwtowac
sarpad szczęść.
dinaj dzien,
minuju mijaję.
pouran poranny
mitra słońce,
oś mitro przyjaciel.
prag prog.
zorja zorza
tatra góra tatry
widjuto jasnoświ=
" " dok.
ahni ogień
svaha stawa
weja wiatr
góra góra,
gapa gap
otrek otrok
staruna starszy.

varida bredzić starzeć
parah powietrze
" " pora pis
" " rus
astra ostrz (broń)
czarida czarstwo
citra piękny.
dan dar
dzinach dzień
dwera drzwi
dhara majątek
dasa pan
dziwa życie
dziewa bostwo
akśy oczy.
acaratara cra=
" " rowac.
adeti jeść
amisa mięso
amartah mortalis
ap. napoj woda.
bhaga wieda/wi
" " dza o Bogu
Jamokryt mowa
" samolnik:

=

/: cf: Majeftkio
Slov: slownik
samskr: prag:
1666. — :/

Jarnów.

Etymologies slavonnes tirées du Sanscrit p. 459

Svoetri-soeftra
Bhouvo les sourcils

Vedsori — nozo l'ongle nokti — Vetsi, su vais; Vedaioch — nasa nas — Tvari Dveri — mata mat — Bhrata brat — Osmi, osi, ofti — Jesm, jesi, jesti — Dadami, dodasi, dodati, — dajesh, dajesh, dajet, — Pekh Kakti — Lijete, pijet — Sevjoti consacrer Svetit — Masoh mesato — Vostute, louer Vestit — Svanoh svon — Danon — dan — dan — Dinon den — Vidkeva vdova — Sunonh jounosh — Jugon le joug Jgo — Oseh rosa — Oguih Ogon — Trafoh Treblev. Pragat Jati eth idet itti — Sonu tonno — Sonnoti tanut — Mrityuh Mertvit — Vijtht — toit — Morjote à perse mriut — Vetli vedat Svon — Svan Sve, svoje — Eochoh, Eocha, Etot — Eto Eta — Etot, Kakon Kakae — Chotus Chetie — tvitiyoh vtoroye — trettiyoh treloye — Sloptomon sedmoye Dvadesho dvadecatoye — Maho prisant Matih noe — Somp Somno — Mothu Med —

— Am Himmel, wo sich Luft u. Aetherton berührt
wovon schwingt der Erdton, Räum u. Zeiten schwingt,
dort wird ein Ton, ein Klang. Besinnung in Himmelsluft
Auf selben Feuerton thun,
Und Klangbesinnungen tönen Himmelsgeister
sind sind ein Theil von der Zeugschaubung
die Salamoner die vom Adam sprechen wissen
sagt freundt dem Geist sprechsinnend Paphom

Twardowski

Ares, bellum zuatowytt
arthemisia ziarobil
aruspices naczarazaci
augur ptaciopraweo
aurora dennice
Baal ydolum, belbob
celberum pagani ążunt
infernorum canem tria capita
habentem – zar
ceres ziwa
cytherea venus lada
demon zert
demonibus (abl) bessi
diabolus wrah
Diana, latone et iovis filia
deuana letnicina y pernowa
dei
diwa dea ziwa
driades polidnice
Ecate trivia morana
Eumenis lutice
favilla pst
faunus pici filius vilcodlaci
feronia dea pagarorum zuoba
hydris serpens zar
incubi vilkodlaci

obsequie placatis inferorum vel in
ferratium deorum sacrificia mor
tuorum sepulture debite trizna
tartarus peclo
intemperies nebroda
3 vis lingua egiptiorum terra
dicatur yesser yassri
iupiter perun
maiors zuatowit
mercurius radihost wnuk hirtow
nigromanticus czarownik
numeride, dee, zanete suetice
pan ymago divina velesz
paradisus raj
pegasus cridlatec
picus saturni filius ztracei
zituratowe zin
pillo si in cubi quorum forma
ab humana effigie in capit
sed bestiali & extremitate
terminatus – morozzi
proserpina pomata, poritata
sacrificia zirtwi

sacrificium est victima et quecunque in ara concremantur seu proponuntur treba – sacrificium quod Christiani offerunt obet

Salacia dea pelagorum quasi maritima clipea.
Saturnum pagani ajunt illum esse qui primus ab Olympo
venit arma Jovis fugiens sylivorat
Sirenas tres fuisse fingunt Lichopleri
Telluris dea terra ziemia
tiphones rani
Cerberus qui habet capita tria caprea trihlavo
triplex species demonum a verbo tripo wzpeti
ver vezna
Bohemarius
Djabely djabel belial znek, djess leviat an
Fantazma przyelud tytinillus strzyelek
Grillus zit dyblyk caradaemon dehna vocatur
63

Perski – Nowy Testament przełożył na Język Perski H. Martyn. St. Petersb 1816 in 4° Psalmy Dawida przełożył na Perski H. Martyn poprawił i wydał W. Sh. Jonson i Mirza Seid Ali z Szyraz Calcutta 1817 w 8° Indyi The. Meghaduta. Obłok posłaniec. Poema Sanskryckie Kalidasa przełożył na Angielski W. Wilson. Calcutta 1813 in 4° – Słownik Indyjsko-angielski przez John Schakespear Londyn 1817 in 4° Chińsk. Elementa Sinica Pourgthi Gramatyka chińska przez J. Marshman Serampore 1814 in 4° Ur-chick-tse-tsee-se-yin-pe-keaou Porównania między dwoma słownikami chińskiemi przez Morrisona i Montucci z przydaniem notis: rona cyfr. chińskich (Horae Sinicae) z chińskim tekstem Lond 1817 in 4° Arabskie Nowy Testament przełożony na Arabskie 1817 Kalkutta 8° – Shaffeddini poema Arabskie Lipsk 1817 fol – Antara poema Arabicum Lugd. Batav. 1818 in 4° Calilla et Dimna czyli bajki Bidpaja po arabsku wydał Sylvester de Sacy Paryż 1817 in 4° – Hikajet majat leilet met elaf leilet ne leylet (Powieści ta nowy z tysiąca nowy i jednej) wydane przez Sheicha Ahmed ben – Mohammed Shinani jemeni autora Nafhat Aljemen, Adrab alodrab, Hadicat Alafrah i wielu innych dzieł arabskich Kalkutta 1817 in 8° – Francuskie metrycznie albo Polacy p. Pigault le Brun Paryż 1817 w Stopie Bajki czyli Fabliaux w Palermie 12° 1815 (Dyaleuka – Fy czyli) – Gołębnik poema dydaktyczne z notami z historyi naturalnej Księgi 2 p. adw. Constantini Palermo 8° 1815.

Metallurgia poema w 10 pieśniach p. Hr. Lorriani d'Elgin
rolli znajomego mineralaga w Wenecyi 1817. 8vo
Angielskie Dom płaczu poema i inne pisma Wiesfem
Scotta w Lond r. 1817. - Prześladowca i inne poematta i gra
Tacit, włosk. resp. i in London 1817 - Macbet poema w
6 pieśniach Lond 1817 - Teraz nieśmiertelna Grecya i marmury
Lorda Elgin Poema Lond 1817 - Poematta Miss Lam-
bell Lond 1817 Hiszp. Nowe wydanie Cervantesa
6 tom Perpignan 1817 - Dieta Klinte Eliryo poezyja
portugalskie Paryż 1817 Rossyjskie Natalija powiąz
wiesiem p. A. M. Pet. 1817 - Kerawerpa heft 8 tom 50
rub assygnac - Pyrkow Wiestnikow. Glinky -
w Charkowie: Ukraińskie Wiestnik p. Horo-
rego; Filomatycznego Wydawanie Gazeta wschod
nia po rossyjsku i arabsku. Cerkiewny słowarz 2
tomy 25 rubl assygn. - Grammatyka staroc-
iańskiego Haptirii (t. j. alboz gramatyczne wyiaśnie
nie istotniejszych różnic oddalających dyalekt mato
rossyjski od prawdziwego języka rossyjskiego z przy
daniem różnych stosownych uwag i przykładow przez Al.
Pawłowskiego St. Pet. 1818 in 8vo H. 1 1/4 - Opyt rossy-
skowanii o drewnostiach Ruskich Charkow 1818.

Dziennik Wileński 1818.

A. Substantiva & adjectiva

(Subst)

	1. Mask.	2. Neut.	3. Fem.	4. Fem.
Sing.				
N. & V.	–	e. o.	a.	–
G.	a.	a.	e.	é
D.	u.	u.	i.	i
A.	a (–).	e. o.	o.	–
L.	u, i.	u, i.	i.	i.
I.	am.	am.	o.	jo.
Dual				
N. & V.	a.	a	i(e)	i
G.	ov.	–	–	–
D.	ama.	ama.	ama.	ima
A.	a.	a.	i(e)	i.
L.	ih, ah.	ah, ih.	ah.	ih.
I.	ama.	ama.	ama.	ima.
Plur				
N. & V.	i.	a.	e	i
G.	ov.	–	–	–
D.	am.	am.	am.	im.
A.	e.	a.	e.	i.
L.	ih.	ah, ih.	ah.	ih.
I.	ami. mi.	ami. i.	ami. mi.	imi.

(Adj)

	M.	F.	N.
Sing.			
N.	–	a	o
G.	iga	e	iga
D.	imu	i	imu
A.	iga –	o	o
L.	imu	i	imu
I.	im	o	im
Dual			
N.	a	i(e)	a
G.	ih	ih	ih
D.	ima	ima	ima
A.	a	i(e)	a
L.	ih	ih	ih
I.	ima	ima	ima
Plur			
N.	i	e	e (a)
G.	ih.	ih	ih
D.	im	im	im
A.	e	e	e (a)
L.	ih.	ih	ih
I.	imi	imi	imi.

Pronomina

Demonstr.

ta, ta, to oder taisti; taista
taisko vid. ta isti, oder
tisti; tista, tisto. sup., etc
nuii, una, uno jnuca vorh.

Interrogat.

kdo wer? kej was?
kaki; a, o
kakshin, shna, o } was für einer
kakor, va, vo
ztigav, a, o wann gestrig.

Relativa.

Eine fragende frau. Relativi so fügt oben vr. in allen Endungen an. z. B.

Interr.	Relat.	Demonstr
kdor?	kdor	
Kaj?	kar (kogar, zdesar)	
kedaj wann?	kadar wann	tedaj dann
kako wie?	kakor wie	tako
kam wohin?	kamor wohin	tje hin
kakoshni?	kakoshni	takoshni so beschaffen.
koliko?	kolikor	toliko so viel
Kej wo?	ker wo	tam dort
kod woher?	koder	tod da heraus.
Do kdej bod wann?	dokler so lange	

Martikliv wohl machen
Nekajkin so gewohnheitsmäßig beschaffen.
Nikzhe Niemand
Nobeden keiner.
Nizh, nishi, nizhesar, nizhemur, nizh, nizhe mur, nizhemur.
kdor koli wer immer, kar koli was immer
kdor si bodi wer er immer sey.
kdo neki wer etwa.
kaj neki was etwa.
kdo mar wer wohl
kaj mar was wohl
kdo le wer nur, kaj le was nur.

NB mn ni dobro es ist ihm nicht gut.
mn ni kaj dobro es ist ihm nicht [genug] gut.

J. il, ila Lettre.
jerbas (verbas) runder Korb.
junez Stier.
jeklar Bekenntniss.
jetra Leber.
jesa Zorn.
jethika Aufgang
jezha Gefängniß, sonjezhin.
Arrest, jenkony

K. kregel Knöchel.
Klop Tank, – Zunge, klepca.
klunazh Besenstr.
kolovos Galaxie.
kres St. Johanni.
krop Eisdruck Rappen
krah Rand.
kerhel rim Kuß gespaltenen Gyps.
krempel Stein.
klanez Aussatz.
korostica Pärchen.
kavel Ruin an Gemäuer
kembel Glockenschwengel.
kroker Rabe.
kishkar grüner Eidechse.

L. lah, laka Glaciäuer.
lozini Rasen.
lonez Topf.
lastja Kirschbaum.
lajka Gabrielsorte.
lanina rad vom rosigen Fett.
latvica Milchsaft.
lezha Leiter.
lina Fenster (ohne Glas)
lisa Flechte
lukna Loch.
loken Lauch
lastni eigenthümlich

M. mosul Essigsäure.
metal Schmetterling.
madesk Marder.
merlizh Laich.
mesez Maulaffe.
meshel Schlitten v. Bäckerin
mehur Blase.
mesheiar Mäkler.
malza rad Stein (Stein zb. wasser
v. Fensterbank zwischen Kapsel & Fach
na mehlzh Korn; v. zwischen Ofen
& verkerja.)
mavriza Regenbogen.
miza Tisch.
mlaka Lache
mladika Zweig

N. noreet Narrenhut.
nuk Enkel.
napotje Hindernuß
nakla, Amboß.
nasada Gewohnheit
neroden ungepflegt.

O oblast Gemeck
obrett Finger.
obist Nixe.
ostrev ast pamshka Baiska
ogorik Braut.
oven Widder.
okoren unanständig, linkisch.
oresen ungeräumt.
oshaben zweckmäßig, stolz.

P. far Pflaffe.
fant ladizza Mensch

P. drob Engerwerk
drobline Kostbarkeiten.
dekal Baumstock
dekal, drekal Anfang, Gesindel.
deklizh-a Mädchen. Doktor. Magd.
dereg Ufersal.
dobizhik Garten
durgel Drillbohrer.
dekla Axt.
debla kaum, kam.
dlaka Haar im Speis.
durkela Land.
duri Speis
debel dick
dimart nadsterb.
dober, bolshi. gut.

G. god Gabriels, s. Namenstag.
goluf Salzigra.
gar Schwarzbeere.
gnat Schwiegerv.
gorm Busch.
gojzd Wald.
grizh Hügel.
gaber Ahorn.
goder Geiger.
germadr Schwiegereltern
gerzka Backen im Holze.
golida Milchgrela.
gomila Flechte, Schöll. Talg.
graja Verzierung.
grajshian Schloß.
grizha volja Buße.
gol Schwan
greven Silber
gerd Fäßlein
goden rauh

H. hinaver Häusler.
horka Gastmahl.
klazhe Hopfen.
hzhi Schwein.
hudoba Gesindel

K. kregel Knöchel.
kopishe Roßhaare
klavno Hammer.
kopito Frühstück mit Brannt
kazha Erdlunge.
kepa Trockfalle.
keka Flunder. Haarzopf.
klaja Fischotter.
kokla Glückspaar.
kashlata Hirnschaf.
krazha Eisdecke.
kuga Fuß.
kusta Handvoll.
kopa Gasse von 4.
kolin Gasse in Worten.
kri Stein.

Kazhij vor Erstaunen nigra.
keden Langpaar.
kopken Brennen.
kralao Finderer.

M. mojshtra Nähseiden
mrena Häutchen.
mreska Netz.
medline Aderpaar.
mezenow von Lärchenholz.
majhin Stein.
mehik weich.
mersel Sack

N. norost Narrenfreiheit.
nuk Enkel.
napotje Hindernuß
nakla, Amboß.
nasada Gewohnheit
neroden ungepflegt.

O oblast Gemeck
obrett Finger.
obist Nixe.
ostrev ast pamshka Baiska
ogorik Braut.
oven Widder.
okoren unanständig, linkisch.
oresen ungeräumt.
oshaben zweckmäßig, stolz.

P. perkel Knöchel.
poshast Gespenst.
perkaren Erscheinung.
parst, perst Hammer.
past Falle.
perkal, prakal Lockspeise.
plel Brille.
pozh Hitze.
pisk Ertrinken.
podmelka Waschmuß.
polsh Schwein.
poperkuk Kniescheibe.
porok Bürge.
pod Kälber
perinik Zänisen.
pozhatik Gehilfe.
pehar Ast Bord.
prepir Zänkerei
periske Fünfzahl.
bishe, pishe Spätsommer.
pelaiza, pelui Windel.

perka Hüftbein s. Damenrock.
pinja Butterfaß.
pogazha wirbel Brod.
poroka Drohung.
posoda Gefäß.
poliza ast Kartoffel
polaka Unterschenkel.
praliza Fuß-Haus
praoda Vorzug.
prekla Raagn.
prenza Mädchen, weiße pantzhiza Lügapfel wie Bad
pura indzerka, perman, indyk.
puta Frauen.
pikast Blattrose abg
polsik Schlüpfig.
priden Kleinig.
prost frey.
priprost, preprost einfältig
pluj Harnt
pekel Schwanung.

(Lat: papilla)

K. rabel Rhasaschka
rexel Obstkegel.
ral vel Ochsen.
res Reza. Fest.
rit Hinteres.
raj Tanz.
reverk unlenkbar widriger Baum
repar Verschwendung des Baumes = 6 Saal.
romar Maltasaaren.
resa Hasenbraten
razman Judenisch.
resa vri Obst v. Aepfel
ruka Rhasenpfeife
rudevk roll.
rakel pokal.
rajaki, rajaza faulig.
rej roth.

L. lh. lh. shakkel Rock.
shebel Vogel.
sked Wagen.
sked Honig.
sibel Krieg.
sked Nussbaum.
sod Hass.
spol Gastfreundschaft.
skerikea mast des Pflanzen.
skrok Hütte.
shapel Ast Viadukt des ledigen Traubenstiels.
steber Säule.
shkradel Bauernhaus.
star Galgenbaum.
stod des Hasses, Judenk Sackel.
shtor Baumrost.
stegno Rhasental.
skebe Falken.
skaloa Markgraf.
skleda Rhassel
skajza Hund.
skedrika Backpfeifen.
shiba Grube.
shlinka Pflaume.
shkarje Rhasse.
skrili Prostata.
skedi, skekeri judka ringela.
shibik Baum.

M. dolbeem ich mische. dolbesti
dessneem Pferde mit Futter.
dregneem ich Pferde mit d. Peitschen.
deem (deneem) Pferd jagen dsdti
dobim ich bekomme.
dshim viehe
derzhim glauben

G. godeem ich zeige, gosti.
gibleem ich bewege
gagleem ich spielen
ganeem ich bewege v. d. Platz.
gneim ich verfaulen
greem gehen
germim vomire, gemeti

H. hopeem ich rieche.
hutim ich rieche.

J. imam ich habe
jemleem ich nehme
jet ichem ich suche.
jesim jäumen.

K. klujeem mit dem Rhasdel fahren.
kavkneem ich beisse mit d. Rhasdel.
kolneem ich fliehe.
kajeem trocken
kuseim fühlen.

umeten verständig.

V. vero Bein
vert Garben
beer Berg ebb. Wasser.
vert vest Grenze.
vjes Nussbaum
volkak binnenländ.
val Wage.
vesha Stirn.
vesha Russ.
vedri enfalland.
vohel soft.
vreden würdig
vuren fruchtig.

Zh. zh. zhreda Granate
zhrevel Rinde
zheda mir.
zhuden fromm, wunderbar.

Verba

A. B.

bredeem ich wate
berzneem ich schlage ab.
bereem ich lese.
bishkeem ich wische.
baskim brennen.

D. dolbeem ich mische. dolbsti
dessneem Pferde mit Futter.
dregneem ich Pferde mit d. Peitschen.
deem (deneem) Pferd jagen dsdti
dobim ich bekomme.
dshim viehe
derzhim glauben

E.

G. godeem ich zeige, gosti.
gibleem ich bewege
gagleem ich spielen
ganeem ich bewege v. d. Platz.
gneim ich verfaulen
greem gehen
germim vomire, gemeti

H. hopeem ich rieche.
hutim ich rieche.

I. imam ich habe
jemleem ich nehme
jet ichem ich suche.
jesim jäumen.

K. klujeem mit dem Rhasdel fahren.
kavkneem ich beisse mit d. Rhasdel.
kolneem ich fliehe.
kajeem trocken
kuseim fühlen.

L.

V. vero Bein
vert Garben
beer Berg ebb. Wasser.
vert vest Grenze.
vjes Nussbaum
volkak binnenländ.
val Wage.
vesha Stirn.
vesha Russ.
vedri enfalland.
vohel soft.
vreden würdig
vuren fruchtig.

Sh. motim ich mache rein.
molseem, sti melken
maneem ich wische. zu Beul
morem ich muss, morati, mogel
mamim betäuben.
mashim stopfen
mishim die Augen zu machen.

N narozhim aufbringen mandare

O

P. pushtijeem Pferde mit Peitsche. pushtati
pishem, pisati, pisal pfeife
pishem, pikati, pikal blasen.

R. rijeem ädmachen.
rijoveem (rjoveem) ich brülle. rijovieti, rjuti, rjul.
rezim nähren
reshim Pferd mit Peitsche, Ruthe, aufpeitschen.
rohim ich beschwöre

S. sh. sh. sajdeem ich ernähre.
shtejem ich zähle.
shanijem wohnen
smijeem ergötzen.
sajem stoßen. suvati. suval
sajem spitzen suti. sul.
shpolem bringe
shiblem ich winde
spashem lauern, Seezhi, segel
segazheem ich Pfeife shegetati
selem pinkeln
spubim saugen.
svarim ermahnen.
shkleim bestreichen zb. mit Pflaster aufs Zeug shkleti.

T. tepeem ich schlage.
tipolem ich taste
tareem ich gärtnere
trepezheem zittern.
terdim ich stark.
tishim drücken.

U.

V. vijdeem ich entkomme.
vadim gewöhnen

Z, zh. zeem ich backe in Schmalz.
zeleem ich heile
zhedim ich säubere.
zepim propfen.
zhesim ich scheere.

Kje? wo
bliso, bl
drugej a
kjerkol
lik kam
neki nk
nikär
nobi, v
ondi vra
poleg na
povsod
sem kerh
shtrik
snoti
sraven, b
srmi ein
vmes, m
vmes uno

kod? wa
kodar a
drugod a
kod, kelod
skoz in
nekod a

od kod
od kodar
od drugod

kakkra

pogosto
spet, spe
zhesi, z
marj kr

kolko

dovel ga
kaj, vsaj
nekaj, ne

kdaj?

kersh s
davi sa
dopoldne
drevi s
jaderno
kdaj, ned
kmal, k
koj, kkoj,
seni vo
tekaj, te
lik ra
sadizh
sakal,
nedizh,
nozaj s
opoldne
pozhasi
predlan,
sizer, s
skoro, s
snozki
sdaj, sda
sgodaj, s
smraj,
she no
she, v
tazdaj
v unda
vedno
vselej, a
vzhas
zhedalje

dokle

dokle, dokle
dolle bo
dosdaj

kako

koj mo
dragazhe
na nalej
napak,
nevdam
nevidama
poleg, p
samolesh
skup, v
vasloj,
sleht, s
vikupno
vshezh,

Ka

dalezh
dolg ab

Adverbia

Kje? wo?

bliso, bližhi, nash, nášen.
drugej anderwo.
kjerkol wo iman.
lih tam nban drat.
neki nkwo.
nikǒr nirgrad
notri, varin, imanfalb.
ondi drat falbst, nban dafelbst, dort
poleg nabm.
prokfol ǒtnall
fem terkje fia ?: va.
ftterin nban an der Seite
fnotri imanfalb.
fraven, bi vabm.
fvuni áuffanfalb.
vmej zroffen
unon unod jnnfalb.

kod? nach? auf welchem Wege?

kodar auf d. Wege wo —
drugod auf andern Wegen.
kod kakor auf allen Wegen
fkoz ia fkoz überall.
nekod auf irgend einem Wege.

od kod? woher?

od kodar vonk, woher
od drugot anderwoher
kolkrat? wie oft?
pogoſto oft
fpet, fopet wieder.
zhaſ zamudim
manj krat ſeltener.

kolko? wie viel?

dovel genug
fkj, ofaj wenigſtens
nekaj, nedej etwas.

kdaj? neza? wann?

berſh ſogleich
davi früh morgen.
opoldne zop. mittag, bei Mittg.
drevi früh abend (Vorfig)
jaderno nilj. geſtern.
kdaj, nekdaj, nekidan, nedaj nimſt
kmal. kmálo balð.
koj, tkoj, fogl, ogn drugij.
fani zop nunam ſagen.
telaſ, telaſ ſonſt
tih nban, gewöhnl, z.b. leb prav nba. ſonſt
ſadnizh, endlich
nekal, nekdaj wie
novizh, fvoriga nazaj.
nozoj früh abend (gegenwärtig)
opoldne zu mittag
po jutrajnim, po jutrifhnim übermorgen.
pozheſi langſam.
predlani, predlanſkim vor 2 Jahren.
ſezhet, ſezet, ſonſt.
fkoro, ſkor, fkoraj beinahe, bald.
fnozhi geſtrigen abends
ſdaj, ſda, ſdajzi jetzt, ſdaj ſdaj jetzt.
ſgodaj, ſgoda früh.
ſmiraj, ſmiram immer, unaufhörlich.
ſhe noch
ſhe, voke ſchon.
tazhas, takrat, tidaj damals
v vrundan, vndan, jüngſt, neulich
vedno unaufhörlich
vſelej allzeit.
vzhas zamudim
zhedalje je lángen.

dokej? bis wann? wie weit? zu welcher Zeit?

dokle, dokler bis zur Zeit, ſolange bis
dokle bis jetzo
dodaj bis jetzt

kako? kek? wie?

kolj nika, gleichen, nachrücken.
dragazhi, dragazh, dragako anders.
na nalegama ni zarzügt
nagak, napek übel, krumm.
neodanna unwillig
neviderne unſichtbar
poſebej, poſebi beſonders.
ſamoliſh alle einzeln Silben.
ſkup, vkup zuſam.
vaſkoja, ſaſtor nirgends
vſaki, vſaſki beſonders, jeder.
vikupe zuſammen.
vſhezh, vſezh angenehm, gefällig.

kam? wohin?

dalezh weit
dolj ab tje dolj ſmab, ſem dolj ſmab

dugam anderswohin.
kjſhko ſonſten,
memo, mem vorüber
narafen, jakſebi nalzwi, allmählig.
nekam irgendwohin
nikamor nirgend hin.
ſem, tjem, tje, ſe ſher ſchon
jakſebi nalzwi,

Kako ſilno? mit welcher Kraft?

komej, komaj, komi kaum,
prav nban recht.

de li? muſt nach? li, al, al li? wohl?
al ne? endlich muſt?

bleſo, bles vermöglich.
je, kaj pa de, kaj pa ja.
ne min, zlo ne, kratko nikar ne, po nobeno
zeni ne gar nicht.
javalne iſt zweifle, vermöglich nicht.
nikar, nikar ne, ſhe nicht.
pazh woht, ja.
morebet, ſna bet morde vielleicht.
reſ, za reſ wirkl, in d. That.

Za kaj? warum?

ſavol wegen
kjer weil.

dokej? wie weit?

dolle bis (hat)
dolle bis (Zeit)

dokoraj? bis zu welcher Stund?

dofzraj bis zur Stund, bis dann.
obkoraj um welch Stund?
obforaj um die jetzige Stund.
s'mladiga von Jugend auf.

Propoſitiones

Genit

bres, pres ohne ~~bo~~ bos.
okrog, krog, okol herum
pirzko in Gegenwart.
raſun außer, ſonder.
jastran, obſtran wegen.
dravno nban, bei z.b. dravno velikiga blaga übrig
bi groſſem Gut dann.

Dat

naſproti, proti & gegen, entgegen z.b. komu na-
ſproti prebivat einem gegenüber wohnen.
— — zǔmúdi, z.b. meni ſoper delaſh thut
mir zuwider — auf Prot, Proti.

Accus.

fkos, fkozi durch, zu etwas hinaus.
za für — pro, pour.
ob um, ob kaj biti um etwas kommen.
za ſinter z.b. za koga prok bit für Jemands
Sünde werden.

Local.

per, pri bei, z.b. mam per rokah ich hab's bei d. Hand.

Conjunctiones

inn (in, nu. i) u, und.
ter, tár u, wie auch, auch,
tudi, tud, auch
kakor tudi, ſo wie auch.
kar — tolko ja — doch
kakor — tako ſowohl — als auch.
li — al ob — oder (ne — an)
ne ſamo — fhe veliko verh, non tantum — ſed potius,
nikaj — nikaj theils — theils.
ko — to wann — ſo.

---

pak, pa aber, vero
temozh, temuzh freilich. verum
ampak ſondern, ſed.
àl, allain. ak, oft
ali, al. oder. vel.
ne — temozh nicht — ſondern
ne li — ampak tudi nicht nur — ſondern auch.
de ſi ravno — vener, de lih — vuner obwohl — jedoch.

---

akko, ak, zhe wann, ſi.
akko bi, zhe bi wollten etwa.
akko ne, zhe ne wenn nicht, wo nicht, es müßte
denn ſeyn wiſi.

de li, akko li, zhe li wann nur. Demodo.
dokler, dokle bis, donec.
li nun, nodi, tantum, demtantat
li ob, etwa, wohl — ne —

---

al aber.
al — al entweder — oder.
Jamozh allein
vuner jedoch, tamen.

---

deſilih, deſlih, de lih, akko lih, zhe lih,
de ſi ravno obgl. obſchon, wiewohl
jezer, jzer zwar.

---

ker, kjer, dokler, weil, da nun,
de B. auf B, damit, quod, ut.
de bi deß. v. v.
zatorej, torej, za to, ledaj daß

---

za to, ſavol liga, za liga volio. daß, folgl.
ledaj, ledej folgl.
torej, za torej, od kod daß d. alſo, hinc, inde
po kim ker weil nun, nachdem, nachdem nun.

---

verh liga, ſtravno liga nban überh, praeterea
potle, po kim dann, tum.
ſadnizh endl.

---

ko ehe — quam
lih, nban, zwar, wenigſtens — quidem
z.b. to lih nozkem rezhi vid wile
ich aban nicht ſagen.

Jaculationes

ve'an gorje ach! weh!
teke, te, te ſich vermöglich ſtand.
ni mogozhe nicht vermöglich!
nij genij ſo!
ojte, oj ſo! wahrend
zhaj laß ſehn! gib ſo!

Boccacio: Il decamerone. Londra 1757. 8.

Works of Washington Irving. Paris 1843. 1 Vol.

Poetical Works of Sir Walter Scott. Paris 1838. 8vo. 6 Tomos

Hallam: Introduction to the literature of Europe. Paris 1839. 8. 4 tomy

Gibbon: History of the decline of the roman empire. Paris 1840. 2 tomy

Obras de Jose Zorrilla. Paris 1842. 8 1 tom

Obras de Martinez de la Rosa. Paris 1845. 8vo. 1 tom

Obras completas de Figaro. Paris 1848. 2 tomy

Tesoro del teatro Español. Paris 1838. 7 tomy

Aber zum Zweck Ihrer Arbeit möchte ich Ihnen raten, nicht nur
das Vorwort sondern auch die ersten Bände der Chronik
slav. Jünglinge durchzusehen. Durch Zufall oder Fügung ist
Ihnen gerade mit einem der ersten Bände meiner Mutter zu-
gekommen, wodurch sich, wenigstens auf Selbsthilfe angewiesen
sehend, das gewöhnliche Studium gewissen bleiben auf sel-
bständige Art „Ihre Einsicht zu Ihrer Arbeit zu benutzen
studieren — als Hilfsmittel für zu ergänzende neuere
Forschungen zu geben". Die Quellen zum Denken sind
nicht angegeben. Es gesteht selbst sich nur Verschiedene
Werken Kenntnisse wörtlich nachzuschlagen. Die
diese Quellen (Schlötzer, Adelung, Dobrowsky, Karamsin etc.)
deutsch sind, so gebrauchte er zum Beispiel ein deutsches
Werk. Er hält es ganz für unzweckmäßig, Ihnen
Rat zu wünschen, daß es nicht Ihre Zeit in Anspruch
in öffentlicher Zeitschrift benutzen.

822-1 ad 822 1821

die Entstehung des Namens, in den Namen Zeugnisse
Zeugnisse Sch. über die Abstammung Abgesichtspunkte u. s. w. der Slaven.
V. 2. Die Slav. stammen aus Indien Sind bewiesen die Zeugnisse
Schlegel Lüdigent rc; den neuen kann in den Namen Lautver-
ähnlichen viele ähnliche den Slav. Wörter finden, der
Sprache kann man nicht stehen dass die Slav. wie Finnen
wie auch Ind. abstammen. seinem ganzen Bau Ausdruck
Ausdruck Böhmens gutheißt den Lesern wie die
Zeugnisse Ind. zum Beweis wie zweifelhaft sehr zu ver-
meiden. Berg den Krobyzen V. 30 durch man nicht an
die muss: Raisirtschen machen dass ist die Meinung
dass die Sl. schon im 5 Jahrh. v. Chr. über 20 Gesichtspunkte bis
zur Donau nachgewiesen gewiesen. dass die Sl (V. 4)
von den Geschichtsschreibern v. 6 u. 7 Jahrh. unter den Namen
Sarmaten angeführt werden ist unrecht. die Sl. be-
zogen zwar die neu Sarm. früher bewohnten Länder
diesen Namen sie mit den Sarm V. 3 u. 4 Jahrh. nicht wenn
umgingen. Christ. v. Jordan wollten unrichtig die Slav.
die Sarmatas linigantes machen. den Geschichtsschreiber V.
Sarmat. Martha lässt sich gegenüber mit den Slav.

mokliänen. Schaf. Leistr Ueberg an mos ho(lätr ifs)
In der Note (S. 4) ist Jaroslav Vrchlowinusist um 1283
nur ein Hagelisch Erfindung. Rest in Kl. (S. 5, 6)
sind Andeutungen von Chr. in europäisch: sarmat.
Urfinnen nachzuweisen. Rest in den Briefe Urfinnen an
die Osten an Ihn Könige Karl Lemnstein bekannt waren
kann nicht zugegeben werden. Hier wird willkürlich von
übersetzt. Rest in alten Vendel der Saint Slav. waren.
in Jüterbog (S. 491.) wird Wenden für identisch mit Slav:
die gehalten! (S. 6) Gegen die Meinung, dass welsch unter
den Serb. im Ptolom. Plin Slav. verstehen, ist der sprachliche
Gesichtspunkt, die Belege stützten, wenigstens Schaf nicht mit
zuwenden als Rest in großen Umfang d. Räum. Volker
nichts die kann wir jetzt genauer wer gegen diese
Annahmen streiten. Valtr sieht die Völkerwanderungen seit dem 2 Jahrh.
nicht genügend haben? S. 8 die Hiltz. Rest für Kl. 450 mit
Römern. 450 mit Attila in Bündnis traten kann man
nicht beweisen, wenn den Hunnen der Lausitzer Kl. an d. Donau
kann man kaum stehen sagen. Rest in Kl. mag Attilas Tode zu
dem Plan verwendet mag Räum. Croat. Ende wenden
kann man auch dem Rest gestatten einmessen. Rest für

Slav. mit Sarmat. vermengt werden verklärenn.
Die in Jüsätzen angeführte Schrift böhm. Kralis Slawoud
(ganz unbekannt für Slovane) ist nur durch ungefähre
Titeln verunstalteten Übersetzung des angeführten
Russischen Titels v. Schwabenau §. 2 Religion u. s. w.
S. 12 Rugevit wird von Kersantaner zugeschrieben, sind
jetzt Zh. Ich. Dan. P. Martin Zeugen Slav. Götzen in fünf Kra-
nischen Wörterbüchern zu verdenken. Rugevith
heißt d. mächtige Einzige = gehört Sturm. Swatovid ist
d. s. Einzige nicht d. Allerfreund. (S. 14) Auch die Il. vor Ch. Geb.
erbildet werden = Pürter setzen lässt sich nicht beweisen
Jordanis der unbem. Procopius, Mauricius, Leo setzt
Scheusalen setzt um Il. und J. 550. li paludes sylvas-
que pro civitatibus habent. Aber so hat die Il. die Zeus-
gung Bild ist nur Patriotismus. Markgrafschaften Steph. Jer.
Raicevich in seinem slovanisch. Lexikon (Mayer d. Pürt
= Litt. Anzeig. Wien 1796-97) wollte beweisen, dass die
Slav. die Verkünder = Weissagerinnen nachmaligen —
§. 3 Slav. Volksstamm Zum südlichen Hauptstamm gehören die
russisch. Reich mit 32 Millionen etc. Die Gesamtheit d. Slav in

Europa u Asien 55 V 70000 (. Diese Daten sind nur ungefähre: genaue Statistiken existiren noch nicht. Verschiedene Zählungen geben keine Übereinstimmung. Die Großrussen können sich zu 70 Millionen rechnen (Russiaken) wir 32 zu 3 Millionen; die türkisch-croat. Sprache spricht 2 Millionen Agramer windisch 2 Millionen polnisch 8 Millionen Litauer 2 Millionen. Die Bulgaren sind noch bey den Türken in Macedonien u. Salonich verbreitet. Ihre Zahl mag 6 Millionen übersteigen. Die lange romane Mischsprache (Walachisch oder Slovak. u. Böhm.) ist Grammatik u Lexika von Serb. Kroat. Lehrbücher, Wörterbücher zu bilden etc. Alles wird leichter werden. Hand in Hand mit diesen Arbeiten geht die Übersetzung der Bibel. Die Übersetzung ins Slav. Sprache zerfällt in 2 Ordnungen. Die Ausgaben v. 32 werden auf Dobrowsky zurückgehen müssen und nicht auf seinen Vorgänger. Die 10 Ausgaben der Übersetzung ist Dobrowsky entstanden sondern allen zu Hülfe kommen. Es ist z. B. in allen Mundarten d. I Bd. v. Studenec d. Traum männlich — d. II Bd. der studna, studnja, studnica weiblich — Ptica (Vogel) ptaha ptaschka ptaschka) beym I. Bd. weiblich beym II männlich. V. 29 von der Ordnung d. Übersetzung ist der Text von dem auf Dobrowsky zurückgehenden Übersetzer Ljubscha gestört. Ihr Schaf fällt

mit stroft des Altslav. für den am frühesten kultur.
Dial: nicht aber für die Mutter aller Mundarten. Die
gewöhnlichen für das figurlichen der gelehrten Priester
besten der südsl. Slav. erklärt kann man nicht begründen.
S. 35 ist die Heimat d. Slav. Spr. d. lat.-germ. Heimat. Ähn-
lich verhält sich asiat. Abstr. u. unverkennbar. Auch kann
auch die Ähnlichkeit mit dem Sanskrit. Wörter nicht gefolgert
werden, aber man müßten zugeben, daß auch die lettisch
u. s. asiat. Abstammung sind. S. 38–39. Verschied d.
slav. Spr. ist nach Dobrowsk. Gesch. d. böh. Spr. nullgut.
Nicht nachdem sie sogenannte verfügt worden. Nicht
nur wenn auch in dem ne dem e nie v (w) verwirft;
diese Art auf den Denkm. in Lausitz wie dem e nie
w v verwirft wacho = nacho für nacho Spr. Nicht nur
der Slovak spricht das t in verkürzten Infinitiv-
formen auf den böhmischen Rudimenten. Die Ausgabe
d. slav. Spr. u. d. Oper wird nirgend begründet über
ihre Anwendbarkeit auf alphabet: Verhältnisse will
den slav. Dialekten gern nicht nachdrücklich widmen, in-
dem = sind mit Recht auf die Erhaltung u. Pflege ihrer
Eigenheit gewiesen haben. S. 5. Charakter u. Rücks. d. Spr.

Über die lexikalische Behandlung d. Slav. in unseren Schriften hat sich Streit zu klären. Es schlägt die Nikolajewsche „Lexikal-Behandlung" die Behandlung der Slav. sind ganz andere und die Grundzüge sollen nach ihr religiöse Tiefe, Arbeitsblicke, formale Güte haben, aber zur eigenen Sprache Verhältnis. Der Referent selbst wie Slavl will nicht jedem Zug bildlich. in die Beschreibung unter schreiben. S. 51. zwingt Proverbia unter die slav. Sprüche. S. 55 der Satz „Nicht ist dem slav. fremder — zu treiben" Im Gegensatz zu Rußland, auf d. Slav. wie jüdische andere Volksseele unter dem Natur gehalt d. Reaction dem unter Tschuwen ist die formal nicht braucht etc. Verhältnis Wsjakoj lide w chomutowje njemci übekannt S. 6 Litterarische Kultur d. Slav Von ihrer Entstehung ist kaum Spur von Literatur abgesehen für uns der Verlust d. indisch-slav. Alphabets Cyrill wer d. I d. die Liturgie in ihr Verhältnis zu dem gesprochenen Volkssprache wie das Griechische Cyrill. Alphabet. keinen Gebrauch machen konnten dazu das latein: d. es nicht auch hier brauchte

neuen gemeinsten Druckschriften wie c, s, z bey Drucken neu
mit Punkten oder sonstige Druckfehler Zusammenstellungen
wie bey Holmen a, r = Rauminhalt ch, zh verschiedene
S. 67 [illegible] sind die wesentl. slav. Alphab. einzelgol:
de kennen Lyzeen verschiedene weisen sind in mehren-
von Jünger genug misdeutsen. §. 7 Aufforderungen
mittel, Schulbesitzen, Zeitschriften u.s.w. In Deutsch
gibt es noch viel weniger Bibliotheken als in jenen
ten die Volksschulen Nationalmuseum zu Prag wohl
Gesellschaft stunden wird nicht genügt. Zeitschrif-
ten erscheinen in Russland in Landesspachen in Petr
(1824) 22 (1822) in Posen 21 in Leipzig 6. Die verb.
zeitschrift Zeitungs. David ovich wie sein Tabaonik Jahr
1822 russ. — 1825 gab zu Pesth Magarachewich
mit anderen Zeitschrift ceska slovanska literarische:
Zeitschrift. die verb. Druckerey in Venedig stunt ver:
gangen Jahr glagolitisch wird aus in Rom gedruckt.
§. 8. Schrift: d. Literatur. d. Südost: Slav. die in §. 8 angegeb:
Angriffen wenn sie Prosaschrift zur russ. verb:
kennt. wird. = Deutschland schulen soll wissen wie

für ihren Charakter vollkommen zu bestimmen. Sie
Lüter stellen auf d. I Person d. Imperfekt im Singul =
Plur. d. Präs: stückfüßt wir auf den Dual nicht genommen
werden. D.G den Cyrill = Method ist nicht auch an
den guten Schriften geschätzt worden. Des Johan
Exarch v. Bulgar die Lücke d. Johan Damascen (Wasser
aus der Theologie) ins Slav. übersetzt haben wird in der Rezens:
d. von Kalaidovitsch herausgegeb. Psalters d. Johan zwei-
felhaft gemacht (cf: Imanuel Jahrbüch: 32 Bd) S. 99 Der
Name dieses Lehrers Daniil sagen dessen Lect. Do verlo-
in der Vita ausgefüllt werden. Wenn wird schon
Werk wenn wir den slovakisch: Dialekt nicht als
ein mischen mit den altslaw: Typen [illegible] angenommen
nicht genannt. S. 10 Verfällt nicht d. altslaw. Sprachforsch
seine [illegible] die Meinungen (unrichtig) über den Patriarch
der kyrillischen Lehre = die grundlose Behauptung
Raskowiecki in Prawda ruskaja über die sehr Kulturelle
slav. Typen im Zeitalter: in der neu Christen = Heiden-
kinder bestritten hätte. Raskowiecki wünschte nicht den
offenbaren Unterschied zwischen [illegible] d. die Sprache hin-
tergehen versteht = Schüler d. Königinhof: Hofst

in der abgeschlossenen Zeit, gleicht die Benennung der Slovenen weder der Christ. der Slaven- noch Sclavonier, noch Macedonier, noch slav. Volksnamen Bücher in ihrer eigenen Liturgie gehabt haben und weder Cyrill noch Meth. zur Mission neue Lehren ersonnen haben. Nicht Schaffer der Strenge d. Pravda russa (Nomocan. Jahrb. 27 Tit.) war Ausgabe gehabt] Denn sonst hätten sie nicht aus seinen Worten v. 116-118 vorgenommen Folgerungen zu machen gesucht. Ihre Ansicht in der neuen Bearbeitung sind die glagolit. Liturgie älter sey als Cyrill die Bücher von früher slav. Liturg: Leute waren Cyrill zu Thessalonich unterrichtet worden sey = unsere Cyrill hätte für sie nur mit seinen neu erfundenen griechisch-slavisch: Buchstaben übersetzen dem Schaf. der Abschrift über die Cyrill: Texte glaubt müssen vorstehen sey objectiv es ihm verschiedlich || der Brüder Dialect zu Cyrills — als bey andern" v. 114 Aber die Abkürzungen Justinians ist übrig würdet wie Illyriet war er über kein Slave weil damals in Illyrien weder kein Slav. wohnten

Im Schediasma: Imp. Caesar Justinianus M. Slavicus gentivindicatus wurde Vitalvay Ostrok 1742 seinem Freunde Samuel Cretnanický zur wohlgemeinten Doktorwürde Glück wünscht bemüht sich die etymologischen Ursprünge auf die Städtnamen Uprauda, Ostrok, Triglenitza, Lupicina, Vederina, Ochrida. Nahm: den weltberühmten Schwarz den nützlichen Diplomaten Käufer schafft den Burglehn Ludwig den Justinian zum deutschen Minister wiederherzustellen. Ludwig wünscht Ochrida wäre z. B. der deutsche Osmund Vitalvay = Schwarz umgenannt in Okrada um deutsch den slav. zu verhelfen. Allerdings sucht auf Vorschlägen = immer nützlichen Memorandsätze zu ergehen.

§. 11 Schicksale d. rechtl. Einrichtg: d. R. von den slav. Kirche in Krakau = von den slav. Priestern die Einführung in Krakau ist auch hauptsächlich wenn Kyr: Rakowiecki = Verfolg. die Priester die in slav. Sprache den Gottesdienst in Krakau hielten wurden zu Plugosch Zeiten wenn Glagoliten = Prag für den Ludwig nun Kloster zu Berun unfing Cromer lib 18. Fragt wenn. In suburbano etiam Cracovia

vienſi septentrionali et in ora Cleparia oppidi
monaſterium titulo S. Crucis inchoarunt et in eo Sla-
vos benedictina ſecta Pragæ accitos, qui slavica
lingua ſacris operarentur collocarunt. Quanquam
autem templum id atque monaſterium conſumatum
non est morte Hedvigis reginæ inter miſarum cantes-
tum tamen ibi et sacra ſeuter slavica lingua uſque
ad ſuam ætatem Dlugoſius memorat. Ludwig † 1399
Ein Kanonikus ſiſt Rakowiecki: bis ins 10 Jahrh: verſchwin-
den in Urkunden gedruckten kyrilliſchen Büchern kei-
nen von Benedictinern vorkommt: ritus nicht bekannt
worden. 1126 unter Urkunden Knutſch-ilkir:
20 Urkund: feind für ein Zeichen zwiſchen Altſlaw: ü
verb: noch nicht ins gehört nicht hier da es nicht alt
slaw: ſondern ruſſiſch: ü mit Punkten verb. Wörter
enthält. Die älteſten Urkunden zwiſchen 1128–1132
ſollen in II Abſch: unter ruſſiſchen Urkunden
ſtehen weil Kaiſ ruſſiſch: communi consensu
Volodimiri Vsevolod, dal ſun jeom' Kaben Kam
altſlaw: ar ligs unen Kein jar ü ja (iſt) – Die
Buchſtaben öffnet: Bibliſch beſitzt nun ein slav.

Evangel: nicht 2 Bücher ist ein Handschrift in Pri-
vatbesitz des ehemaligen slav. praefect. ist. p. 131 des
Breviers von 1493 Typen Murr neuerlich näher kund
und ihre Druckerey des Schweipolt Fiol die sich da-
selbst nennt: Impressorit Magister An-
dreas de Thoresanis de Asule der zu Venedig
druckte. II Abschn: Gesch: d. russ: Lit. ist nun-
mehr auf Gretsch p. 135 nun kurz nicht zu geben
deshalb die Schriften kennen zu lernen und Zeit
umsonst, das Verzeichniss russ: Übersetz: ist wie-
der fortzusetzen wenden wir in Erinnerung Mithridates
verschiedene unnütze wenn nicht überflüssig z. B.
Schlözers Versuch einer Chron-zeit: russ: Übersetzer
N. Petersb. 1825. Auf den Zeitraum der sich mit
der Taufe Wladimirs 989 schliesst ist kein Zeitmesser
sein nigentlichen russischen Volkes verschwunden.
Auf den 2 Neffen Swjatoslaw u. Jaropolk hätten
der die slav. Traumen ungern sich Hoffnung auf
Prepert machen sollten. Ob einige Volks
Lieder so weit hinauf reichen ist zweifelhaft. Die
ältesten vorhandenen Traktaten Oleg u. Igor

(912 & 945) welche Nestor aus dem Griech. übersetzt haben soll sich verschrieben lässt, zuletzt 1377 in seiner Chronik aufgenommen worden. Durch die Einführung des Christenthums kamen die aus dem übersetzten liturgisch. Bücher und Psalmen in den Sprachgebrauch und gingen in die ältesten Schriften über. Einzelne russische Wörter als Varianten finden sich gleich für grad, upustiti für izpustiti; overo für jesero u. s. w. Das wichtigste Denkmal zwischen 989–1462 ist Jaroslavs Pravda russka. S. 150 Zuerst Schaf: n. jgor „die dem Schafbauern — Schafdiebe!" Dieses Herman (Slovo) enthält der aber gar viele Worte, zum Theil ganz fremde Wörter u. ist nur fortwährend Umschreibung v. Poesie u. Prosa. Der Text ist die Moskauische Ausgabe 1819 von: nächst. S. 151 zu Grabe geben Nestors findet sich in der Gesellsch. d. russ. Gesch. u. Alterthüm. von Prof. Timkowsky besorgten u. durch Kalaidowitsch Moskau 1824. 4. und Litt. gestellt wurden. Die Briefe sind

Im Jahre 1019 ab — Kr. 9. 16 bis 19 in übrigen Zeitraum der russ. Litteratur. 1787 zählte man 4000 russ. 1820, 8000 russ. Bücher. Smotrizky wie Postokow russisch nannt wenn mit dem Finger der slav. Typen überkam sich die griech. Manier. russ. Kirche slav. zu übertragen Bücher nicht rechnen Verschiedenen dem Übersetzer übersetzen nicht finden. die erste im russ. Typendruck. bildeten nahmen Ihr Lex. als oberste Grundsatz der Genauigkeit an wenigstens ging 6 nun Byblen für dem die geschickt für kurz gilt. Schafar. S. 174 nennt sich Zeitung Ihr verschen gewiss russ: Lexikon russ. Rücksicht Deutsch sondern russ Skal: sind abweichen nach Ihr Lex. die Prosodie regeln auf die Lateinische brauchst auf Ihr Lex. Kirchsoll man nicht glauben sagt der jetzige Lex auf zu Zeit in Gemeinschaft wenn Schaf ist so hohe von seinem Hirten alphabetischen Wörterbuch auf slav. Typen zu wenden nicht gemeinen festgesetzt, wenn die russischen — und Ihnen" Ist stoßt schenkt an Ingeborg wenn man gegen Ihr natürlichen Lex. andern Metra der slav. Typen. russ. Prosodie will wir ab die Prosodie Ihr Texten - nicht zu unterrichten Klopstocken Herrschaft 1878

Verschreibt. Die sollenne Begräbniß der Leichen
besucht der Petersburger Clerisey muß selbem müssen
ein nur Priester für ihre Person mitnehmen, die sie
endlich: nicht zerreist. III Abschn: Lit. d. Serben
Ihre Vorsicht
Th Schafar. Die Reinigung der slav. Sprache "sagt", sie
durch Übung mitgetheilt nun — Würde zu geben." Schließt
Geschichte des Buchs die Grenzen eingeschränkt sind. Die ältesten
Überbleibsel auf serb: Boden übersteigen nicht das
13 Jahrh: Das Hexameron von 1263 seit Johann Exarch
von Bulg. (nicht Basil) geschrieben) auf dem Berge Athos
v. 1349 und das neuesten Denkmahl nächsten Jahr
Buch nur mehl Fortsetzung abgedruckt, besser übersetzt
= redigirt werden. In Athos sollen Überreste der
serb: Literatur vergraben liegen. Wenig Irgendwo:
wird ist nach Rußland übersiedelt. Das
Das Hexameron von Venedig ist jetzt in Rußland.
Der letzte Despot Brankovich starb nun serb:
Geschichte bis auf Kais. Leopold. Cesarowich Anmer-
kungen ganz in Kürze angedeutet. Reise zu Wien
1742 in 4° zu Rom mit Lisi der Lubelowitz. Geschichte

Venedovich zum Erbauung serb. Jugend Smotritskis
slaw. Grammat. 1755 wieder abdrucken. Dan wurde
serb. in Venedig gedruckt nutzlich in illyr. Druckerey
von Hofbuchdrucker Kurzbeck 1770 (nicht 1771)
verwalten Novakovich kaufte sie von Kurzbeck he:
ben u. verbrauchte sie meistens zu Schulen in Ung.
zu Ofen. §. 23 unter serb. Lit. Von ungefähr 400 seit
1761 bis jetzt etwa ein Dutzend in der altslaw. abgefasst
in der gemeinen Volks mundart die übrigen schon
in der Mitte. Dem könnte bey Solarich seine Erklärung
der in Ruzsa gefundenen Diplome v. J. 935 vermit Ausse
Stephan Dabischa die in dem Wolkomir gemeinten Schen:
kungen bestätigt Venedig 1815 ganz unbewußt bleiben.
§. 24. Litt. d. Bulgaren sind die russ. Liberglossen
in Peterst. der bulgar. N. Testam. sehr barbarisch drucken
lassen ist meistens Vorwurf der ins Bulg. übers. Anas:
tas Stojanovich Hübnerischen biblisch. Gesellschaften
Ofen 1825 zu entgelten sehr zu bezweifeln. Von bulg:
Übersetzungen gibt Stoj. Nachricht. Im 17 Jahrh. bedien
ten sich die kathol: Bulg: der kyrill (:abendländ. serb:)
Buchstaben. Mit dieser Schrift gab der Bischof Pelizz

Stanislawow von Gr. Bulgarien. Ein fragmentum
Abagar (aus χαρτα) auf 10 Folioblättern mit Zeichnungen
1691 in Rom fand Mich Grozdics Franciskaner
der bulgar. Provinz Administrat. d. Franciscaner
Pfarrey in Banat stellt sich in seinem für die bulg:
Jugend ABC illi uprava za potribu skolarske
dalmatinske etc zu Temeschwar 1779. 8. mehrere
der Illyrischen Illyrischen. III Abth. Lib I. Dalmat.
Boss. Slav. u. Croat. §. 25. Des Slav. im 4 Jahrh: von:
Slaven. bewunderungen kein unter. Verfolgten Verände:
rungen weder sogar Ost die Sarmaten Slav. waren.
Selbst im V Jahr. kennen weg keine Slav. an die Donau
Kaiserhof sollen 627 ausdrücklich Chunnen v. Slaven
von der Donau weg Norden gezogen sey. Allein
Nestor gibt 1 ein keine Geschichte an 2 ein verschiedene
Diese Lüge in viel früheren Zeiten weg Polen u.
Russland. Der H. Andreas treffen der hebräische Legende
Nestors in Kiev Slav. u. unter den Wlachen Thunn die
Slav. an der Donau wissen müssten verwirft Nestor
Gallien die in Illyrien einfielen. Nestor setzt das
sacrum der gallischen Kolonien bey Justinus in Thun.

d. 219 Irer Presbyter von Dioclea seit seiner Gefang:
schaft in dalmat. Gebirgen in lat. Sprache geschrieben. Ein
dalmat. Slawisch ein 1510 Marcus Marulus übersetzt wor-
den nur ein Auszug aus den Diocleaten der Päpste genannt
wurde. Die Lat. Abfassung d. Marulus ist nicht mehr lat:
Texte der Diocleaten zu verwechseln. Die Abweichungen
Anecdoten d. Usfus v. Lededa klingen zu subjectiv u. ver-
dienen keine Berücksichtigung. Aus dieser Zeit verfiel nun
Dalm: sagt Laffer: Dieser Zeit müssten 1064 sagen
Valt den Lebenden Alexander der man d. J. Hiero-
nym zuschreibt nicht sagen wenn Sinn 13 Jahrh: ist keinen
andern Zug der slew. Schrift als die Kyrylliza d 240
„Dobrowsky bemerkt – geschrieben haben" Merkwürdig
ist Dobr. Vermuthung aber wenn unmöglichen
Lemmissen kein Grund sagen wenn die Abfassung
dieser Diocleaterfassung die beim Schreiben merkte
sich nicht schon verschrieben hätte. Dass der Forscher
derselben bey der Abschreibung der älteren Kyrill:
Schrift viel mehr auf andere vorzüglich letzte-
rister (nicht bezüglich) Züge gemacht als auf
den Vorgang des Wedi mit letzten: ll z Dobro

mit d. Lat. älteste mit seiner Schrift geschriebene Evangelienmss ist ein Psaltes (mit Lavakovich weiß nun nicht was zu suchen) vermut Nicolaus ein Cleriker v. Arbe 1222 und liegt hier. Hieran ist nicht blos in abweichungen allen unsere Vulgata unmittelbar messen, wie sie in glagolitischen Evangelien vorfindlich, sondern ist nun Übersetzung des wenn Hieronymus und seine Übersetzungen und übersetzten Psalter d. sie wie die Vulgata aufgenommen wurde. Lehrung zu suchen des Vorgeben des Schreiber Nicolaus sie ihn von einem älteren aus Zeit Theodors des letzten Erzbischofs v. Salona (also vor 640) geschriebenen Psalter abgeschrieben haben will, sind die Dalmatiner nie nicht geneigt gewesen, die Übersetzung zu glauben und vorgegeben worden, die sie seinen wenn nicht ausdrücklich auf d. Hieronymus zurückgeführt. – Die ältesten gedruckten Missale: 1483 fol. venedig ausdrücklich zu Venedig 1528 und 4° zu Venedig 1531 zu Ehren des Simon Lodicich Erzbischofs v. Modrussa verfasst. An den und den Auflagen die Schrift Johan Agalich (Agatich) durch den franziskaner Klevinik besorgen lassen wobey nie Missal und die Tabellen d. Erzherz. Karl

gebraucht wurde, zweifelte schon Alter und neuere Katamar und Assemani aufführen und nennen den 1631 nur 4tel kennt. Es ist ein und dieselbe Zustimmung des Klav. Ritus den gebraucht hätten die Russen und russisch sprechenden in Polen in ihren Gesetzbüchern nicht so deutlich zu erkennen wären. Und der griech. Klav. sind und die lat. Riten in gemischt hielt brauchte keine neue Bewilligung des röm-klav. Missal und Brevier mit glag. Lettern kannten die Basilian. in Polen nicht lesen. Der jetzige Verfasser der Union ist der Bischof in der polen. Provinz Podlachien mit der Ritus bewilligt werden. — Die drei klav. Alphabete mit Lettern. Geschrieb. kommen in Diplomen Croatisch. Königsberg Incunab. vor. Sie nun in Typen und Drucken (Aurin, Privatschrift) von 9 und 10 Punkt. mit lat. Schrift klav. geschrieben hat ist uns nicht vorgekommen. — Ragusa hat schon zu anf. d. 16 Jahrh. vorr. viele Bücher. Bernardinus v. Spalato liess 1495 zu Venedig 1495 die Ep. und Evang. drucken und vorrätig und verkauft in altklav. Schrift; und sie sind in den dalm-griechischen Provinzen Schrift zu welchen sich die Lithurg. Bücher d. Glagol. unter und vorzüglich finden. Eine Abschrift Kirchl. Evang. vorhanden um 1500—1526 d. die Hexbibel in Wien besitzen v. 1585 v Bretcich die Text mit Vignetten und gothischen Lettern

176 Bl: in 4° : Pistule i Evangelya po vse godishtje, Flar-
vatskim yazichom stumachena. Novo pristampana
i s pomgnom priimyena, po nacinu novoga Missala
nareyena po vsetoy materi Crichui. Prodayuse u. s. w.)
f. 26 250 mitky. Ist in Megisest Dict untre illyrice kreu-
iusse sind. Derst sind. Aber drey drey selten beysest vorne
ist dalm. Verse in drey Thesaurus polyglottus sind.
Sub Director. Sacerdot v. Jim. Budina u Brsz yeb Levakovich
1635 so aus Bellarmins Christenlehren 1628 mit glagol:
Schrift (nicht mit vum.) gemacht. — In Ruchmustern. Psalm
sind und Appendini — Psalter bey Joan Joanicevich
Druck
und drey Bl. Werk: Kitta witya varlikova Venedig 1642
8° mit Holzschnitten fr mit Gebet 1. Od pomisse, ku ima Bog
od çlovika 2. Od poroya, kise naiva u Bogu 3. Od yedinstva
s' Bogom. 4. Glubernivi razgovor od duse s' Jesu-
Kartem S. Pissam Davida proroka 108 u slovinsku pri
nesena; iotu maçenye od pisni ozze nasi u pisam i
molitve bogolubne 6. Od privare i zle naravi zenske.
7. Kako se ye Petnik nauçi peti. 8. Sarce iz gubliero g.
Kgnigke: nadgrobnice varlike. Sub Titul ist Verfasser
ist p. 16 mit Druckschrift: Joannes Joanitius I. V. D. Can.

Theolog. et nunc tertio Vicarius gen. Pharen. et Brachien.
Dalmata nobilis Brachiensis. Zu seinem Lobe an letzter Stelle
in Versen v. Bartolomeo Zinanni: Eccoti un nuovo Apollo
– Travestito in humano; – Con caratteri d'oro – Merita honor
sopraro; – Con accenti soavi – Degno Heroe puo chiamarsi
degli Slavi. 3. Gedruckte Seine Bücher und neue Werke
sind zu geben a) Govorenya ossobita veroga Augustina
b.) Ray vemagloki c) Vdavi od golubice d) Bic od slob=
nikovi liciniti. Sein 2 Lobgedichte Des Werkes stehen d.
Frisch in seinem Hist. l. slav. lectin. secunda ü. etos Sein
Titel an: Joh. Johannitii Fasciculus florum variorum
lingua illyrico-dalmatica. Venetiis 1685. 8. §. 30 litt s.
Bosnier zunächst mögen. Nebst den Geistlichen selten eine
Seiner Werken nur selbst wenden Joh. Vandulovich geb Spal.
u Evang. Freund (starb Liegn. 1613 zu Venedig). Phil.
Schievia nützlich Sein meisten Lebn: Geistlichen. Sein Bosn
finden sich zwar in Sein Dalm. Croat allein nicht fort
während wie Schft. u nur sondern sie bedienten sich
auch wie die kathl. Bulgaren Sein Kyrill-Serb. Büchstaben.
Es erschien 1630 zu Rom 8° in Sein Druck. d. Propaganda Paro=
mitanus: Confessarius: Jezovjedaonik Sein Lebn. Franciscan
aner Brzhun Matijevich hat Sein übersetzt. Paul

Posilovich (nicht Pasilovich) liess Nasladjenje duhovno 1681
mit seinem Porträt zu Venedig drucken. Von Math. Divko-
vich Buch Theolog. moral. 2 Bde: zuletzt heraus fertig
sind zu Venedig zusammen mit cyrillianisch-bedruckten
Charakteren die einzigen von den ausser. Druckern
sind, und nicht woraus. Polit Schulen Buchstaben kann
auch sein Nauk Kerstianski zu Venedig 1698 gedruckt.
Adauct Voigt (Abs. nicht. Grossl. 1 Bd p. 177) selbe sind
Bulgaren Theil. Pericich Zrinski d. Aeltere. Vened. 1718.
8. verfiel in Gedanken andere zu eyt-wissen
Gutachten auf. völlig gleichförmig Petropolit: Ka-
tarine: Ode put. Wien 1788. 8. Stoll wendet unter Kroati-
sch slavoni: Theatr: Stulli sagt zu nicht compli ment in
Eloquentio-cubitem. §. 32 Lit. d. Croat. wenden nicht genau
angestellt zu wenig d. Ort Person ist Thomas Miklou-
schich's: Izbor duhovanyh etc Agram 1811 zu dicht gere-
chnet: denn ist ein Leser ein Verzeichniss von alten
und neuen Bücher. Theatralien und ein Lexic. einer Sammlung
Kroat. Schriften Zeitschriften enthalten. 1811 izdao
Mikloushich seinen 100jähr. Kalender Kroatisch-
Gemüth. Unter den Zeitschriften sind Kroat-

Deutsch. Vocabularium Ofen 1815 drucken. In diesem Druckwerke wird ältesten schon Jahrszahl für den Druck d. Substantivischen Artikel verzeichnet werden. Selbst die Aufnahme Kroat. Druckschrift, Kroat. u. Deutsch Ofen 1780 später bemerkt werden.

V Abschn. Lit. d. Deutschen in Verbindung mit der deutschen Einwanderung d. Slav. in Kärnthen, Krain u. Steyermark und Attila Zeit in 5 Jahrh. kein Refer. nicht weiter schreiben. Von d. Mitte d. VI Jahrh. wohnten noch keine Slav. in seinen Gegenden u. die weit südlicher angelegten slav. Colonien in Macedonien Thrakien, Illyrien haben den Deutschen für sich weil aber der Byzantiner Einbrechen gegen sich. Verschwinden kann zugeschrieben werden der Kärnthen zum geschmälert. Druck zu gehörte. Die ältesten Denkmale d. Deutsch. Spr. sind die 3 Aufsätze d. sogenannten Legende die auf Münchner kam. sich für vorkyrillisch so alt wie Kyrills Abersetzung halte kann Refer. welche Codex verschiedene nicht übergehen. Zur X Jahrhundert mögen sie wohl reichen – Method führte die slav. Liturgie in Gebiete Theile in Panonien ein allein sich gegen auch Karnthen gehörte müsste noch nachgewiesen werden. Die Übersetzung v. Spangenbergs Postille war auf Georg Dalmatin durch Sebastian Krell durch

Serpent. 1 Tle 1567 zu Regensburg gedruckt wurde. (Eine Ausführliche Beschreibung dieses seltenen Kapitals in der Hausbibl. d. Frau. Krain. Gram pp. 418–28. – Aus St. Gall. v. Trubers übersetzt worden ist 1557 sondern d. I Tle wurde 1558 beendigt die nachfolgte Übersetzung des Briefs an die Römer 1560 als Anfang des II Tls die Briefe an die Korinther u. die Galater 1567, die übrigen Paulinischen Briefe 1567 allein in 4 und das ganze Neue Testament 1577 in 8. p. 281 Bl. Für zum Gebrauche der Transsilvanischen Kirchen gedruckten Ausgabe ganz unbegreiflich erscheinen. Es die Jesuiten die Glagolitischen Cyrill u. Glag Lettern nicht kennen, mussten sie sie neu glaubten schneiden lassen. Kennzeichnung. Glag. Die Auflösung unserer welche in Frauen sind. Abdruck der Vulgata Tle nennt sich Schaff in allg. pr. Aus Zwinken: „Unsere Zukunft." Aus dem Katalogus der Zoisischen Bibliothek lassen sich gute einige Bemerkungen. Der wichtige Bemerkungen selbst stehen – darunter kleinere Abhandlung selten alt. slav. Wörter welche in Jenkigen wichtig: Dürlekar noch Ende 17ten Jahrh. Klagenfurt 1822–8 sein Alessio's de Sommaripa selbst Vocabolario ital. et Schiavo Udine 1807. 8° verkaufen Preis unter Wörterbücher. – Die Deutschen (und Überhaupt Wandalen Namen) im Eisenburger Salader Komitat ist noch ihre Sprache bey Sch. wenig

geschrieben werden. Fluss ein neues Zeichen ist für zwischen
vocal ü (hüdsün hud) von d. Kroaten ü allen andren Slaven
in östl. Dialecten übergenommen) unter schieden. Mi=
chael Vasla ü: seiner Schriften sind nicht genau. Von
Nau. Test Zeilen 1771 des Steph. Küzmics (nicht Kuznics)
übersetzt wird gesagt ist es öfters nachgedruckt worden. Von
der Liebergottesfest in Petersburg 1818 ist bereits gedruckt
worden wie wir p. 287 Note 8 ist ein wenig Slov. Spra
chem Slov. in Slav. übergenommen hat sich schon Durich
Bibl. slav. p 16 – 14 wird belegt. §. 36 Litt. d. Slov. ü
Böhmen welche sch. v. in andre kommt. Samo gehört nicht
in die böhm: dynastien reich Autor Premysl haben sich in
Saalgau vorsicht mit dem Fluss Zeitschen vereinigt
die Nachfolger Borivoj's bekehrten nicht zum Götzendienst
die wirk. Rebellen Wlasen einstimmten sich nicht für sein Va=
ter sein Rastislav (wenn nicht lieber Rastislav
der die Slovaken rasten für rasten stranen war nicht
Mojmirs Sohn nur nepos. Chozils Landrecht lag nicht
zwischen der Save ü Drave sondern nur um den Ur
Balaton auf beiden Rastislav seinen Antheil nicht

für seinen Neffen Klatovský zu gewinnen. Der unser
sein Privilegium a neue wurde in der Gegend v. Klatovy gelo-
gen. S. Vorgleichsv. b. Tz Ausdruck macecha (Stiefmutter für
Böhmen gewöhnlich macocha sowie in der ganzen slav. Welt
für den feinen Ausdruck i der Persönlichkeit unter u (Stiefmutter.
für chodegj pell n.z. chodj alt chodie stehen p. 298
sech statt g. kommt in der Urk. nicht vor. Refer. mit Unkenntnis
stehen zu sein v. 12 J.ff. Bohuslau für Bogislav - Bohus-
lavi der 12 Jahrhunderte 10 = 12 Jahr. Ausgang und Ver-
fall Ref ist von dem 13 Jahrh. Die Sch. als Slovak ihre
Landsprache mildere findet, verwechselte sie Vorvokalen Han.
Polaki sie böhm. Sprache unrecht. Wäre sie lud, zajac
besser gefallen so wäre sie Verschiedenheit lid, zajic nicht
schlecht finden = vorgestellt. 306 p. Ref in 10 Jahrh. viele Urk
stellten in Böhmen ganz nicht deutsche besitzverein und
bevorrechtet waren. p. 305 v. J. Klatovský d. Böhmen
nur unter gewissen Einschränkungen wohl sorgt. Aber von
friedlichen Zeiten weiß nicht bis uns. Vorgebaut weiß
man auf Hagecks weitere Schreiben d. friedliche Zeugen
vorgebaut auf Schutzzeugen Klatovský in ein
Einzelnen in Prag in den Landesarchiven wenig = mit ni

nigen albanesischen Fürsten begleitete; seine Aufenthalte bezweifelt wurden. Ich p. 304 vermutet auf Zeremonien und Ausdrücke wie gegen Diokletian. W. Lüning vermindert das selbe in der Rezension d. Pravda ruska im 7 Bd der Leipziger Jahrbücher vermehren. Das Kleyding ist nach sicherer Deutung ab unterschieden worden p. 304 ist ab nicht glücklich statt Übersetzung nach und Geschichtsschreiber. In d. Königs. Hefte wird nur selten nicht oft genug König Wenzel I (1230–1250) als Königs seinen Mitarbeiter für Böhmische Verfassung die böhm. Übersetzung ist nur nun gleich zu nehmen Fragmente nicht benutzt werden. Auch der Vergleichung ergibt sich daß die Übersetzung seinen Abweichungen der Original als nicht genügte, mehr Teile nicht übersetzen konnte da für diese keinen Ausdruck fand selbst in der Urgestalt. Ich selbst unwesentlich für böhm Übersetzung für das Original. Es setzt auf Zweifel v. Rosenberg auch die verfasst wurde böhmischen Fassungen. p. 313 das beim Codex d. jüngeren Übers. d. Fabel aus dem 12 Jahrh. verkennt, d. Text mehr für d. 14 Jahrh. beim jüngeren böhm. Fabel der

Hussens v. Veneſch beginnt ſchon mit 1205 oder gar 955 ſondern
auf die Münze mit den Pfennig (Brakteaten) und 1180
während der unmündige Wenzel II ſeines Vormund
Otto v. Brandenburg aufſtieß die Pikarditen kamen auch
Mitſtand und ſind auch [illegible] ihre Lehren
mitſpendet: Weggard (Dobr. Alf. d. b. Hrſ. II Wſchſ. d. böh. Pic
p. 316 iſt [illegible] ſo daß die Anzahl der Studenten in Prag
damals auf 5000 beläuft. Manfred Ziskas Druckerlehr-
ſo nicht von seinem Handwerk dem Notar geſchrieben. Die
böhm. Gleichenbuch v. 1386 iſt noch ſehr zweifelhaft Druck
muß dann auf 1486 laufen. [illegible] Die älteſte Druckerei
zu Kuttenberg 1489 iſt auch gleichfalls Lüge. Jungbunz
lau iſt nicht 1507 ſondern 1518 angelegt. p. 323 von Hüt-
ſend gedruckte Pſalter iſt nicht genau datirt ſein
kann ob [illegible] 1563 (nicht 1557) zu Nürnberg gedruckt.
p. 351 2 Jahrgänge Zwingel iſt zu ſtreichen. Zwingers von
Theatrum (nicht: Zabuch) Neue Autoritäts-Schriften
für das Volk seien Hieronymus v. Prag und ſeine Verfaſſer
Lebensfall wird Hieronymus ſelbſt nicht. Prokop von

ist aus Königgrätz stammen v. Neuhaus (3 gundri-
sowes Zwecken) Zirnitsch v. Podiebrad / Mayst. um 1 Stock
Al. und Seitenbogenfeuer, rechts Stock für über nie sonst
verbesitzend. Im Buch auch wegstehl[illegible] ist mir nicht
klar. Im. 1. neuer gebaut haben. V. 337. Stock. Für Me
lantrichiffen Zeitalter von 1561 - 1563 (3) Dissertation. Abhan-
dlung der gerichtlichen Beschuldigkeit Stadt 2 Brief: Auch zu-
den Steyer Zabrecky mit Beschreibung seiner Verfassung Ge-
schwerd (Zabrech) in Prüfung. Comenii orbis pictus ad
Janua linguarum sind nicht alle mit 11 europ. Spra-
chen übers. - in keiner asiatischen Comenii Labyrinth ist
nicht 1631 zu Prag sondern schon drückend vermuthlich
Lissa in Posen wohin von Bilegowsky's Besitz d. Pikard.
ist nicht alt nur von seinem Einsiedler: verschiedenen
Werk angefangen. Viktor Zaluzansky Beschreibung der
Beschaffenheit einiges Pflanzen aber nicht andere allbekannte
Pflanzen andere geschrieben haben. Da wir Lesten in Sam-
mer Beschaffenheit gut war nicht gedacht Leser wird die Meinung
Ich werden Lineal d. 342 um andere selbst Kunst Zeichnung
Zeichnung unnützig. Math. Berzsowsky Lehrer d. Ingenieur.

Bruno und Jan Lutrin nicht Gräf. übers. Wenzel Hu-
dowetz aus nur in Hofelys Kr. Gesundheit nicht ab. Ge-
sundheit wesentlich antiquarisch gefördert. S. 353 ist 2 Druck
von (Frank III) nicht Franz. der Univ. soll nur heißen von
wissenschaftlichen der Landwirthschaft (Ackerbau) mit Ein
Karolinischen. Fr. Gr. Kinsky ließ sein besonderes Werk
über den Pflug = Breslau b. Büsch. Hyrsch drucken so
daß die ganze Werk darüber die Bemerkung: kann nützen
über einen wichtigen Gegenstand von einem Böhmen
Prag 1773. in Verbindung S. 79-87 vom Pflug der
Böhm. Bauern. S. 359 über den Leinzwang wird eine
willkührliche Einschränkung in einem besonderen
Schrift. auf den fr. von fundamental Gesetz d. Quantität d.
Leinen d. Klas. Fr. angenommen, kann Freiheit
nicht beschränkt werden. Komersky = Rosa die ganze
Ton unglaub. Prof: Skandalen sind abschreckende
Beyspiele und die unter Vorsatz sind zu unbedeutend
daß sie Aufsehen finden sollten. Die wenn Prof Joseph
Stadt Jakob Joseph. S. 369 Joh Kalitsky ist mit Joh. Ka-
nisch d. Kalitz nicht nur Jemand.

Walach. Litt. d. Slovaken v. 377 S. 81.1, die sonst gute Kenntniß der Sprache verräth, will S. die Trennung nachstehen, daß nehmlich nicht nur die wirklich slovakisch schreiben sondern alle übrigen Slovaken die in ihren Schriften die vielen böhmischen Einschiebsel ohne Abwechslung beybehalten. S. 377 sagen sie wären Böhmische Ueberläufer und Verfasser der sonst in Slovaken und Ungarn üblichen Lehrbücher, die sie Slovaken nennen, sie schämen sich Sarmaten welche keine Slav. wären. Jedwede Postulirschreiben wird von Swatobor in 3 gemischt alle in Swatobor ist mit andere Swatopluk III vereint 3te Theil ganz verdrängt. — Das slav. Fürstenlexikon zwischen Ungarn Fleiß u. Wag ist ein Lexikon so wie Matth. v. 377 Hzz Varieteten der slov. Sprache) die eigentliche slov. in Holz: Thurz, Arva, Liptau, u.s.w. 2) mährisch slov. in Presburg, Neitra u. Trentschin. sein Absurd Dialect Variätet sogen Bernolak, Sandley u. ihre Anverwandten zu schreiben. 3) die reine slov. in einem Theil v. Arva in ganz Zips u.s.w. Gegen die Vorrede einige Anmer-

nachstehende Merkwürdigkeit (1772. 20. Jan. Ztg.) dürfte in der Zeitung nicht fehlen. Ein slavischer Landmann hatte seinen Hausrath verkauft und wollte damit in die Stadt ziehen. Auf dem goldenen Zaun wird Slavica durch Klagen seiner Kinder gehalten. P. Novakovic p. 114. Neue Adelungs Wörterbuch. Jetzt die Medikowischen Gemälde mit Gesetzbüchern in ihrer wichtigen Bedeutung, aber auch die Tafeln geben nicht die Polnischen übertreffen. Verschwendung Polnischen Adels kennt nicht so übertreffen. Adlers Imperial d. Provedur klagt seine J. Adlers Imperium ist die Zeit: Justiz und Finanzen vollkommen freundlichen Gesetzen gestaltet haben ist der Zaren Imperium: Metro wird sterben. - Von Abgang an Inkunabeln fehlen Gelehrte J. ist nicht zu Zeit Messische Schriften geschrieben wird. Nützlich Zeug zu verfertigen wäre. Ist der Zaren in Frankreich Gelehrsamkeit gehabt ist: Potocki in Radowiecki in in der Note citirt werden könnten sich nicht für zurückgelassen Gemälde halten. Kiebitz: Vogard ica mesin in die Stadt

gehören, wenn sich auch keine so alte Abschrift derselben vorfindet. Alles übrige kann, wie gesagt, ebenfalls als richtig gelten, obgleich manches nicht so leicht verständlich sein mag, weil man in den ältesten Zeiten über Rechtsgegenstände nicht so genau zu unterscheiden wußte, als in neuern Zeiten.

Der Gelehrte Hr. Pfr. M. Lütt. v. Wenden ist schon vorlängst durch seine Aufmerksamkeit sowohl auf seine wendische Muttersprache als auf alte Denkmäler derselben bekannt geworden. Abraham Frenzels Wörterbuch in msc. befindet sich noch zu Görlitz in fol. Es betitelt: Lexicon Harmonico-etymologicum, in quo praecipue linguae Sorabicae nec non Polonicae ac Bohemicae non tantum vocabula recensentur et subinde illustrantur sed et origo eorum ostenditur. Es ist vorhanden in Hrn. Pfr. M. Lütt. v. Wenden Sammlung alter wendischer Denkmäler. Es gehört zu den Quellen, aus welchen Frenzel seine Schrift: Vera origo linguae Slav. geschöpft hat.

der Oberlausitz" gezählt zu werden. Die berühmte
hiesige Rathsbibliothek zu Zittau hat viel
Merkwürdiges z. B. Cap IV von der wendischen
Sprache, deren Gebräuche, ihren Aberglauben,
wie auch von ihrer Bekehrung zu
dem wahren Nutzen derselben; wie sie sonst kann
genannt werden. Cap V von der Abstammung
der Wenden. Cap VI von allerhand Sitten u.
Gebräuchen der Wenden – Im 1sten Theil
befolgen zum Theil das Lexicon
T. 2 wie Schumm, die Hauptbedeutung zu finden
für das böhmische z, wie z. B. für böse, oder
knüpf: z – Bierlings Didascalia seu Orto gra-
phia Vandalica ist nur ein Entwurf – d. 18 Januar
1816 fragmente die 1716 niedergeschrieben wurde: Hundriger zu-
fallsfest seine Richtungslinie. Das Buch besteht
aus nur 8 kurzgehefteten Bogen der Handschrift
von seinem Secretär Friedr. Ad. Klein. Die Fragezeichen

ne von Vorzüglichen Ihre neuest. Schriften. – M. G. Körners
Philolog. Lex. Reichenb. 8. d. wend. Sprache 1766 – Ihre
Senior der Lausitzer Gesellschaft wählte 38
Mitglieder hat ihr Andreas Lubensky einbürgert an
seinem Deutsch wend. Lexicon. Unter Katholischen
Schriftstellern gehört Michael Walde Kanonikus Lau-
ban zu Budissin † 1794 Professor und Katholischen
Gesangbuchs. Cecelia Wieth 1759 zu Kuckau ge-
boren nahm als Lister acister von Klügels Admi
nistrator zu Rosenthal wo er nach Auflösung seiner
Schule von seinen Pensionen lebt. Seine: Stawizne
nowoho zakona Budyšin 1814 p. 369 8vo. mej ich den-
ken u die Lehre Jesu nach allen Evangelisten wobey er
Cornelii a Lapide Monotessaron zum Grunde legte
u Simon Jordans deutsch harmonisches Evangelii-
um benützte – An seiner neuen Übersetzung sind
die 4 Bücher von der Nachfolge Christi v. 1823 seine
Verfassen Thomas von Kempen nicht genannt wird.
Er nahm sich die neue Übersetzung wie

für in Krafftwitzer Bürgerbuch genennt wird wie
er sich schreibt in seinem Latein: Vorrede an
den Prolessorem subdruckt = Einige Verbesserun=
gen p. 35 Note Gelenii lexicon kann 1537 zuerst
gemein p. 76 ... Bünck = 17 Jan p. 136 bey der
Korrin: bibel muß 1517–1519 nicht 1525 stehen p. 195
Carl kommt in ältesten Urk. Zuweilen Cesar auch
Cesar für Carl p. 219 Jesterkowaije Natur=
kündiger Naturkenner p. 224 statt Manas = Manas=
ses statt 1335 = 1350 p 247 Note b soll stehen Ab=
hand: d. Böh. Gesang 4° für 8°. p 254 u bey Micalia
isch ꝛc nicht 59 p. 267 Tripartitum 1574 p 280 Wit=
tenberg statt Wittenberg p. 292 Note 3 gedr: 1645 statt
gest: 1125 Joburck Non kann 1774 französ p 293
französisch für französisch p. 310 der Kaiser I Liebald
nein: König. Wenzel IV schreibt sich in Reichs p 306
Note L. Candido p. 464. Woronicz ist nicht Bischof von
Krakau ꝛc nicht v. Warschau p. 483 bey Neumanns.

5388 t. 1

2.

Notatki bibliograficzne dotyczące różnych krajów słowiańskich

K. 92 – 194

XIX Roč. 1845. 1.2.3.4.

O jmenu a položení města Winety (Šafařika) Sv. I p. 3–32 (z mapka)

Přirovnání českého slowesa k latinskému (Franty Šumavského) Sv. I p. 32–42

Česka a německa narodnost w Praze až do začátku XV století (W. Tomka) Sv. II p. 213–244.

Adam Junoša Rościszewsky (zivot) (Jachim) Sv. II p. 286–292. (Rościszewski r. 1817 zaprowadził litografią we Lwowie + 11 grudnia 1841 mając 69 lat.

Recenzyja pochwalna wydania: Poezyj Gewińskiego 1843. (przez Zapa) Sv. II p. 310.

České puškařství (J. Buriana) Sv. III ff 398–426.

O postupu narodnosti Srbuw Łużickych (Fr. Daubka) Sv. III p. 426–452.

Zivot svatych Hory a Hrachoty (z Paforionalu českeho l. 1495 udžel. Dobner – liche) Sv. III p. 452–454.

Zoiklosich: Radices linguae slovenicae. Lipsice 1845 8° ff 147. Recenzyja Sv. III p 505–508 (p. Szafarzyka)

Připominky ze Lwowa (K. W. Zapa) Sv. IV ff. 555–586) (Opis miasta – życie w ogrodzie jezuickiem – Wielkanoc)

O starožitnostech českych a o potřebě chrániti je před zkazau (J. E. Wocela) Sv. IV ff 648–682 z 4 rytinami

XX Roč. 1846. Sv. 1.2.3.4.5.6.

O sw. Kyrille i Methodiu (z moskwitanina 1843 № 6 ff 405 přeloženo od W. Hanky) Sv. I ff. 5–33.

Prawlast slowanskeho zpěwu (Wyjątek z dzieła o narodnych piesniach Słowian przez ludw. Rittera z Rittersberku) Sv. I p. 34–44. (Charakterystyka) w tłumaczeniu K. Havlíček

Cizozemci w Rusich (H. Borowskeho) Sv. I p. 95–132.

Stručny přehled osudu jazyka českeho (J. B. Maleho) Sv. II p. 149–162 (histor. literat.)

O počtu studentu w učeni Pražskem we XIV století (W. W. Tomka) Sv. II p. 212–230.

Powieści gminne estońskie: 1) Wannemuna śpiew
2) Koit i Ämarik Sv. II p. 267–270.

Tristram welky rek (poemat czeski z XIV wieku
jego charakterystyka p. Hebeskeho) Sv. III
p. 277–300

Z dennika właściciela zpytujícího starožitností
české (Starka) (o napisach na dzwonach
i cyrkularz biskupa z Beauvais do księży o sta-
rożytnościach kościelnych) Sv. III p. 322–337.

Historický přehled českého časopisectví (Wo-
cela) (od najdawniejszych czasów) Sv. III p. 338–355.

O tvoření slov zdvojowaním kořene (L. J. Šafa-
řika) Sv. III p. 355–368

Powieści Jana z Hvězdy (Charakterystyka literacka
i rozbiór przez Tyla) Sv. III p. 384–398. Sv. IV p. 527–
534.

O šíření časoslovních kořenuw a kmenuw zdwo-
waním a přiražením souhlasek (L. J. Šafa-
řika) Sv. III p. 409–433. (Slawiańsk. etymolog
Bouttlafor) Sv. V. p. 560–627

O starobyle české malbě (Alexandra Popowa)
Sv. IV. p. 500–516 Sv. V p. 627–637.

Stručný přehled literatury české posledních
dwau let (1844–1845) (J. B. Maleho.)
Sv. V p. 638–656.

Učene zprawy: (Rozbiór Polnoje sobranie
russkich letopisej Tom I i o pracach ko-
mmisyi archeograficznej) Sv. VI p. 803–810.

Časopis
XXI Roč. 1847. Díl I Sv. 1.2.3.4.5.6. Díl II Sv. 2.4.5.6.

Zlomky basní dějepisných (W. Hebeskeho) D. I Sv. I p. 11–22
(rozbiór: Zlomku legendy o Judaszu z tajn. Utomku
legendy o Pilatu z tajn. i Utomek poezyi
o zesłaniu ducha św. druk po czesku w Wyborze)

O přetwořowaní hrdelních souhlasek (L. J. Šafařika)
D. I Sv. I p. 37–71 (Slaw. Bouttlafor Bouttlafor)

Wykład některých grammatických forem w języku
słowańskim (L. J. Šafařika) D. I Sv. II p. 126–170.

Klasobrani na poli staročeské literatury (Šafařika)
D. I Sv. III p. 292–310 (Zlomek legendy o
12 apostołach z drugiej połowy XIII w. – Utomek Ale-
xandreidy z XIV w.)

1847

Mart

Horop

Slowa

Švéde

Přísp

Wzac

Alexa

Sw. Ly

Litera

Slowo

Mastičkař (W. Nebeského) Díl I Sv. III p. 325–341
(Dramata czyli misterie ja tańcuchem nieprzerwanym cywilizacyj i dramatu rzymskiego, Atellany Rzymian i Oskow, Autos sacramentales u Hiszpanow. Bzyty te dramy pierwotnie grane w Kosciołach aż je papież Grzegorz VI r. 1210 po za kościół wygnał – u Niemcow Rosenplut, Hansachs pisali takie sztuki – intermedyja)

Horopis české země (Jana Krejčího) Díl I Sv. IV p. 365–382 D. I Sv. V p. 457–478.

Slowanske starożitnosti w sewernim Německu (J. E. Wocela) Díl I Sv. IV p. 428–437.

Swědectwi o slowanskych apoštolich w Ochride (Viktora Grigorowiče) Díl I Sv. V p. 508–521.
apoštolami oseni byli S. Klemens, ktoreho swisto z Czeska i ktorego tu zywot i ktory leży w Ochrydzie, Sw. Naum, S. Gorazd S. Angelar)

Příspěwky k historii literatury české (W. Nebeského) Díl I Sv. VI p. 584 – 602
(Rozbior poematu Spor duše s tělem z XIII wieku naśladowan. z łacinskiego – oraz Ježišowo mladi naśladowana z greckiego które Janowi Damascenskiemu przypisuj q. Barlaam)

Wzacne ostatky Slowanu (Fr. Dauchy) Díl I Sv. VI p. 643–657 (Podług Zapa zeměpis II Sv. I p. 60 w niektorych wziach w Hano weranskim starowie jeszcze mówią po slowiansku, a w kantonie Walliskiem 3 mile od Sitten jest wieś mówiąca jeszcze po slowiansku – Sg to reszty Polabianow)

Alexandreis česka (W. Nebeského) (rozbior poematu z Pseudo-Kallisthena przerobionego) Díl II Sv. I p. 1–24. Díl II Sv. II p. 138–158.

Sw. Cyrilla a Methodiu apoštolé slowanšti (J. Krbec) Díl II Sv. I p. 25–43.

Literatura lužicko-srbska (Fr. Dauchy) Díl II Sv. I p. 65–78

Slowo o starych listinach českych J. E. Wocela) Díl II Sv. I p. 94–97.

Archiv český, čili staré písemné památky české i moravské, sebral Fr. Palacký. Díl IV Sv. I-IV. Praha (Řivnáč) 1847. 4° Sešyt po 45 Kr.

Literatura lidu (W. Nebeského) 1847 Díl II Sv. IV str. 337–368 (Über Volkslitteratur)

Rozbiór dzieła o 7 niedźwiedziach które (podług pisarza arabskiego Madurí w 4 wieku hegiry) zaczęło w indyjskiego króla Courou napisać niedźwiedź jeden: O siedmiu wezyrach księgę zwaną Sendebad. (Zdanie jakoby z indyjskich ksiąg Pantszatranta i Hitopadesa były tłomaczone jest mylne) w XI wieku Andreopulos przełożył z perskiego na greckie a podług innych z syryjskiego (Andreopolos Michał) po turecku: Szeik Sader (za Mureda II; po hebrajsku: rabi Joel r. 1313; po łacinie Dom Jehan mnich z Haute-Selve w XIII wieku; po francuzu 1492; po hiszpań. 1512; po angiel. 1565; po włosku 1542

Słowo Rakuszy pochodzi od zamku Rötz (Rakus) w Austrji

po czesku 1502 w Pilznie u Mikst. Bakałarza. (Bl. Geffta romanum)

Literne zprawy (E. Wocela) Díl II Sv. II p. 196–212 (rozbiór Kodexa dyplomat. Pomerania – nazwy miejsc i rodzin na Pomorzu – Powieści o twarzy oryginalnej Chrystusa)

Literatura i bibliografia bulgarska (J. Srezsnewskiego) Díl II Sv. II p. 212–218.

Začátkowé českého umění (J. E. Wocela) Díl II Sv III. str. 308–323. Sv. IV str. 440–451 (ornach) Sv. V p. 530–544. (Cranz dziach bronzowych). Sv. VI p. 641–654.

Zeměznalecký přehled okolí pražského J. Krejčího (z mapkú ilum) Díl II Sv. V p. 457–491.

Wykład niektórych pomiotnych imion u Bułgarów (P. J. Šafařika) Díl II Sv. VI pag. 572–578.

Izopi czyli Izopy (dawniej Sapae czyli Sapaei gałąź Thraków) mieszkają w okolicach górnych Strumy gdzie miasta Radomir, Izvistendil – od Filipola i Widyna do granic serbskich i arnautskich.

Bułgary właściwi mieszkają od Carogrodu do Filipola od Galaczu i Warny do Widyna.

Morwaci, Morwaki (u Bizantyńców Morcha) zamieszkują 110 osad bułgarskich poturczonych około miasta Nowo Kopu (dawnego Nicopolis ad Nestum u podgórza Rodopeńskiego.

Razłożani mieszkają w okolicy Razłog na północ od Morwaków

Borsiaci, Borsijaki (dawniej Berzitae) mieszkają od Bitoli (Monastyra) do Ochrydy około Prespy i Resna

(Wojniczy dawny ludzie Bułgarów – Wajunitae – Wagiretae – mieszkali na pomorzu rzeckiem w dzisiejszej Grecji na południowym brzegu zatoki Orfy – dziś ich już nie ma.

Poliwaci koło Wodena są

Babuni koło Prilepa i Welesa

Kecskarzi powyżej Debry

Zoniaci w Débrach.

XXII

Rozk

Obeš

Wypis

Zpra

Zalu

Epiš

List w

Slow

Sbir

XXII

Imen

Přib

Dam

XXII Roč. 1848. Díl I Sv. 1-6 Díl II (Sv. 1-3)

Rozkwět slowanske literatury w Bulharsku (Šafařika) D. I Sv. I p. 1-32.

Obětowani zemi (K. J. Erbena) D. I Sv. I p. 33-52.

Wypis z kšiegi miasta Solnicy pisanej przez Antonina Lukawskiego 1758 (ciekawy zabytek stylu) D. I Sv. I p. 87.

Zprawa o rukopise majowego snu od W. Rebes-keho (rozbiot poematu Hlynka z Poděbrad r. 1491) D. I Sv. II p. 113-137.

Wnliwozpytny rozbor čítoslowa (P. J. Šafařika) D. I Sv. III p. 217-257

Epistoly Mr. Jana Husa, kterez psal swym wěrnym w Čalaři (IX) D. I Sv. III p. 401-415

List władysława krola czeskiego do miast Czastawskich iż ojciec jego Kazmierz zawarł przymierze z Maciejem Krolem węgierskiem 1472. D. I Sv. VI p. 633.

Slowniček slowensky sebral Wilem Buršan D. II Sv. II p. 198-216. Sv. III p. 305-337.

Sbirka slow a spusobu mluweni ze starych rukopisu lekarskych (Dr. Čejka) D. II Sv. III p. 274-305

XXIII. Roč 1849. Sv. 1. 2. 3. 4.

Imena měsicu slowanska wuber a česka zwelště (K. J. Erben) Sv. I p. 133-176; tablica

Příběh a dobytí Prahy od Knížete Oldřicha na Boleslawowi Chrabrem r. 1004 (od Wac. Wl. Tomka) Sv. II p. 21-44. (Kosmas pisze iż w Pradze zamiast Bolesława wygnany został dux Mesco" (moje Mieczysław syn jego albo brat - a mojeji tak zwał po ojcu) Dalemil zowie go też „Knez Mezka" - Dytmar zowie go „Bolislewus")

Pamatky Lutických Slowanu (od J. E. Wocela) Sv. II p. 104-127 (ob. Abfawlicznym toiſamo) Stawianie między Odrą Labą i morzem baltyckim mieszkający zwali się Wilcy, Lutycy, Bodrzycy, Rujanie czyli Rugianie; stolicą ich był Julin czyli Wineta nazwy miejscowe słowiańskie, podobnież imiona osób i ślady mowy pozostały w dyplomatach w pojedynczych słowach, nie mieli panow lennych - był to naród sławny, bogaty, oświecony, uległ w walce z Niemcami, którzy pod hasłem wiary i miłości

cete (Literatura polska jest literatura szlachty - cyrylska - duchownych, żebrska - kupców, ilirska - mieszczan urzędników; rzeska - mieszczan i średniej klasy.

Ѫ = wymawiało się jak ję
Ѧ = " jak ą

chrześciańskiej uległ i tak zostat poniżony iż już ostatni Połabianie (Dobrowski Slovanka I. 8) za wet w XVII wieku swego języka wstydzili – złego przykładzie w narodowości sława i żywot, a bez niej potępienie i wieczna śmierć.

O infinitivě a supinum w języku słowans: kem (od Dr. A. Schleichera) Sv. III p. 153–

XXIV Ročník 1850.

XXIV Ročník 1850. 1.2.3.4. (red. Wocel. Hebeřky)

Odkud b oraz počátek početní jmena slovans: ka (F.L. Celakowskeho) Sv. I p. 3–16
wyprowadza nazwy liczb od elementów r.p. jeden od wody, trzy, cztery od ognia, pięć sześć od powietrza, siedm osm od ziemi – mrzonki filolo: giczne.

Mince celtické w Čechach (J. Er. Wocela) Sv. I p. 103–114

Ucel a wyznam archeologie české (J.E. Wocela) Sv. I p. 115–126.

Nazwoslovi hudebního umění Sv. I (ft. 1–26)

O předhistorických obyvatelích české země a šíření se indoevropských národu wubec (J.E. Wocela) Sv. II p. 246–268. (o mohylách kamiennych)

Uvahy: Slovanska mluvověda (Recenzyja pisr Miklosicha: Formenlehre, Lautlehre, Lexicon prej Hanka) Sv. II p. 297–311.
glozka ѣ powstała z = ѣ czyli ϵ i b

Slovanska literatura w Anglicku (Rozbior Krajinske: go: Lectures of the Religions history – i piękna charakterystyka Hojnisza) Sv. II p. 318–326
(Hojnisz pisał do kardynała Guriza iz wiadomosi o rzezi św Bartłomieja napełniła go radością, dziękował Bogu za nią i prosił Boga aby podobne zmiłowanie nad Polską pokazał.)

Počátki hudební od J. N. Skroupa Sv III pag 1–58.
Sv. IV p. 59–87. (dodatek)

Zprawa o Černe Hoře a Černohorcích (V. Dušan Lambl) Sv. IV p. 511–540.

Česka archeologie křesťanského středověku (J.E. Wocela) Sv. IV p. 541–555.

XXV Ročník 1851. Sv. 1.2.3.4.

O prospěšnosti všeobecneho rozšíření latins: keho způsobu psaní v oboru jazyka slovans: keho (J. Purkyně) Sv. I p. 41–75
(ważne do historyj ortografii i o ogólnej dla Słowian)

Zprava o rukopisech českych v Kgalovske bibliotece v Stokholmě se nacházejících (Jos. Ječínky)
Sv. I p. 76–108. Sv. II p. 60–84. Sv. III p. 30–42.

Jak svět činí často jako děti
Do studnice, z níž se napili
Hanení pak kamení a smetí.
Kollar.

Kotopa ze sanskrtského (pr. A. Schleicher) Sv. I p. 117-120

Nala a Damajanti ze sanskrtsk. pr. Schleicher Sv. I p. 121-123. Sv. II p. 85-101. Sv. III p. 62-84. Sv. IV. 62-93.

České ptactvo (od Antonina a Frič) Sv. I p. 147-154.

nazúřka 259 ptaků (ob. Stanka Přírodopis)

Poběrky obsahu lékařského z Jihoslovan (Dr. Lamb) Sv. II p. 18-59.

Snahy domu rakouského o nabytí Koruny polské w šestnactem století od W. Vladivoje Tomka Sv. II p. 102-122 (za maxymil II 1875) (po smrti Zygm. Aug. i po Jindřicha Valezeho w cizej zemi) Sv. III p. 43-61. (kdyžsem dalej)

Navedení ke zřízení sbírek živočišních (od Ant. Frič) Sv. III p. 1-29.

Komenského snahy pansofické (od K. B. Štorcha) Sv. III p. 85-113. Sv. IV p. 3-26

Druga zbiorka terminologii lekarskiej Sv. III i Sv. IV.

Příspěvek k lepšímu poznání slovanského slovesa a jeho poměru ke řeckému (od Jos. Franty Šumavského) Sv. IV p. 42-61.

Milostna píseň z polovice XV století (Zawisonis cantio de amore) (podług 3 rękopisów skompletowana) Sv. IV p. 121-125 (jest 100 wersów) (kraj. Jižtmne vše radost stana)

Historie přísloveních sbírek slovanských a zvlášť českých (H. J. Hanuš) Sv. IV p. 126-145.

Schöner, westwärts Lichtschein, wehn Herzlichkeit,
Abendhauchgut, morgisch-blühendem Leuchten –
Und Geheimnißreiche weinst du mir
Nächtens Böhmerland mit seinen Schlachten,
Hellen, Wunderquellen, Tücklein Feinen –
Prag, wie jüngst seinen Lehrend Lichten,
Aber nicht fest nie Leben
Gemahnt zu forschen wie Hüpfern
Läuten und den frisch geblickenden Freund
Kraft in seinen wirbligen Gestalt!
Und kennen Tagelang, schöner Einsicht!
Zielst du mich in seinen Zeichengarten;
Raunend bebt mein Geist mir weg, tief friedlich.
Es verfallt der Lied!

Fredr. de la Motte Fouque
(Einsiedlerklause 1823)

Časopis českého Museum (XXVI Ročník 1852. I. 2. 3. 4.
Svazek I: Eliška Kněžnička z Ostrohu, mravoličný
obraz za XVI století sděluje K. V. Zap. p. 1–36. i v Sv. II p. 81
Vocel: Vývinování křesťanského umění p. 37 i v Sv. II p. 3.
Lambl: Nástin flory dalmatinské p. 98: Sv. II p. 41.
Recenzyja písní Miklošiča p. 169. i Sv. II p. 160
Sv. III Literatura slovanského dějepisu r. 1851
sestavil Herm. Jireček. p. 3.
Pohled na prvověk hlahol. písemnictví
p. Šafaříka Článek II p. 64.
Přehled literární činnosti Čechů od 1848–
1853 od J. Kalého p. 81. i Sv. IV p. 3.
České prvotisky (Hanky) p. 109 Sv. IV p. 62.
Královdvorský rukopis od V. Nebeského p. 117. Sv. IV. p. 129. Č. 1853 Sv. I p. 116. Sv. II p. 335
Sv. IV Opanství rodu Hlavníkova v Čechách (Tomek) p. 41.
Rejstřík abecední klíč k Fr. L. Čelakov-
ského Mudrosloví část S.

XXVI Ročník 1853. 1.2.3.

Sv. I Vědecke zpravy o činnosti učených a literarních společností slovanských p. 3
Některe vysledky archeologické cesty Vocela p. 69.
Ukazka z básní O. Kačića (sobiešn.) p. 102.
Sv. II Lermontov a předni básnikove ruští p. 272.
Příspěvek k slovenskemu jazykozpytu Šumavskeho p. 304.
O jazyku litevském Schleichera p. 320.
Sv. III Pověry narodní v Čechach p. 466

Časopis společnosti vlastenského Muzeum
w Čechach I Ročnj běh 1827.

Wejtahy z knech Mistra Pawła z Prahy Žid=
ka Tečeneho (udzielił Dobrowski z rękopisu bibl
uniw. Krak.) Sv. II ff. 44–47 (mówi Żydek o sobie
że skończył swe dzieło r. 1431) – Sv. III ff. 113 – 115
(wyjątek z oddziału Kroniki Pawła Żydka). Sv IV ff.
90–93. (Ciąg dalszy) Rok 1828 Sv. I ff. 101 – 103 (Ciąg dalszy
Kroniki gdzie między innemi wspomina o [illegible] władyce:
Pawle Warszewickim zwanym Rychlik w Łoż: IV. 45.
nanin ff. 102)

II Ročnj běh 1828. XVI.

List prof. Kucharskiego d. 19 března 1828 do
Hanki opisujący podróż po Słowiańszczyźnie w Węgrzech.
Sv. III ff. 127 – 131.

III Roč. 1829. ~~r. 3. 4.~~ 1. 2. 4

Staročeský všeobecný kalendář, pomucka k diplo=
matice české od F. Palackého. Sv. II p. 105 – 124 (tablica
ważnie liter niedzielnych i wielkiejnocy.)
O narodech uherských zwłaszcza Słowianech
etnografia Węgier Sv. IV p. 11 – 38.
Přísloví češka (Čerwenky: Srnca) Sv. IV ff. 39–74.
List prof. Kucharskiego d. 28 srpna 1829 opisujący
podróż po Dalmacji, Czarnej górze. Sv. IV ff. 122 –
– 130

IV Roč 1830. I (101. 108) II. 157. III. 1. 2. 3
O narodech polskych Fr. Palackého Sv. I p. 69 – 89
(statystyka, etnografia)
List Jana Žižki z Trocznowa we czwartek po Św. Trojcy 1422
napominający obywateli miasta Pragi aby Zygmun=
towi Korybutowi synowcowi Jagiełły obranego
rządcę ziemi czeskiej, aby mu byli posłuszni
Sv. I p. 94–95 (Żyska nazywał Korybuta
pana syna a Korybut Żyska: ojcze.)
Lawa miasto Lwa w Morawie.

List Króla Bolacieja węgierskiego w którym pisze do Zdenka z Sternberga najwyższego hetmana czeskiego 18 lednа 1472 donoszącemu że zdobył bitwę na Polakach, że ich 4 mile zabitych dognał: mógł ich porazić lecz prosili się go aby ich tylko wolno z ziemi puścił między innemi pisze o Polakach „Jeszcześmy jako żywi „nie widzieli głupszych, leniwszych bardziej „pijaństwu oddanych, nieffatecznych i lekkomyśl. „niejszych jak panowie ci Polacy byli. Zdaje nam „się iż tak są zadowoleni z tej wyprawy iż „gdy mi jednemu dobrze leb pogruchotano, „drugim się do roku nie zechce białego jagod. „nika (wina węgierskiego) więcej pić". Dalej pi: że iż Polaków poraziwszy wiele im zubów odebrali i co najpiękniejszą poslę Sternberkowi. List ten datowany z pod zamku dubiny w sobotę wdzień S. Pryski 1472 (Sv. I p. 101–102)

Kralewič Marko a Wila (tłomaczenie Czelakowskiego, z którego Bielowski przerobił swoje) Sv. II p. 143–148.

O Wołchařích Wytah z čeftopisu Anglicana Walshe r. 1828 (Sv. II p. 157 – 164) wsine obyczaje, ubiory i wyjątek Ewangelii Łuk. rozd X. w. 30–35 w narzeczu bułgarskiem przy tłafanyka.

Powieści gminne. W Czechach najprzod Jarosław Langer: Selanky - Praha 1830 nejprvé wydał narodní powěsti o dewatera Krkawcič

Letopis srbski zaczął wychodzić 1824 zmiona miejsc [illegible] w Czechach; na Morawie [illegible] po cesku i po niemiecku Sv. III p. 309–323 (Zelikan: O pogmenowej osad)

Hlodonjn = Györing; Brzetiolaw = Dunnebürg

Bzenec - Bisenz, Saudol = Znojmo

V Roč. 1831. 1.2.3.4. cały

Rozbiór Kollara: Slawy dcera (p. Czelakowskiego) Sv. I. p. 39–56.

Gazyk český za dwoře Litewskem w XV sto: letí Sv. III p. 280–283 obejmuje list: Swidrygiela do Zygmunta Korybutowicza w Nowichradku w niedziele po S. Jenem 1431 prosi o pomoc i obiecuje mu pomagać zas – Swidrygiela list do Kneza Prokopa wyzszego kapitana wojska tabor skiego (tejze ranej daty) dziekuje za obiecana pomoc – Listy te czeskie ogłosił Gołębiowski.

Rozbiór Poematu Dewin Niewiakowskiego Sv. III p. 290.

Kopernik powodem mad Čech (Palackeho) Sv. IV p. 435–436. we dyplomach rej: kich przychodzi r. 1391 Ulricus de Koprzik (w artykule Dobrzanskim wies) sadzi Palacki że sie dziedzicem tej wsi. na koncu XIV lub XV wieku do Polski przeszli. nazwiska niemieckie i slawiańskie miejsc w Luzacji Sv. IV. p. 440.

VI Roč. 1832. X.2.3.4. cały

Popis starocěskych osobnych a Křestnych gmen (F. Palackeho) Sv. I p. 60–69.

O Bulgarach (etnografia z Rozmait. Lwow) Sv. I p. 70–74.

Różnica dialektu słowackiego od czeskiego w przykładzie Sv. II p. 176.

Pliwnik, Lewnik w Czechach ogniotrwały w powietrzu latający, który bogactwo znosi osobom (inkluz)

Katnefk biřic

1842 1.2.3

Zywot S. Konstantina Cyrylla: Methodia (Hanky) 1841. Sv. IV. p. 464.

J. Jungmana: Paweł Prażky Zidek nazwany 1837. III p. 225

Wahylewicz: O Hunach 1838. IV p. 475 – 1839 I p. 45

" O Bojkach 1841 I. 30. III

x. L. Zap: Cesta na Tatry (z polskeho) 1838. IV. I 24

Wahylewicz: O upirach a widmach 1840 Sv. III p 232

XVI. Roč 1842. 1.2.3.

Druškem knjžeti Rostislawowi, otci Kralowny Kunhuty. (Palackého) Sv. I p. 23.

Cesta po halicke a uherske Rusi (dokončeni) Sv. I p. 42.

O staroslowenskych cyrillorkutiskarnach Sv. I p. 93.

Zorian Doluha Chodakowsky, nastin geho wezitka a wědeckeho snaženi od K.W. Zappa (Sv. II p. 234–252)

Černohorj popis Izm. Sreznewskeho Sv. II p. 289–300.

Literatura ruska (listy o nowych knihach wyssych do r. 1841) Sv. II p. 301–308.

Zanthologie maloruska Sv. III p. 323–337.

Jazyk morawsky w pruskem. Slezku od A.W. Šembery (Sv. III p. 394–404.

XVII. Roč. 1843. 1.2.3.4.

O halicke a uherske Rusi zemepisny přehled od J.F.H. Sv. I p. 12–52.

Pomucka k narodopisne mappe Kralowstwi českeho (Smetany) Sv. I p. 130–142 (mimo na miest. ufi znien zatych w Cechach)

O zachowani starobylosti čes. slowanskych (Vocela) Sv. II p. 286–291. (wyp[illegible]

XVIII. Roč 1844. 1.2.3.4.

Přehled současne literatury polske za Kr. 1842 (K.W. Zap) Sv. I Sv. II p. 246–260 (o Starozyt. nosciach galic. p. 248 o Piesniach ff 250 krotko mi wi.)

O kroji českem we středním wěku J.E. Wocel Sv. II p. 261–283 (powtrzone co w niemiecky Archaeol.)

Přehled literatury české a r. 1842-1843 (J. Maleho) Sv. II p. 284–302

O Janu Žizkowi (z rukopisu) Sv. II p. 303–304 Opis jeho grobu w Czastawie w kostele s. Petra i Pawla.

O wzdani (P.J. Safarika) Sv. III p. 384–399 (Starosl. prawo)

Slowozpytne srownani slowanskeho jazyka z německym (od Fr. Sira) (wazne dla etymol. Slowian) Sv. III p. 411–428

O Swarohowi bohu polabanskych Slowanuw (Šafarika) Sv. IV p. 483–488.

O Slowanech w Dolnich Rakauskich (od A.W. Šembery) Sv. IV p. 536–549 (wazne)

F i rok 1845 Sv. II p. 163–189 (nieco o obyczaje Chorwatow) 1845 Sv. III ff 326–357 (nieco o Chorwatoich) (pod W. co niem. i mapka)

Wosporskoje carstwo s jeho paleografi: czeskimi i nadgrobnymi pamiatnikami, soczyn. A. Aszika. Odessa 1848-1849. 4° 3 Czafti 4° str 300 i 3 tabl. 12 Abl.

Kercz i Bospor. Wspomnienia o starożytnościach Kerczeńskich i rys Chronologii państwa bosporskiego przez P. P. Sabatiera. Petersburg. 1851. 4° ff. 130 z 4 ryc. (Dopełnienie Aszika)

O Kerczeńskich starożytnościach przez F. A. Żilja 1851. St. Peterbg.

Wosfor kimmerijskij s jeho drevnostjami i dostopamjatnostjami socz. G. Spasskago. Moskwa 1846. 4° ff. 184. 2 tabl. monet 3 Rubl.

Archeologo-numismaticzeski Sbornik (rozprawy dotyczące Bosporu) socz G. Spasskago Moskwa 1850. 4° str. 220 z 4 tabl. monet.

Köehne (: Badania dziejów Chersonesu taurycznego (wydane przez to towarzystwo archeolog) Petersburg 1851. z ryc. (Zbieranie obserwacji i drewnościach Chersonesu Taurycznego)

Ruskaja Starina Fryzury gmachów z opisem J. N. Snegyrewa i z historią Architektury w Rossyj przez P. S. Makoutina. z rycinami A. A. Martinowa 1852. fol. 8 Rubl.

Pamjatniki drevnago chudożestwa w Rossii z rycinami A. A. Martinowa 1852 (ryc. ozdoby cerkiewne, domowe, krzyże, ikonostasy, narzędzia domowe i t. p.)

Akademia petersburska z Sekcyj towarzystwa archeologicznego wyznaczyła 6 nagród 1850-1851 za napisanie: O robotach metalowych - O Rossyjskich narodowych modach do końca XVII wieku - Historia sztuki malarskich w Rossyj do końca XVII wieku - Historia sztuki emaliowania i fajansowych robót w Rossyji - O rzeźbiarstwie w metalach i drewnie od r. 1564-1725 - O kościelnej architekturze rossyjskiej do końca XVII wieku.

Sobranie drevnych gramot i aktow. Mińsk 1848.

Buhle: Kritische Literatur der russischen Sprache: tr. I Ugl. Moskwa 1810. 8°

Сборникъ Украинскихъ Пѣсенъ przez Maksymowicza 1849.

Czytenija w imperatorskom obszczestwie istorii i drevnostej rossijskich pry moskowskom Uniwersytetie 1848 w 9tym Nrze jest Zbiór pieśni gminnych ruskich przez Kirjewskiego.

Sacharow: Izsliedowanie o russkom iskonopisanij. 1849. (Historyja tegoż malarstwa przez Popowa jest w Nrze 9 pisma: Siewernoje obozrenije)

Biografia kniazia Wasylka Rostisławicza Trębowelskiego przez Pogodina w Nrze 22 pisma Moskwitianin 1849.

Turgyne: Obszczestwennaja zyzn i zenskija obyczai w drevnej Ruwy (w Biblioteka dla czytenia 1849 Nr. 11)

F. w pamiątkach cerkownego i grażdanskago zodczestwa

Oznaczeniu historycznem ruskiej poezyj narodowej Charkow 1843.

Sołowiew: Bezerk istorji Małorossji do podczynenia jeja carju Aleksiju Michajłowiczowi (w piśmie Otczestwennaja zapiski 1848-1849 w Nrze 2 Koniec) obno.

Kronika bractwa Stauropigii we Lwowie ułożona podług starodawnych dokumentów przez D. Zubrzyckiego (w Dziennika ministerstwa oświecenia) 1849.

Historyczno-krytyczna kronika Rusi czerwonej czyli halickiej. (w Dziennika minist. oświec. 1849)

Simaszko: Ruskaja fauna 1849.

Stuckenberg: Wrysuß nimb Gullen zugrigrod altnu
und unsur Zeit für das Studium der Geografie, To-
zografie u Statistik des russischen Staates 1849

Stuckenberg: Hydrografie des russischen Staates. St
Petersburg 1849. 6 Bde.

Köppen: Etnografische mappa Rossji europäischi 1849.

Eugenia Sur: Obybka (omyłka) romans 1849.
pani Pawłow romanse 1849.

Bodjanosky: Onarodnoi поэзіи сла-
вянскихъ племенъ. Mosкwa 1837.

Kralodworska ja rukopis i Slowo o polku
Igorowje. Praga 1838 (tisk Spurny)
VII. str. 75. wyd. Kasforsky - (kirylica)

Снѣгъ зкрутилъ. Ал. Корсунъ. Харь-
кiвъ 1841. I Tom. str. 101 i więcej
(w matorisku Jeremiasz Zlatka)

Kostomarow Nikol.. Ob istoriczeskom znacze-
nii russkoj narodnoj poezii. Charkow
1843.

Portrait des Peter Petrovic II (Negos) fürsten und
Bischofs von montenegro. fol. Triest presso
H. F. Favarger. 1851.

Polewoj W. Opyt sravnitelnoj grammatyki
slawianskich jazykow po czetyrem
glownym narieczam. Dorpat 1851. 4°
str 30 (cerkiewn. rosyjsk. czesk. polsk.)

Rapp Moritz Prof in Tübingen: Grundriss der
Grammatik des russisch-nirozwitschen
Sprachstamms Stuttgart (Cotta) 1853.
8° (1 Thl) 1 Thlr.

Болгарски буквар на иждивение
Ангели Хаджогло сог. Г. Бусилиа.
Москва 1844.

Piaczyscik ballada białoruska napisał
Alexander Rypiński. Wyjątek z jego
poezyj. Wydanie drugie. London (Leipzig
Merzbach) 1852. 16° str. 20

Rypiński Alex. Zbiór pieśni białoruskich
2 Tomy (2)

Bodjanski: O narodnoj poezyj slawianskich
plemen. Moskwa 1837. 8° str. 154.

Przemyślanin na rok 1852. Przemyśl 1852. 12° str.
154. Kalendarz, którego cała prawie treść wiadomości
historyczna o mieście Przemyślu i okręgu tegoż imienia
przez Ks. Antoniego Dobrzańskiego - i inne pomniejsze
artykuły.

Rozbiór tych kazek w Bibliot. warsz. 1852. Tom 2 str. 141-153.

Pięć kopy kazok napisał Spirydon Białaszewski dla we-
sołego miasta. Wilno drukiem J. Glücksberga 1850. 8° str. 200.
(jest to zbiór powieści gminnych wierszem: resztka 4 klonacy. z polski:
np. Matej (Madej) Trybraty (Klanagora) Werzyhora i Wyrwidub;
Czornohora, Hryc, i t. p. znakomitej wartości.

Böhmische Lieder. Aechtes Volksleben übersetzt von Ida von Düringsfeld. Breslau 1851 (Urban Kern) 16° ff. 192. 27 Sgr.

Balalaika. Dichtung slavischer Lieder von W.v. Waldbrühl. Leipzig 1848. 8° 1½ Thlr.

Sammlung kleinrussischer Volkslieder gesammelt und übertragen von F. Bodenstedt. Tübingen 1845. 8°

Ukraine, südwestliche. Zur Kenntniß kleinrussischer Volkslieder und Sitten überkreuzen von Friedr. Bodenstedt. Stuttgart (Cotta) 1845. 8° 20 Ngr.

Volkslieder aus Krain, übersetzt von A. Grün Leipzig 1850. 8°

Volkslieder der Polen. Gesammelt und übersetzt von W(enzig) L(ol) Leipzig 1833. 8°

Volkslieder slavische Freundschaft. von Wenzig 1 Thlr. Halle 1830. 8°

Wenzig: Blüthen neuböhmischer Poesie. Prag 1833. 8°

Wenden und russischen Volke in Lieder; gesammelt von L. von Goetze. Mit Musikbeilagen und 1 lithogr. Abbildung. Stuttgart (Cotta) 1828. 8° 1 Thlr. 20 Ngr.

Waldbrühl: Slavische Balladen Leipzig 1843. 8° 1½ Thlr. (moje Balalajka)

Götze L. v. Serbische Volkslieder aus Russischen übertragen. St. Petersburg 1827. 8°

Kunath R.: Die beiden Lausitzen in Volksliedern, Dresden 1842. 2 Ngr.

Gerhard: Wila, serbische Volks- und Heldenlieder. Leipzig 1828. 8° 2 Bde. (4½ Thlr.)

Kapper S. Slawische Melodien. Leipzig 1844.

Volkslieder der Polen, gesammelt und übersetzt von W.L. Leipzig 1833. 8°

Piosenki gminne ludu pińskiego, zbierał i przekładał
Romuald Zienkiewicz. Kowno (Dr. M. Żymełowicza) 8°
str. XVII. 424. ■ 13 21p 109r.
(same tłomaczenia małoruskich pieśni)

Bożstvennaja služba, Izdanie Váceslava Hanky. V Praze (Haase) 1854. 16º ff. 48 (Książka do modlenia glagolicka). 20 kr. Cm.

Apostolus e codice monasterii Šišatovac, paleo-slovenice edidit Miklosič. Vindobona (Braumüller) 1853. (17 Bog) 3 fcm.

Kratko Christiansko Nastavlenie, kot sobral i poblvgarilv Nataniilv Stoilnovv, uradil Ivanv V. Sopovv. Vv Prazv 1853 (Haase) ff. 19. (Krótka nauka chrześciańska)

Sobranie russkich propovvdej izdavaemych gr. Andreevv Andreevaemv Radolinskim. Buda 1852. (typ Martin Bago) 8º ff. 140 (Prag bei Hess) Zbiór kazań ruskich z porównaniem gramatyki ruskiej słownikiem i rycin św. Cyrylla i Metoda. 1 f 10 kr.

Svatoe Evangelie po Ostromirovu spisku 1056 i 1057 lvt. Izdanie Vaceslava Hanky. Praga 1853. ff. 206. 12º. 1 fl.

Wörterbuch der illirischen und deutschen Sprache von R. A. Fröhlich. Wien 1853 (Wened. Kt) I Thl (illirisch-deutsch) 16º ff. 570 2 f 40 kr. Cm.

Priatelskoe pismo otv Blvgarina kv Grvku, napisalv N. Bogdanv, ispravilv že na blvgarenvi pravopisv M. Pryvanv Vv Prazv 1852 8º (wydał Prawan wdruk Haase)

najdawniejsze pomniki starobulgarskie: Evangelium Ostromira 1056-1057 – Glagolita Clozianus – Codex Suprasliensis – Apostolus r. 1324 – Pamatki Chorvatske v. Pamatky Hlavolske

Incipit Vulgarizatio dalmatica epistolarum et evangeliorum atque prephacionum et benedictionum continentium in missali (na końcu:)

Evangelia et epistole cum prephationibus et benedictionibus per anni circulum in lingua yllirica feliciter explicuunt emendata et diligenter correcta per fratrem Bernardum Spalatensem. Impress. Venetiis per Damianum Mediolanensem A. D. 1495. 12 Martii. 4º pag. 208 (pierwsza książka ruska w narzeczu illirskiem literami gotyck.) 2ª edycja przez księdza Zboraviča z Trogiera w Wenecyi 1586 liter. gotyck. – 3ª edyc. r. 1665 w Wenecyi literami łacińskiemi; w Wenecyi 4ª ed. r. 1682, 5ª ed. 1699, 6ª ed. 1718, 7ª ed. 1739, 8ª ed. 1793 liter. łacińskiemi w Wenecyi wszystkie. 9ª ed. 1784 w Dubrowniku, 10ª ed. 1820 w Riece.

Ksi̇gi glagolickie: Mszał dr. w Wenecyi 1528, w Riece 1531 – brewiarz w Rzymie 1793 wydał biskup rabski. (arbenski) Jan Lott Gozinic (Galzigna)

bukwica zwie się pismo cyrylickie używane w Bośnii od katolików; niejaki Wilhelm Lostell r. 1538 pierwszy liter. glagolickiemi (czy bukwicą?) drukował

Psałterz druk 1495 w Cetyni kirylicą

Ewangelia druk w Cetyni kirylicą r. 1493 kosztem Iwana Czernojewicza za pozwoleniem metropolity cetyńskiego (cetyński księgi) Wawrzyńca przez Świętosławika Makarie.

Služebnik kyrylica wydany kosztem Božidara Vukovicja od Gjurić Podgoriczanina trudem ieromonacha Zachomija od Crnie gori ot Reke u Brecich 1519. 8° alk 30.

Dumky i pjesni Amwrozija Mohyly w Charkowe 1839 (Ambr. Metlinski) po maloruski.

Ukrajinskija balady Jeremiasza Zhalky. Charkow 1839. (Nikolaj Iwanowic Kostomarow) po maloruski.

Sawwa Czaty dramat maloruski Jer. Zhalky. Charkow 1839.

J. Doričewskego: Powieści i podania narodow plemion sławiańskich Petersb. 1842. 12° 2 Tomy.

Elżbieta Zachowa: Powieści w stichach. St. Petersb. 1842. 8° (rossisch)

Snip, Ukrainski noworočnik z kraiw Aleksandr Korsun Rik perwyj Charkow w unitw sztampariі 1841. 8° ft 228.

Kolo. Članci za literaturu umětnost i narodni život 3 zd. D. Rakovac. U Zagrebu (Lj. Gaj) 1842. Xi I 8° ft. 152.

Der Mongolen Einfall im J. 1241 Eine kritische Zusammenstellung und Sichtung aller darüber vorhandenen Quellennachrichten von Fr. Palacky (Aus den Abhand. d. böhm. k. Gesellsch. V Folge Bd II) Prag (Kronberger) 1842. 4° ft. 40.

Ueber Formelbücher zunächst in Bezug auf böhmische Geschichte nebst Beilagen (zur Geschichte der Nachbarländer) von Fr. Palacky (Aus d. Abhandl.) Prag (Kronberger Rziwatz) 1842. 4° ft. 152.

Lectures on the Religions History of the Slavonic nations by Count Valerian Krasinski London. Edinburgh 1849.

Poznanie życzeń siedlaków zgromadzonych w Cieszynie. 1848. Cieszyn.

Das slavische Verb an sich, die syntaktisch-identische Geltung der böhmischen, polnischen, südslavischen, und galizischen Verbalformen, ihr Verhältniss zum griech. lat. deut. ital. und franz. Verb. Der erste Schritt zu einer vergleichenden Syntax von Emmanuel Hanusch. Prag 1852 (Dr. Gottl. Haase Söhne) (aus dem Programm des k. k. ständischen Gymnasiums)

Kleine Grammatik der Serbisch-wendischen Sprache in der Ober-Lausitz von J. E. Imoler. Bautzen 1852 (Schmaler) 8° ft. 50. 9 Ngr.

Volksmährchen aus Böhmen, von J. Milenowsky. Breslau 1852. (J. Urban Kern) 8° (Kompilacyja z gedr. kich zbiorów bez cytowania źródła).

Апостолъ мушески подаполски. Въ Зраницѣ Прага 1852. (bei Haase et Söhne) 16° ft. 22 (bulgarisch)

Ankündigung eines zunächst zu veröffentlichenden allgemeinen lateinisch-slavischen, zugleich deutschen, franz.-ital. und eventuell auch eines Universal- oder Welt-Alphabetes, von Jos. Poklukar. Laibach 1851. 8° ft. 42. (Kleinmayer Druck)

Forschungen in Schweden für Mährens Geschichte im J. 1851 veröffentlicht von Dr. B. Dudik. Brünn 1852 (Winiker) 8° ft. 478. 2 fl

Uebersichtliches Handbuch einer Geschichte der slavischen Sprachen und Literatur; nebst einer Skizze ihrer Volkspoesie von Talvj; mit einer Vorrede von Edward Robinson. Deutsche Ausgabe von Dr. B. H. Brühl. Leipzig (C. Geibel) 1852. 8° ft. 345. 3 fl

Les Slaves de Turquie par M. Cyprien Robert. Paris 1844.

Zwicha Chrabra o pismenech slowanskych (О писменехъ чрноризца Храбра) vydal Pawel Jos. Šafařik Praha 1852 (Calve) 8° ft. 8 8 Kr. (Kirylica; wyjątek z Pamatek dřevnicho pisemnictwi)

Památky dřevního písemnictví Jihoslovanů. Díl předchozí sebral P. J. Šafařík Изборъ югославянскихъ достопамятностий) Praha 1851. (Calve) 8° Kart 10S. 2 f. 40 kr. (Tytuł, przedmowa, Żywot S. Cyrylla, Żywot S. Methoda, S. Symeona Nemanicza, czyli od krale Stěpana, Żywot św. Symeona od Św. Savy, inne świeckie pomniki) Kirylicą.

Lexicon Serbo-germanico-latinum edidit Vuk Stef. Karadžić. Viudobonae 1852 (Typ. mechitar.) 8°. ff 862. (Praenum. 6 flm)

Monumenta linguae palaeoslovenicae e codice Suprasliensi edidit F. Miklosich. Viudobonae 1851. (Braumüller) 8°. ff. 460. (Żywoty św. z XI wieku z biblioteki Kopitara)

Památky hlaholského písemnictví vydal P. J. Šafařík. Praha 1853. (Calve) 8° (ark 10½) 3 fl Ch.

Ueber Nationalgeschichte und den gegenwärtigen Stand ihrer Pflege in Oesterreich von Jos. Al. Helfert. Prag 1853 (Calve) 8° ff. 65.

Житье Іоанна Снѣгурского владыки перемышского, описаное Іосифом Лозинскимъ. Во Львовѣ 1851.

Nadpad pola Bukez. W Budyszinie 1852 (Gratica serbska)

Житіе
Житіе на Юрія Ивановича Венелина. Преведено отъ Н. Х. Палаузова. Одесса 1851.

Поздравленіе Русиновъ на годъ 1851. Въ Вѣдни.

О древнемъ бытѣ у Славянъ вообще и у Русскихъ въ особенности Конст. Аксакова Москва 1852. (Dohiftor. prawdawstw. słow.)

Galleria d'illustri Dalmati. 1846 (15 zeszytów)

Časopis towarzstwa matiey serbskiej 1849-1850 II a III letnik zešit. IV.

Pas do końca XIV w; Zakonnik cara Stefana Duszana Krótkie latopisy serbskie: Kopryvnicki z r. 1453, Karlowicki z r. 1503, seczenicki z r. 1501, rasztski z r 1671, Dawidowicza z r. 1700, Magaraszewicza r. 1699, Werchobrzezniczky r. 1650, Kowilski z r. 1672, Świ. to Andrejski z r. 1700, Chilandarskky z r. 1552. z Przydatkiem o pismach mnicha Chrabra.

Waren germanische oder slawische Völker Ureinwohner der beiden Lausitzen von Theod. Schelz. Görlitz (Heinze) 1842-8° ff. 135 (dowody że Niemcy byli pierwsi mieszkańcy)

Aug. Frid. Pott: De Borusso-Lithuanicae tam in slavicis quam in letticis linguis principatu Commentatio II Calisiae Saxonum (Gebauer) 1841. 4° ff. IV. 38. Commentatio I wyszła w Hali 1837 (Kala = Dobrohora)

Popović Miloš: Zakonnik cara serbskog Stefana Duszana. Beograd. 1849.

Joach. Hołowacky: Rozprawa o jazyczie jużnorusskom i jeho narieczijach. dwor 1848. (po ruśku)

Szepping: Myth słowiańskago jazyczestwa. St. Petersb. 1850 (z filozofiu rejestrowa)

Furin: Obszczestwennaja żyzń i zemskija otnoszenija w drewnej Rusi 1850

Ruskie starożytności Moskwa 1850. fol. 3 tomy.

Wremennik społeczności starożytności Moskw. 1850. 8 tom.

Szewyrew i Martynow: Zamiatniki ruskie starayny - Moskwa 1850. 8 zeszyt.

Lazar Hr. Serbom Car Nauk serbischen Sagen und Heldengesängen von Siegfr. Kapper Wien (Leon) 1857. 8°. ff. 240. 1 fl 48 kr.

Boża krassnosz wstworbi wot J. B. Mučinka W Budyšinje.

Časopis towarstwa Macicy serbskieje 1851–1852. IVa V lětnik. Sešiwk. I.

Časopis towarstwa macicy serbskieje. Druki zešiwk 1849–1850 Red J. E. Smoler. W Budyšinje

Wzory pism dawnych w pierwszych wydawione i objaśnione Drukowanem ich wyczytaniem Warszawa nakł. odrok. Komisyi. rządow. sprawiedliwości 1839. fol. (wydał Kazimierz Stronczyński: Części I pismo dyplomatow od r. 1228 – 1536 zogniwil, (dacin polsk. z r. 1511 i 2 ruskie)

Ueber den Ursprung und die Grundlage der Verfassung in den ehemals slawischen Ländern Deutschlands von Aug. Fr. v. Haxthausen. Berlin (Krause) 1842. 8°. ff. 80. Lo Pomorzu

Herban: Cista Slowaka 1839. 30 kr.

Lukiana Mušickog Stichotworenija. Budim 1838–40. 2 tl mj.

Život i priključenija Dmitrija Obradoviča Běograd 1833.

Pjsma Dositheа Obradoviča. Běograd 1833.

Thun Leo: Ueber den gegenwärtigen Zustand der böhmischen Literatur. Prag 1842.

Politicke pjesme pokojnoga Tomka Blažeka, izdao ant. Nemčić. Zagreb (Fr. Župan) 1848. 12°. ff. 88. 20 kr.

Bolgarskija gramoty sobrannyja Wasilijem Aprylowym. Odessa 1845

Fürst Lazar. Epische Dichtung nach serb. Sagen und Heldengesängen von Siegfr. Kapper. 2 Aufl. Leipzig 1853.

Südslawische Wanderungen im Sommer 1850. Leipzig 1851. 2 Bde (Kapper)

Српске напѣвы от Ал. Хилферга (melodie)

Jenez: Ostanie dziejów i narodowości serbskiej w Luzacyi od XII wieku aż do reformacyi w Zeszycie VII r. 1852 Časopisa macicy serbskiej

Pertz: Monumenta historica Germania Tom XI zeszyt Kronika Marina Galla (redakcyi Szlachtowskiego) R. Köpke, oraz Kronika czeska Kosmaja redakcyi R. Köpke

Zubrzycki Dyonizy: Istoria drevnjago halyczko-russkago kniażestwa. Lwow. T. I genealogia i dzieje od 852–1014. Tom II do r. 1198. Tom III do r. 1337

Zubrzycki: Genealogiczny obraz Książąt ruskich rodu Rurykа na ark. 1851.

Ondřej Palacjanszky: Istoria cerkownaja nowago zdvieta. Viden 1851 u Mechitaristow 8°. ff. 404 (Historia Kościelna po ruski)

Glasnik czasopis serbski w Belgradzie na r. 1851 obejmuje opis wszelkich znanych monet serbskich z rycinami na 11 kartach.

Historia prawa cywilnego w Rossyi przez Konstantyna Nevolina (ff. 1454 z 5656) 8°

Dennica. Sozinenije Wasilija Aprilowa Odessa 1841. (bulgar)

Dopolnenije K Knigie Dennica. Sanktpeterb. 1842. (bulgar.)

Wiek bolgarskago cara Simeona, sozinenije I. L. Lalauzowa. Sanktpeterb. 1852

Histoire de la langue et de la literature des Slaves par F. G. Eichhoff. Paris 1839.

Berezin: Bułgary na Wołdze. Kazan 1853 (z rysunkami starożytności i napisów)

Reigebauer J.-F. Die Südslaven und ihre Dichter in Beziehung auf Geschichte, Cultur und Verfassung. Leipzig 1857 (Costenoble u. Remmelmann) 8° pp. VIII. 391. (2½ Thlr)

Опыт областнаго великорусскаго слова-
ря. St. Petersburg 1852. 4° (Leipzig in
Comiss b. Voss. Druckerey d. Kais. Aca-
demie) 2 Thlr. (Idiotikon)

Časopis towarstwa maciey serbskjeje red
J.-E. Smoler. Bautzen (J.-E. Schmaler)
1853. 9 Hft 8° 7½ ngr.

Jankovitch et Grouitch: Slaves du Sud ou le
peuple serbe, avec les Croates et les
Bulgares, aperçu de leur vie histori-
que et sociale. Paris 1853. 8° (A. Frank)
1 Thlr.

Kubalski N.A. Recherches historiques et sta-
tistiques sur les peuples d'origine
slave magyare et roumaine. Ouvrage
accompagné de plusieurs tableaux
d'une carte ethnographique. Ie Partie
Paris (Leipzig Brockhaus) 1853. 8°
compl. 2 Thlr.

Kretschmar J.-E. Die Gründungsurkunden der
Stadt Posen vom Jahre 1253. Posen
(Merzbach) 1853. 8° 5 ngr.

Kukuljevć Sakcinski J. Leben des Jo-
hannes Clovio. Ein Beitrag zur slavischen
Kunstgeschichte, aus dem Illyrischen von
M.L. Agram (Suppan) 1852. 8°

Lermontoff Michail: Pontischer Pharisäer
übersetzt von Friedr. Bodenstedt. Berlin
1852. I Bd pp 326. II Bd. pp. 354. 8°

Ristić Jovan: Die neuesten Literaturen der Ser-
ben. Berlin (F. Schneider) 1852. 8° pp. 47.

Richard James Lowles: Naturwissenschaften des Alterthums
geschildert aus dem engl. v. Rudolf Wagner.
Leipzig (Voss) 1842. 8°. III Bd I Abth. (Europäi-
sche Nationen)

Stol

Miklosič Fr: Slavische Bibliothek. Reihe Beiträge zur slavischen Philologie und Geschichte. Wien (Braumüller) I Bd. 8° 3ff.

Smoler J. E. Kleine Grammatik der serbisch-wendischen Sprache in der Oberlausitz Bautzen (Schmaler) 1852. 8°. ff. 50. 7½ Ngr.

Stazić Andrea: Grammatica della lingva illirica. Zara (Battara)

Worak J. Kuliowanja ze żywjenja a casa Fr. Wilh. III brandenburskiego krala Kottbus 1851. (Schmaler Bautzen) 8°. ff. 23. 1½ Ngr. Niederlausitz.

Lank: Serbske towarišstwo co wono jo a co wono chce. Kottbus. 8852. 8°. ff. 8. 1 Ngr. (Schmaler) Niederlausitz.

Serbski brambořski časnik red. Nowka: Lank. Kottbus 1852 4° (co ty: dzień ½ ark. kwartalnie 7½ Ngr. Niederlausitz.

J. E. Schmaler: Jahrbücher für slavische Litteratur, Kunst und Wissenschaft neue Folge. Bautzen 1852. IV Zfte (2 Thlr.)
I Zft: Die Fruštuna der Matica serbska ff. 26. II Zft p. 95

Fan Din (pani Kologrywow) Słowaczyk Dantego po rosyjsku

Buchmayer: Lehrgebäude d. russ. Sprache. 2 1¾ Thlr. 48 Kr.
neć a kalich 1/20 Kr.

Pamjatniki moskowskoj drewnosti s prisoedinjenijem ozerka monumentalnoj istorii. Moskwy Iwana Snegirewa. Moskwa. 1841. 2 obr.

Die serbische Insurrection in Bosnien. Ein Beitrag zur Geschichte der ungrischen Revolution. Berlin (Fr. Duncker) 1851. mit 1 Karte (gegen Serbien)

Albanien, Rumelien und die österreichisch-montenegrinische Grenze von Dr. Jos. Müller mit einem Vorwort von P. J. Schafarik. Prag (Calve) 1844. 8° mit 1 Karte

Hahn Dr. Joh. Georg v. Albanesische Studien. Wien (k. k. Hof- u. Staatsdruckerei) 1853. 4° I Zft (XIII. 348) geograf. – II Zft (VI. 170) grematyka – III Zft (VII. 242) słownik (nebst 1 Karte u. etlichen Xylander.

Opisanije odeždy i woorużenija rossijskych wojsk (A. V. Wiskowatowa) 1844.

Druka
1, War
nik i
Pešt,
Knjiga
Fr. Jus
Sp
Jane

Drukarnie południowosławiańskie: Zagrzeb 2, Karlowci 1, Warazdin 1, Rěka 1, Osek 1, Zadar 1, Dubrovnik 1, Split 1, Lublana, Stýrski Hradec – Belgrad, Ješt, Buda, Wiedeń, Nowysad, 2
Księgarnie w Dubrovniku (Battara)

Fr. Zukić: Narodne pjesni i powieści bosnickie
Split. (Blivioli) 1844. (były ogłoszone)

Janežič A. Glasnik slovenski 1858 Sz. 1-6.

Serbski słownik wot Dra Pfula. W Budyšinje 1858 Zeš II

Přchedženak. Protyka. Budyšin 1859

Sacharow: Badanie o śpiewie cerkiewnym 1850. 2 tomy.

Zapiski o Kurbskim Kjacin. Kijow 1850 2 tomy.

Dworcowyje rozrjady. 1850. Tom I.

Zapiski towarzystwa starożytności. Odesa 1850. Tom III.

Latopis Wielicyka. Kijow 1850. 2 tomy.

Obłastny słowar ruskago jazyka (prowincyonalizmy powiatowszczyzny pod redakcyją Woztokowa i Korkunowa) St. Peterśb. 1850.

Sawski: Nabludenia o języku 3 tomy 1850.

Deninsky: Starosławiańska gramatyka i słowiańska chrestomatia. 3 Wydanie 1850.

Kostyl: Rassuzdenia o filologicznem studium ruskiego języka 1850.

Nowikow: O Łużyckich rzeczach 1850.

Maksymowicz: Początki ruskiej filologii Zeszyt II 1850.

Sreznewski O bogłuzeniu u Słowian

Bodiansky Z kretan towarzystwa starożyt. w Moskwie. 1850.

Mosbach in Breslau.

Weltmann: Dostopamiatnosty moskowskago Kremla 1844.

Snieginiewa: Pamiatniki moskowskoj drewnosty 1844

Pogodyna: Russkij istoryczeskij Sbornik 1844 (4 zeszyt)

Sobranie drewnych gramot i aktow gorodow Wilna Kowna, Trok. 1844.

Arcybaszewa: Powieśtwowanie o Rossiji 1844 Tom III

Istoryczeskoje opisanie odeżdy i woorużenii rossijskich wojsk. 1844. 2 tomy (ryzone)

Certkow: O Nazerskoj Lietopisy 1844.

Sobranie .... latopisow Tom V 1851. Tom VI 1853 (obejmuje 2 Kroniki pskowskie i Kroniki 2 sofijskie czyli nowgrodzkie (która już Daniłowicz: Latopis r. 1827 wydał)

Dopełnienie do aktów historycznych Tom V 1853 str. 520. 4° (podobno Rusi zakodnej)

Sobranie drewnych gramot i aktow mińskoj gubernii. Mińsk 1847.

Schmidl. A. A. Das Kaiserthum Östreich (Böhmen I.Th. Hälfte 9.Th. Abtheilung Stuttgart Scheible 1844.

Paul Joseph Schafarik ur. 1795 w Kobeljarowo kształcił się w Rosenau, Käsmark Jena, 1819-32 profesor w Nowym Sadzie wydał: Poezyje sw. słowackie w Lewoczy 1814, Zbior piesni gminnych słowackich z tomy- Abkunft der Slaven 1828 Ofen- Serbische Lesekörner eine historisch kritische Beleuchtung der serbischen Mundart. Pesth 1833. - Dzieje literat. Czes. Niemcy, Starożytności. (Obacz Slav. Jahrb. 1846. I 1-3)

Hagek Kronyka Ceska n. 2 Rthlr. 20 Sgr. 4 fl Ch. Gottlieb Haase
Hanky Waclawa Starobyla Skladanie 4 dily 1817. à 12 Kr. (Haase)
Lutnik Časopis 12 Hfte. 3 fl.
Nitra wydawana od M. J. Hurbana Ročnik I Prešpork 1842 str. 310. 1 f. 12 Gr.
Čechoslovan čili narodnj gazyk w Čechach, na Morawě, w Slezku a Slowenzku od Fr. Lyr. Kampelika. W Praze 1842 (Dzieje Ces.) 1 fl Ch.
Riedels: Codex diplomaticus brandeburgensis. Berlin 1857. XIII Fl.

wstaw frakturę
półwstaw fraktur z gengrafie z końcem XIV wieku
skorzyst. wstaw. gengrafie w środku XVI wieku

Ruskie dzewnie pamiatniki von Sacharow I Theil 1844. jest to:
Chronika literatury ruskiej od XI do XVIII wieku, spis rękopisów i
historyja drukarn.

Tablice dohnst. Poezye Wacow 1806- 1809. 4 Hefty w 1 tomie

Čertkow: O nášijskoj lietopisi 1844.

Emanuel Ritter Kratochwil von Kronbach Darstellungen mit 30 illum Zeich

Czasopism ieski 1841 nic. 1843 nic 1844. IV Oslowanach w dolnych Ra-
kusach ff 356. Literatura w Dalmacyj, Kroacyj, Styryj nowe p. 621. Zeszyt IV
Czasop. 1845. Zeszyt I Literatura ruska o Kiajżtach Ochrydzkich i Lutach
z Czastolowic. Zeszyt II o słowianach in Unter Östreich

Bżlgarski Orel 1846 co miesiąc Arkusz wydaje Ivanco Andreev
Dogojew 24 Numerow 4 f. 40 Kr. Ch.

Miklosich Fr. S. Joh. Chrys. Homilia in Ramos Palmarum Wien 1845.
(Beck) VIII: 32. 8. 3/4 Thlr. jest to słownik: z dyplomata Ustroja ca-
Krajnska Bzelica od 1843 – 1836 to mowi 4 wydanet Kastelic: Prešern

Dziennik górnoślązki w bibl. univ.

Mala chrestomatie. Prag 1844 Dobrjšl

Podrobnaja karta rossijskoj Imperij i bliz ležaščych zahnyeznych vtalijenij na 114 listalh 1844.

Ilirska zabavni zastavci izdao Ivan Havliček u Zagrebu 1844 tiskom Dra Ljudev. Gaja.

Kolo. Kniga III u Zagrebu 1843. tiskom druk Dra Ljudev. Gaja

Iskrice od Mikulaše Tomašea. Zagrab 1844.

Dogodivšize Stajerske zemle izd. Ant. Kompl. Čast I pf. 15 Sr.
Gratz. (Historia) (zerstl)

@ Български народни пѣсни и пословици, събрани през Ив. Д. Богојев Лешк 1842. I Sonik str. 64 in 16° contiera 12 piesni junatskih prystow presto 200.

Richter, Balkmann u. Fröhlich Illirisch-deutsches u. deutsch illirisches Handwörterbuch für Croatien Slavonien Syrmien, Dalmatien, Bosnien, Serbien, Ragusa

Lani Kologriwow (Zaidim) tlomeczyt a Diantego 110
Luchmayer Lehrgebäude der ruß Sprache Prag (Calve) 1843. 48 Kr.
(21 3/4 ark)

Wcrito a dyra baspě a [redacted]ně Karla Knaťického Praga (Haase) 1843
24 Kr.

Baspě Vincencia Furcha V. Hołomuci (Skarnicl) 1843. 20 Kr.
Swazek I Swazek II Olomuc Skarnicl 1844. ff. 101.
Dwowiarenko: Szczyraja lubow dramat maloruski 1843.
Srezniewski mat wydać maloruskie posłowie w srownani z wielkoruskymi
i zapadnoslowanskimi Charkow 1843.
Lasek Obrazy Rossyi autor + 1843.
Cestopis Jana Kollara Pest 1843. 2 f. 20 Kr.
Wocel Bec a Kalich 8r. ff. 226. (Postpist) 1 f. 20 Kr.

Štěpanek zakłada teatr w Pradze czeski

Tomek Historia powszechna 1842

Smetana Fizyka 1842.

Über den ungrischen Reichstag Vom Jahre 1839: Literarisches und Theatralisches von Leo Gr. Thun. Prag (Kronberger) 1842. 8. ft. 104.

Hurban M.: Nitra. Preßburg 1842 Rok I

Der Mongolen Einfall im J. 1241 Eine historische Untersuchung von Fr. Palacky Prag 1843. 4° 5 Bog.

Palacky Fr. Geschichte v. Böhmen Prag 1843. II B. 2 Th. II Th. Abth. (bis 1378) 8° ft. 48 B.

Jan Kollar ur. 1793 w Mazowcy Komitacie Trenczyńskim

Paweł Józef Schafarik ur. 1795 w Kobeljarowo

nauka reči slovenskej ustavena od Ludevita Štura. Preßburg 1846. gramatyka

nareči slovensku alebo Potreba pisanja stomto nareči ustavena od Ludevita Štura. V Prešporku 1846. (K. Kigard) 8° ft 86.

O piśmenech czernoryzca Chrebra (czasu Cyrylla i Metoda pisał na końcu IX lub na początku X wieku) Wydania jego

1) z rękopisu z r. 1348 w moskiewskiej synodalnej bibliot. (wyd. K. Katajdowicz w: Joan Ekzarch bolgarsk. Kij. Moskwa 1824)

2) z rękop. z XV wieku w Klasztorze sawińskim (wyd. Sreznewski w Żurnal minist. narod. prosw. 1848 Jul. ft. 18-66) z wariantami z rękopisu moskiewsk. duchownej akademii.

3) z rękop. z XVI wieku w bibl. Wrocławskiej (wyd. Bodjanski. w Zurnal. minist nar. prosw. 1843. Jun. ft. 130-168)

4) z rękop. serbsk. z XIII wieku (wyd. Wuk w. Primieri srpsko slavenskoga jezika Wieden 185? ft. 3-9)

5) wyd. Schafarzyk.

Wendische Geschichten aus den Jahren 780 bis 1182 von L. Giesebrecht. Berlin (Gärtner Simelang'sche Verl.-Buchhandl.) 1843. 8. I Thlr (20½ Sgr) na wjsi. 3 exsp.

Über den Ursprung u. die Grundlagen der Verfassung in den nordwestlichen slavischen Ländern u. besonders in Pommern. Berlin 1842 (Krause) 8. 90 Sgr. (Blaschke?)

Waren germanische oder slavische Ur-Einwohner der beiden Lausitzen? von Schelz. Görlitz 1842 (Heinze) 8. 144 Sgr.

Die Slaven in den ältesten Zeiten bis Samo von L. Kaulfuss. Berlin (Schröder) 1843. 8. 116 Sgr. nsdzne.

Geschichte von Ungern und Provinzen von Prof. Dr. Barthold Hamburg 1843 (Barthel) 3ter Theil (von 1278-1411) 8. (40½ Sgr)

Preußen u. Polen in der naturhistorischen Vorzeit Leipzig 1844. (Heinrichs) 3 Thlr 6 Sgr.

Serbsko-nemski slownik: obersorbisch-deutsches Wörterbuch von Chr. Fr. Pfuhl = D? J. L. Jordan. I Bd. Leipzig 1844. 8. 48 Sgr. A–D. 24 Sgr

Vlček Jaroslav: Dějiny literatury slovenskej, napisal.... Turč. Sv. Martin 1880. Časť druha 8vo

Bartoš Fr.: Národní písně moravské v nově nasbírane. Brno 1889. 8vo Sešit 1. 2. 3.

Koehler G. Die Entwickelung des Kriegswesens und der Kriegsführung vom XI Jahrh. bis zu den Hussiten Kriegen. Breslau 1887. 8o 3 Bde. Díl I (Lodení lidu).

Prasek V.: Vlastivěda Slezska. Díl II část 1. (Historická topografie země Opavské A–K. Sešit 1–15. Opava 1890. 8vo

Kielewicz M. Gramatyka języka litewskiego. Głosownia. Poznań 1890. 8vo

Karwowski St. D.: Grabow w dawnej ziemi Wieluńskiej. Poznań 1890. 8vo

Sláma Fr. Dr.: Průvodce po Slovensku (S mapkou a 19 vyobrazeními. Praha 1889. 12o

Slavejkov L. R. Bolgarski pritczi ili poslovici i charakterni dumi, sobrani ot.... Czast I (A–N). Plovdiv 1890. 8vo

Sláma Fr. Dr. Dějiny Těšínska, sepsal... (Matice lidu ročník XXIII číslo 3. Redigoje Primus Sobotka). Praha 1889. 12o

Prasek V.: Čeština v Opavsku. Rozprava historicko-gramatická. Olomouc 1877. 8vo

Jireček C. D.: Die Beziehungen der Ragusaner zu Serbien unter Car Uroš und König Vukašin (1355–1371). Prag 1885. 8vo

Prou M.: Manuel de paleographie latine et française du VIe au XVIIe siècle, suivi d'un Dictionnaire des abréviations, avec 23 facsimiles en phototypie. Paris s.a. 8vo

Powieści gminne słowiańskie: Naake: Slavonic fairy tales. — A. H. Vratislav: Sixty folk tales from exclusive ly slavonic sources (Co powieści z Erbena, Boženy Němcovej i innych) 1890 — A. Chodzko: Contes des poysens et des patres slaves.

Czetwero ewangelie Marijinskoje, s prymieczanijami i przełożenijami. Trud I. N. Jagicza. Zamiatnik glagoliczeskij pismennosti. S. Peterburg 1883. — Quatuor Evangeliorum versionis palaeoslovenicae Codex Marianus Glagoliticus. Characteribus cyrillicis transcriptum ed. V. Jagic. Berolini 1883. 8vo

Czetwero-Ewangelije Galyczskoje 1144 g., słyczennoje s drewne-słowiańskimi rukopisnymi Ewangelijami XI-XVII w. Trud Archimandryta Amfilochija I-III. Dopołnenie k Galyczskomu słyczytelnomu Czetwero-Ewangeliju. — Drewne-słowiańsko-russkij srawnitelnyj Galyczskij Ewangelskij słowar. Moskwa 1882-1883. 8vo

Św. Joanna Złatoustago Bożestwennaja liturgija (przew. na litowskij język E. A. Wolterom) S. Peterburg 1887. 8vo

Bielorusskij Sbornik Romanowa. Tom I. Gub. Mohilewskaja. Prezni, postowicy i zagadki. Kijew 1886.

Petrow P. N.: Istoria rodow russkago dworianstwa. T. I. Spbg 1886. 4to str. VII. 400 z herbami i tablicami genealog.

Bartoš František: Dialektologie moravská. I Díl. Nářečí slovenské, dolské, valašské a laašské. Brno, nakladem Matice Moravské 1886. 8vo str. IV. 365. (drugi tom ma obejmować: nářečí hanácké, horácké a české).

Klaić: Opis zemalja u kojich obitavaju Hrvati. Zagreb, izd. Družtvo Jeronymske. I Knjga 1880. II Kn. 1881. III Kn. 1883.

Karłowicz Jan: O imionach własnych polskich miejsc i ludzi. Warszawa 1885. 8vo str. 60.

Ławrowskij: Petr Alekseiewicz autor ur. 1822 w twerskiej gubern. † 1886 autor Słownika serbskiego

Polivka J.: Polština v horní Slezsku. (Listy paedagogické a filologické. XII str 463-471. rok 1886)

Cztenija w imperatorskom obszczestwie istorii i drewnostej rossijskich. Moskwa 1846 i 1847. № 1-9.

Sołowjew Sergij: Istorija otnoszenij mezdu russkimi Kniaziami Rurikowa doma Moskwa 1847

Aksakow Konstantyn: Łomonosow w istorii russkoj literatury i russkago jazyka. Moskwa 1846.

Katancow Nikołaj: Tekst russkoj Prawdy na osnowaniij czetirech spiskow raznych redakcij. Moskwa 1846.

Katancow Nikoł: Predwaritelnyja juridi: czeskija swiedjenija dlja polnago objasnenia russkoj Prawdy. Moskwa 1846.

Sprachenhalle: 2e Abtheilung: Das Vater Unser in mehr als 200 Sprachen und Mundarten. mit Originaltypen. Wien (Staatsdruckerei) 1846 (v. Auer Alois)

Baltische Studien (Jahrbücher des Vereins für Altertumskunde in Pommern) XIII Jahrgang 1847. 2 Bde.

Urkunden von Glockenschriften zur Geschichte Schlesiens. Breslau 1847. I Bd.

La Dalmazia descritta dal Professore Dottore Francesco Carrara con 48 tavole miniate. Zara 1846-1848 (Heft. 24)

Nordalbingische Studien. Neues Archiv der Schleswig-Holstein-Lauenburgischen Gesellschaft für vaterländische Geschichte Kiel 1844-1847. V Bde zwei in 2 Theilen

Abhandlungen der Kön. böhmischen Gesellschaft der Wissenschaften V. Folge 5. Band 1847. Prag 1848.

Köppen Peter: Erläuterung zur palaeographischen Tabelle der slavisch-russischen Schrift von XI bis XV Jahrhundert. St. Petersburg 1848.

Siemasz Stefan: Blahowiejnaja razmyszlenija rus: kim czadom Lwow 1847

Siemasz Stefan: Zradhrobnoje poema Snjeburskomu Lwow 1847.

Wojennyj zurnal 1853 St Petersb. Zesz. V (Wyprawa na Inflanty cara Iwana Groznego 1575 i 1578 Przegląd rękopisów i druków do sztuki wojennej w Rossyi przedr. 1725)

Akty istoriczeskija Tom V (1853) odn. 1633-1699.

Polnoje sobranie latopisow Tom VI (1853)
Dalszy ciąg kroniki sofijskiej pierwszej i drugiej

Wremiennik (pismo ces. towarz. historyi i starożytności rossyjsk.) w r. 1853 Zeszyt XVII (Zjazd Piotra W. z Augustem II w Birżach 1701; przez A. Pierstena)

Halicki istoryczeski Sbornik (Lwow matica halicka) 1853. Zesz I (Spis rękopismów ruskich w Lwowie przez A. Pietruszewicza)

Grammatica della lingua illirica, da Andrea Stazić. Zara (Battara) 1850. 8° ff. 430.

Zapiska Odesskago obszczestwa istorii i drewnostej Odessa 1844-1850 Tom I. II (Otd. 1. 2.)

Kążeczka dle Kaszebów przez Wojtkosena We Gdańsku 1850

Rozmowa Polacha z Kaszebą. We Gdańsku 1850.

Srbske narodne pjesme sa perevodom ruskijem a czasti polskijem. Izdala jugoslavjanska mladez. U Zlatnom Pragu 1852 tiskom K. Jerabkowe. 8° ff 216. 40 kr. (zbiorał A. Popović; tłomaczył po czesku Manoil Toner - po polsku Franc Matejka)

Srbsko-narodne viteske pjesme, spjevane od Andrie Kacicija Knjga I i II 1849 (druk serbski)

Kralodworski Rukopis; przełożony wot J. E. Smolerja. W Prazy 1852. 16° ff 75. 15 kr.

Zrcadla russkago jazyka - Zemelji russkoga jezika protumačeni češkim jezikom od Vaclava Hanke, na jugoslovenski jezik prevel Božidar Rački U Zagrebu (Franje Zupan) 1852 12° ff. 134. 30 kr. (Prag: komis: Andre)

Špatny: Česko-německý a německo-český slovník řemeslnický (Nejen Ševcovství) 1848.

Dr. Čejka: Terminologie lekařská

Amerling: Učebni zakladove hospodářství a řemeslnictví

Kodym: Mladá matka

Terebelsky: Život Jana Žižky

Hauber J.M. Křesťansko-katol. Kněžka dla kobiet do modlenič

Stowkilka napisanych w obronie ruskiej narodowości. Lwow 1848

Zwięzły zwiększy für wissenschaftlichen Verkehr in Galizien von Dion. Zubrzycki. Lemberg 1849.

Granice między ruskim i polskim narodem w Galicyi przez D. Zubrzyckiego. Lwów 1849.

Ein Dąbrowskisch-ruthenisches Lesebuch für Galizien bearbeitet von einem ruthenischen Lemberg 1850.

Odpowiedz na artykuł o nieistnieniu Rusinow w Nro 2 Dziennika narodowego (1848)

Ein ruthenisches Gedicht ruthenischen Volksliedern von d.S. Lemberg 1848

Taras Bulba; powiest perewedena L.D. Z. G-ym Lwow 1850.

Sbornyk prywietstwowanij i zelanij. Lwow 1851

Ruskij bukwar dla uczytyszcz w Halycij. Lwow 1851

Dwa słowa cerkowny skazany Mychaiłom Małynowskom Lwow 1850.

O obrzadie krzczesko-słowenskom katolyczeskom. Lwow 1851

Kratkij zemlepys dla molodych Rusynow. Peremyszl 1851

Szematyzm uczytyszcz narodnych i ich uczytelij. Peremyszl 1851

Dodatkij do Peremyszlianyna. Peremyszl 1850.

Ustawy rojedynenija halycko-ruskoj matycy. Lwow 1851.

Istoryczeskij ozerk osnowanija halycko-ruskoj matycy, sostawleno Hołowackym. Lwow 1850.

Wesna, Sbornyk rozlicznych wiersznych i prozoju. Lwiw typom Instyt. Stawropig. 1853. 8° ff. 212.

Dźwonok z nad Sana. Peremyszl 1852. 8° ff. X. 110.

Peremyszlanin 1852, 1853.

Czytanka dla małych djetej soc. Mar. Szaszkewyczem. Lwow 1850.

Słowo na zakluczytelnom zasiedaniju ruskoho obszczestwa lubitelej narodnoho prosweszczenija howorene Amwrozijem Zanowskym. Lwow 1850.

Rusko-neneckij rozhowory izd. Joan. Hurkewyczem. Lwow 1850.

Chleb duszy; rozdanie Al. Duchnowycza. Budyn 1851.

Beseda pod czas festynu narodowoho resztoho odprawlenoho w Stanisławowie howorena Hryhor. Szaszkewyczem. Lwow

Mołytwoslowec. Lwow 1850.

Zgor. Lwow 1851.

Kutorga S. Bericht über die Leistungen im Bereiche der Mineralogie, Geognosie, Palaeontologie und mineralog. Chemie in Rußland für die Jahre 1846-1851. Petersburg 1851.

Bibliografija za 1855 god. Moskwa w typografii Alexandra Se-
mena 1856. 8° ff. 104 (nakład czasopisma Russkaja Beseda
Moskwa 1856 — Leipzig bei Franz Wagner)

Joannowa Andreja: Polnoje istoryczeskoje izwiestije o drewnych
Strygolnikach i nowych Raskolnikach tak nazywajemych
Staroobrjadcach, sobrannoje iz potajennych staroobrjad-
czeskich predanij, zapisok i pisem. Izdanie 5e W. A. Iers-
kowa. Peterburg w typogr. Jonsona 8° III 2 12 ryc litogr.
(Kr. 80. 34. 46. 138.)

Kazanskago Petra: Istorija russkago monaszestwa od osno-
wanija Peczerskoj obiteli prepodobnym Antoniem do osno-
wanija Ławry Sw. Trojcy Prepodobnym Sergijem. Moskwa 1855.

Karłaszewicza Platona: Ocerk istorii prawosławnoj cerkwy
na Wołyni. Peterburg w typogr. Korolewa 1855. 8° ff. 156.

Żytija swiatych rossijskoj cerkwi także Swerskich i Sławiańskich
Miesiac Sentjabr. Sptrb. 1855. 8° ff. 478.

Sołowjewa Jakowa: Selsko-chozjajstwennaja statystyka Smolen-
skoj guberni. Moskwa w typog. Semera 1855. 8° ff. X. 486 2 map.

Statystyczeskij ocerk kowenskoj gubernii i drugija swiedjenija.
Kowno w typ. gub. 1855. 8° ff. 62.

Pamiatnaja Książka wileńskoj guberni na 1855 god. Wilno w typo.
Blumowicza. 8° ff. 115 i 3 tabl.

Gonczarowa: Russkije w Japonii w naczalje 1853 i w koncje 1854
godow; iz putewych zamjetok. Sptrb. 1855. 8° ff. 237.

Bez-Korniłowicza Mich: Istoriczeskija swiedjenija o primje-
czatel-
nych mjestach w Bjełorussii s prisowokupłenijem i
drugich swiedjenij k nej że otnosiaszczych sia. Sptrb. w typogr
III Otd. Sob. E. I. W. kancelarij. 1855. 8° ff. VIII. 355.

Dołgorukowa Kn: Rossijskaja rodosłownaja kniga. Czast
alex. I. II Sptrb. w typ. Ed. Wejmara 1855. 8° ff. 350. 327.
Bonifacego

Łakiera: Russkaja geraldika. Kn. 1–2. Sptrb. w typ. II Otd. Sob.
E. I. W. Kancelarij 1855. 8° ff. 632. 10. 25 tabl. z herbami i genealog. tablica.

Sudijenki Michaita: Materiały dla otieczestwennoj istorij Tom II.
Kijew w typ. unio. 1855. 8° ff. II i 511.

Chawskago Petra: Mjesiacoslow, kalendary i sviatcy russkije w dwuch knigach soczynenije chronologiczeskoje i istoryczeskoje. Moskwa 1855 w typ. uniw. 4° ff. XVII. 26.

Ljetopis ... sobytij w Jugozapadnoj Rossij w XVII wjekje sostawil Samoil Wetyczko 1720. Tom III Izdano wremennoju Komissijeju dla razbora drewnych aktow (J. Samczewskij) Kijew w typ J. Walnera 1855. 8° ff. XII. 568.

Bodjanskago: O wremeni proischoždenija slawjanskich pismen s. 19 snimkami. Moskwa 1855. 8° ff. III. 381. XIV.

Hilferdynga: Istorija Baltijskich Slawjan T. I Moskwa w typ. W. Gotje 1855. 8° ff. X. 322.

Dejczko: Wengerskaja gramatyka s russkim tekstom i w sravnenii s Czuwaszkim i Czeremiskim jazykami. Spt6. 1855

Czubinowa: Grammatyka kratkaja gruzinskaja. Spt6. 1855. 8° ff. 96.

Stupynoj Alexandry: Dumy sowremennoj Rossij. Peterb. 1856. 8° ff. 47.

Soczynenija N. W. Gogolja. Izdan. 2e. Moskwa 1855. 12° (w uniw. typogr. T. I ff. 168. 236. (Wieczera na chutorje bliz Dykańki) T. II ff. 432 (Mirgorod) T. III w typ. Gotje ff. 429 (Powjesti) T. IV ff. 588 w typo-l. Semena (Komedii)

Gogolja N. W: Pochoždenija Czyczykowa ili Mertwyja dusze poema. Izdan. 3e. Moskwa 1855 w typ. Gotje T. I ff. 471.

Soczynenija Puszkina, izdanije P. W. Annenkowa. Spt6. 1855 w wojennoj typogr. 8° 2 potr Tom. VI.

Bezsonowa Petra: Bołgarskija pjesni iz Sborników Ja. J. Wenetyna, N. D. Katranowa i drugich Bołgar. Moskwa w uniw. typogr. 1855. 4° Wypusk I ff. XVIII (wstęp) 136 (Epos serbski) str. 136 (główne zasady języka nowobułgarskiego) str. 268 (pjesni bułgarskie) — Wypusk 2i ff. XII (przedmowa) 143 (tekst) 46 (rejestr)

Wsje pjesni moskowskich Cygan i upotrebitelnyja narodnyja russkija. Moskwa w typ Alex. Semena 1855. 18° ff. 134.

Polnoje sobranje pjesen chora moskowskich Cygan. Spt6g 1855 w typo P. Fryderychsona. 8° ff. 159.

Pjesni moskowskich Cygan Moskwa 1855 w typ. Wotkowa 16° ff. IX. 196.

Verzeichniss zum neuen Bande der Urkundensammlung der Schleswig-Holstein-Lauenburgischen Gesellschaft für vaterländische Geschichte. Kiel 1848.

Krytyczeskija izsljedowanija ob istorii Bołgar Ju. I. Wenelina. Moskwa 1849.

Makoymowicz Michail: Kiewljanin. Moskwa 1850.

Makoymowicz Wuich: Sbornik ukrainskich pjesen. Kiew 1849.

Makoymowicz Wuich: Try skazky i odna pobasënka. Kijew 1845.

Nowikow P. E. O ważnjeiszych osobennostjach tuzyemnych narjeczij. Moskwa 1849.

Die Dąbrowski'schen ruthenische Frage in Galizien. Lemberg 1850.

Zlatojević Slavko: Zlatijnstvo. U Zlatnom Pragu 1850.

Heger Jg. J.: Kurze Anleitung zur Deutsch-Türkischen Sprache für die militärischen Grenzkreuzer (böhm. polu. illir. ruff.) mit einer Vorrede. Wien (A. Wenedikt) 1851. 8. pf. 30. 48 kr.

Miklošić Fr. Slavische Bibliothek. Beiträge zur slavischen Philologie und Geschichte. Wien (Braumüller) 1851. I Bd 8. (20 Bog.) Pränum. 1 f. 40 kr. Ldr. 3 ff.

Srbski narodni (Српски народни) Volkslieder, - Mélodies Serbes - für das Pianoforte von Alois Kalouz. Wien (H. Müller) 1851. 4° 1 f. 15 kr.

Podrobnaja karta rossijskoj Imperij i bliz leżaszczych zagranicznych władenij na 114 listach.

Słowiańskie Forschungen herausgegeben von der Deutschen Geschichts-Gesellschaft. Berlin 1844. Hft I. II.

Słowko o bajniach ludowych w ogóle a w szczególności o białoruskich (w Gazecie codziennej warszaw. 1851 No 245. 246) przez J. Grajnert (i poprzedzone powieściach przykłady Wadzianik, Chlewnik, Domownik, Leśnik, Szatana, Przeklatyj, Ptaszka

Janežič. Slovenska slovnica. Celovec (Eduard Liegel) 1854. 8°. IV. 182. 1.

Schriften der historisch-statistischen Section der k.k. mährisch-schlesischen Gesellschaft für Ackerbau für Natur- und Landeskunde. Brünn 1853. 5 Hft.
(Liegt in Lifton's Kaunicz oraz: Einige Quellen zur Geschichte der Hussiten-Zeit von Gabriel)

Czenija w imperatorskom obszczestwie istorii i drewnostej russkich. Moskwa 1846. zeszyt 1-4.

Kostomarow: O ruskiej narodowej poezji 1844.

Russkij istoricheskij Sbornik Moskwa 1843 i 1844. Tom VI i VII

Russkija dostopamiatnosti Moskwa 1843. Czast II

Russkij dostopamiatnosti Moskwa 1844 Czast III

Kniga gospodarskaja posolskaja metryki welikago kniazestwa Lytowskago. Moskwa 1843.

Krytyczeskaja powiest wremennych ljet czerwonoj Rusi. Moskwa 1845.

Tryzna G. Szewczenki 1844.

Weltmann A. Dostopamiatnosti moskowskago Kremla. Moskwa 1843 z ryc.

Tamanja soczinenija Szewczenki S. Peterb. 1844

Wolański Sąd: O Krycie najdawniejszych pomników narodu polskiego. Poznań (Wal. Stefański) 1843. 8°. Zeszyt I ft. 18 z ryc. Zeszyt II ft. 18 z ryc.

Trudy moskowskago obszczestwa Istorii i drewnostej rossijskich 1847 (miesięcznie wydaje to towarzystwo swe Czytenia; Trudy dawniej wychodziły - R. 1846 ja tu kronika Konińskiego, o wojnach Chmielnickiego; O chronologii w dawnej Rossji przez Bielajewa.

Sztukenberg: Tygodniowe wyjście do Archiwów Russlands 1844.

Tekst Knigi po bolszomu czerteżu (geografia dawnej Rusi Spaskiego) Moskwa 1846.

Czertkow: O perewodzie manasijskoj ljetopisi na słowieńskij język. Moskwa 1848.

Bruskom wojskie (w XVII wieku przez Bielajewa) Moskwa 1846 oba te dzieła wydało towarzystwo historyczne w Moskwie którego sekretarzem Bodiański.

Istorija Kijewskoj akademii od Jeromonacha Makarija 1844.

O Stefanie Jaworskom i Teofanje Prokopowiczje (rozprawa) od Samarina 1844.

Narodnyje sławianskije raszkazy izdanyje J. Borzyszewskym. 1844.

Czertkow: Wseobszczaja biblioteka Rossij. Moskwa 1838.

Czertkow: Opisanie drewnych russkich monet. Moskwa 1834-1837-1838-1842. 4 tomy

O lubecznych obrazach ruskago narodu J. Snięgirewa Moskwa 1845 (o drzeworytowanych dziełach - xylografach)

Jomsburg i Wineta histor. badanie T. Gra: nowskiego. Moskwa 1845.

Любословіе или періодическо повсемѣсячно списаніе. Смѵрна. Въ тѵпографіи А. Дамианова. 1844 (czasopism bułgarski wydawany przez Konstantyna E. Fotinow) 4° April № 1 ff. 1-16; Maj № 2 ff 17-32. (pismo luźne z drzeworytami - same złożenia)

Kolo, serbska narodna igra. U Szeżti 1844.

Szewyrew Stef: Istorija ruskoj słowesnosty. Moskwa 1846.

Światytyszcza i obriady jazyczeskago bogosłużenija drewnych Sławian. Izmaela Sreznewskago. Charków 1846. 16°

Katarzew: Predprawitelnyja jurydyczeskija swiedenija dla polnago objasnenija Ruskoj Prawdy. Moskwa 1846. (najlepsze wydanie i krytyka tego pomnika)

Drukarnie słowiańskie wkrótce powstałe: w Mohylewie 1616 w Łozajowie 1618 w Kijowie 1619 w Stuku 1628 Kutejńska pod Orszą 1632 w Krzemieńcu 1638 w Czernichowcach 1646 w Dołhu, w Jasgowicy 1649. Klincowska (do r. 1650) zakonne w Chutyńcu pod Nowogrodem 1650; z Kutejńca 1656 do Wiłdajskiego monasteru, a r. 1666 do Nowojerozolymskiego; r. 1674 w Uniejwie r. 1680 w Jassach; w Nowogrodku Siewierskim 1686 w

w Pradze 1517 Biblia Skoryny częściowo — w Wilnie 1525 Apostoł Skoryny — w Moskwie 1552 Hans Boegbinder r. 1565 wydał apostoł — ~~Dubrowno 1568 — Lwów — Nieswież 1642 Kanie~~ czyńki.

Wittenberg (Truber.) — Rzym Amsterdam,

(Słowiń: słowianka w Karniolij. Szafarzyk hist lit.

Lwów Ormiańskie

~~Brzeg 17 18~~

~~Asefjow~~
~~Dochnia~~
~~Hadowice~~
~~Sambor.~~
~~Stanisławów~~
Czerniawie
~~Tarnopol~~
Cyllichowo (Züllichau) w Brandenburgii
Filadelfia
Avignon
Berlin
Agen
Mont de Marsan
Strazburg
Bruxella
Drezno

Lwow. 1493-16
Wenecyja 1520
Amsterdam
Rzym
Wiedeń
Praga czeska 1517.
Pest.
Londyn
Poitiers
Bourges
Wersal.
Peterburg
Moskwa

Starosławiańskie: Wostokow. A. Ch.: Słowar cerkownoslawianskago jazyka. Spb. 1858-1861. 4to 2 tomy
? – Żdiklosich: Lexicon paleo-slovenico-graeco-latinum 1862-1865. 8vo (pierwsza edyc. 1850)
Bułgarskie: Gerow: Słownik bułgarski wyd. Sreznicwski (w Materyjałach przy Izwiestiach 28go Otdiełen. Akademii III) – Słowniki w Bezsonow (Bołgarskija piesni Moskwa 1855) w Werkowicza (Zbiorze. Belgrad 1860), braci Miladinowiczów (Zagrzeb 1861) – Pamiatniki narodnago byta Bołgar Moskwa 1861 – Cankow Gramatik der bulgar. Sprache. Wien 1852.
Serbskie: Wuk Stefanowicz Karadzicz: Lexicon Serbico-germanico-latinum. Viennae 1852 – Słowniki Chabdelicha 1670, Della Bella 1728, Bielostenec 1740, Voltiggi 1802, Stulli 1806.
Słowińsko-Korutańskie: Murko A. Slovensko-Némshki in Némsko-Slovenski rozni besednik. Gradec 1832. 8vo 2 Tomy – Janežič: Vollständiges Taschen-Wörterbuch der slovenischen und deutschen Sprache. Klagenfurt 1851. 12o 2 Tomy.
Czeskie: Jungmann 1835-39 5 tomow – Hanka: Sbirka rejdawnějších slowniku. Praha 1833. – Čelakowski: Dodatki do Jungmanna. Praga 1851. – Šumawski: – Słowackie: Palkowič, Bernolak.
Sorabsko-Łużyckie: Pfuhla, Hornika i Smolara: Serbski Słownik. Wendisches Wörterbuch. Bautzen 1860-1869. 8vo – Zwahr J. Niederlausitz. – Wendisch deutsches Handwörterbuch. Spremberg 1847. 8vo.

Polabskie czyli Baltycko-Słowiańskie: Hilferding: O resztkach Słowian na południowym brzegu baltyckiego morza (Etnograficzeskij Sbornik T. V. Spt. 1862 str. 1-191) Hilferding: Zamiatniki narieczija Zalabskich Drevian i Glinian (Zamiatniki i obrazcy narodnago jazyka i slovesnosti pry Izviestiach Akademii. Spb. 1856 str. 133-480 i oddielno. – Pfuhla: Zbiór znanych słów polabskich w Gramatyce Serbo-Łużyckiej Dobrotycy. – Schleicher.

Polskie: Linde Słownik 1807 i 1854. 6 tomów – Słownik polsko-francuski. Paryż 3 tomy – Zdanowicz: Słownik języka polskiego. Wilno 1857. – Glücksberg. – Mrongovius

Ruskie: Słowar cerkowno-slawianskago i russkago jazykow sostawlennyj II Otd. Imp. Akad. Nauk. Spb. 1847 4to 4 tomy: – Reiza F. Etymologiczeskij Słowar Russkago jazyka. Spb. 1835. 8o str. 1390. – Szymkiewicz Fh: Korniestow Russkago jazyka. Spb. 1842. 8o – Opyt obłastnago Wielikorusskago Słowar, izdannyj II Otd. Akad. Nauk. Spb. 1852. 4to i Dopołnienie. Spb. 1856. 4o – Dala W.: Tołkowyj Słowar żywago Wielikorusskago jazyka. Moskwa 1861-1866. 4o

Sreznewskij I. I. Materiały dla Słowara drewno-russkago języka po pismiennym pamiatnikam. Spttg 1892. 4to Wypusk I. II (A-J.) 2 Ausg.

Słowar małorusskago narieczija Czubińskiego

Słowar Bielorusskago narieczija N. Nosowicza.

Lexikon sirjesz Słowenskij Słowenskij: Porządow 8o Kart 88 (autor jeromonach Warlaam 1756)

Ławrowskij P. A. Serbsko-russkij Słowar. Spttg 1870. 8o str. 806

" " Russko-serbskij Słowar. (1880. 8o str. 2 Bde. 578) Spttg 2 Ausg.

Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika obradjuje Dr. Daničić. Zagreb 1880-1890. 8vo Dio I. II. III.

Wostkresenskij G.: Slawianskaja Chrestomatija. Sbornik po slawianskim narjeczijam. Moskwa 1882–1884. 8° Wypusk K: I (jazyk drewnej cerkowno-slawianskij i drewne ruskij. 1882) str. III. 110. (75 Kop.) —
Wyp. II (jazyki: bolgarskij, serbo-horwatskij i slowinskij. 1883) str. III. 292. (1 Rub. 50 Kop.)
Wyp. III. Otdjel I (jazyki: czeskij i słowackij 1884) str. II. 218. (1 Rub. 50 Kop.)

Wickenhause F. Bochotin oder Geschichte der Stadt Czerneuz. Wien 1874.

Niemira dostał dobra Zimno r. 1460 od Świdrygiełły liter. w. xięcia

Hetmani Kozacy: Iwan Kosiska r. 1600 pomaga Polakom przeciw Wołochom i 1601 przeciw Szwedom – Hawryło Kortniewicz hetman Kozacki 1600. – Iwan Zarucki hetman nakazny r. 1604. – Piotr Konaszewicz 1606. – Hryhory Tyszkiewicz 1610 – Damian Kuszka zabity 1612 – Borodawka 1612 – Samuel Kiszka 1614 – Hołub 1615 – Olifer Ostapowicz Hołub (Hebdecew) 1622 – Bogdan Koniza hetman i Zaporowodz 1623 – Nazym Hryhorowicz 1624. – Dorosz Koszkiewicz 1624. – Michał Doroszenko 1625.

Jankuła Jan z żoną Marią corką Mirzy hospodara wołoskie: go przyjmuje unią w Rzymie 1601.

Lwowskaja Ljetopis izd. Petruszewicz. Lwow 1868.

Szaszkiewicz Mikołaj chorąży brastaw. +1624 d. 3 Novembr. Ma nagrobek w Ławrze Pieczarskiej (Kalnofojski)

Michael dux de Pinsko (Olszański) 142..

Chołmskaja eparchija i switytseli jeja soczyn. Petruszewicz. Lwow 1867. (przeszło 200 stron)

Putnik o gradie Jerusalimie izd. Petruszewicz. Lwow 1872.

Obraz cudotworny Bogarodzicy w cerkwi św. Trójcy w Wilnie 1609.

Jan Grzegorz archiepiskop mukaczowski czyli marmaroski +1634 w Mukaczowie, po nim nastąpił Bazyli Tarasowicz episcopus, zyt 1648 r. 1640 przyjął unią, – Josephus Stojka archiepiscopus Maramorosiensis 1700. – Piotr Bartenij Rotos Cyrski episkop mukaczowski 1679 przyjmuje unią.
1637 pogorzał Sokal, Bełz, Jarabor

Anno Domini 1696 dnia... Pamiątka Pana Władzi Kiriaka Ekonoma Góry Synajskiej. Joannes Malinowski piaxit (widok Jerozolimy – we Lwowie)

Jakuba Michałowskiego Księga pamiętnicza wyd. A. Z. Helcel. Kraków 1864. 8°. (Już r. 1865 w piśmie Kijowianin 1865 № 23 M. A. Maksymowicz, krytykując tę książkę, wyraził się, iż większa część tych aktów drukowana była w Pamiątnikach izdawajemych wremennoju Kijewsk. Kommisijeju Tom I r. 1845, poprawniej – co i Szajnocha później Helclowi zarzucił.)

(Gołowackij Za.): Jubilejnoje izdanie w pamiat 300-ljetnia-go osnowanija Lwowskago Stawropigijskago bratstwa. (Iz Litowsk. Eparch. Wiedom. 1887.) - Wilna 1887. 8vo

Ikona Czenstochowskaja czudotwornaja Bohorodycy w gorod. Czen-stochowie. Wilna 1881. 8vo

(Borysow Sokolskij archiep.): O nauczalie Chrystianstwa w Polszie. Kijew 1886. 8vo (Żurn. Minist. Narod. Prosw. 1842)

Sw. Joanna Złatoustago Bożestwennaja liturgija (perew. na litow-skij język E. A. Wolterem). Spbg 1887. 8vo

Petra Mohyły Słowo skazannoje w nedżelju Krestopoklonnuju: Krest Chrysta Spasytela, po izdanija 1632, s woosproizwe-deniem starynnago rysunka i s perełożeniem na sowremennyj ruskij język S. P. Korabiewa. Spbg 1872. 8vo

Popow N.: Sudby unii w ruskoj Chełmskoj eparchii. Moskwa 1874. 8vo

Rożdestwenskij D.: Jużnoruskij Sztundyzm. Spbg. 1889. 8o

Czetwero-Ewangelie Halicz-skoje 1144g. Stycznowoje s drewne-sławiańskimi Ewangelijami XI-XVII w. Trud archimandryta Amfilochija. I-III. Dopołnenije k Halicz-skomu stycznomu Czetwero-Ewangeliju. - Drewne sławiano-ruskij sław-nitelnyj Halicz-skij Ewangelskij Słowar. Moskwa 1882-1883. 8vo

Czetwero-ewangelie Mariinskoje. Pamiatnik glagolicz-skoj pismennosti. Trud I. W. Jagicza. Spbg 1883. 8vo - Quatuor Evangeliorum versionis palaeoslovenicae Codex Marianus, characteribus cyrillicis transcriptum ed. V. Jagić. Berolini 1883. 8vo

Evangeliorum, Quatuor, Codex glagoliticus olim Zographensis nunc Petropolitanus, characteribus cyrillicis transcriptum notis criticis prolegomenis appendicibus auctum ed. V. Jagić. Berolini 1879. 8vo

Wołosti i ważnijszija seleńja Jewropejskoj Rossii. Spbg 1885-1886. 4to III. Gubernii małorossijskija i jugozapadnyja - V. Litowskoj i Białorusskoj obłastej. - VIII. Noworossijskoj gruppy.

Spiski naselennych mjest Rossijskoj Imperii. LX. Podolskaja gubernija 1871.

Sabel o sostavnych w Sybir s nacala 1823 po 1842 god. fol.

(Czastawskij W.): Podolskaja gubernija, jeja zemledjelije i chljebonaja proizwoditelnost'. 8vo

Bobrownikow A.: Grammatyka mongolskago jazyka. Spbg 1835. 4to

Bezsonow P. Kalieki perechozije. Sbornik stichow i izsliedowanie Moskwa 1861. 8vo Czast I. Wypusk 1-3.

Berg N.: Perewody iz Mickiewicza. Warszawa 1865. 8vo

Warenow M.: Sbornik pjesen Samarskago kraja. Spbg 1862. 8vo

Weinberg P.: Russkija narodnyja pjesni ob Iwanie Groznom. Warszawa 1872. 8vo

Wolter E.: Litowskija legendy (Iz „Etnograf. Obozrjenija" kn. VI.) Moskwa 1890. 8vo

Wasyljew W. P.: Kitajskaja chrestomatia, izdannaja dla rukowodstwa studentow. Spbg. 1868-1883. 8vo Wypusk I-III i Prymieczanija.

Dal W.: Postowicy russkago naroda. Sbornik postowic, progowork, reczenij, przystowij, czystogowork, prybautok, zagadok, powierij i procz. 3zd. 2e. Spbg. 3zd. M. O. Wolfa. Spbg 1879. 8vo I. II.

" " Tolkowyj slowar żywago wielikorusskago jazyka. 2e 3zd. Spbg. 1880-1882. 4to T. I-IV.

Daukszy N. Litowskij Katychizis. Po izdanija 1595 goda, wnow perepeczatannyj i snabżennyj objasnenijami E. Wolterom. Prytoż: K LIII-mu tomu Zap. I. AK. N. N:o 3). Spbg 1886. 8vo

Pratimoksza-sutra, buddijskij Studiebnik, izdannyj i perewedennyj I. Minajewym. Spbg 1869. 8vo

Barbot-de Marni N.: Geognostyczeskoje puteszestwie w siewernaja gubernii Jewropejskoj Rossii. Spbg 1868. 8vo

" " " " Geologiczeskija izsliedowania proizwedennyja w 1868 g. w guberniach Kijewskoj, Podolskoj i Wolynskoj. Spbg, 1871. 8vo

Wolter E. Żmudskija gorodyszcza i drewnyja wooruzenija Telsz(zew)kago ujezda. (Iz „Pamiatn. Kniä. Kowenskoj gubern. 1886. str. 323.). 8vo

La legende de la vie et de la mort de Demetrius l'imposteur. Imprim. à Amsterdam en 1606. Réimpr. en 1839 (par le prince M. Obolensky). Moscou 1839. 8vo

Berszadskij S. K. O nasljedowanii w wymorocznych imuszczestwach po litowskomu prawu. S. Peterburg 1893. 8vo str. 94 i 3 tabl. (Odbitka)

" " " Litowskij Statut i polskija Konstitucii. Istoriko-jurid. issljedowanie. S. Peterburg 1893. 8vo str. 114.

" " " Litowskije Zewrei, istorija ich jurydyez. i obszczestwen. polożenija w Litwie ot Witowta do Lublinskoj Unii. S. Peterburg 1883. 8vo i 2 tomy Dokumentow i Rejestr. (Sergiusz Berszadskij professor prawa w Uniwersyt. Odesskim).

Ljubawskij M.: Obłastnoje djelenie i miestnoje uprawlenie litowsko-russkago gosudarstwa wo wremena izdanija pierwago litowskago Statuta. Istoriczeskije oczerki. Moskwa 1892. 8vo str. VIII. [illegible], 884. C. VI i mappa.

Ptaszyckij S. L. K woprosu ob izdanijach i Komentarijach Litowskago Statuta. S.-Peterburg 1893. 8vo str. 38.

" " " K istorii litowskago prawa posle tretiago Statuta. S.-Peterburg. 1893. 8vo str. 31.

(Wydania Statutu litewskiego 1588. 1614. 1617. 1648
Konstytucye Sejmu litewskiego 1588 r. nie weszły do Volumina legum, tylko dochowały się w Metryce litewskiej - wydrukował je Berszadzki w broszurze: Litowskij Statut. 1893)

Leontowicz F. F.: Spornyje woprosy po istorii russko-litowskago prawa. S. Peterburg 1883. 8vo str. 58.

Archiw Jugo-Zapadnoj Rossii, izdawajemyj Kommissijeju dla razbora drewnych aktow. Kijew. 8vo (1893 Jubileusz 50 letn. istnienia Kommissyi)
Czast I. Tom IX. (1893) str. 143 i 445 obejmuje: Polemiczne twory prawosławnych przeciw Unii i Latynistwu (ob. Tom VII), tom IX zawiera: Lithos abo Kamień na skruszenie Perspektywy Kassiana Sakowicza przez Euzebia Pimina. Kijow 1644. (Którego autorem Piotr Mohila) wydał prof. S. Gołubjew na nowo. Podług Wiszniewskiego Hist. lit. miał Sakowicz w Krakowie 1646 ogłosić: „Bokard albo młot na skruszenie Kamienia schizmatyckiego, rzuconego z Ławry Kijowskiej Pieczerskiej od niejakiego „Euzebia Pimina." lecz to nie prawda. — Przeciw Perspektywie wydał także pinski-mnieki episkop Lachowij Wojna-Oranski: „Zwierciadło albo zasłona."
Czast VIII Tom I (1893): Akty Barskago starostwa XV-XVI w. (1893) str. II. 126. 382 i 1 tabl. (wydał prof. M. S. Gruszewskij.)

Czast VII. Tom I (Najdawniejsze lustracye Kijowskiego wojewodztwa z XVII w.)

Plan Kijewa, sostawlennyj w 1695 g. Izdanie Kijewskoj Kommissii dla razbora drewnych aktow. Kijw 1893. 4to str. 2 i 3 karty
(w „Cztenija Kijewskoho-istoryczeskoho Towarzystwa Nestora Tom VI, jest Rospis Kijewu 1300 r.)

Bagaljej D. I.: Zamietki i matryały do istorii Słobodskoj Ukrainy. Charkiw 1893. 8vo str. 176 (jest tu także rozbiór: Istoriczeskija powieści i skazki Gr. Fied. Kwitki)

Zapiski Imperatorskago Odesskogo Obszczestwa istorii i drewnostej. Tom XVI. 1893.

Izwiestija Tawriczeskoj uczenoj archiwnoj Kommissii. Simferopol 1893. Nr 19.
Kotys II monarcha bosforski był synem Sauromata I.

Tutkowski P.: Jugo-zapadnyj kraj, popularnyje jestestwenno-istoriczeskije ocherki. Wypusk I. Kijew 1893. 8vo str. II. 178 i 2 tabl.

Downer-Zapolski M.: Motywy swadebnych pieśen Pinczukow. Etnograficzeskij etjud. Grodna 1893. 16vo str. 69.

Miłoradowicz W.: Rożdestwenskija swiatki w siewernoj czasti Labenskago ujezda. Poltawa, izdanie poltawsk. statystycznago komitetu, 1893. 8vo str. 24.

Kwitka Grigorij Theodorowicz (Osnowianenko, pseudon.) Dramatyczeskija sozynenija. Kijew 1893. 8vo

Afanasjew (Czużbinskij pseudon.) Aleksandr Stepanowicz: Sobranie sozynenij.... pod redak. P. W. Bykowa. Spbg 1890-1892. 8vo Tom 1-9 z portretem autora. (Tom I-II: Ocherki prosztego. – T. III Ocherki prosztego. Bezimennyje ocherki i typy. Sosiedka. – T. IV. Babuszka. Ocherki razskazy. – T. V. Peterburgskije igroki. – T. VI. Obrywki, ocherki, razskazy, Smieś. – T. VII Pojezdka w jużnuju Rossiju. Ocherki Dniepra. – T. VIII. Pojezdka w jużnuju Rossiju. Ocherki Dniestra. – T. IX. Stichotworenija. Stowar malorusskago narjecija.)

Łazarewskij Al.: Opisanie starej Małorossii. Materiały dla istorii zasełenija, zemlewładenija i uprawlenija. Kijew 1888-1893 8vo Tom I. II.

Ławrow P. A. Obzor zwukowych i formalnych osobennostej bołgarskaho jazyka. Moskwa 1893. 8vo

Uspenskij Fedor: Obrazowanie wtorago Bołgarskago carstwa. Odessa 1879. 8vo

27. Poměr Slawanstwa. Lipsko 1847
28 Kampelik: Čechoslovan 1842 42 kr. 15
30 Čechy země a národ 1863. 2 f 40
41 Zap: Všeobecný zeměpis 4 hoazky.
42 Palacky F. Dějiny I 1. Dějiny husitské I. 2 dějiny Jiřího z Poděbrad
~~49 Hattalovky. Stručný obrys historie české literatury 1856~~ 14 kr. 7
64. Šafařík: Slovanské právo v Čechách I. II. 1863 7
74 Šumavský Fr. Jazyk slovanský 1857 28 kr. . . 8
87 Jordan: Zahrady ze slovanských řečí 1845
102 Vocel: Přemyslovci 1839 1 f 20 . . . 20
123 Gogol: Taras Bulba 1846 35 kr
124 " Povest Kterak se rozhněval 35 kr
125 " Kyjevští z koleje 1847 21 kr
126 " Podobizna 35 kr
129. Křížek Anthologie Slovanská 1863 2 f 20
136 Výbor z literatury české Muž XVII. 1848 3 f 15
I Bd. 16 Sgr 3 f 6 kr. II Bd. 19 Sgr 6 f 84 kr. III Bd. 21 Sgr 7 f 36 kr. 2 f 36 kr.
145 Slovník německý I kompl. II 14 Sgr III 7 Sgr 2 f
152 Jordan Krátka mluvnice slav.
162 Hattala: Skladba jazyka českého I
136 Šumavský: Slovník všeslovanský Sv. I. 1852
137 česko-polský: polsko-český slovník 1851
190 Denice z domova 1843
191 Ž.

196 Pešnarica Dra Razlaga 1863

527 Wenzig: Zlicken über das böhmische Volk

361 Sumarokoff: Wörterbuch der slavischen Sprache I

573 Fröhlich: Taschengrammatik der serbischen Sprache

631 Fleischer: der kleine Türke. Wien 1853

634 Persica elementa Georgii Rosen. Berlin 1843

Čas. češk. museum. Třináctý ročník. Sväzek čtvrtý
w Pradze 1839.
najnowsze płody literatury polskiej str 362 126
o starożytnościach
bez niedostaje tej rzeczy dostatecznych dowodów a nie
stronnego wyjaśnienia (o bogu) Pierwszy śwarek przyjść
repetuny już długo na drugi czeka cena bardzo wysoka
str. 362 — O pieśniach str 363 Chociaż mało co ~~wiadomo~~
bo nam nie było znane prawie słuszna sprawiedliwość o
trosklwość o rozmnożenie etnograficznych wiadomości
między polakow znaczny pocret z Naxymowicza
drugiej części z Rusałki. Dosti pilne popisowanj roz
liczuych narodnich zwyku jest pochwał.
Iwan Petrowicz Kotlarewski ur. w Połtawie
29 sierpnia 17 bg w połtawskiem seminaryum
pobierał nauki potem był guwernerem 1796 obrał wojsko
stan wystąpił 1808 jako kapitan z orderem św. Anny
pisał Eneidy tyflo 4 części wydał 5. 6 ~~drukował~~ a zakupił
1838 dworny radzca Wołochinow — Natałka połtawka
a Moskal czarownik z pozostałych rękopismach małoruskie
obszerne tłomaczenie Ewangelikija Razmyszlenija
† 29 rżyna 1833 w 70 roku.

a 4/30

85 1798

Přjelowj česka, Adagia bohemica Francisci Andreæ Horny Pragæ 1705.

Natalka-Poltawka. Malorusskaja Opera J. P. Kotlarewskago Knizka perwaja Ukrainskago Sbornika J. Sreznewskago. Charkow 1838 w univ. typ. w 8ce 88 str.

Dumki i piesni ta prie de piero Simwrotsia Mogily Charkow w univ. typ. 1839. w 12ce str 210 z nutami ja to prekłady poetów po mało ruski

Ruskie prostonarodnye prazdniki. Jujewiernyje obrjady. Wypusk III Moskwa w univ. typ 1838. w 8ce 214 str.

Zaporożskaja Starina kraft II Charkow w univ. typ 1838 w 12ce 164 str. Ja podania historyczne o Hetmanach

Rapp Dr. K. M. Die Vergleichende Grammatik als Naturlehre dargestellt. Stuttgart (Cotta) 1836–1841. 8. 6 Thl 7½ Ngr. 127

I Bd.: Versuch einer Physiologie der Sprache nach historischer Entwickelung der abendländischen Idiome nach physiologischen Grundsätzen 1836. 2 Thlr.

II Die Sprachen des Mittelalters physiologisch entwickelt 1839. 1 Thl 7½ Ngr.

III Die lebenden Sprachen germanisch-romanisch-gothischer Zunge physiologisch dargestellt. 1840.

IV Supplemente I Die Physiologie der deutschen Sprache II Die Verstümmelungen des Mittelalters physiologisch grammatisch nachgebildet 1841. 1 Thlr. 15 Ngr.

Bibliografia rosyjska
Historia kościelna państwa rosyjskiego.

Suprasłokaja rukopis' soderżaszczaja Nowohorodskuja i Kijewskuju sokraszczennyja litopisy izdan. kniaz. Michajł. Andrejewyczem Obołeńskim. Moskwa 1836. 4º. str. 172 i 32.

Wenelin: Zbiór dyplomatów dotyczących Multan i Wołoszczyzny 8º.

Smirdyna: Rospis' Rasf. Kniig.

Pieśni ruskago naroda izd. I. Sacharowym Sanktpeterburg 1838. Trzy tomy.

Petra Wasyljewycza Kirjejewskago: Sobranie rusk. nar. pieśen. Moskwa 1838.

N. M. Makarowa: Ruskija predanija Moskwa 1838.

Opisanie Kijewsko pieczerskija Ławry sowrem. Jewgenijem. Izdanie 2º. Kijew 1831. 4º.

Izsliedowanie o drewniejszej Kijewskoj cerkwy Św. Proroka Ilii sow. Jewgenijem. Kijew 1830. 4º.

Pochodnyja i putewyja zapiski wedennyja wo wremja Polskoj kampanii w 1831 godu. Sanktpeterburg w typ. Ługińskaja 1832. 5 rubl. asf.

Szturm Pragi 24 oktjabria 1794 goda Moskwa w typ. Semena 1835. 2 rub.

Skazanija sowremennikow o Dimitrii Samozwańcie. Sanktpeterburg. w typ. Imper. Rosf. Akad. 1832. 5 tomow 35 rubliasf.

Putieszestwie ko swiatym miestam ruskim. Sanktpeterburg w typo E. Zm. p. Wel. Kancelarii 1838. – 1840 z mapu 5 rub. asf.

Ruskija w swoich posłowicach Snegirewa. Moskwa w uniwersytetskoj typ. 1834. 4 tomy. 15 rub. asf.

Litopis' Nestora izd. Tymkowskim

Litopis' Nowogrodskaja 1841.

Pieśni ukraińskija Markewicza 1840.

~~Dymitra Bantysz Kamenskoho: Historyja Małoj Rossyji Moskwa 1830. 3 tomy. 30 rubli~~

~~Powiesti~~ Komedio-Opera historyczna na małorossyjskim jej języku wierszem napisana przez Karola Neiczya pod tytułem: Powrót Zaporozców z Trebizundy. Kijow w druk. Uniwersyt. 1842. 8º. (literami polsk.)

I. J. II 1842.

Skazanija russkaho naroda o semejnoj zizni swoich predkow, sobrannyja I. Sacharowym. Czast I. Sankpeterburg w Gutenbergowój typografii 1836. IX i 201. – Czast II 1837.

Drewnija rossijskija stychotworenija sobrannyja Kyrszeju Danilowym wtoryczno izdannyja. Moskwa w typogr. Semena Seliwanowskago. 1818. 4° XXXVI. 423.

Czastkow: Katalog wszystkich dzieł rossyjskich i o Rossyi traktujących. Moskwa 1839.

22 Kratkoje opisanie Kijewa sobrannoje Makarym Bertyńskim. Sanktpeterburg 1820. 8° ff. 204.

23 Sobranie 4291 drewnych rossijskich postowic Moskwa 1787. 8°.

Skazanije ob osadie Troickago Sergiewa Monastyria ot Polakow i Litwy sowsiaznennoje Awramijem Latycynym. Moskwa 1784. 12°.

Kratkija geograficzeskija, polityczeskija i istoryczeskija izwiestia o Małoj Rossij izdany W. Rubanom. Sanktpeterburg 1773. 8°.

Polnoje istoryczeskoje izwiestije o drewnych Stryholnikach i o nowych Raskolnikach sobrannoje Andrejem Joannowym. Izdanie 3e Sanktpeterburg 1799. 8°.

Pskowskaja litopis izd. Pogodynom Moskwa 1837.

25 Opisanie Kijewo Sofijsk. Sobora i Kijewskoj ~~eparchii~~ Jerarchii socz. metrop. Jewgenijem. Kijow 1825.

24 Kijewlanin ~~Kniga~~ Kniga perwaja izdał Michaił Maksymowycz Kijew w uniw. typ. 1840. 8°. Kniga wtoraja 1841. – Kniga 3a 1842 i t. d.

Makarymowicz Mich. Istoryja drewnej ruskoj słowesnosty Kijow 1829.

— – Dieon o potku Izgorewie Kijew 1837. Łyp. I.

Ruskie prostonarodnye prazdniki i sujewiernyje obriad y (Dniepriewa) Moskwa w uniw typ. 1838. 4 tomy.

Ruskij istoryczeskij Sbornik izdawajemyj obszczestwom istorii i drewnostej rossijskich redaktor Profesor Pogodin. Moskwa 1837. Tom I. II.
25 (są tu rozprawy chodakowskiego)

Stychotworenija M. Lermontowa. Santpeterburg. Izdanie wtoroje 1843. 3 Tomy. 3 rub. 50 Kop. srebr.

Michaiło Czarnyszenko ily Małorossija za 8 liet nazad. Socz. P. Kulieża - Kijew 1843. 3 Tomy. 4 rub. fr.

Opisanie S. Peterburga i iuzdnych gorodow S. Peterburgskoj gubernii Santpeterburg 1839-1842. 3 Tomy. 4 rub. 30 Kop. fr.

Rossijskoj imperii. Santpeterburg 1842. 16° 95 Kop. fr.

Opisanie Chersonskoj gubernii sostawlennoje W. Daszkowym. Santpeterburg 1842. 8° 1 rub. 50 Kop. fr.

Istorija Małorossii Nikołaja Markewycza. Moskwa 1843. 5 tomów 8° 8 rubl. fr.

Istorija gosudarstwa Rossijskago soczyn. N. M. Karamzyna Izdanie piatoje S. Ejnerlinga. Santpeterburg 1842-1843. 3 tomy 8° 14 rubl. 30 Kop. srebr.

Istorija Małoj Rossij. Soczynenie M. Bantysz Kamenskago. S portretami, kartami Moskwa 1842. 3 tomy 7 rub. 15 Kop. fr.

Biografii rossijskich generałissymusow i generał feldmarszałow sostawlennyja Bantysz Kamenskym s 48 portretami. Sant peterburg 1840. 7 rub. 15 Kop. fr.

Istorija smutnago wremeni w Rossij w nacziale XVII wieka Soc. D. Buturlyna Santpeterburg 1841. 8r. 30 Kop. fr.

Statystyka carstwa polskago sostawlennaja Zawieliejskim. Santpeter. burg 1843. 8° 2 rub. fr.

Putewyja zapyski po Rossij w dwadcati Guberniach Michaiła Żdanowa. Santpeterburg 1843. 12° 2 rub. fr.

Karta promyszlennosty jewropejskoj Rossii. na czetyrech bolszych tystach 6 rubl. fr.

Selokija besiedy dla narodnago czenija. Izdanie je. Fiszera. Sant: peterburg. 1842-1843. 12° 30 Kop. fr.

Selskoje czenije. Knizka sostawlennaja iz trudow A. Fr. Welt: mana i drugych kniaziem W. Fr. Odojewskym i A. P. Zabłockym Santpeterburg 1843. izdanie wtoroje 8° 40 Kop. srebr.

Sočynenija Nikołaja Gogola. Sanktpeterburg 1843. 4 tomy 8° 7 rub 15 K. sr.

Wirgilijewa Eneida na małorosijskij jazyk perełożennaja. I. Kotlarewskym. Charkow 1843. 8° 3 rubl. sr.

Hajdamaky poema T. Szewczenka. Sanktpeterburg 1842. 8° 1 rub. 45 kop.

Sobranije sočynenij Osnowianenka. Żyzń i pochożdenija Petra Stepanowa syna Stołbykowa. Sanktpeterburg. 1842. 12° 3 części 2 rubl. 25 kop. sr. — Jehoże: Pan Chalawskij 2 części izdanie wtoroje. Sanktpeterburg 1 rubl. 50 kop. sreb.

Kazaky powieść Aleksandra Kuźmycza. Sanktpeterburg 1843. 2 tomy. 8° 3 rubl. sreb.

Pochożdenija Czyczykowa ili mertwyja duszy poema N. Gogola. Moskwa 1842. 8° 3 rubl. sr.

Istorija Petra Welikago sočynenie N. I. Żambina. s 600 risunkami F. I. Eisnera. Sanktpeterburg. 1843. 8° 15 rubli sreb.

Istorija kniazia italijskago grafa Suworowa Rymnikskago: sočynenie N.A. Połewago s risunk. Sanktpeterburg 1843. 5 rubl. sreb. 8°

Trudy i lietopisy obszczestwa istorii i drewnostej rossijskich pry impo. moskowskom uniwersytetie. Moskwa 1833. Tylko tom VI (który zajmuje Istoryczeskija dokazatelstwa o dawnem żełanii polskago naroda prysojednit'sia k' Rossii

Nikol. Samojłow: Historia Kijowa z planami 1834.

Skazanie o pobojiszczie Welikago kniazia Dymitrija z rezestywym carem Mamajem izd Mik. Gołowinom. 1835. Peterburg

Sbornik Obolenskago kniazia Moskwa w 9 zeszytach

~~Gregorowicz Białoruski archiw drewnych bumag~~

Łastiwka Nowogrodzki Małoruski wydany przez Grebenkę w Petersburgu 16°

Opisanie ruskich i słowieńskich rukopisej Rumiancowskago Muzeuma postawionnoje R. Wostokowym Sanktpeterburg 1842. 4 Części 5 rubl. srebr.

Powieści i predania narodow Słowiańskago plemeni izdannyja I. Borzyszewskym. Sanktpeterburg 1840-1842. 2 tomy 2 rubli srebryt.

Polnoje sobranie Ruskich lietopisej, izdannoje po Wysoczajszemu powelieniu Archeograficzeskoju komissijeju. Sanktpeterburg 1842.-1843. 4° Tom II i III 4 rubl. fr.

4

Akty istoriczeskie sobrannyje i izdannyje Archeografi czeskoju Kommissijeju Sanktpeterburg 1842. 3 tomy 4° 6 rubl. srebr. V i V tom 1844.

5

Pamiatniki Moskowskoj drewnosty z pryłożeniem oczerka Monumentalnej istorii Moskwy, drewnych widow, i planow drewnej Stolicy, Iwana Snegirewa. Moskwa 1842. 4° Trzy Zeszyty 12 rubl. fr.

Skazanija Kniazia Kurbskago. Izdanie wtoroje. J. Uttria: Towa. Sanktpeterburg. 1842. 8° 4 rubl. srebr.

Skazanija ruskago naroda sobrannyja I. Sacharowym. Izdanie trzetje. Sanktpeterburg 1841. Tom I (Knigi 1, 2, 3, 4) 3 rubl. fr.

6

Geografija rossijskoj imperii postawlennaja Iwanom Pawłowskym. Derpt 1842. 2 tomy 1 Rub. 43 Kop srebr.

Materyjały dla Statystyki Rossijskoj Imperii izdawajemyje s wysoczajszego rozwolenia przy Statystycznym Otdieleniu Sowieta Ministerstwa Wnutrennych diet Sanktpeterburg 1839-1842. 2 Tomy z atlasem 7 r. 30 Kop. srebr.

Istoryczeskoje opisanie Moskowskago Simonowa Monastyra soczynenie W. W. Łaszeka. Moskwa 1843. 8° 2 rubl. srebr.

~~Istorija Kwarowa z dreworytami.~~

Chodoir: Numismatyka rossyjska.

Zastawka Sczytanie na małorossijskom języku pobrat J. Greben

~~Almanach akt. Petersburg 1841~~

Texte du sacre edidit Silvestre Lutetiae Paris 1843.

Ukrainskija melodii N. Markewycza. Moskwa 1831.

Molodyk na 1843 god ukrainskij literaturnyj sbornik izdawajemyj I. Beckym. Czast I i II Charkow w uniw. typogr. 1843. 8° ft. 155. 6 rubl. srebr.

— — na 1842, 1844, 1845

Dumky i pisni ta szcze de-szczo Amorosija Mohyly. Charkow w uniw. typogr. 1839. 12° ft. 210.

Sniji (Ukrainskij nowotworennik) Aleksandr Korsun Piskarewskij (Almanach natarulki) Charkow. 1841. 8°.

Natalka-Poltawka Malorossijskaja opera I. P. Kotlarewskago (Knigka perwaja Ukrainskago Sbor- w uniw. typ. 8° Charkow 1838

Ukrainskij Sbornik I. Sreznewskago. Kniga drugaja i tretaja. Charkow.

Malorossijskija powiesty razkazywajemyja Hrytkom Osnowianenkom. Moskwa 1834 8° u Wasyl. Gtazunowa.

Poltawa poema A. S. Puszkina wolnyj perewod na malorossijskij jazyk I. Hrebenki. Sankpeterburg. 1836. w typ. I. Worobjewa. 12°.

Malorossijskija prykazki Je. Hrebenki. Izdanie wtoroje Sankpeterburg 1836. w typ. N. Greicza. 12°

Grammatyka malorossijskago narieczija soc. Al. Pawłowskim Sankpeterburg 1818. 8°.

Czary ily nekolko son iz narodnych bylej i reszkazow ukrainskich soc. Kirylla Topoty. Moskwa w typogr. A. Jewreinowa 1833. ft. IV. 102.

Zaporozirkaja Staryna. Izdanie Izmaila Sreznewskogo Charkow 1833-1834 6 tomików.

Ukrainskija narodnyja pieśni izdanyja Michałom Maksymowyczem. Moskwa 1834 Kilka tomów

Powiesty i razkazy Malorossijskija Chomy Kupreenki Kniżka (Sankpeterburg?) 1840

Historia rossijskoj cerkwe.

Historica Ruthenica Monumenta ed. A. I. Turgenevio tomus I Petropoli 1841. Akty istoryczeskije otnosiaszczijesia k Rossii izdannyje I. I. Turgenewym tom I Sankpeterburg 1841 w typ. Grecza

Opisanie drewnych ruskich monet Socz. A. Czertkowa. Moskwa 1834.
Russkij istoryczeskij sbornik izdawajemyj obszczestwom istorii i drewnostej rossijskich. Moskwa 1840–42. (z czasu) 4 części
Opisanie staropiecatnych knih slawianskich. Dopolnenie k opisaniam bibliotek grafa F. A. Tolstowa i kupca T. N. Carskago. Izdal P. Strojew. Moskwa 1842.
O drewnych wieszczach najdiennych w 1838 godu Socz N. A Tolstowa
Sobranie drewnych gramot i aktow gorodow Witby, Kowna Trok. 1843 Wilno u Marcinkowskiego 4° maj. 2 tomy.
Powiestwowanie o Rossii Socz. Arcybaszewa. 1843
3 tomy
Dostopamiatnosty Moskowskago Kremla Socz. Weltmana 1843.
Podrobnaja karta rossijskoj imperii i bliz lezaszczich zagranicznych wladenii (na 1/4 lystach)
Ruskija dostopamiatnosty. Moskwa 1843 2 czasti
Kniga pocztowaja metryki welikago Kniazestwa Litowskago Moskwa 1843.
Tryzna Socz G. Szewczenki 1844
Samarina rozyzenia Szewczenki S. Peterb. 1844.
Dymitrii Samozwanec tragedia Socz. A. S. Chomiakowa. Moskwa 1833.
Pskowskaja letopis izdawnaja na izdiwenii obszczestwa istorii i drewnostej rossijskich pri Moskowskom Uniwersytetie Moskwa 1837. 4° XXX i 280 str.
Sbornik paleograficzeskich snimkow Socz P. J. Iwanowa 1844.
Istorija Kijewskoj akademii Socz. Jeromonacha Makarija 1844.
O Stefanie Jawoskom i Feofanie Prokopowyczie Socz. Samarina 1844.
Sbornik Muchanowa. Moskwa 1836. 8° maj.

Białoruskij archiw drewnych hramot izd. Grygorowycz
Moskwa 1824. 4° Czast I.
Wtaho Bolgarskija ili Dako-Słowiańskija gramoty
sobranyja i objasnenyja Julien Wenelinem.
13 Peterburg 1840. 8° I Tom.
Zhatka Jeremi: Ukrajinskija balady. W Charkowie
1839.
Zhatka Jer: Sawwa Czaly (dramat) Charkow 1839.
Ruskija Predanija izd M. N. Makarowym. Moskwa
w typ. Lazarewych. 1838. 8° 3 Czsti.
Opisanie staropecatnych Knig. Pawła Strojewa
1836. 8°
Drewnija ruskija stychotworenija Illustracija
dopolnenijem k Kirszje Danilowu i sobran:
14 nyja M. Sucharowym. St Peterburg 1840. 8°.

Arkiv za povjestnicu jugoslavensku. Knjiga IV uredio Ivan Kukuljević Sakcinski. U Zagrebu tiskom Dra Ljudevita Gaja 1857. VIII. 424. ů 18 Blat

Kukuljević Sakcinski Ivan: Izvješće o putovanju kroz Dalmaciju u Napulj i Rim s obzirom na slavensku književnost: starine. Od...U Zagrebu 1859 Narodna tiskarnica Dra Ljudevita Gaja str. 88. 8°

obejmuje život Stefana Dečanskiego cara serbskiego – krótkie tegoż przy Krpackie bratja Simeona Klimentovića brata Simona Glavića popa Andreja Strjanina, i nieznanego powodki – słowo prezbytera Kosmasa o heretykach – Rozprawa o dwu legendach o apostołach słowiańskich przez Dr. F. Rackiego – Literatura glagolicka przez J. S. Grzegorzewskiego – Fryderyk Berkovic rzeźbiarz – Bośniackie starożytności przez Marcina Nedić – Verković – Niektóre wiadomości z Syrmii przez M. Stojanović – Macedońskie starożytności przez Stefana Topograficzne szkice z Syrmii przez E. Okrugić.

Palacky Franz Geschichte von Böhmen IV Bd. Bis Zwischen Georgs von Podjebrad I Abtheilung Akt od r. 1439 aż do śmierci Króla Władysława 1457. Prag Druck von Gottlieb Haase Söhne 1857. 8° str VI. 544. 8°
przytaczanie wiele Urkundlichen und Handschriften

Nagy Istvan: magyarorszag valadai czimerekkel es leszarmazasi tablakkal irta Nagy Istvan. Szerkeszti es kiadja Friebeisz Istvan. Pest 1857 Druck v. J. Beimel = Basil Kozma Zeszyt I–IV do Denyovszky str. 311
Für Familien Vergnügen mit ihren Wappen und Stammtafeln von Istvan Nagy redigirt = herausgegeben von Stephan Friebeisz

Ljetopis serbski za godinu 1857 Czasopismo I Godina 31 Kniga 95 Izdaje Matica Serbska u Lepšu. U Budimu 1857. 8° str. 156.

Podróż do wschodnia Albania – biografia biskupa budzyńskiego Dionizego Popovica † 1828 przez Piotra Ramski – Biograficzne wspomnienie (Nekrolok) Nauma Rodzy senatora magistratualnego pesztańskiego † 1853 – Osobliwości alfabetu słowiańskiego przez Adama Dragosavljevicza – Nekrolog Michała Witkovica ur. 1878 przez Ludwika Kondor.

Scheda d' Associazione.

li *185*

Il sottoscritto si associa alla ***Biblioteca classica Italiana,*** *che uscirà dai torchi della Sezione letterario-artistica del Lloyd Austriaco in Trieste, in dispense di circa 80 pagine in 8.° grande a doppie colonne, al prezzo di carantani 12 ovvero centesimi 60 di Lira Austr. la dispensa, obbligandosi di acquistare*

Copie dell' ***opera intiera*** *alle condizioni espresse nell' avviso del 10 Novembre 1856, e di pagarne le dispense all' atto della consegna.*

Acta archivi Veneti spectantia ad historiam Serborum, coll. et transscr. Dr. J. Schafarik. Belgradi 1861-1862 Fasc. 1-2.

Glasnik vaz XV. Beograd 1862

Osnova (red. Vas. Michaelowicz Bielozerski) 1861. 8 Zesz. 1862. 7 Zesz

Opowiadanja ze świątego pisania, złożyw Świeszcz. Stefan Opatowicz I. Peterb. 1863

Serdeszna Oksana; powiść Hrih. Kwitki. Peterb. 1861.

Kozir-dziwka; powiść Hr. Kwitki. Peterb. 1863

Mertwe Merteckij wełyk den, powiść Hr. Kwitki " 1861

Arichmetika; napysaw Oleksander Konisskij " 1863

Sira Kobila. Peterb. 1860

Orisja. Idyllia P. A. Kulisza " 1861

W oseni lito, Opowidanie Hanny Barwinok " 1860

Dziwosłuch, Opowidanie Danila Mordowcowa " 1861

Lychо ne bez dobra, Opowidania Hanny Barwinok " 1860

Hamalija, Poema Tarasa Szewczenka " 1860

Psalmy Dawidowy perełoż Taras Szewczenko " 1860

Najmyczka, Poema Tarasa Szewczenka " 1860

Tarasowa niż, Poema Tarasa Szewczenka " 1860

Topolja, Ballada Tarasa Szewczenka " 1860

Erben Karel Jaromir: Prostonarodní české
písně a říkadla, sebrak a vydal ... s přílo-
hu napevu. Praha (nakl. Jarosl. Šafpišila)
1863. 8° str X. 543. (6 sešytov) 3 f. 20

Grohmann Joseph Virgil: Sagen-Buch von
Böhmen und Mähren I Theil Sagen aus
Böhmen. Prag (Calve) 1863. 16° str.
324. 2 f.

Wegrother Clemens Ritter von: Prager Sagen
gesamelt von. II Reihe mit 6 Illustra-
tionen. Prag (Bellmann) 1864. 8° str. 91
80 kr.

Atlas narodonaselenija západnoruskago kra-
ja. Peterb. 1863. 10 kart.

Evropske Turecko, Czerna Hora, Rzeczka a Jo-
ńskie ostrovy .. sestavil Vasil. D. Stojanov
Praha 1863 (druk zakladu geograf. F. Lipš)
1863 fol. (č. 195.) Slowiańskie imiona

Српска Библиографија за новију
књижевност 1741-1863. Саставио
Стојан Новаковић. У Београду
у државној штампарији. 1869. 8°
str. XXIV. 644 obejmuje spis 3291 tytułów dzieł
alfabetycznie podług lat, na końcu index
podług materyi: podług autorów.
Wyszło nakładem Srpskog učenog društva
Cena 20 gr. vv. u Velimira Vasojevića
u Beogradu. (Comis. Schmaler 2 rtl. 16 Sgr.)

Srpske narodne prigovijetke ponajviše kratke
i izaljive. Skupio Vuk Vrčević 6 gr.

Katalog russkich knig izdanije Knigoprodawca
Jakowa Alexejewicza Isakowa. St Petersburg
1868-69. 8°. str. 574 obejmuje 16852 nrow.
Cena potrzebnemu katalogu 60 Kop. s peres. 80 Kop.
(Marg = 24 Sgr.)

1	Wojna w Polsce r. 1831				1	50
1	Opisanie krajów Polskich				1	75
1	Obraz Najśw. Marji P. Częstochowskiéj				1	40
				Sr. Złr.	46	15 ½

Uniwersyteckiéj.

Tatra Füred. Erinnerungsblätter an die Natur heilanstalt Schmöks gezeichn. v. L. Libay. Kaschau (G. Hartig) 1862. fol. quer 6 Blatt 4 ff

Die Tatra Karpathen mit dem Bade Tatra-Füred (Schmöks) gez. v. L. Libay. Kaschau (G. Hartig) 1862. qr. fol. 2 ff

Volksleben in Mähren und Schlesien. Olmütz (Hölzel) 1862 fol. chromolit. 3 f.

Kaznacic G. A. Bosnia, Herzegovina e Croazia turca notizie tradotte e riunite. Zara (Battara) 1862. 8° pp. 114. 8 sdi

Křižek Václav: Anthologie jihoslovanska Praha (A. Storch) 1863. 8° pp. 344. 2 f 20 kr.

Erben: Slovanska čitanka. Výbor z prostonarodních pohádek a pověstí slovanských. Praha (J. L. Kober) 1863. 8° Sešs. 72 kr.

" " Prostonarodní české písně a říkadla Praha 1862 (Jar. Pospíšil) 1862 8° 7 Sešs à 50 kr.

Kratka bolgarska historia od Dobra P. Wojnikowa Wien 1861 (L. Sommer) 1861 pp. X. 196.

Bibliografia hrvatska uredio Ivan Kukuljević Sakcinski. Agram (Suppan) 1861. Dio I Stskave knjige. 8° pp. 233. 1 f. 34.

Pohádky a pověsti moravske. Spořádal a vydal Jos. Kl. Menšík Brünn (W. Burkart) 1861. 8° Sešs I pp. 64.

Subscriptions-Schein.

Unterzeichneter bestellt hiermit bei der Buch-, Kunst- und Musikhandlu

.... Exempl. **Beethoven's sämmtliche Sonaten,** vierhä
arrangirt von **Louis Köhler.** Lieferung 1 und Folge.

Hieraus einzeln, Lieferung . . . . . .

(Henry Litolff's Verlag in Braunschweig.)

und ist regelmässiger Zusendung nach Erscheinen gewärtig.

Wohnung: Name:

Dal Wladimir: O proiexhodjenii [redacted] russkago naroda. 2e izd. Peterburg 1880. 8° str. 152.

Weda Slowenach. Obriadny pesni etc jazyczeskoje vrjemja. Upasenie so ustno predanije pry Makedonsko-Rodopski-te Bolgaro-Domaci. Sobrani i izdani Stefanom Zl. Werkowizem. Kniga druga. St. Peterburg 1881. 8° str. XVI. 4. 583. 16 Mark

Verkenstedt Edm. Sagen, Wendische, Märchen und abergläubische Gebräuche. Gesammelt von.. Graz 1880. 8° str. XIX. 489. 10 Mark
(i oryginalnym językiem)

Rakowski G. S. Pokazatel ili rukowodstwo kak sia iziskawiat najstari czerty naszego bytija, jazyka, narodokolerija, starago ni prewleczenija, slawnago ni proizchestwija i pr. Craft I. Odessa 1859. 8. str. XXIV. 144. 5 Mark

Marinow Tonczo. Bolgarski narodni gatanki (Düttschl). Bolgarska mudrost 777 gatanki Knizka perwa. Sofija 1879. 8° k. 2. str. 52 1 M. 20 per.

Dolme, narodne, Makedonyki Brigara Skupo S. Werkowic. Beograd 1880. 8. Kn. I str. XIX. 373. 8 Mark

Liesni, Bolgarski narodni. Kn. 3. Odogorowijja Knizatnik. Brij I. Sofija 1879. 8° k. 1 str. 62 2 Mark 30 per.

Rakowski G. S. Klijuch bolgarskago jazyka. Izdawa gu Kiro-Stojenow. Odessa 1880. 8° str. XI. 179. XII. 2 porte. 5 Mark

Vrana Fr. M. Moravske národni pohadky a pověsti. Seš. I. Brno 1880. 8. pp 6.

Biblioteka narodna Knjiga III. Ljubiše St. M
Pripovijesti crnogorske i primorske. Dubrov.
nik. 1877. 8° 1 f. 20 (str. 284)

Kuharica hrvatska ili pouka kako se gotove
svakakva jela. Novo izdanje. Varaždin
1877. 8° str. 283. 80 kr.

Novaković Stojana Srpske narodne zagonetke
Beograd 1877. 8° str XXIII. 283 1 f. 35

Ubrik Barbara Kaludjerica Krakowska, istinita
prieza na poljskom napisao J. K. preveo Milojko
Weselinović. Beograd 1877. 8° str. 144. 60 kr.

Mazuranića Stjepana Hrvatske narodne
pjesme sakupljene stranom po primorju
a stranom po granici. U Senju 1878. 8°
Svez I. str. 204. 45 kr.

Mikulčića Frana: Narodne pripovietke i
pjesme iz hrvatskoga primorja pobilježio
ih čakavštinom. U Kraljevici 1877. 8°
str. 174. 60 kr.

Album hrvatskih napjeva. 100 hrvatskih
narodnih napjeva za glasovir uredio Fl.
Lučar 1881. fl. 50.

Letnika Kobb 1866–68. Št. 1–12.
p. 98 i 99–198
št 13 pag. 1–16. 6 mark

Kleinmayr Jul. Zgodovina (Geschichte) slovenskega
slovstva. Ljubljana 1881. 8° str. 266. 4 mark

Korab J.: Vývoj knihtiskařství a české prvotisky. V. Lezai 1882. 8° pp. 80. 1 M. 80 Pf.

Krasić Vlad.: Srpske narodne pjesme star. i nov. vremena. I. Zavarna 1880. 8° p. 212 — — 3 Mark

Kuhač Fr. S. Juzno-slovjenske narodne popievke. Agram 1879-1883. 8° 4 Tomy 36 Mark

Ljubić St. M. Priporviesti crnogorske i primorske. Dubrovnik 1875. 8° ftr. 284 3 Mark.

Kulda B. M. Moravské národní pověsti, obyčeje a pověry. Praha 1875. 16° 2 Tomy ftr. 670. 6 Mark

Kušar M. Entwicklungsgeschichte der kroat. oder serbischen Sprache I. Dubrovnik 1885. 8° ftr. 232. odbitka po illirsku 2 M. 80.

Lucianović Nicol.: Storia della letteratura slava (serba e croata) dalle origini ai giorni nostri. Vol. I. Spalato 1880. 8° ftr. 164. 3 Mark

Pavlinović A. Narodna pjesmarica, izdala Matica dalmatinska. Zadar. 1879. 8° ftr. XIII. 354. 4 Mk

Písne slovenské. Praha 1879. 8°

Album polnischer Volkslieder der Oberschlesier übersetzt von E. Erbrich. Breslau 1869.

Obyčaje, Prostonarodnie, povery a hry slovenské. Usporiadal a vydal Pavel Dobšinský. V Turč. Sv. Martine, Knihtl.-uč. spolok 1879. 8°. str. 139. 1 f. 50 kr.

Slezske pověsti, pohadky, písně, říkadla a přísloví, vyd. prof. V. Prasek. V Olomuci 1879.

Schulenburg v. Wilibald.: Volkssagen der Lausitzer Sorbenwenden. Leipzig, Brockhaus 1880.

Richter Ernst Fr.: Budweiser Sagen und Geschichten dem Volke erzählt Korneuburg, Kühkopf, 1880. Heft 1–4

Glińśki A. J. Bajarz polski: Basni, powieści i gawędy ludowe. Wydanie 3e. Wilno 1881. 8°. 4 Tomy.

Godin A.: Polnische Volksmärchen. Nach der Original-Sammlung von Glińśki. Leipzig. 8°. 5 Mark

Krauss F. S.: Sagen und Märchen der Südslaven. Leipzig 1883–1884. 8°. 2 Bde 12 Mark

Krauss F. S.: Südslavische Hexensagen. Wien 1884. 4°.

Schulenburg W. v.: Wendisches Volksthum in Sage, Brauch und Sitte. Berlin 1882. 8°. 4 Mark.

Schulenburg W. v.: Wendische Volkssagen und Gebräuche aus dem Spreewald. Leipzig 1880. 8°. 6 Mark.

Knoop O. Volkssagen, Erzählungen, Aberglauben aus dem östlichen Hinterpommern. Posen 1885. 8°. 5 Mark.

Tettau W. J. A. und Th. D. Temme: Die Volkssagen Ostpreussens, Litthauens und Westpreussens. Berlin 1837. 8vo

Westslavischer Märchenschatz der Böhmen, Mähren und Slowaken, bearbeitet von Wenzig. Leipzig 1866. 8vo

Toepper: Aberglauben aus Masuren. (Sagen). Danzig 1867. 2e Aufl. 8vo

Goldschmidt W.: Russische Märchen. Leipzig 1883. 8vo 3 Mk

Kremnitz: Rumänische Märchen. übersetzt v... Leipzig 1882. 8vo 5 Mk

Lasow Sbírka písní novořeckých Athenes 1863.
Morse C. F. Bulgarian and english vocabulary
Dodola = Περπερούνα, Περπερία.
Geitler Leopold Dr. Starobulharská fonologie ve vztahu
ku příbuzným k jazyku litevskému. - 4 zl.

Knihovna obrázková pro mládež a přátele její
Sešit IV: Šumovský: národní pohádky a pověsti bož.
Šumovský P. E. národní pohádky a pověsti (z rytin) bož.
(Theodor Mourek v Praze)
Lasow: Carmina populária Graeciae recentioris. Athenae
1863.

Tłumacz *(przerabiacz)*
(wydawca)

Dział	Umiejętność	Przedmiot

Petrov N. J. Abriss der Geschichte der ukrain. Literatur des 18 und 19 Jahrhunderts. Kijew 1880–1884. 8°
2 Lfrgn. pränum. 600 Ptr. 10 Mark

Rakovskij G. S. Schlüssel der bulgarischen Sprache. Odessa 1860. 8°. Ptr. 200
4 M. 50 Pf.

Dezanpre Christobulje izd M. S. Pavlojevitsch Belgrad 1860. 8°. Ptr. 119 i 3 faxim.
2 Mark.

Filipović: Kraljević Marko u narodnih pjesnah. Zagreb 1860. 16°. Ptr. 420.
2 Mark.

Jastrebov J. S. Zwyczaje i pieśni tureckich Serbów. Petersburg 1866. 8°. Ptr. 500
(2 glosar.) 7 M. 50

Iwacewicz W. Zbiór ludowych powieści południowych i zachodnich Słowian Petersburg 1863. 8°. 4 M. 50.

Karadzić Wuk Stef.: Deutsch-serbisches Wörterbuch. Wien 1837. 8°. 3 M. 50.

" " Srpske narodne prijovijetke Wien 1853. 8°. p. XII. 263 3 Mark

811

nacal'nyja prawila ruskoj grammatiki izd. Greczem w t. Greca 1838 g. 3 r.	Izdan. 5-e Spb.	
Otrywki iz prozaicheskich sochinenij lutschich rossijskich pisatelej dlja postepennych zanjatij perewodami s Russkago jasyka na Francuzskij i Njemeckij Spb. w t. Pljuschara 1829 g. 8 r. afs.	1.41	
Nacertanie Russkoj istorii dlja uczilischcz Soc Pogodina 8ch. w Universit. t. 1836 g. 4 r. 20 K.		
Russkaja stichotwornaja chrestomatija sobran. Zolotowym 8ch. w t. Semena. 1829 g. 2 cz. 10 r. afs		
Czernaja Kuricа ili podzemnye shiteli woschebnaja powest' dlja djetej Soc. Pogorjelskago Spb. w t. Greca 1829 g. 3 r. afs		
O pjenii w Rossii Spb. w t. Pljuschara 1834 g. 1 r. 50 K. afs.		
Russkija narodnyja Pjesni, sobrannyja i izdannyja dlja pjenija i fortepiano Kaschinym 3 knigi 8ch. w t. Selivanowskago 1834. g. 25 r. afs.		
Russkie w swich poslowicach Snegirewa 8ch. w Universitetskoj t. 1834. g. 4 cz. 15 r.		
Ballady i powjesti W. Shukowskago Spb. w t. Glawn. Schtaba 1831. g. 2 t; 15 r. afs.		
Poemy i powjesti A. Puschkina Spb w Woenn. t. 1835 g. 2 cz. 20 r. afs.		
Pjesni i romansy Shemerzjakowa 8ch. w t. Selywanowskago 1836 g. 5 r. afs.		
Stichotworenija Iwana Kozlowa izd. wtoroe Spb. w t. Woenn. Minist. 1834. g. 2 cz. 10 r. afs.		
— Aleksandra Puschkina Spb w t. Depart. narodn. prosweschenija 1835. g. 4 cz. 40 r. afs.		
Ukrainskija narodnyja pjesni izd Maksimowiczem 8ch. w Universit. t. 1834. g. 3 r.		

w Knigarni K. A. Polewago w Moskwie, na Tverskoj, w domie G-zy Bljatlewoj 1837

Istorija russkago naroda; soc. N. Polewago; 8m. w t. Semena. 16t. 40 r. ass. 1 peres. 4 r. ass. Wydajutsia 6 t., a na ostal'nye biletz

Pamjatniki XVII wjeka 8m. w t. Semena 1834 g. 10 r.

Pisma iz Bolgarii pisannyja wo wremja kampanii 1829 goda W Tepljakowym 8m. w t. Semena 1833 g. 10 r. ass

Pochodnyja i putewyja zapiski wedennyja wo wremja Polskoj kampanii w 1831 godu Spb. w t. Ljuschara 1832. g. 5 r. ass.

Russkaja Wivliotheka, ili sobranie materijalow dlja otechestwennoj Istorii, Geografii, Statistiki i drewnej Russkoj Literatury 8m. w t. Semena 1834 g. 5 r.

Skazanija sowremennikow o Dimitrii Samozwanze Spb. w t. Imper. Ross. Akademii 1832 g. 5t. 35 r. ass; otdjelno perwye 3t. 26 r. poslednie 2-15 r. ass.

Sturm Pragi 24 Oktjabrja 1794 goda 8m. w t. Semena 1835 g. 3r.

Dictionaire géographique-historique de l'empire de Russie, par Wsewolojsky 8m. de l'imprim. Semen 1823 2 vol. 15 r. ass.

Medico-topograficzeskoe opisanie knjazestw Moldawii i Wallachii Dobrowrawowym 8m. w t. Lazarewych. 1835 g. 5 r.

Moldawija i Wallachija s 1820 po 1829 god w pismach, soc Jakowenka Spb. w t. Grecza 1834 g. 5 r. ass.

Puteschestwie Ko swjatym mjestam russkim Spb. w t. E. I. W. Kancelarii 1836. g. 5 r. ass.

Kniga dlja postepennych perewodow s Russkago jazyka na Njemeckij, sostawlen. E. Gugelem 2 izd. wtoroe, ispraulennoje i wo mnogom dopolnennoe Spb. w t. Widergol'ma 1835 g. 3r. ass

Tafeln zur Statistik der österreichischen Monarchie für das Jahr 1844. zusammengestellt von der k. k. Direction der administrativen Statistik. Wien 1848. fol. 3 fl. 30 Xr CM. (k. k. Hof- u. Staats-Druckerei Verlag, Band, Augustinerstrasse No 913)

Kniffkin Ludvig: Deutsches Wörterbuch. Dritter Band 8° 30 Xr CM.

Staročeske powěsti, zpěwy, slawnosti, hry, obyčeje a napěwy od Wac. Sumlorka seš. 8. W Praze 1817. tiskem Karla Vetterla. 12° (str. 121-240) 15 Xr.

Zur Russinen in Gallizien. Ein Wort zum Trost von einem Russinen Leipzig 1846. 8° (2 ark.) 5 Sgr.

Matica illirska w Agram wcelu wydawania knjigek założona (Członkiem można zostać zapłaciwszy na raz 50 fl CM. lub przez 5 lat po 10 fl. dostaje się za to wszystkie nakłady jej darmo) do r. 1847 wydała:

1) Osman od Ivana Gundulića 2) Illirisch-deutsch-italienisches Taschenwörterbuch von Joseph Drobnić 4 Hft. 3) Ivana Gundulića: Različita dieta tom drugi

Stojačkovič Alexander: Istorija vostočnog slavenskog bogosluženija i Kirilskog knjižestva kod Slavena zapadne cerkve (w Belgradzie ?) 1847. 40 Xr. CM.

Majer M. Lesmarica cerkevna ali svete pesme, ki jih poje Slovenci na Štajarskim, Krajnskim, Koroškim Goriškim in Benatskim. Klagenfurt 1846. J. [illegible] (J. Leon) 248 S. 8° 24 Xr. CM.

Czertkow A. Wseobszczaja biblioteka (Rossyjska bibliografia kompletna) Moskwa 1845. II Fortsetzung Moskau 1845. Str. 568 w 8°= Lexicon.

Haupt und Schmaler: Pjesnicki hornych a delnych Luzickich Serbow. Volksdichtung der Wenden in der Ober- und Niederlausitz; mit Übersetzung, Erläuterungen einer Abhandlung über Sitten und Gebräuche der Wenden und einem Register ihrer Wörter, Legenden und Sprüchwörter. I Thl. 4° VI. 392. II Thl. VIII. 332 mit 6 Tafeln Abbildungen und 1 Karte. Grimma 1841–1843 (L. M. Gebhardt.)

Lelek: Opis Slązka. Ratibor 1846 (Friedrich) 12° Str. 48 z Mappą.

Ljubić: Običaji kod Morlakah u Dalmacii. Zara 1846. 8° Str. 114. (in Commission in der slavischen Buchhandlung in Leipzig.

Oddiljenje Sigetsko Pavla Vitezovica. Agram. 1836. (8° IX u. 142 S. (in Comm. d. slav. Buchhandl. in Leipzig) 15 Sgr.

Sarayo-Emauzkoje Blagověstvovanije nyněže Remeskoje von Hanka in Prag. (Com. d. slav. Buchhandl Lpz.) 2 Thlr.

Ernst Ringseis: Die Bevölkerungs-Verhältnisse der österr. Monarchie. Wien 1843 Univers. Buchhandlung (23 Bogen) 2 fl. 24 kr. Cm.

Osnowianenko (eigentlich G. F. Kwitka) wurde geb. auf der Erbgut Osnow nicht weit von Charkowa d. 1 Listopada 1778; von J. 1793–1794 diente als Kapitän bei russ. Konnej gwardyj, von J. 1794 wurde Beamter Herold, und von 1796–97 diente als Kapitän im sibirischen Karabinierregiment; von 1802–1804 war Mönch im Kloster Kurjag; J. 1806 wurde Kommissar der Proviantamt

obwodu charkowskiego; r. 1817 został naczałnikiem szlachty gubernii charkowskiej, otrzymał potem order S. Anny i S. Włodzimierza i pierścień brylantowy od Cesarza. R. 1840 będąc radzcą nadwornym został prezydentem sądu kryminalnego charkowskiego, † 8 Augusta 1843. Prócz wielu dramatów i komedyj w rossyjskim języku wydał po małorusku: Pokrewieństwa opera małoruska w 3 aktach Charków 1836 i 2a edyc. 1840. – Powieści małoruskie Moskwa 1834; 1837 2 tomy i 2a edycya Charkow 1841. – Kozyr diwka powieść w małoruskim narzeczu 1841 – Listy do mych kochanych rodaków po małoruszku wydane Wrękopiśie zostawił „Krótka święta historyja" po małoruszku." Także jest jego powieść w Lastiwce 1841. –

Drobnić: Illirisko-nemacko-taliańsko mali rečnik. Wien 1842 8-r (16o) ft. 160 in Comiss. d. slav. Buchhandl. in Lpzig

Zwahr. J. C. F. Kirchenlexikon-wörterbuch-Kurzgefasstes Handwörterbuch d. Kirchl. Sprache. Sprem berg 1846–1847. 8o 1½ Thlr. (in Commiss. d. slav. Buchhandl. in Lpzig) str. 476.

Malý J. B. Sebrane báchorky a powěsti národní. 3 ešt Prag 1845 (Lošpišil.) 16o ft. 101. 8 kr.

Němcowa B. Národní báchorky a powěsti 4 Zšt. Prag 1846. 16o ft 127. 12 kr. (Jar. Lošpišil.)

Vraz Stanko: Kolo. Clanci za literaturu. Agram 1847-1848 ciekave 6 Zeszyty ją tu budgarskie pieśni, rozprawa o Wilach.

Koroshkeino Shtajarske Lesme enokoliko popravlene ino na novo slosbene, prevrél grigorbu von Mathias Ahazel. Klagenfurt 1838 Jan Leon. str. 146 i 24 ft. mut. pieśni wyższych stanow.

Jordan: Vollständ. ges Taschenwörterbuch d. böhmischen u. deutsch. Sprache Leipzig 1847. (Tauchnitz) 16o stereotyp 1 Thlr.

Kollar Jan: Cestopis obsahujici cestu do Horni-Italie
Pesth 1843. VIII: 363. 8° 2 fl. 10 kr Cm.
J. J. Dila basnicka. Ofen 1845. 8° 2 Tle
Powieść Jadna dalmatyńska o Królu Attylli w Jahrbücher
für slavische Litteratur V Jahrgang 1847. Hft. X.
pt. 358.
Wurzbach Dr C. Ein Synonymwörterbuch der Polnischen Sprache:
leipzig. Lemberg 1848.
Wukotinowic Sima seraglia † 30 Grudnia 1847 w Belgra:
dzie ur. 1791.
Dmuszewski L. A † 9 Grudnia 1847 w Warszawie mając 20 lat.
Adolf Brzozowskis Serbisch-Deutsch-Lateinisches Wörter:
buch gr. 8° Wien 1818 broch. ganz neu 6 fl. CM. (Zehet
mayer in Wien (Erfindungsort)
Aphrodites (les) ou fragments Thali-Priapiques, pour
servir à l'histoire du plaisir. Lampsaque 1793. 12°
4 Vol. (autor Andréa de Nerciat) obscen
Aycard Marie: Ballades et chants populaires de la Proven:
ce. Paris (Lainé) 1826. 18° 4 frs
Barbier Ant. Alex. Dictionaire des ouvrages anonymes et
pseudonymes publiés en français et en latin. Paris
(Barrois) 1822-1825. 8° 4 Vol. (seconde edit augment) 45 frs.
Boisard fr. Notice sur les Zaiganys de Hongrie. Caen
1817. 8° (12 stron)
Beaufort (François-Louis-Charles-Amedée d'Her:
fault Comte de) Légendes et traditions populaires de la
France. Paris (Debécourt) 1840. 8° ff. 62 i 326 5 fr.
Quérard (J.-M) La littérature française contem:
poraine. XIX siècle. Paris (Daguin frères editeurs) 1842
. Tome Ier (A-Ble.) 8° ff. 631.
— La France littéraire. Paris 1827-1838.

Seroux d'Agincourt (Jean-Bapt.-Louis-George) ur. 1750 + 1814. Histoire de l'art par les monuments depuis sa décadance au IVe siècle jusqu'à son renouvellement au XVIe siècle. Paris (Treuttel et Würtz) 1810-23. 6 Vol (w 24 Zeszytach) i 325 tablic. 720 fr - 1440 fr.

Thévenau de Morande (Charles) Vie d'une courtisane du XVIIIe siècle. 1776. 8°

Tudèle (Rabi-Benjamin de fils de Jonas) Voyages en Europe, en Asie, en Afrique, au XIIIe siècle, trad. de l'hébreu par L. Phil. Baratbier. Amsterdam 1734. 2 Vol. 12° cum fig.

— — Voyage autour du monde, publié par L. Bergeron. La Haye 1735. 4°

Velasquez (L.-J) Essai sur les alphabets des caractères inconnus qui se trouvent sur les médailles et les monuments les plus anciens de l'Espagne (w wyjątkach i przekładzie francuskim w Mémoires de l'académie celtique Vol. III et IV)

Visconti (Ennius-Quirinus) ur. w Rzymie 1751 + w Paryżu 1818 Iconographie ancienne, ou Recueil des portraits authentiques des hommes illustres de l'antiquité I^e^ Part: Iconographie grecque. Paris (imp. Didot) 1808. 3 Vol. fol. z ryc. II Part: Iconographie romaine 1817-25. 2 Vol. fol. i 40 rycin (nie było w handlu)

— — Paris (Treuttel et Würtz) 1811-21. 5 Vol. in 4° et 2 atlas in fol. z 59 i 40 tablicami) 412 fr.

Guerard J. M: La France littéraire ou Dictionnaire bibliographique des savants de la France pendant les 18e et 19e siècles. Paris chez Firmin Didot frères, libraires: 1827-1839. 8° X Vol.

Kotlarewski. Pierwsze 3 Księgi jego Eneidy Trawestowanej wyszły w [illegible] Petersburgu 1795 – druga edycyja poprawiona i pomnożona tamże 1808 – trzecia z dodaniem 4 Księgi wyszła kosztem Semenowicza Michajłowicza Kozubeja w Petersburgu 1809: Mirhiliewa Eneida na małorossyjskij jazyk perełożennaja I. Kotliarewskim." – Ostatnie wydanie w Charkowie 1842 obejmuje także 5tą i 6tą Księgę razem. prozstego: Natałka Połtawka, małoross. opera I. P. Kotl. Kn. perwaja Ukrainskoho sbornika Z. Z. Kreznewskoho. Charkow 1838 (Galicyjanin Czarkewicz przerobił tę sztukę i wydał: Na miłowanie nema rytowańja, komedio-opera z spiewkami roz. I. C. W Czerniowcach 1848 – grana kilka krotnie w Kołomyji, Przemyślu i Lwowie): Moskal Czarownyk. Małoross. opera I. P. Kotl. druha kn. Sbornika Ukr. Moskwa 1841 (przerobiona w Galicyi pod nazwą Zołnierz Czarownik, i grana w Przemyślu i Lwowie) przystego zostawił w rękopismie obszerny przekład na małorossyjskie z francuzkiego: Ewanhelskij rozmyszlenija."

Hryć Maznycia abo Muż zamanennyj komedia w 3 dejstwach Moliera perełożena na ruśk. Iwanom Naumowyczem (w Galicyi: Pczoła 1849 Nr 4)

Chojecki E. Czechia i Czechowie. Berlin 1847
Tom I 1847. 1 Thlr.
Tom IIgi (Schneider & Comp) 1/6 Thl.

Joannis Longini (Dlugosz) Chronicon episcoporum Vratislaviensium. Curante J. Lipf. Breslau. (Ferd. Hirt) 1847. 8 Sgr.

Čujte, čujte kaj žganje dela! Poslovenil F. Gl... Klagenfurt. (Leon) 1847. 8 Sgr.

Zurch V. Barwy a zwucky. Swaz I. Wien (Schmidt & Leo) 1847. 8 Sgr.

Laurena S. Pohawa slovanstva. Leipzig (Slavische Buchhandlung) 1847. 2/3 Thl.

Schafarik P. J. Elemente der altböhmischer Grammatik I Thl. der Samml. slaw. Grematiken hrsg. von J. P. Jordan. Leipzig (Slav. Buchhand) 1847. 2/3 Thlr.

Čelakowskeho F. L. Spisu basnickych kniky šesterý (Kronberger & Aziwratz) Prag 1847. 1 Thlr. 23 Sgr.

Smetany J. F. Wšeobecny dějepis občanský. 3 Dely Prag (Kronberger & Aziwratz) 3 Thlr. 17 Sgr.

Lompa J. Krotki rys jeografii Szlazka. Ober. Glogau (Handel) 1847. 3 Sgr.

Palacky Fr. Geschichte von Böhmen. Prag (Kronberger et Aziwratz) 1847.

Wagner J. Das Herzogthum Kärnten. Klagenfurt (Sigmund'sche Buchhandl) 1847. 1 1/3 Thlr.

Jahrbücher f. slavische Litteratur redig v. J. L. Jordan IV. Jahrg. 1847. 12 Hft. 4 Thlr. (Slawische Buchhandl. Keil & Comp.) Leipzig.

Pavla kneza Vitezovića Lado horvatski ili Sibilla, zvèrhu mnenja dojdućech pripetčenj na devet Vil razlučena. Novo izdanje (sa posve novim slovami) Agram (Župan) 1849. 20 kr. Cm.

Osmalbě (k. Amerlinga) Počník 10. r. 1836. Swazek I str. 72 – 89. (Ob. Wzeworski naukowe Saundes)

~~Wodnicy Bawor~~

Prosto narodnj pjsně Slowanu w Luži ci dolni Fr. L. Čelakowskeho 1830. IV. 379.

O Rusalkach P. J. Šafařjka. 1833. III 257.

Litteratura illyrskych Slowanu 1833. III 347
= Gondulicm (i w kwiatach ceskich 1839, 1840.)

Přehled naynowěgšj literatury illyrskych Slowenuw 1833. I 3. – 1833. II 164. (o Gondulicu)

Pozůstatky rusadelnych swatku w Čechach 1834. II 183. (p. J. Štěpan)

Rozličnosti w exemplařjch Diadochu Barth. Laprowského od J. Dobrowskeho 1828 II. 119.

Slowanska přjslowj od Fr. L. Čelakowskeho
= D. 1186/43. 1837. Z. III p. 294 – 321.

~~Baikowě lid rusko slowanský w Halličjch (Wagilewicz) 1841. Sw. I p. 30 – 73.~~

Luzicke narodnj pjsně sběrage František Dienhen 1840 Sw. III p. 215 – 232. (7 pjsni)

O upjrech a widmach od Dalibora J. Wahylewiče.
= 1840. Sw III p. 232 – 262

~~Podróż na Uralską górę 1841. Sw. II~~

= Cesta po halicke a uherske Rusi sběrana w listech
= od J. F. H. (Čtowanki) ku přjteli dod (r. 1839)
1841 Sw. II p. 183 – 224.

Właśtimil. . S. D. 6138/14 — .

Červena Rus Cesto pisne obrazy a zpomj nki od
K. Wacława Zapa. 1841. Díl I Swazek I
p 5 – 31. = 1841. Díl II Swazek I p. 49
(i cięg dalszy będzie)

Versuch einer Litteratur der Sanscrit-Sprache von Johann Christoph Adelung. St. Petersburg gedruckt b. K. Kray 1830.

Über die Samskrdamische Sprache vulgo Sanscrit von Fr. X. Alter Wien 1799. 8°

Asiatick Über Philosophie, Mythologie, Litteratur u. Sprache der Hindu. Ein Zeitschrift von Dr. Othmar Frank München 1826. 4°

Glossarium Sanscritum Auct Fr. Bopp Fascic I Berolin 1829. 4°

Über das Conjugationssystem der Sanscrit Sprache in Vergleichung mit jenem der griechisch-lat. germ. u. persischen Sprache Nebst Episoden des Ramajan u. Mahabharat in einigen metrischen Übersetzungen und dem Originaltexte u. einigen Abschnitten aus dem Vedas. Von Fr. Bopp. Frankfurt a. M. 1816. 8

Wilh v. Humboldt Über die Dualis Berlin 1828. 4°

Chrestomathia Sanscritta quam ex codicibus manuscriptis adhuc ineditis Londini exscripsit atque in veterum interpretum versione ea positione, tabulis grammaticis etc. illustratam edidit Othmarus Frank philos. prof. Monachii typographice ac litographice suntibus proprüs 1826. 4° Pars secunda ibid 1821.

A Collection of Proverbs in various Languages, Bengalee, Sanscritt, Arabic, Persian, latin and English under the title of Chodsoon, edited by Neelruttun Huldar. Calcutta 1826.

Sanscritt wird geschrieben: Devanagari, Telinga, malabarisch Athan. Kircheri: China illustrata Amstelod 1667. f.

Synglosse Indo-Européenne par Mr. Eichhoff Paris 1829. vorzüglich Sanscritt Lateinisch Griechisch Celtisch Irländisch Gothisch Deutsch Persisch Hebräisch Phönizisch

Über Slaven: Zum Hinzeichnen Übersichtsbau über Forschungen über die Verwandtschaft der Teutonen, Griechen, Celten, Slaven und Indier Rask. Murray übersetzt von A. Wagner Leipzig 1826. 230. 8.
(Murray's History of the European Languages Edinburgh 1823. 8. Vol II. pag 246
Übersichtliche Entwurf zu einem System der Grammatik mit besonderer Rücksicht auf die Sprachen des indischen Stammes. Der Sanscrit der Zend-, Pehlvi-, Persischen und deutschen Sprachen von Friedr. Schmitthenner. Frankf. a. M. 1826. – 8. — Fr. Bopp. Vergleichende Zergliederung des Sanscrit und der damit verwandten Sprachen I. Theil. Probe einer Abhandlung der Berliner Academie der Wiss. 1824. 4. Kurzgefasste Darstellung des Sanscrits mit Slavischen, Dialecten und mit dem Litthauischen, Lettischen und Altpreussischen. Slavisch: Kweiat's Kalwiorthu Kkam oder Bittschriften und Sammlungen Kulmbüchern mit Anmerkungen über die indisch-Pehlvi-Sprache von J. C. C. Rüdiger. Halle 1791. p. 2b. –
De lingua Rossica ex eadem cum Sanscrdamica matre orientali progressa; adjectae sunt observationes de eiusdem linguae cum aliis cognatione et de primis Russorum sedibus. Auctore Conr. Gottl. Anton. Vitenbergo 1808. 4. – Rapports entre la langue Sanscrit et la langue Russe. Presentés à l'Academie Imperiale Russe (par Fréd Adelung) St Petersbourg 1811. 4. po rossijskim predlozil: O sxodstwe Sanskrita s Russkim. St Peters. 1811. 8. – Etymologies Slavones tirées du Sanscrit (Von Graf. Theod. Golowkin) Fundgr. d. Br. I p. 459. Zusammenstellung von 200 Hundert fünf-verwandten Wörtern des Sanscrits und Slavischen durch A. v. Mikarovich. Archiv 1822. aus mündlichen Angaben – magewski o slawiancach nowi o Lotysze.

Yadjour Veda Deutsch übersetzt in 5 Th. der Dänischen Missionsbuchhandlung Halle 1742. 4. p. 1257. – Esour-Vedam oder der alte Commentar über den Vedam. Von einem Brahmen aus dem Sanskrit ins Französische übersetzt und beides ins Deutsche übersetzt. Mit einer Einleitung und Anmerkungen versehen nebst einem ungedruckten Fragmente des Bagavadam. Von J. Th. 1779. 230. 8.

W. Jones Abhandl. über die Hindus Altertümer u. s. w. Asiens Riga 1795–1798 – 1 Bd. – Bupnekhat Lerrona: Versuch einer neuen Darstellung der wahren indischen All-Lehre, oder der brauchbaren Lehre für Bupnekhat, wer sind Rüb Bupnekhat Schehandouk genannt. Nach den Lehrmeinungen u. der gewöhnl. Übersetzung wörtlich getreu übersetzt von Lerrona Lenguetil du Perron Paris und Strassb. übersetzt u. mit Anmerkungen versehen von Th. A. Fischer Nürnberg 1808.
Über die Musik der Inder von F. H. v. Dalberg. Erfurt 1802.
Nala mit indischer Fassung von Wiese und dem Sanscrit im Versmaß der Urschrift übersetzt u. mit Erläuterungen begleitet von J. G. L. Kosegarten. Jena 1820. (aus Mahabarat Episode)
Indische Bibliothek von Schlegel. II Bd. 150
Hindu's Gesetzgebung, oder Menu's Anordnungen nach Auszug a. d. Englischen, mit Zusätzen des indischen Systems verglichen u. bürgerlichen Pflichten. Aus der Sanscritsprache wörtlich aus Englischen übersetzt von W. Jones und verdeutscht nach der Calcuttischen Ausgabe u. mit einem Gewebe u. Anmerkungen begleitet von Joh. Christ. Hüthner. Weimar 1797-8.
Gesetzbuch oder Verordnung der Gesetze der Hindus. Aus Pundits nach einer persischen Übersetzung. Ist in der Sanscritsprache geschrieben Originals-Buch ins Englische von Fried. Erich Hesse Hamburg. 1778-8.
Über einige ältere Sanscrit-Metra. Ein Versuch von G. H. Ewald. Göttingen. 1827.
Hitopadaesi Particula Edidit et Glossarium Sanscrito-latinum adjecit G. H. Bernstein Vratisl. 1823.
Vrihat Katha Sammlung indischer Märchen von Somadeva. Englisch übersetzt in Calcutta Quaterly Magazine u. daraus in Blackwood's Edinburgh Magazine July 1825 für Buk Sanscrit: Upakosa übersetzt deutsch in d. Abendzeitung 1825. Nr. 209.

Śuti-Nameh perskie Klonarzone zest z Suka Saptati: Erzählungen
des Papageyes
Über die Indische Kunst bey den Indiern u. über das Drama
Sakontala - beide dem zösischen übersetzt in Asiat. Mater.
Asiatisches Magazin. 1825 Bd 3 p. 59 u. Bd 4 p. 129.
Sammlung Asiat. Originalschriften Th I.
Bagavat - Tema, oder Gespräche Krischnas mit Arjunow
Moskwa 1788.

Srpske narodne pripovijetke okupio ich i na svijet izdao
Vuk Stef. Karadžić. U Becu 1853. 12e ff. XII. 263 (50 poveš.)

Powjesti iz ruskich narodnych predanij
Makarowa. Moskwa 1834 6 Czasti. 157

Skazki ruskija narodnyja sobr. Boroni
ogunym. Sanktpeterb. 1838.

Wlaly: narodny česke pohadky a powěsti. W Praze 1838. 15 kr.
Vogl J. N. Volksmährchen. Wien 1833. 8kr.
Gerle W. A. Volksmährchen für Töchter
Prag 1819. 2 Bdn. 36 kr.
Griesel A. W. Märchen und Erzehlungen für
Töchter. Prag 1820. 2 Thle. 30 kr.
Holt J. J. Sagen und Geschichten für
Jungfrauen. Prag 1839. 2 Bdn.
Slowanka; Sbjrka narodnjch powěstí 24 kr.
wydana J. Wrtatowičem a J. Tomičkem
W Praze 1833. 20 kr.
Teller M. Sagen für Frauenzimmer nach
in Böhmen Prag 1839 mit Kupf 12 kr.
Erben K. J. Kytice z pověstí narodnich.
W Praze 1853. 12° 24 kr.
Biblioteka zabawnego čteni swazek X. Četinka
Rozmarinowa ale Zochokke. Klechdy powě-
sti lidu polskeho a ruskeho. Swazek XI
znamosti z prujezdu od Jana z Hwězdy 1838
Stanislaw a Anin ka. Dodatek ku Klechdam.)
Sw. XII [narodny česke pohadky a powěsti 1838.
a 20 kr.
[puwodni noweletka
[z polskeho přel. W. Štulc
[malyho J. D.

Powieści gminne Gerxie

Sumlock (Królowy) Ehrenberger 4 zeszyty
Mikoiček 4 zeszyty przekłady najwięcej z
Hormayra almanachow. Niemcowy 5 zeszytów

Bajarz polski zbiór baśni, powieści i gawęd ludowych opowiedział A. J. Glinski. Wilno (druk. gubern.) 1853. 8°. Tomów 4.

Studia o literaturze ludowej przez A. W. Berwińskiego Poznań (nakł. autora) 1854. 8° 2 tomy.

Polnische Volkssagen und Märchen von Fr. Ph. Leveltam Berlin 1839. 8°. tłomaczenie Klechd Wojcickiego który w Revue du Nord je po części tłomaczone.

Klechdy, starożytne podania i powieści ludowe. Zebrał i wydał K. W. Wojcicki. Wydanie drugie pomnożone. Warszawa (dr. Jana Jaworskiego) 1851. 12°. T. I k. 2. ff 266. T. II ff 246 248. k. 1.

Pieśni gminne ludu pińskiego, zebrał i przekładał Romuald Zienkiewicz. Kowno (w drukarni M. Zymelowicza) 1851. 8° ff. 424. (przeszło 200 pieśni tłomaczonych z oryginałem ruskim obok i opisem obrzędów)

Makarow: Ruskija predania Moskwa 1838. 2 tomy (rozbiór podania mitologiczne r. p. o Lelu i Ładzie, Sywie i t. p.)

Sreznicwski Zamieczania o prazdnikach u Małorossyan. Moskwa 1843 (osobne odbicie z pisma Moskwitianin)

Siegirew Iwan: Ruskija prosto narodnije prazdniki i ujewierje obrady. Moskwa 1838. 2 tomy.

Die Christen in Bosnien. Ein Beitrag zur näheren Kenntniß der Verhältnisse der bosnischen Raaja zu den Türken. Wien (Karl Gerold) 1853. 8° pt. 30. (Abdruck aus der Augsburger Allgemeinen Zeitung)

Hahn Dr. Johan Georg von: Albanesische Studien Wien (K.K. Hof- und Staatsbuchdruckerei) 1853. 4° I Hft (XIII. 348) II Hft (VI. 170) III Hft (VII. 242.) Nebst Karte und andern artistischen Beilagen.

L. Franc. Mastecchini drukarz w Raguzie.

Zwick Fl. A.: Handbuch der wirthschaftlichen Thierkunde entworfen und herausgegeben von Fl. A. Zwick. Pfullingen (Donaueschingen, Schmidt) 1853. pt. 482. (dazu 400 litograf) 6 Thlr. 20 Sgr.

Beresin: Bułgary na Wołdze. Kasan 1853.

Akty otnosjaszczije sia k' istorii zapadnoj Rossii. St. Petersburg 1853 Tom V (1633–1699)

Polnoje sobranie ruskich ljetopisej. St. Petersb. 1853. Tom VI.

Appendini Notizie (Rozbiór w Hallers Litteratur-Zeitung 1804: 1805.)

Stenpel: Faedrusowe basnicki. Budissin 1854. 8° pt. 64. 15 Ngr. (Niederlausitz)

Imoler: Abriss serbisch-wend. Grammatik 9 Sgr.

" Slavische Jahrbücher 6 Hft. 4 Rthlr.

Schneider F: Grammatik grammatik der wendisch-serbischen Sprache. Bautzen 1853. 8° 1 Thlr. 6 Ngr.

Minsberg'sche Erzählungen in Versen 3te Bochen.
Datida 1834. 8. 11 Bogen (Leipzig, Brauer'sche Buchhdlg.)
Volksbesagen sächsischer Sitten von der
Mur. 1–12 Hoss. Stätz 1841 (Ludwig)
Leipzig (Hunger) 16°. 2 Bde mit 12 153
Titelbildern. 3 Thlr.

Sagen und Volksmärchen aus der Ober-
lausitz von Dr. W. Willkomm.
Hanover (Rümpler) 1845. 12°. 2 Thlr.
Zweite Ausgabe. 1½ Thlr.

Woltmann v. Caroline: Volksbesagen der
Böhmen Prag 1815 2 Thl. 3 fl. W.W.
f. Neue Volksbesagen der
Böhmen. Halberstadt (Vogler)
1820. 8. pt. VI. 190 (Jetzt 2 zusammen
in Buch der starken Dichtung nach Sagen
u. Märchen der Böhmen. 18 gb.
(Vom I. sey bzl. verglichen w. Halle
Allgem. Literat. Zeitung 1815. Nr 89)

Sagen der böhmischen Vorzeit. Prag 1798.
mit Kupf. 2 fl. W.W.

Thüringische Sagen, Märchen und Gebräuche
aus Thüringen, Franken, der Mark
Meissen, Thüringen, Braunschweig-Hannover
gesammelt von A. Kuhn und W. Schwartz
8. pt. XLII. 560. 2½ Thlr.
Volksländer der Wenden in der Ober und Niederlausitz
von Haupt und Schmaler. Grimma (Gebhardt) 4°
2 Bde. 11⅔ Thlr.

Umständliche Nachrichten über die Kalmücken von der Wolga von N. Nefedjeff. 1834.

Sreznievski: Materyały do słownika starożytnego języka ruskiego. Charkow 1843.

Grammatyka małorossijskago narzeczia roz. Pr. Pawłowskym. Sanktpeterburg 1818. 8°

Sobranie 4291 drevnych rossijskich postanovl. Moskva 1787. 8°

~~Ruhig: Litthauische Antiquitäten. Königsberg 1747.~~

~~Lepner: Das zerstörte Litthauen. Danzig 1744.~~

Pavla Kneza Vitezovića: Lado horvatski ili Sibille. Zagreb 1849. 20 Kr.

Inauguralrede über die Würde der polnischen Nationalliteratur von Robert Heider. Breslau 1844. 8°

Lisanski prvi pisac Ruskih pjesnika.

Narodne srbske pripovedke skupio i na svet izdao Athanazije Nikolić. ~~Do~~ Vtora sveska. Beograd 1843. 12° 1842. Heft

Malorossijski postanovl. i pohovorki Gogo Grannyja W. N. S. Charkow 1834 8° ~~St~~ 34 pryst. 60g.

Talianka od Orsata Ljubića. Zagreb 1849. 24 Krem

Wedrynapolzky Erzählungen Sagen und Legenden
aus Ungarns Vorzeit Pesth. 1829.

Sagen aus dem Riesengebirge. Leipzig 1843.
1 Bändchen.

Woltmann: Volkssagen der Elbherzogthümer
Ratzeburg 1821. 8°.

Dietrich: Die Vorzeit. Sagen Gedichte
Minden 1827. 2 Bdchn mit
1 Kupfer.

Vogl J. N. Volksmährchen (aus Slavonien)
8° 1 Thlr.

Die Volkssagen der Altmark. Langer
münde 1844. 2 (statt 3 Thle) Doegesche Buchhandl.
1¼ Thlr.
Sammlung und Herausgabe von Mehreren

Mecklenburgische Sagen. Parchim 1820-1823. 3 Hfte.

Erzählungen aus russischen Volkssagen von
Makaroff. 1834.

Ueber Aberglauben u. Vorurtheile von Polikarp
Lurin 1834.

Wzgliad na suewjerija i predrazsudki
L. Luzyny. St. Petersb. w typ. Akad.
Akad. 1834. 5 Rubl. Asc

Skazanija russkago naroda sobrannyje I.
Sacharowym Tom I (Knigi 1. 2. 3. 4) St. Petersb
1848. 8. 3 Rubl.
Tom II Knigi 5. 6. 7. 8. St. Pet. (w typogr.
Sacharowa) 1849. 8. St. 593. 3 Rubl.

narodne srbske pripovieđke skupio i na svjet
izdao Stanazije Vukolić. Vtora svezka. U Beo-
gradu 1843. 12°. St. 138.

J. E. Smoler: Kleine Grammatik der serbisch-wendischen Sprache 1852.

Bose l. B. Wendisch deutsches Handwörterbuch 1840

Dr. Pfuhl i Dr. Jordan. Serbsko-německi Slownik 1844 Zft I (A–Duran)

Haupt und Smoler: Lužički hornych a dolnych Lužičkich Serbow. Grimma (Gebhardt) 1843.

Jan Kollar nar. v Mošovcich 1793 + 24 Febr. 1852.

Čekanovič – Intibus: Stav a děje národu na zemi uherské bydlicich. Prag 1852. 8°
ft. 123. I Thl. – 40 Kr. Gm.

Xięga poselska litewskiej metryki zawieraiąca w sobie dyplomatyczne ustanowienia Litwy za panowania Króla Stefana Batorego od r. 1576 do 1583. wydana z polecenia ces. mosk. towarz. histor. i starożyt. rosyj. przez prof. Pogodina i magistra Dubińskiego. Moskwa 1843.

(t. r. 1843 wydano Xięgę poselską za Zygmunta Aug. przez Michała Obolenskiego i prof. Daniłowicza)

Blažić Franc: Kratka pověstnica goriške nadškofije Celovec 1853. 8. Tom I ff. 81.

Duhnovics Aleksander: Sokraszczennaja grammatika pismennaho ruskaho jazyka Buda tip. Martina Pago 1853. 8° ff. 52.

Fröhlich Rud. A. Karza theoretisch-praktische Taschengrammatik der serbischen Sprache für deutsche. Wien Mechitaristen 1854. 8° ff. 224. i Tabl.

Chronik illustrirte von Böhmen. Prag 1853 Vetterl. II Bd. 7 Liefer.

Janežič Anton: Slovenisches Lesebuch für Deutsche. Celovec, Leon 1854. 8. ff. 186.2.

Radolinski Dr. Andr. Andrejewicz: Słowar k' pervomu tomu sobrania russkich pro. powied, izdanyj. Buda tip Martin Pago 1853. 8° ff. 96.

Život sv. Vojtěcha sepsal Vaclav Štulc. Praha 1849. 8° ff. 96 (Credner et Kleinbub) 8 kr. Čm. wyjątek z pisma Blahověst.

Šumavski Jos. Frant. Příspěvek k lepšímu poznání slovanskeho slovesa a jeho poměru ke greckemu. Praha 1852 (Jerabek) 8° ff. 22. (wyjątek z Časopisu muzeum čes. k. XXV Rok Zeš. 4)

Šumavsky Jos. Frant. Příspěvek k slovanskemu jazykozpytu. Praha (Jerabek) 1853. 8° ff. 16. (Wyjątek z Časopisu muzeum 1853 Zeš. II)

J. V. Houška (bei Zuschauer. Hlesse + Prag)

Haus Willkomm: Dichtungen und Märchen
aus der Oberlausitz 1843. 2 Bde.
(2 Auflagen)

Dennica izd. Makaymowicza M. Moskwa
1831. 16° = St. LVIII. 142.

Lisanski preuß. [illegible] Sprichwörter [illegible]
1) Nürnberg 1711 2) [illegible] Frisch 3) Gulich der Sprüchwörter
sich die Sprüche der Deutschen gebrauchen: Macpherson,
Smith, Walker, M. Brook Young, Mackenzie, 0158
Fellorau u. s. w. Dav. Mac Intosh Collection of Gaelic
Proverbs. Edinb 1785, 12° cf. Hamburg. Corresp.
u. Beyer Bibliotheca Germano-Slavica der Versuch einer
Literatur der Alterthümer der Sprachen u. Völkerschaften der
deutschen germanischen Abstammung und Germanisirung von Dr. Nikol. Heinr. Julius 1817 XXIV u. 160 p.

(1 Thl 8 sgG) : arab: Märchen
französ: Fabliaux = altdeutsche Erzählungen neapol

Negri —

Münster b. Coppenrath: Münsterische Geschichten, Sagen
= Legenden nebst einem Anhange von Volksliedern =
Erzählungen 1825. 30 Bogen 8° 1 Thl 4 sgG
in Volksbücher sind sehr schön: Landsbücher, Wiederum
für Kinder Bücherwörter in gleichem Sinn

Breslau b. Grass: Barth = comp. Historiae Hispaniae partis
Scriptores latinos adjecit G. H

159 (Svaz. II 1851 Damy a husaři hr. Alex. Fredra přeložil Fr. Zr. Volak - Sv. III 1851 Jan Čapek hr. A. Fredro ps. F. L. Diego)

Divadelní bibliotéka. Praha 1852. (1857)
vydavanim Jarosl. Lospiśila. Swazek VII)
Obžinky J. Korzeniowskiego – Stará mišto
mlade komedia Korzeniowskiego (Qui pro
quo) 8°. ft. 90 à 12 Kr. – Sv. XI Dive matka
(Kořenovskeho) 1854.

156 Kvězah.. Povešt podunajska od Michala
Čajkovskeho z polskeho přeložil Frant.
Pravoslav. Volak. Praha 1852 Lospišil
Sešit II ft. 240. Sešit III ft. 375
cele 98 Kr.

Zmarie. Povešt ukrajinska od Antonina Malcevs-
keho z polskeho jazyka veršem přelo-
žil Frant. Vlasak Praha 1852. Řivnač
16°. ft. 85. 30 kr.

Kouzelna svitilna. Obrazy našich času z polšti-
ny J. J. Kraševskeho přeložil Jos. Škra-
bek. Praha 1853. (nakład Rohlička) 16°.
Zešyt 3. 4. po 6 kr. čm.

Listopad. Historicky roman z druhe polovice XVIII
věku od hraběte Jindřicha Rzewuskeho
z polskeho přeložil F. L. Vorliček. Praha
1853. (Rohliček) Zešyt I

Svět a bahnik, roman ve 2 dilech od J. J. Kraše-
skeho. přeložil F. Pravoslav. Volak. Praha
1852. 8°. Díl I. i II (Haase) 360 kr.

Vernyhora věštec ukrajinsky, historicka pověst
od Jozefa Kraykowskeho, přeložil Fr. Bř. Koři-
nek Praha 1852. 16° (Jerabkove) 2 Tomy 1/čm.

Skarb zazdrosny powieści ludu narodowa czeska napisana od K. J. Erbena a tłomaczona przez Adama Rościszewskiego. Praga 1853. (Losprzedał) 16° ff. 51. 6 kr. (po czesku i po polsku)

Kolištna i stepi. Zpominky z dawneho života ukrajinského sepsal Eduard Tarša, z polského přeložil K. Vl. Zap. Praha 1851. (Losprzedał) 8° 15 kr.

160

n. L. Kotlarewskago: natałka Połtawka. Charkow 1838.

Franta-Šumawsky Josef: Slownik jazyka slowanskeho řeči hlawních nářeči (ruśk. bulg. starocerk. serb. czech. pol) Cz. I německo-slowenska Sv. I Praha (Karl Bellmann) 1857. 8° à 30 Kr.

Kulda Beneš Method: Pohadky a pověsti narodu moravskeho Díl II (zešit 1-6) Brno 1857. 8° 1 f. 12 Kr.

Rozum Jan Vaul: Slowanske bajeslowi v zakladnich jeho částkach Praha (Rohliček) 1857. 8° ff 22. 6 Kr.

Ziehen Eduard: Wendische Weiden. Erzählungen aus dem wendischen Volksleben. Frankfurt a. M. (Meidinger) 1854. 8° (autor mowi że w obwodach duchow i Wisztrow w hanowerańskim mowią po sławiańsku – jest to etnografia lüneburgsk. sławian opis obyczajów – i powieści gminne)

Pesme Valentina Vodnika. Ljubljana (Blaznik) 1840. 12°

Koledarček slovenški na svetlo dal Dr. Janez Bleiweis Ljubljana (Joz. Blaznik) 1855. i 1856. 12° (są tu zwroty użonych Słowieńców a w r. 1855 ft. 63-64: Sorbica narodnih prigovorov nabral po Zstrii Jakob Volčič.)

Krolmus V. Poslední božiště Černoboha s runami na Skalsku vypátroval V. Krolmus. Praha 1857.

Documenta concernentia promotionem ad dignitatem cardinalitiam D. D. mich. Lewicki. Leopoli 1856.

Jireček Dr. Hermenegild: O soudech župních neboli cudach. (Otisk. z Časop. musea.) Praha 1857. 8°. ff. 36.

Kosin z Radostova J. narodní pohádki Praha (Lospi-šil) 1856. 16°. Sv. 7 (à 8 kr.) Sv. 8. (6 kr.)

Rettigova magdal. Dobr. (Kniżki kuchařske 1857)

Novi maďarsko slovenski a slovensko-maďarski slovnik složáu Štefan Jančovic. V Sarvaši u Komiri u Herm. Geibla w Pešti 1848. 12°. Díl I. ff. 448. Díl II ff. 417. 2 fl.

Mijawa s nowim wekom. Basen od Jana Trokana. W Skalici u Skarnicla 8°. ff. VI. 180. 40 kr.

Fürdyho vol: narodny napěwy ku zpěwankam wydanym od J. Kollara do not pro klawjr uspořadene. Pešt. 4°. 2/3 kr.

Hlas od Tatier od L. Vozara. W Banske Bistrici, tlačom Filipa Mecholda 1851. 8°. ff. 62. (politicko-etnograf.)

Popow profesor. Kazan. Gramatyka Kalmuckiego
języka 1848 nagroda akad. 161
- J. Opisz Korjow Kalmyckich. Muzeum Azyatyc-
kiego
G. A. Bobrownikow Gramatyka - mongolsko-
Kalmuckiego jezyka nagr. 1850.
Sawaitov: Gramatyka: slownik zit jarskogo jazyka
1849
Wedemann Grammatik der wotjäkischen Sprache 1849
Baron Uexküll baron Korff (Wolf Blachy)

Curiöse Bibliothek = fortsetzung Dem monatlichen Nachrichten III Repositor. p. 1194: *) „Im Lüneburgischen befindet man Abends am St. Joanistage Feuer mit großem Geschrey, Singen, Freudenbezeugungen, Springen, Tanzen, Ballspielen, Reigen machen, Brennende Räder, Schwenken Fackeln herum, Werfen Bretter in die Luft, Schießen mit Pistolen, Stechen nach dem Ringe, Tanzen um das Feuer, Kochen und Essen, Trinken und Singen, Lärmen und Jauchzen, Tanzen und Springen, Singen und Lärmen, Jauchzen und Springen, Tanzen und Singen, Lärmen und Jauchzen, Springen und Tanz

nien Tuch ausgeschnitten. Darauf wurden geschnittene Zeichnungen aufgeklebt. Dann wurde in ein Gefäß mit mehrerer Abkochung Alaunwasser gethan, die nun warm gemacht und die Blätter darin gezogen, und darauf zum Trocknen ausgehangen. Die andern Tage zogen sie mit Pinsel zum Mahlen bestrichen die Häuser mit der Wasserfarbe. Zuletzt kam noch eine Schrift über Virgilius Polydorus Virgilius kam aus Italien Anno 1 Mai mit der neuen Lehre und Büchern etc.

*) Diese Untersuchung wurde gegen 1702 in Jena [illegible] und [illegible] in Schles: Landständen 1706/1706 mit Abfassung der Instrumenten Gesetze: Abschied: Landvolk

Tracht d. Arbeit: Anfangs einen Hut, Mütze, Kamisol, Rock, Hemd und Hosen, die Hälfte Arme zu Rücken Bücken, Schuhe bey der Hand, Arbeit, Frühstücken, Essen, Vesperbrod, mit Gewürz, Zeiten der Schonung ist. Die Hände einmal, Füße, Arme und Hände mit Wasserfarben. Die Mütze, Kleider zu Leib mit Messern. Manche Mützen tragen die Hüte einen grossen Abtheil, Abstand.

Denn nun Den nun Füßen nicht vor dem Fall Tücher vorziehen die Füße, Leute die Tücher sorgfältig zu. Zur Abendzeit Abgeschnitten die Thüre mit Pergament und Papier vor verschlossen die Arbeiter zu bauschen. — 1791.

Russische Vorzeit Mit Anf. Zeichnungen Leipzig bey W. Gr. Voss 1791. 2 Thl

Hungaria in Parabolis, sive Commentarii in adagia et dicteria Hungarorum per Antonium Szirmay de Szirma S.C. et R. Majestatis Consiliarium Aulæ et poëtam laureatum historico-jocose conscripti. Edidit Mar. Geor. Kovachich Sergni cientis, ad Joseph. Ozeae. Kondé de Lókatelek. Buda typis R. Univ. Pesthana 1804 (Mit 1 Bgfr.) 8°

163

non dem

za tamlesse wyg

16 do 2r

Hunfalvy Paul Ethnographie von
Ungarn. Budapest 1877
gr. 8° 4/50 = 9 Mark
p. 66. 284. 324. 429.

164

165 89

Entwurf zu einem allgemeinen Etymologikon der slavischen Sprachen von Joseph Dobrowsky, Mitgliede der Warschauer Gesellschaft der Freunde der Wissenschaften..... Für die böhmische Gesellschaft der Wissenschaften. Prag 1813 gedruckt bei Gottlieb Haase. 8°. K. 1 st. 86. i 2 tabl. druk.

166 89

Dobrowsky's Slavin. Bothschaft aus Böhmen an alle slavischen Völker oder Beiträge zu ihrer Charakteristik, zur Kenntniss ihrer Mythologie, ihrer Geschichte und Alterthümer, ihrer Litteratur und ihrer Sprachkunde nach allen Mundarten. Mit einem Anhange: Der böhmische Cato, vollständige Ausgabe in vier Büchern. Zweite verbesserte, berichtigte und vermehrte Auflage von Wenceslaw Hanka..... Mit 6 zum Theile kolorirten Kupfertafeln, 3 Facsimile und 4 Tabellen. Prag in der Mayregg'schen Buchhandlung 1834. 8° st. 496 (2 tabl. illum: Kostümy, 2 tabl. starożyt. 2 tabl. portret. 2 tabl. facsimil (2 pisma Małgorzaty i biblii Jadwigi) 1 tabl. litery glagolickie, 2 tabl. druk.

Nr. 118 o Słowianach w dolinie Renu.
" 306 Rosyjskie przysłowia (100)
" 384. Psałterz polski (król Małgorzaty) wyjątki (z XIV wieku)
" 388 Biblia polska w Jarosławiu (z r. 1455) Jadwigi i wyjątki i Ułamek z biblii polskiej z XV wieku.

167 89

Slovanka. Zur Kenntniss der alten und neuen slavischen Literatur, der Sprachkunde nach allen Mundarten, der Geschichte und Alterthümer von J. Dobrowsky der Kön. böhm. Gesellschaft der Wissenschaften und der slovakischen in Ungarn Mitglied. Prag 1814 in der Herrlschen Buchhandlung. 8° K. 2. st. 254 z ryciną fytych (Kostium)

st. 110-135 sq: Briefe über Lohlen (przez Dr. Kausek)

/: jest to właściwie Tom I :/

168 89

Erste Linien eines Versuches über der alten Slawen Ursprung, Sitten, Gebräuche, Meinungen und Kenntnisse; ausgearbeitet von Karl, Gottlob Anton D. Mit zwey Kupfern. Leipzig verlegts Adam Friedrich Böhme 1783. 8vo K. 7 St. 162. K. 6 i 2 ryciny tych (starożytności i kostiumy)

169 89

Geschichte der russischen Literatur. Nach russischen Quellen bearbeitet von Dr. J. L. Jordan. Leipzig 1846 Slavische Buchhandlung Ernst Keil et Comp. (Druck von Oskar Leiner in Leipzig) + 8°. K. 1 st. 190 (i K. 4 katalogu księgarskiego nienależącego do dzieła)

/: podług Szewyrewa tylko o poetach tegoczesnych. :/

170 89

Slawa bohyně a původ gmena Slawnw čili Slawjanuw w listech k welectěnemu příteli panu P. J. Šafařjkowi od Jana Kollara. S přjdawky srownalost indickeho a slawenskeho žiwota, řeči a bageslowj ukazugjcjmi. W Lešti 1839. tiskem J. M. Trattner-Karolyiho. +8°
k. 1 st. 358. k. 3. i 1 rycina žlutych.

Najdawniejsze pomniki prawodawstwa słowiańskiego wydał Andrzej Kucharski magister nauk i sztuk pięknych profesor i bibliotekarz warszawskiego gimnazyum na Lesznie.... Warszawa 1838 (w drukarni przy ulicy Długiej) 8v. k. 4 st. VIII st. 511 i 1 (omyłek)

:jest także tytuł rosyjski, niemiecki i łaciński:/

Zawiera:

1. Prawda ruska z 15 kop. 1282 po ruski (i łacińsk. literami) i niemiecku.
2. Zakonnik serbski cara Stefana Duszana 1349-1354 po serbsku (i łacińsk. literami) i niemiecku
3. Prawa zemie czeskie; po czesku i po łacinie
4. Ondreje z Duby wykład na prawo zemskie; po czesku
5. Rad zemskeho prawa; po czesku i po łacinie.

Leipziger Bücher Auction v. 24 November 172
der Bibliothek des Herrn H. F. Link (zu Rüstungen
unterstützt sich O. A. Schulz in Leipzig.)
nie nie stigmatem

Vritr 19. № 1535 Adamski prodromus hist. rei her-
bariae in Polonia. Vratisl 1825. 8° br. 4 Sgr.

" 37 № 2576 Wahlenberg: Flora Carpatorum
principalium Gött 1814. 8° 20 Sgr.

" 41 № 2853-54 Blasius reise in südrussischen
Russland 1840-41. 2 Thle. Braunschw. 1842.

" 43 № 3962 Petter Fr. Das Königreich Dalmazien
4 Bücher. Wien 1841. 4°

46 № 8075 Müller: Albanien, Rumelien und die
österreich. montenegrin. Gränzg. Prag
1844. 10 Sgr.

" 47 № 8741-43 Goebel: reise in die Provinz des
südlichen Russlands 2 Thle mit Atlas. Dor-
pat 1838. 4°

" 86 " № 10302-4. Rapp. Verh. d. physiologisch. Vereins
zu Stuttgart 1836-40. 3 Bde nebst histor. entwickel. d. naturkund. Leistungen 1 Thlr. 15 Sgr.

" 86 № 10306. Schleicher: die Cyperus Europas. Bonn
1850 15 Sgr.

" 90 № 10465 Ruhig Litthauisch-Deutsches Lexikon. Königsb.
1747. 20 Sgr.

Fritz 90 No. 10464 Hesselmann: Die Sprache d. alten Preussen. Berlin 1845. 10 Sgr.

" 90 No. 10477 Bose: Deutsch Deutsches Handwörterbuch Grimma 1840. 15 Sgr.

" 90 No. 10478 Hauptmann: Niederlausitzisch-wendische Grammatica Lübben 1761. 1 Thlr. 5 Sgr.

" 91 No. 10503 Petermann: Grammatica linguae Armenicae. Berol. 1837. 15 Sgr.

" 62 No. 9151. Erotopaegnion s. Priapeia Lut. Paris 1795. 5 Sgr.

" 43 No. 7941. Lepner Der grausame Liebhaber Danzig 1744. 2½ Sgr.

Cvjetnik srbske slovesnosti. Čitanka za wyssje Gimnazije u Austrii, sastavio Dr. Jovan Subbotić.
I Svezak Bez 1853. 1 f 9 kr.
str. 571.

II Svezak Bez 1853 1 f 9 kr.
str. 582

Serbska Czitanka za gimnazije od Dra Jowanna Subboticzа
II Knjiga za 3 i 4 wiši klassu.
U Bezu 1855. 98 kr.
str. 512 | I Kniga za 1i 2 wiši klassu. U Bezu 1854. 321

Slovenska Čitanka za gorje gimnazije
Knjiga perva. U Bezu 1856.
str. 546. 1 f. 49 kr.
Knjiga druga. U. Bezu 1860
str. 457. 1 f 65 kr.

Slovensko berilo izdal Dr. Fr. Miklošič na Dunaji
za peti gimnazijalni razred 1853. 42 kr. št. 190
" šesti " " 1854 - 42 " št. 186
" sedmi " " 1858 - 42 " 187.

Karte de cetire sau Lezzendariu romu-nesk pentru a treia klas.
Wena 1862. 25 kr.

Grammatik der romänischen Sprache
für Deutsche von Basil Janovicz
Wien 1855.
77 Kr.

J. E. Schmaler Teuffl in Bautzen | 15 Nkr.

Časopis towařstwa Macicy Serbskeje. W Budyšin
IX a X Rońiku Sešit I (1858)

Sanctus Matthaeus syriace, ebraice, graece, latine, germanice, bohemice, italice, danice, polonice Ex dispositione et adornatione Eliae Hutteri Germani. Norimbergae 1599. 4° Kart 543.

Menšik Josef St. Pohadky a powěsti národu moravského. Spořadatel: Benes Kulda. Díl II Moravske národni pohadki a powěsti z okol. Jemnického svazečky II. W Brně 1856 Tiskem Karla Winikra gr. Prenum. na 6 zešyt. 1f. 12 kr. Ch.

Časop. Museum české.
J. N. Houska suppl. učitel na realni škole w Jičíně: Lověry národni v Čechach 1853 III 466. (1854) 1853 IV 525 + 1854 I. 45. II. 178. III 327. ⊕ 1856 III. 58
M. Hornik: Řeč a písemnictví lužických Srbů 1856 I. 58.

Deutschlands Kunstverein

für den Stich in Schwarz-Kunst-Manier.

Wohl nie hat ein Unternehmen seit so kurzem Bestehen eine so weite Verbreitung, namentlich in der höheren Gesellschaft gefunden, als oben genannter Kunstverein; nicht nur in unserem Vaterlande, sondern überall, wo nur irgend ein Sinn für Kunst vorhanden ist, haben sich Mitglieder gemeldet. Dadurch aufgemuntert und um die Gunst aller Kunstfreunde ferner zu erhalten, werden wir kein Opfer scheuen, immer Grösseres und Schöneres zu liefern.

Wir geben hier ein Verzeichniss unserer bis jetzt gelieferten fünf Kunstblätter:

1. **Komm Hans.**
2. **Das verirrte Kind.**
3. **Geh Hänschen,** Pendant zu „Komm Hans."
4. **Das letzte Kleinod.**
5. **Der Savyardenknabe.**

Diesem wird folgen im Herbst d. J.:

6. **Bitte Bitte,** Pendant zum „Verirrten Kind."

Und dann halbjährig:

7. **Das Fischermädchen,** Pendant zum „Savoyardenknaben."
8. **Abendstunde.**
9. , Pendant zur „Abendstunde."
10. ein in mehr als doppelter Grösse des „Komm Hans" ausgeführtes Vereinsblatt historischen Inhalts.

Ausserdem erhalten sämmtliche Mitglieder, welche vom ersten Bilde an unserem Verein angehören, beim zehnten einen in der Grösse „das letzte Kleinod" ausgeführten Kupferstich als Prämie gratis.

Es erscheinen jährlich zwei Bilder für den Beitrag von 2⅓ Thlr., Abdrücke vor der Schrift 4 Thlr., zahlbar bei Empfangnahme eines jeden Vereinsbildes mit 1⅙ Thlr. resp. 2 Thlr., und für das zehnte Vereinsblatt den doppelten Preis mit 2⅓ Thlr.

Es steht nun den neu hinzutretenden Mitgliedern frei, die schon früher erschienenen Bilder mit einem Male zu beziehen, oder nach ihrem Belieben an den in unten stehendem Subscriptionsschein zu verzeichnenden Terminen; so dass, da alle halbe Jahr ein Vereinsblatt erscheint, das zehnte Blatt aber im Herbst 1860 vollendet ist, dasselbe mit dem Prämienbilde in Empfang genommen werden kann.

Oben genannte Bilder werden auch einzeln zum Ladenpreise von:

für **1, 3, 5** und **7** ..... à 2½ Thlr.
„ **2** und **6** ..... à 3½ „

1752

175

Juznorusskija ljetopisj otkrytyja i izdannyja N. Bjelozerskim. Kijew 1856. 8° Tom I ff. IX. 164. 1 rtlr 10 ngr.

Wenelin Ju: Drewnije i nynjeszinje Bolgare w politycz. kom, narodopisnom, istoriczeskom i religioznom ich otnoszenij k Rossijanam. Izdanije wtoroje Swana Mol: nar. Moskwa 1856. 8° Tom I (Istoryko-krytyczeskija izys: kanija) ff. L. 230. 2 rtlr 21 ngr.

(pamiętniki z XVIII wieku)

2560 Szyszacki-Illycz, Alex. Ukraińska kwitka. Czernigow 1856. I Knijzka. 8° pag. 82. 22½ ngr.
(Ukraińskie Dziełuszki)

Riedel Adolf. Codex diplomaticus Brandenburgensis. Berlin 1856. 4° (ff. 528 XIII) 4 Thlr 15 ngr.

Zapiski imperatorskago archeologiczeskago obszczestwa Sanktpeterburg 1856. T. VIII. p. 323. 184. Tabl. 3 Thlr 18 ngr.
Tom IX p. 260. 1 rtlr. 24 ngr.

Zytija swiatych rossijskoj cerkwy; także iwerskych i slawianskich (przez Murawjewa) St. Petersburg 1856. (Nojabr) 8° pag. 472. 2 Thlr. 21 ngr.

Knygy razrjadnyja (Boreschbücher) po offizyonalnym onych spiskam. Tom II St. Petersburg 1855. 8° ff. IX. 1398. 18 ngr.

Mieroslawski L. De la nationalité polonaise dans l'équilibre européen. Paris 1856. 8° ff. XVI. p. 332. 3 Thlr.

Jakschitsch Vladimir: Statistique de Serbie. Belgrade 1855. I Livr. 8° ff. VI. 73. 2 Thlr. 10 ngr. 24 ngr.

Marcoaldi: Breste: Canti popolari inediti umbri, liguri, piceni, piemontesi, latini. Genova. 1855. 8° ff. 179. 22½ ngr.

Dessessez A: Henri Wieniawski; esquisse. La Haye 1856. 8° pag 30 avec portr. 15 ngr.

Fontes rerum austr. T. XII Codex dipl. veret.

1749 Athanasjew A. Skazki narodnyja russkija. Wypusk I. Moskwa 1855. 8° 1 Thlr. 24 ngr.

1736 Czubinow D. Kratkaja gruzynskaja grammatika. St. Petersb. 1855. 8° p. 76. 1 rtlr. 24 ngr.

alle Sorgfalt angewandt werden wird, um das Blatt der Theilnahme seiner alten Freunde, in und ausser Deutschland, würdig zu erhalten.

Das erste Heft des Jahrgangs 1857 ist im Druck, wird noch im December d. J. versandt, und kann von jeder Buchhandlung zur Ansicht vorgelegt werden. Möge man bei dessen Würdigung bedenken, dass ein Blatt, von dem grossartigen Plane der Revüe, auf den ersten Bogen nur nach einigen Seiten hin ein Specimen dessen liefern kann, was es im Laufe des Jahres zu bieten verspricht.

Indem die Verlagshandlung schliesslich an diejenigen Schulmänner in und ausser Preussen, welche bis jetzt der Revüe fern gestanden haben, die Bitte richtet, dem Kreise der Leser und Mitarbeiter dieses Blattes sich anschliessen zu wollen, empfiehlt sich dieselbe

hochachtungsvoll und ergebenst

Berlin, im December 1856.

Renger'sche Buchhandlung
(Otto Struwe).

Der Unterzeichnete subscribirt hiermit bei der Buchhandlung

auf **Exempl. Mager's Pädagogische Revüe,** herausgegeben von **W. Langbein.** Jahrg. 1857.

und erwartet regelmässige Zusendung.

Ort: **Name:**

Druck von C. Striese & Comp. in Berlin.

176

Die unterzeichnete Buchhandlung hat den Verlag der Pädagogischen Revüe vom Jahre 1857 ab übernommen und rechnet auf eine lebhafte Betheiligung, namentlich der Preuss. Schulmänner. Nach Plan und Inhalt wird das Blatt für Gymnasien, höhere Bürgerschulen und Seminarien gleiches Interesse haben, aber auch die Schulbehörden und die Universitäten werden durch dasselbe in Kenntniss erhalten werden von allen wichtigen und einflussreichen Gedanken und Vorgängen im Kreise der Schulwelt. Neben den Fachjournalen wird es seine Stelle behaupten als Centralorgan für Geschichte, Wissenschaft und Kunst der Haus-, Schul- und Gesellschaftserziehung. Die Erleichterung des Verkehrs zwischen Herausgeber und Verleger und der Umstand, dass der Druck des Blattes einer geachteten Officin am Wohnorte des ersteren selbst übertragen ist, wird dem Blatte wesentlich zu Statten kommen.

Von den 75 Bogen, welche jährlich in 10 Heften erscheinen, werden die 50 Bogen der ersten Abtheilung circa 30 Bogen Abhandlungen und 20 Bogen Beurtheilungen und Anzeigen bringen. Die 25 Bogen der zweiten Abtheilung umfassen folgende Rubriken: I. Pädagogische Zeitung; II. Pädagogische Zustände und Rückblicke; III. Uebersicht der Zeit-, Schul-, amtlichen etc. Schriften; IV. Archiv des Schulrechts; V. Pädagogische Bibliographie; VI. Miscellen.

Der Preis des Jahrgangs ist 7 Rthlr.

Die Honorare der Mitarbeiter werden bis auf Weiteres nach Vollendung des Jahrgangs durch directe Sendungen oder Anweisungen, zur Oster-Messe zahlbar, übermittelt. Abweichungen von dieser Regel vermittelt, wenn es möglich ist, der Herausgeber.

Die Zusendungen für die Pädagogische Revüe gehen an den Herausgeber.

Die Herren Mitarbeiter empfangen von jedem ihrer Artikel sogleich nach Erscheinen einen Abzug.

Indem nun die Unterzeichnete ersucht, unter Benutzung des angehängten Subscriptions-Scheins, die alten Abonnements ausdrücklich und möglichst bald erneuern zu wollen, was wegen des Wechsels im Verlag nothwendig ist, glaubt sie die Zusicherung geben zu können, dass von ihrer Seite, wie von der des Herausgebers, alle Sorgfalt angewandt werden wird, um das Blatt der Theilnahme seiner alten Freunde, in und ausser Deutschland, würdig zu erhalten.

Das erste Heft des Jahrgangs 1857 ist im Druck, wird noch im December d. J. versandt, und kann von jeder Buchhandlung zur Ansicht vorgelegt werden. Möge man bei dessen Würdigung bedenken, dass ein Blatt, von dem grossartigen Plane der Revüe, auf den ersten Bogen nur nach einigen Seiten hin ein Specimen dessen liefern kann, was es im Laufe des Jahres zu bieten verspricht.

Indem die Verlagshandlung schliesslich an diejenigen Schulmänner in und ausser Preussen, welche bis jetzt der Revüe fern gestanden haben, die Bitte richtet, dem Kreise der Leser und Mitarbeiter dieses Blattes sich anschliessen zu wollen, empfiehlt sich dieselbe

Die unterzeichnete Buchhandlung hat den Verlag der Pädagogischen Revüe vom Jahre 1857 ab übernommen und rechnet auf eine lebhafte Betheiligung, namentlich der Preuss. Schulmänner. Nach Plan und Inhalt wird das Blatt für Gymnasien, höhere Bürgerschulen und Seminarien gleiches Interesse haben, aber auch die Schulbehörden und die Universitäten werden durch dasselbe in Kenntniss erhalten werden von allen wichtigen und einflussreichen Gedanken und Vorgängen im Kreise der Schulwelt. Neben den Fachjournalen wird es seine Stelle behaupten als Centralorgan für Geschichte, Wissenschaft und Kunst der Haus-, Schul- und Gesellschaftserziehung. Die Erleichterung des Verkehrs zwischen Herausgeber und Verleger und der Umstand, dass der Druck des Blattes einer geachteten Officin am Wohnorte des ersteren selbst übertragen ist, wird dem Blatte wesentlich zu Statten kommen.

Von den 75 Bogen, welche jährlich in 10 Heften erscheinen, werden die 50 Bogen der ersten Abtheilung circa 30 Bogen Abhandlungen und 20 Bogen Beurtheilungen und Anzeigen bringen. Die 25 Bogen der zweiten Abtheilung umfassen folgende Rubriken: I. Pädagogische Zeitung; II. Pädagogische Zustände und Rückblicke; III. Uebersicht der Zeit-, Schul-, amtlichen etc. Schriften; IV. Archiv des Schulrechts; V. Pädagogische Bibliographie; VI. Miscellen.

Der Preis des Jahrgangs ist 7 Rthlr.

Die Honorare der Mitarbeiter werden bis auf Weiteres nach Vollendung des Jahrgangs durch directe Sendungen oder Anweisungen, zur Oster-Messe zahlbar, übermittelt. Abweichungen von dieser Regel vermittelt, wenn es möglich ist, der Herausgeber.

Die Zusendungen für die Pädagogische Revüe gehen an den Herausgeber.

Die Herren Mitarbeiter empfangen von jedem ihrer Artikel sogleich nach Erscheinen einen Abzug.

Indem nun die Unterzeichnete ersucht, unter Benutzung des angehängten Subscriptions-Scheins, die alten Abonnements ausdrücklich und möglichst bald erneuern zu wollen, was wegen des Wechsels im Verlag nothwendig ist, glaubt sie die Zusicherung geben zu können, dass von ihrer Seite, wie von der des Herausgebers, alle Sorgfalt angewandt werden wird, um das Blatt der Theilnahme seiner alten Freunde, in und ausser Deutschland, würdig zu erhalten.

Das erste Heft des Jahrgangs 1857 ist im Druck, wird noch im December d. J. versandt, und kann von jeder Buchhandlung zur Ansicht vorgelegt werden. Möge man bei dessen Würdigung bedenken, dass ein Blatt, von dem grossartigen Plane der Revüe, auf den ersten Bogen nur nach einigen Seiten hin ein Specimen dessen liefern kann, was es im Laufe des Jahres zu bieten verspricht.

Indem die Verlagshandlung schliesslich an diejenigen Schulmänner in und ausser Preussen, welche bis jetzt der Revüe fern gestanden haben, die Bitte richtet, dem Kreise der Leser und Mitarbeiter dieses Blattes sich anschliessen zu wollen, empfiehlt sich dieselbe

hochachtungsvoll und ergebenst

Berlin, im December 1856.

Renger'sche Buchhandlung
(Otto Struwe).

Der Unterzeichnete subscribirt hiermit bei der Buchhandlung

auf **Exempl. Mager's Pädagogische Revüe**, herausgegeben von **W. Langbein.** Jahrg. 1857.

und erwartet regelmässige Zusendung.

Ort: **Name:**

Druck von C. Striese & Comp. in Berlin.

Szöllösi Balazs: Màrmaros megye viszonyainak ismertetése. (Geschichte des Marmaroscher Gespan-schafft) Egy térképével. Pest. 1856. 8vo p. 48. mit 1 Karte 15 Ngr.

Opisanije slawjanskich rukopisej Moskowskoj synodalnoj biblioteki. Otdiel I. Swiaschennoje pisanie. Moskwa 1855. 8vo pag. 342. 3 Rtlr 18 Ngr.

Berezyn P: Prawoslawnaja i drugija chrystijanskija cerkwy w Turcij. Sankt petersburg 1855. 8vo pag. 70. 1 Rtlr 8 Ngr.

Kövari Laszlo: Erdély nevezetesebb családai. Czimerekkel és leszármazási táblákkal. Kolosvar. 1854-1856. 8vo p. 279. (9-2) 2 Thlr. (Siebenbürgens merkwürdige Familien mit ihren Wappen und genealogischen Tabellen)

Dolgoruki Knjaz Petr: Rossyjskaja rodoslownaja kniga. 1359 Czast tretija. St. Petersburg 1856. 8vo pag. 523. 5 Thlr. 12 Ngr.

Chawskii Pt: Tablyca dla powjerki godow w russkich ljetopisach s prylożenijem chronologiczeskich tablyc sravnjwajuszczich julianskij Kalendar s grjegorianskim — ~~Chronologiczeskija tablycy sravnjwajuszczija julianskij Kalendar s grjegorianskim~~ Moskwa. 1856. 4° ff. X. 43. 16. 2 Thlr 21 Ngr.

Jacobi Vit: Slawen- und Teutschthum in culturhistorischen Studien zur Anschauung gebracht besonders aus Lüneburg und Altenburg. Quellenmässige Beiträge zur Geschichte der Dörfer und Landwirthschaft in Teutschland. Hanover 1856. 8° VII. 151 u. 3 Plänen. 1 rthl.

Zapiski o żyzni Nikołaja Wasyljewicza Gogola. Sankt-peterburg. 1856. 8° T. I ff. 339. T. II ff. 302. 3 rthl. 6 Ngr.

Prewoljesskij Pt: Grammatyka staroslawianskago jazyka. Wtoroje izdanie. St. Peterburg 1856. 12° ff. 271. 1 rthl 10 Ngr.

Navratil J. Beitrag zum Studium des slavischen Zeitwortes aller Dialecte insbesondere über den Gebrauch und die Bedeutung der Zeitformen in Vergleichung mit den classischen und modernen Sprachen. Wien 1856. 8° VIII. 136. mit 1 Tab. 1 Thlr.

Dümmler E. Über die älteste Geschichte der Slaven in Dalmatien (S. 49-128) Aus den Sitzungsberichten der philosoph.-histor. Classe der k. k. Academie der Wissensch. Wien 1856. 8° pag. 81. 14 Ngr.

Vretos, André Papadopoula: La Bulgarie ancienne et moderne sous le rapport géographique, historique, archéologique, statistique et commercial. St. Petersbourg 1856. 8° ff. 247. 2 Thlr.

olumne

des Textes.

Was machst du, so begann er, mir, dem Trinkenden,
Das Wasser trübe? Zitternd spricht das Wollenthier:
Wie kann ich, sag' nur, was du mich beschuldigst, Wolf?
Ich schöpfe, was herunter von dir selber fließt.
Er fühlte sich geschlagen von der Wahrheit Kraft:
Du schimpftest, sprach er, heute vor sechs Monden mich.
Ich war noch nicht geboren, sagt das Lamm darauf.
Wahrhaftig denn, dein Vater war's, der schimpfte mich.
So griff er und zerfleischte dies unschuld'ge Lamm.
Den Menschen, die die Unschuld mit erdichteten
Vorwürfen unterdrücken, kommt die Fabel zu.

Die um einen König bittenden Frösche.

Es blüht' Athen in Gleichheit und Gerechtigkeit,
Als übermüth'ge Freiheit sie zerrüttete.
Die Willkür warf den Zügel ab, es rotteten
Parteien sich zusammen, und als Oberherr
Bemächtigte der Festung sich Pisistratus.
In traur'ger Knechtschaft weinten nun die Attiker.
Nicht grausam war er, aber unerträglich ist
Für Ungewohnte jede Last. Den Klagenden
Ward damals diese Fabel vom Aesop erzählt.
Die Frösche, die im Sumpfe schweiften frei umher,
Schrie'n ungestüm den Zeus um einen König an,
Den zügellosen Uebermuth zu bändigen.
Des Göttervaters Gab', indem er lachte, war
Ein kleiner Balken, welcher, schnell herabgestürzt,
Mit heftigem Getöse schreckt' die Aengstlichen.
Nachdem er drauf im Schlamme steckte lange Zeit,
Hebt einer aus dem Teiche still den Kopf empor,
Beschaut den König, ruft sodann die übrigen,
Und alle schwimmen furchtlos um die Wett heran.

narodni powěsti a pohadky od J. K. z Radostowa. Praha (Lošiši) 1850.
(Sešyt 1–9)

178

Makarija: Istorija ruskago raskola izwiestnago pod imenem starowobriadstwa. Sankpeterburg. 1855 8° VIII. 367 x 3 Thlr 18 Ngr.

Rosa Gabr. Di Dialetti, costumi e tradizioni delle provincie di Bergamo e Brescia. Bergamo 1855. 16° 20 Ngr.

Schönwälder K. F. Die Piasten zum Briege oder Geschichte der Stadt u. Fürstenthums Brieg Brieg 1855. 8° ff. III. 324. — 7 2/3 Bg. pag 328 à 1 Thl

Tom I od początku do r. 1521 z tabl. genal. Piastów na Brzegu

Dołgorukowym książiem Petrom: Rossyjska rodosłownaja kniga. St. Peterburg T. I–II 8° pagg 638 + 1856 10 Thlr. 24 Ngr.

Bez-Korniłowycz Mich. Osyp: Istoriczeskija swiedienija o primiecatelnieyszych miestach w Bielorussii z przywoskupleniem i drugich swiedienij k niej że otnosiaszczychsia St. Peter. 1855. 8° ff. VIII. 355. 3 Rth 18 Ngr.

Jókai Mor. A magyar nép mondák Pest 1856. 8° VIII. 272. 20 Ngr.

(Sagen d. ungarischen Volkes)

Narodnyja jużnorusskija pjesni. Izdanie Amwrosija Metlinskago Kijew 1854. 8° XXVI. 432 pp. 4 Thlr 15 Ngr.

Bibliograficzeskij ukazatel knig wyszedszych w Rossii w pierwoj połowynie 1854 goda i statej pomieszczennych w żurnalach i gazetach. Cząst I St. Peterb. 1855. 28 Ngr.

Danilewski Grygorij: Ostrowianenko. S portretom Kwitki rukom jego pozerka i domykom ostrowy St. Peterb. 1856. 8° ff. 128. 1 Thlr. 24 Ngr.

Tarnopol Joachim: Notices historiques et caracteristiques sur les Israelites d'Odessa. Precedées d'un Aperçu general sur l'état du peuple israelite en Russie. Odessa 1855. 8° ff. 196. 1 Thlr.

Gilferding: Lżyna ob istorij Serbow i Bołgar. Moskwa 1856. 8° ff. 242 18 Ngr.

Id. Istorija baltijskich Slawian. Moskwa 1855 Tom I. X. 322. 8° . . . 1 Thl. 24 Ngr.

Rostopczyn graf. Mn.: Stychotworenija Peterb. 1856.

Dizionario biografico degli uomini illustri della Dalmazia compilato dall Ab. Simeone Glubich di Città Vecchia. Vienna (Lechner) 1856.

für **Ch. Graeger** in **Halle** a. d. S.

zu der am 185 daselbst beginnenden

Bücher-Auction

Seite des Katalogs.	Nr.	Anfangsworte des Titels.	Auftrag: wie hoch? Sgr. Sgr.	Erstanden oder verkauft für Sgr. Sgr.
		Athanasjew A: Skazki narodnyja ruskija. Wypusk I von: Moskwa. 1855. 8° 1 rtl. 24 Sgr.		
		Russkaja Bibliografia izdawaemaja pry dwornym Knigopro- dawcem Alex. A. Smirdynom (Tyrnom) Sostaw. W. Genkelem. St. Peterssb. 1856. 4° comiesjac 1 Nr. na rok 1 rtl 10 Sgr		
		Bibliografia della Dalmazia e del Montenegro. Saggio di Gius. Valentinelli membro della società slavo- meridionale etc. A spese della società stessa. Zagrabia 1856. 8° pp. VII. 339. 1 rht. 10 Sgr.		
		Ismertetése a magyar irodalom, a legrégibb id ö'ktöl napjainkig. Közzitette Lonkay Antal. 2 kötet. Budan és Pesten 1855-1856. 8° XVI. 624 i XVI. 757. 1 rtl. 10 Sgr.		
		(Ungewitter Übersicht der ungrischen Litteratur von den ältesten Zeiten bis auf unsere Tage, zusammengestellt von Ant. Lonkay)		
		Szent Kazmér nek imádságos éneke a Bold. szüz Máriához. Pesth 1856. 8° 8 pp.		
		pontifikal Gebet auf d. Casimir zu Ehren der Jungfrau Maria Zweifach neuer Sprachdenkmal wydał Franz Toldy z'jtereyo kodexu		
		Zytija swiatych rossijskoj cerkwi; takje i wesskych i slawjanskich Mjesjac Oktjabr. St. Peterssb 1856. 8° pt. 458 pp. 2 rtl 21 Sgr. (wydaje Muratowa) (Paulina)		
		Glinki Awdotji: Grafinja Polina (St. Peterssb. 1856. 8° pt. 196. (Novelle) 1 rtl 24 Sgr.		
		~~Kurat Iggin L.~~		
		Kövagi Laszlo: Erdély nevezetesebb családai czimerekkel es leirasokkal. 2 kötet A-K et L-Z. Kolosvar 1854-1856. 8° pp. 289. 2 rtl.		
		Krabanbüchlein mit vielen Familien mit ihren Wappen und Namen. Tolbach von Ladisl. Kövagi 2 Bdr.		
		Dolgorukoy Knjaz Petr: Rossijskaja rodoslawnaja kniga St. Peterssb. 1856. 8° pp. 523. 3 Thlr. 12 Sgr.		

Časop. tow. Maćicy Serbskeje 1865 XVIII. l. IV.
Zw. 5. 6.
Ogledalo Serbsko Sv. 9.
Narodne pjesme, izdala Matica dalmat.
U Zadru 1865
Kronika domowa Dziedzyczyńskich. Lwow 1865
Bukvar Staroslovenskoga jazika glagolskimi
pismeni za čitanje crkvenih knjig sasta-
vio Ivan Berčić. U. Zl. Pragu 1864
tisk. kn. B. Haase. Naprodaju u Zadru Kov.
bratje Battara i Petra Abelića. gr.
str. 84. (1-54 druk. 55-84 litogr.) (Skrócenia)

machen diesen Roman zu einem der interessa
sein Titel weist auf jene unselige Leidensc
Familienglück untergräbt — und mit ergreife
gewandte Feder der Verfasserin in einfachen
Scenen die Folgen jener verderblichen Leidens
in einem der alten berühmten Häuser Cölns,
dritten Theil auf der, an pittoresker Natur
Rügen, deren poetischen Reiz die Verfasserin
genau kennend, dem Leser in den lebendigste

Unverhofft kom

Novelle

von **Luise Ernesti.**

8. ca. $1\frac{1}{3}$ Thlr.

Mit grossem Geschick hebt die Verfasse
Gegensätze hervor, zu welch' glücklichen Resu
Fleiss führen, und welch' traurige Folgen ein
des äussern Glanzes nach sich ziehen kann.
reihen sich heitere Bilder und komische Situatio
dem glücklichen Humor der Verfasserin begegn

Katalog Nr. XVI antiquarischer von L. Hel-
fert in Bautzen

180

Nr. 295 Kunath A. Die beiden Lausitzen in
Volksliedern. Dresd. 1842. 2 Ngr.

" 700 Peschel E. W. Volkssagen und
Mährchen der Oberlausitz Bd. I. Bun-
zlau 1830. 8. broch. 4 Ngr.

Theologie.
Vermischte Schriften.
Nachtrag.

Sämmtliche in diesem Kataloge enthaltenen Werke können durch alle Buchhandlungen gegen Baarzahlung mit billiger Frachtvergütung bezogen werden.

In Krakau empfiehlt sich zu geneigten Bestellungen: D. E. Friedlein

Bautzen, 1852.

Um gefällige Weiterverbreitung dieses Verzeichnisses wird höflichst gebeten.

Rozwadowski : Lubeński Osmanida 1826. 181

Mallet prof fizyki w Lyon

Schleicher. Linguistische Untersuchungen.
2 Bde 2 3/6 Thlr.
II Bd. Die Sprachen Europas in systemat.
Übersicht. Bonn 1850 König
I Bd Zeitschr. X. 270. 1 1/2 Thlr.
Sprachengeschichte VIII. 166 (1848) 1 1/3
Steinthal Dr. H. Die Classification
Wilh. v. Humboldts und die He-
gelsche Philosophie. Berlin
1848. Dümler IV. 170. 2/3 Thl
Hölscher Dr. D. Die deutsche Reimsil-
be vor der historischen Prosaik
(Regensberg) 12° VI. 218 2/3 Thlr

Rapp Karl Mor. Grundzüge einer
Physiologie der Sprache nebst
physiologischer Entwickelung der
wichtigsten Grundsätze der Rhe-
torik und Poetik. 4 Bde. 1841 Stutt-
gart (Cotta) 1 1/2 Thlr
— IV Bde 6 1/4 Thlr.

-b-
21/2/12

Oberbibliothekar
der Königlichen öffentlichen
Bibliothek in Dresden
Hofrath Dr. G. Klemm

183

Vater Joh. Sev. Litteratur der Grammatiken, Lexica und Wörtersammlungen der Sprachen der Erde 2te umgearb. Ausgabe von B. Jülg

Berlin 1847 8. (3 Thl.) 1 Thl. 15 Sgr.

Jenne die Volkssagen des Orients

Leipzig 1838 (5/6 Thl.) 15 Sgr.

Jenne die Volkssagen des Orients

Leipzig 1840

1 1/3 Thl. 25 Sgr.

☞ **Bücher zu herabgesetzten Preisen.** ☜

Wissenschaftlich geordnetes

Verzeichniss von Büchern

zu herabgesetzten Preisen,

welche im Verlage der

Nicolaischen Buchhandlung

in Berlin

erschienen und bis zur Oster-Messe 1854 durch alle Buchhandlungen zu beziehen sind.

☞ **Bei einer Auswahl von 10 Thalern und mehr auf einmal, werden 10 % Rabatt bewilligt.** ☜

Vater (3) 1 Th. 15
Jenne Altmark 15
Pommern 25

Inhalt:

I. Theologie, Philosophie, Jesuiten-, Illuminaten- und Rosenkreuzerorden.
II. Rechts- uud Staatswissenschaft, Politik.
III. Natur- und Heilwissenschaft.
IV. Alterthumskunde, alte und neue Philologie, Kunst- und Literaturgeschichte.
V. Geschichte, Biographie, Geographie, Reisen.
VI. Erzählungen, Gedichte, Romane, Sagen und Schauspiele.
VII. Land- und Forstwissenschaft, Technologie, Mathematik.
VIII. Pädagogik, Lehrbücher, vermischte Schriften.

Ausgegeben am 1. November 1852.

Šembera Alois Vojtěch.
Dějiny řeči a literatury
československé. Věk
starší od r. 58 př. Kr
do r. 1409 po Kr. Ve Vídni
1858 nákladem Spis. ovatele
tiskem Fridricha Manze
8°. X. 208. str.

Kukuljević Sakčinski
Ivan Slovnik umjet
nikah jugoslavenskih
U Zagrebu 1858 tiskom
narodne tiskarne Dra
Ljudevita Gaja 8°
str. 112.

2mal Einladung z

Bank- und H

Erscheint täglich zweimal.
Bestellungen
nehmen alle K. Post-Anstalten an;
in Berlin die Expedition:
Französische Straße 59.

Politik. Börse. Handel.
Bergbau. Capitalver

Redacteur: I

In

Telegraphische Nachrichten.

Die politischen Tages-Ereignisse
die wichtigeren in parteiloser gedrängter Darstellung.

Original-Correspondenzen
aus allen Hauptstädten.

Täglich verläßliche Berichte über die Geld- u. Handelskrisis
Prompte und zuverlässige Berichterstattung über

neue Unternehmungen
und die Fortentwickelung schon bestehender, über die Verhältnisse und Bewegungen des

Geld- und Effecten-Verkehrs,
über die Organisation des Credits und der industriellen Association.
Kritische Erörterung

financieller und industrieller Operationen.

Nachrichten für Börse und Handel.

Geschäfts-Notizen.

General-Versammlungen.
Einzahlungen.
Auszahlungen.
Bilanzen und Geschäftsstand
der Banken, Eisenbahnen und industrieller Unternehmungen.
Eisenbahn-Einnahmen.
Verloosungen und Kündigungen.
Gestohlene oder verlorene Effecten.
Concurs-Eröffnungen.
Industrie-Actien-Bericht.
Tabelle der Bergwerks- und Hütten-Actien

Name der Gesellschaft.	Domicil.	Stamm-Capital.	Nominal-Betrag pro Actie.	Letzter bekannter Cours. pr. Actie.

wird allwöchentlich gegeben.

Verloosungs-Kalender.

Geschäfts-Kalender.

Slovar jazyka slowenskago

185

Słownik języka słowiańskiego względnie głównych narzeczy: ruskiego bułgarskiego, starocerkiewnego, serbskiego, czeskiego i polskiego zestawił Josef Franta Szumawski Część I. część niemiecko-słowiańska. Prag verlag von Carl Belman. 1853. 8°. pp. 80.

30 kr.

Associazione.

o si associa alla ***Bi***

tica del Lloyd Austria

zzo di carantani 12

intiera *alle condizi*

lla consegna.

Pamjatniki narjeczija zatabskych Drewljan 186
i Glynjan A Hilferdynga. Peterssb.
1856. 8°. ff. 87.

Lotto Eggenach dodatki: Zeitschrift für Wissen
schaft der Sprache herausg. v. Höfer.
Zeitschrift der deutschen Morgenländ. Gesellschaft

Raczynski Cod nr. 23 z r. 1249
(mylnie 1246)
nr. 63. 64 data (1286
(1283 mylnie)

.

ɔ.

ɔch.

ıd, in Heften.

geb.

Лѣровакъ съ надъ Сяна, изданъ
Семинаристами Перемыскими
въ пользу дому народного. Въ
Перемышли въ книгопечатни
соборной рускои Капитулы 1852.
8° K. 4. f. 10. 110. z litograf. i nuta

1. Poezye Konstantyna Antoniego z nad Sołoki
2. Kilka słow o formach naszego języka i o pisowni
Bogdana L.....cza
3. Zmijow wał (proza z Athenaeum)
Wiosna poezya
Do ptaszka poezya
4. Wyjąd z rękopisu „Krytyka" Z. L. (proza)
5. Poezye drobne
6. Czyje serdce koho prawda (powiastka) Z. L.
(proza)
(rzecz nad Galwią)

Grohmann: Aberglauben und Gebräuche aus Böhmen und Mähren. Prag und Leipzig 1864. 8vo

Krauß: Sitte und Brauch der Südslaven. Wien 1885. 8vo

Czajkowski Michał ur. 1808 w Hlatuzyńcach, r. 1830 ożenił się z córką Karola Różyckiego, od r. 1841 w Carrogrodzie, r. 1851 został Sardarem Mohammed-Sadyk-effendi, r. 1873 wrócił do Rossji zastrzelił się w Borkach, Pg Ostrogskim w Rossji Czernigowskiej gubernii 1862 w nocy z d. 17-18 stycznia skutek dopiero d. 18 grudnia 5 po południu.

Format	Autor	Tyt
	(Redaktor)	godło, edycya, miejsce druku miejsce składu, ilość tomów, v rycin, mapp, tablic, pl Stan egzemplarza
		Lit.
Tłumacz *(przerabiacz)*		

Numerus Invent.	Litera		Panczevo, naklad i sztamparija bratje Jovanovitja, (1880)	Forma	
	Goszczyński S.	Straszni strelac, pripovetka S. Goszczyńskoga. Perevod s polj= skoga. str. 1–35.		12°	
		Dve menice, pripovetka Vladisla= va Lozinjskoga. Perevod s polsko= ga. str. 37–69			
		Narodna Biblioteka bratje Jovano= vitja (1880) Sveska 14. (Sveska po 16 kr.)			
		Pesme Branka Radičevića 3me izdanje sa slikom 50 kr.			
		Pjesme Meda Pucića, potpuno izdanje, sa slikom 1 zl.			
		Srpske narodne pjesme starijeg i novijeg vremena. Skupio Vladimir Krasić. 1 zl.			

Wohlgeborner Herr!

Hiemit nehme ich mir die Freiheit zu bitten, mir durch die Post unter Kreutzband das Büchelchen: Kanavelović L: Ivan Sobieski kralju poljačkomu opievao. Dubrovnik 1850. br. 24 kr. (Siehe: Slavischer Bücher-Catalog Nr. 2 Jahr 1855 pag. 40) zu überschicken und zwar unter der Adresse: Herrn Stephan in Krakau in der Buchhandlung des Hrn. D. E. Friedlein.

Zu diesem Zwecke schicke ich hiemit 30 kr. CM. wovon 24 kr. als Ladenpreis und 6 kr. CM. als Franco-marke auf Kreutzband, indem das Buch kaum 5 Loth wiegen dürfte.

Indem ich gesonnen bin mir auch andere illyrische Werke auf eben diese Weise zu verschaffen, so bitte ich auf der entgegengesetzten Seite

des Titelblattes mit Bleistift, den Preis und die Seiten anzahl von folgenden Nrn zu verzeichnen, damit ich das betreffende Geld schicken könnte:

Nr. 1. Nikolić Narodne srbske pripovědke. Vtora Svezka. Belgrad 1843. Preis — pag. — (vielleicht wäre es möglich auch das erste Heft zu bekommen, nebst diesem zweiten?) 40 x

" 2. Dubrovnik cviet narodno. Dubrovnik 1849 (nur den ersten Band, weil ich den zweiten schon besitze) Preis 2/ pagg. — 14 Lo

" 3. Kolo. Clanci za literaturu. Zagreb (nur das I. II. III Heft, weil ich die andern besitze) Preis — pagg —

" 4. Onarodniem pieorama jugoslavenskiem. Dubrovnik 1851. Preis — pagg — 1/18 x

" 5. Zemljopis i povriestnica Bosne. Zagreb 1857. Preis 1/6 pagg. 5 Log

Statt der Titeln, ersuche nur Nr. Preis und Seiten: anzahl (wegen des Gewichts) anzugeben.

Krakau d. 12 Juli 1855. Stephan.

Forschen wurde zum Catalog Slawischer Bücher No. 1 beizulegen.

g. –

en.?) 40 x 6 Bogen
wie 12 Heft sind nicht 6/40 – 40 x

k

n

g. – 14 Bogen

sind nun 6 x 7te Heft 1/18 12

gg –

iem. 1/18 x 12 Bogen 17 5

g –

eb

g. 5 Bog 17/18

iten:

n.

Tz Zwölfblatt

Den Herren Empfängern dieser Broschüre
wünsche ich viel Vergnügen zu wünschen
die neuen Untersuchungen über diesen
Gegenstand durch den Herrn Pastor Ball in
Neu-Brandenburg, dessen Titel (zwei Abhandlungen)
ist in diesem Augenblick nicht näher zu geben
vermag. Das Büchel wird zu erhalten sein bei der
hiesigen Buchhandlung in Neu-Brandenburg.

Greifswald d. 14. 10. 58.

Dr. v. Hagenow

8178. Bioerner (E. J.), Schediasma historico geographicum de Varegis, heroibus Scandianis et primis Russiae-Dynastis. 4to. Stockholmiae 1743. veau. *Rare.* 15 *fr.*

8179. Biron, C., Curiositez de la nature et de l'art, aportées dans deux voyages des Indes. 8vo. Paris 1703. v. 5 *fr.*

8180. Bizardière (M. de la), Histoire de la session ou division arrivée en

193

8201. Busbequii, G., omnia quae exstant. 24mo. Amstelod. Elzev. 1660. vel. 2 *fr.*

8202. Busoni, Ph., Mémoires, fragmens historiques et correspondance de Mde. la Duchesse d'Orléans, Princesse Palatine. 8vo. Paris 1833. br. 2 *fr.*

8203. Butz, P. E., Trauerrede auf den Herrn Gallus, aus der adelichen Familie von Leith in Schottland. fol. s. i. br. 4 *fr.*

194

Tommaseo, Nicc., delle nuove speranze d'Italia presentimenti da un' opera, con aggiunta del discorso letto nell' Ateneo di Venezia il 29. Dic. 1847. 12° Firenze 1848. 1 fl. 12 kr.

1846. 47. 1r u. 2r Bd. 35 fl.

Gualco, Dom., tractatus de matrimonio. 2 Vol. con ritratto. gr. 8° Torino 1837. 4 fl. 30 kr.